

זהר חדש

פרק ב' בראשית

(דף ג ע"א)

(בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר, אָמֵר רַבִּי יִצְחָק, מִפְּנֵן
מִשְׁמָעַ, דַּעֲקוּרָן קּוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא לְהַנִּי גְּמִיעָן,
 וְשִׁתְּלֵל לוֹן. דְּכַתִּיב יְהִי.

רַבִּי יְהוֹדָה אָמֵר אוֹר שֶׁבֶר הִיה, תָּנוּ. **מִשְׁמָעַ** דְּכַתִּיב וַיְהִי
 אוֹר. וְהַיְהָ לֹא כְתִיב, אֶלָּא וַיְהִי.

וּכְדִי אָסְתַּבֵּל קּוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא בְּאַינּוֹן דְּרִשְׁיָעִיא, דְּלֹא
 יִתְחַזּוּן לְהַהְוָא נְהֹרָא, גְּנִינוּ לִיה. הַךְאָהוּ דְּכַתִּיב (איוב
 לח) וַיִּמְנַעַ מִרְשָׁעִים אוֹרָם. וְלֹמְאָן גְּנִינוּ לִיה. לְצִדְיקִיא.
 לְצִדְיקִיא דִּוְקָא, בְּמָא דְּכַתִּיב, (תהלים צח) אוֹר זְרוּעַ לְצִדְיקִיא
 וְלִישְׁרֵי לֵב שְׂמַחָה. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר, הַךְאָהוּ
 דְּכַתִּיב, (ישעה מא) מֵהַעַיר מִמְּזֹרֶחֶת.

וַיֹּרֶא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר בַּי טוֹב, מַאי רָאָה. אָמֵר רַבִּי חִיאָא
 בְּדַקָּא אָמָרָן, חֶמְא בְּעוֹבְדִיהּזון דְּרִשְׁיָעִיא, גְּנִינוּ לִיה.
 רַבִּי אָבָא אָמָר, וַיֹּרֶא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר בַּי טוֹב, לְגַנְזָו אָתוֹ.
 וַיֹּרֶא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר בַּי טוֹב, דְּלֹא אֲשִׁתְּבָח בֵּיהֶ רִיתְחָא.
 בְּתִיב הַכָּא בַּי טוֹב, וּבְתִיב הַתָּם (במדבר כד) בַּי טוֹב בְּעִינֵי הָ
 לְבָרֶךָ אֶת יִשְׂרָאֵל. וּסְפִיףָה דְּקָרָא אָוֹבָח, דְּכַתִּיב, (בראשית א)
 וַיִּבְדַּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחַשָּׁךְ. וּבְגַנְזָו כֵּד לֹא אֲשִׁתְּבָח

בֵּיה רִתְחָא, וְאֶפְעַל גַּב דְּשַׁתִּיף לֹז קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בְּחִדָּא.

תֵּא חֲווִי, נְהִירוּ עַלְאהָ לְמַהֲווִי נְהִיר הָאֵי אֹור. וּמְהַהֲוָא נְהִירוּ
חִידּוֹ דְכַלָּא בֵּיה. וְהָוָא יְמִינָא לְאַתְעַטְרָא גַּלוֹפִי גַּלוֹפִין
בְּהַרְיָה. וְהָא אַתְמָר, דְכַתִּיב (תְּהִלִּים לא) מֵה רַב טוֹבֶךְ אֲשֶׁר
צָפַנְתָּ לִירָאֵיכְךָ, דֵּא אֹור קְדֻמָּאָה, דְגַנְגִּיזָא קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְאַזְדִּיקְיָא, לְאַיִנּוֹן דְחִלִּי חַטָּאת בְּדַקְאָמָרָן. וַיְהִי עָרָב,
מִסְטָרָא דְחַשָּׁה. וַיְהִי בְּקָר, מִסְטָרָא דָאֹר. וּמְגַנוּ דְאַיִנּוֹן
הַמִּשְׁתְּתָפִין בְּחִדָּא, בְּתִיב יוֹם אָחֶר.

ר' יְהוָדָה אָוֹמֵר, מַאֲיִ טַעַמָּא בְּכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא בְּתִיב, וַיְהִי
עָרָב וַיְהִי בְּקָר. לְמַנְדָע, דְהָא לִית יוֹמָא בְּלֹא לִילְיאָ, וְלִית
לִילְיאָ בְּלֹא יוֹמָא, וְלֹא אַתְיִהְיבּ לְאַפְרֵשָׁא.

אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, הַהֲוָא יוֹם דְגַפְקָא אֹור קְדֻמָּאָה, אַתְפִּשְׁטָ
בְּכַולְהוּ יוֹמִי, דְכַתִּיב יוֹם בְּכַולְהוּ. אָמֵר רַבִּי אַלְעָוָר,
מִמְשָׁמָע דְכַתִּיב בְּכַולְהוּ בְּקָר, וְלֹאוּ בְּקָר אֶלָּא מִסְטָרָא
דָאֹר קְדֻמָּאָה. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמֵר, יוֹמָא קְדֻמָּאָה אָזִיל עִם
בְּוֹלְהוּ, וּבְוֹלְהוּ בֵּיה בְּגִינּוֹן לְאַחֲזָה דְלֹא בְּהוּ פִּירְוִידָא, וּבְכֹלָא
חָדָ.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹור, אַתְפִּשְׁטוֹתָא דְהָאֵי אֹור לְתַתָּא.
וְאַלְיִן אַיִנּוֹן מְלָאכְיָא דְאַתְבְּרִיאוּ בְּיוֹמָא קְדֻמָּאָה,
דְאַית לֹז קוֹדְשָׁא לְאַתְקִיִּמָא בְּסַטְרָא יְמִינָא.

(בראשית א) וַיֹּרֶא אֱלֹהִים אֶת הָאֹור. אֶת, לְאַכְלָלָא אַסְפְּקָלָרִיא

דְלֹא נִהְרָא, עַם אֲסְפָקָלְרִיא דְנִהְרָא, דְאַתָּמָר בֵּיה
בֵּי טוֹב. אָמֵר רַבִּי אֶלְעֹזֶר, אַת, לְאַכְלָלָא וּלְאַסְגָּה אִינְנוֹן
מְלָאכִין, דְאַתִּין מִסְטָרָא דָאָר דָא, וּבּוֹלָהוּ נְהִירִין
בְּקָרְמִיתָא, בְּקִיּוֹמָא שְׁלִים.

(בראשית א) יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמִּים, אָמֵר רַבִּי יְהוֹדָה, בְּהָאִ
אַתְּפִרְשֵׂו מֵין עִילָּאִין מִמֵּין תְּפָאִין. רְקִיעַ,
פְּשִׁיטָה דְמִין. וְהָא אִיתָמָר וְהִי מְבָדֵיל בֵּין מִים לְמִים
בֵּין מִין עִילָּאִין לְמִין תְּפָאִין.

(בראשית א) וַיַּעֲשֵׂה אֱלֹהִים אֶת הַرְקִיעַ. דַעֲבֵיד בְּהָעֲבִידָה
בְּסֶגִיאוֹ עַלְאָה. וַיְהִי רְקִיעַ לֹא בְתִיב, אֶלָּא וַיַּعֲשֵׂ
דְאַסְגִּי לֵיהֶ בְּרַבּוֹ סֶגִיא.

אָמֵר רַבִּי יִצְחָק, בְּשַׁנִּי אַתְּבָרִי בֵּיה גִּיהַנָּם, לְחִיבִּי עַלְמָא.
בְּשַׁנִּי אַתְּבָרִי בֵּיה מְחֻלוֹקָת. בְּשַׁנִּי לֹא אַשְׁתָּלִים בֵּיה
עֲבִידָה. בְּגַנִּי כֵּה לֹא בְתִיב בֵּיה בֵּי טוֹב, עַד דְאַתָּא יוֹם
תְּלִיתָא, דְאַשְׁתָּלִים בֵּיה עֲבִידָה. וּבְגַנִּי כֵּה בְתִיב בֵּיה בֵּי
טוֹב, תְּרִי זְמִינִי. חֶד, עַל אֲשֶׁלָמוֹת עֲבִידָה דַיּוֹם שְׁנִי. וְחֶד,
לְגַרְמִיה דַיּוֹם תְּלִיתָא. אַתְּפָקֵן יוֹם שְׁנִי בְּיוֹם שְׁלִישִׁי,
וְאַתְּפִרְשֵׂה בֵּיה מְחֻלוֹקָת, וּבֵיה אַשְׁתָּלִימָיו רְחַמִּי עַל חִיבִּי
גִּיהַנָּם. בְּיוֹם אַתְּלִתָּה מְשַׁתְּכַבּוּ שְׁבִיבִי דְגִיהַנָּם, בְּגַנִּי כֵּה
אִיתְבָּלֵיל יוֹם שְׁנִי, וְאַשְׁתָּלִים בֵּיה.

רַבִּי חִיא הָהָה יִתְּבִּקְשֵׂה דָרְשָׁן, אָמֵר לֵיה, הָאִי אוֹר בְּיוֹם
רָאשׁוֹן, וְחוֹשֵׁךְ בְּיוֹם שְׁנִי, וְאַתְּפִרְשֵׂה מֵיא, *) וּמְחֻלוֹקָת

הזה ביה. אֲמָאֵ לֹא אַשְׁתְּלִים בַּיּוֹם רָאשׁוֹן, דָּהָא יִמְנָא בְּלִיל לְשֶׁמֶאלָא. אָמָר לֵיה, עַל דָּא הַזָּהָר מְחֻלוֹקָת, וְתִלְיַתָּה בְּעֵי לְמַיְעֵל בִּינֵיהו, לְאַכְרָעָא וְלְאַסְגָּאָה בְּהָזָה שְׁלָם.

רַבִּי שְׁמֻעוֹן פָּתָח (תהילים קו) מֵי יְמִילָל גִּבְרוֹתָה יִשְׁמַיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ וְגַ�ו. (ירמיה י) מֵי לֹא יַרְאֶךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יִאָתֵה וְגַ�ו. בְּאַתְּנוֹן רְשִׁימָן, דְּמַחְקָקִין עַל נְגַבִּי סְתִּירָא דְּקִיוּמָא, סְלִקָּו רְתִיבָין בְּרְתִיבָין קְדִישָׁין. כָּל רְתִיבָא וְרְתִיבָא סְלִקָּא בְּאַתָּה רְשִׁימָא. אַתְּרְשִׁים אֶת בְּקִיוּמָה, סְלִיק בְּגַ�וִּיה הַהוּא רְתִיבָא. כָּל אֶת וְאֶת קָאִים עַל קִיוּמָה דְּהַהָוָא רְתִיבָא דְּאַתְּחַזֵּי לֵיה. מְהַבָּא סְלִקָּא מַלְהָ, לְאַתְּפְרָשָׁא כָּל אֶת וְאֶת, בְּרוֹא דְּרְתִיבָא קְדִישָׁא, בְּאֶרְבָּע סְטִירָא עַלְמָא. רַזְא דָאת קְדִמָה, סְלִקָּא וְנַחַתָּא, סְלִיק בְּעַטְרוֹוי לְנְגַבִּי מָהָא עַלְמָין. לְקַבֵּל דָא, אֶת יוֹ"ד סְלִקָּא בְּרָעוֹ דְּמַחְשָׁבָה, וְאַסְתִּים וְלֹא אַתְּיַדָּע.

אַתְּחַפֵּיא תְּחֹותִיה חֶד אַגּוֹזָא, דְּחַפֵּיא טְמִירָא בְּטְמִירָו. וְאֵינוֹ רְתִיבָא דְּקִיּוֹמָא תְּחֹות הַהוּא רַזְא טְמִירָא. וְהַהוּא אֶת, קִיּוֹמָא בְּגַנְיוֹן נְקוּדָה חֶדָא תְּחֹותִיה. הַהוּא אַגּוֹזָא קִיּוֹמָא בְּשִׁית סְמִכָּין, וְסְמִכָּין לְהָבִשָּׂת סְטִירִין. אַיִלּוֹן שִׁית סְטִירִין גַּנְיוֹן בְּגַנו הַהוּא אַגּוֹזָא.

מַגּו סְטִירָא דָאת דָא, נְפִקָּא רְתִיבָא חֶד קְדִישָׁא, וְאֵינוֹ רְתִיבָא גַּנְיוֹן וְלֹא אַתְּגַלְילִיא, בְּרַכְדָּגָה נְהִיר נְהִיר דְּהַהָיָא

אנזוא טמירא, בדין אתגלי הוה רתיכא, והוה רתיכא
טמיר וגלייא.

וайה נפקא מגו נצינו דבוצינא, בד מדיד משחתא תחوت
קשרה קדמאה, והוה חד נצינו. בד משחתא קיימא,
נהיר דא, וסלקא ומחטא, ואסתטמיך תחות את יוד, וайה
נקודה חרא. ולבדת אטפשט הוה נצינו, ואפיק תלת
ニצינו אחרנין, ואספתקין תחות קווא תפאה דיו"ד.
לבדת נפקא מגו קשרה תנינא נצינו אחרא דנהיר וסלקא
ונחטא, ואסתטמיך תחות את יוד בסטרא אחרא.
לבדת אטפשט הוה נצינו, ואפיק תלת נצינו אחרנין,
ואספתקון בסטרא דא, תחות את יוד. לבדת נפקא מגו
קשרה תליה נצינו אחרא, ומגו דא אתקשר רוא דחו"ל
במשחתא דבוצינא.

אשרתבחו לאת יוד, נקודת עלהה, תשעה סמבין, על מה
דאסתטמיך. ובלהו רתיכא לנבי את דא. בדין
אתנהיר ואסתטמיך על תשע סמבין אלין, ובדין נחרין מגויה
תמניא אחרנין, ובלהו קיימין ברוא את יוד, נקודת
עלאה טמירא.

אלין תשע סמבין דלהתא, סלקין בשמא ולא סלקין. בגין
האינון תשע דaicron אין סוף. קיימין ולא קיימין, ולא
אתiid�, וaicron ולא aicron, ולא ידייעו כלל, ואלין סלקין
בשמא ולא סלקין.

ברוזא דא (שםות לו) וקראתי בשם ה' לפניהם וחנמתי את אשר אחזון ורחמתני את אשר ארכם. לית מאן דיקום בהזון ובשנה דילוזן, ולא אתגלוין למקם בארכיה. ועל דא לא קאים משה עליזהו. בגין דהו מקרמת דרגא דיליה דההוא נציצו קדרמאה, כתיב לפניהם. בגין כוולהו קיימים, אקדימיו לדרגא דיליה. ועל דא לא קאים באורחות דקודשא בריך הוא, בגין דבלחו סלקין גו מחשבה, ומתקמן מתפשטים אורחותי לכמה סטריין, ברעותיה דקודשא בריך הוא, ולא אתiidעו כלל.

סלק א את דא, באליין סמביין לעילא, בטש מאן דבטש, שלא ידיע, ואין סוף נהיר ולא נהיר, ונחתת, ולא ידיע ממאן דנהיר. כド נחית אתכלילוں ביה אינון סמביין ואתפשט. וכד אתפשט, נפק חד נהזרא בليل מבולן, ואתחפיין ביה, במאן דעיל בחד היבלא.

ההוא היבלא קיימא בתריין סטריין, דלחפייא ואתגלויא לעילא. ואינון תשע סמביין, נחרין בגין ההוא היבלא, ואת יוד אגניו בגין ההוא היבלא, בגין סמביין. וההוא היבלא איקרי ה"א.

ומין ולא ומין, אתגלויא ולא אתגלויא, ולא אתגלויא כלל. ברוזא דא קיימא את יוד, ובוולהו סמביין, בגין דאייה טמירה, ובה קיימא כלל לאתעתרא.

האי אית ליה חמיש רתיבין, דנפקי מגו ההוא נהירו

דברו ציינא, כר סלקין לאתרה ואתכניישת, לבתר
בעברת משחתא.

ואלין אקרוז נפלאות, ני פלאות. רוז דא בעא דוד מלכא
למייקם, על חמיש רתיכין אלין, בדבר אחר גל עיני
ואביטה נפלאות מתורתה. ואלין כר נחרין וסלקין לה
לאתעטרא, אתעבידו חמיש, לנחרא גו חמיש דלהטא,
וינבקו מינה.

וainho ני פלאות, נחרין וסלקין לה לעילא ואתעטרא
ואתקשרן גו אינון תשע סמביין אחרגין. וainon
תשע סלקין לאת יוד לעילא לעילא.

כר נחתין, ולא ידיע מפאן נחתין, האי ה"א אתעטרת ברוז
דאינון ני, וainon פלאות, הדאינון חמיש סמביין לנוה. וכבר
אתעטרת ואתפשת, אתהדרת מרוז דנו"ז, לנו רוז
הה"א.

אתפשתו אילין חמיש סמביין לחתא, וקיימה עלייהו בדין.
ובבר אתגירת בollowהו, ברין נפקין מינה ה'
גהוריין אחרגין, משתגין ולא משתגין, ימינה ושםאלא.
מפאן ולהלאה, קיימה מלאה לאסתטמא על רוז עלאה,
ברוז דשנא קדיישא, למחיי סתים דא ברא,
ולאשتابללא רתיכא קדיישא.

ואלין חמיש, אינון ארבע, וainon חמיש לקביל חמיש סמביין.
וainon ארבע לקביל ארבע סטרי עלמא. ובכל חד וחד

אית ליה רתיכא בלחוּדוֹי.

ובלחוּדוֹי רתיכין, בלחוּדוֹן בל רתיכא ורתיכא בנהוּרא
חר, ובבל נהוּרא ונהוּרא אַתְבָּלִיל בְּאַינּוֹן סְמֻכֵּין, ובבל
סְמֻכָּא וסְמֻכָּא אַתְבָּלִיל בְּאַתְּהָא. וְהִאי אַתְּהָא אַתְבָּלִיל
בְּאַינּוֹן תְּשׁׁע סְמֻכֵּין. ובבל חֲדָר וְחֲדָר אַתְבָּלִיל בְּאַתְּהָא יוֹד גְּקוּדָה
עַלְאָה קְרָמָה, לְמַהוּי כֶּלֶא חֲדָר.

מהכא אשתקחו רתיכין, דסלקין על אַתְּהָא מפתא
לעילא, כה רתיכין. ורוא דא, יברכו כה מפתא
לעילא.

מאַת הָא ולעילא תשע רתיכין, דקײַימַין בלחוּדוֹי בלא
חוּשְׁבָּגָא, עד רֹא דַיּוֹד, ובבל אַסְתִּים בְּגַנְיוֹה. מְבָאָן
ולהלאה רֹא דְשָׁמָא קְדִישָׁא, דאַתְעַטְרָא בְּאַינּוֹן רתיכין,
ולאַתְבָּלָלָה דָא בְּדָא, באַלְין אַתְזּוֹן יהוּה.

אמֵר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, קָוְדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַיְकָרִי אַחֲרָה, דְבַתִּיב
(דברים ו) ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אַחֲרָה. קָוְדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַיְקָרִי
רַאשָׁוֹן, דְבַתִּיב (ישעה מד) אַנְיִ רַאשָׁוֹן. קָוְדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
אַיְקָרִי אַחֲרוֹן, דְבַתִּיב וְאַנְיִ אַחֲרוֹן. בְּרִיךְ הוּא וּבְרִיךְ שְׁמִיה
לעַלְםָם ולעַלְמִי עַלְמִיא.

הָא רֹא דְבַתִּיב וְאַנְיִ אַחֲרוֹן, דָא הָא בְּתַרְאָה דְשָׁמָא
קְדִישָׁא. רתיכא קְדִישָׁא בְּאַחֲרוֹן, דְבַתִּיב (שם מא) וְאַתְּ
אַחֲרוֹגִים אַנְיִ הוּא. אַחֲרוֹן וְאַחֲרוֹגִים בלחוּדוֹ בְּרֹא דָא
אַתְבָּלִילוּ אלְין באַלְין. רֹא דַהֲא, אַינּוֹן ד', וְאַלְין ד'

דאיךرون אַחֲרֹנִים, בְּלֹהוּ קִיְמָן מִסְטוֹרָא דְלֻעִילָא וּמִסְטוֹרָא דְלַתְתָּא.

רתיבא דא, מיכאל גבריאל רפאל אוריאל, אלין איןון ארבע, וחדר נקודה דקיימה עלייהו איןון ה"א. ולא איקרי ה"א דא, אלא ברוז דאלין ארבע, ונקודה בתרא דשריריא עלייהו. ברוז דה"א דא דלתות, וההוא נקודה דשריריא עלייהו באומצעיתא אתעביד ה"א. וברוז דחנוך, אית ה"א אחרא לחתא, דקיימת מתקשרא בהאי ה"א, וכלה חד בהר, וכדין איזו עידן למבבי, וסימני אהה.

בגין דסחרנו בישא לחתא, חפייא בגונא דדלת, וסחרא לאلين ארבע, ולהאי נקודה. וקיימת בהאי נקודה קליפה תקיפה, להփיא עלה. וכדין אטפסיאת סירה, נהירו דיליה אהפהיא, ובדין אתיהב רשו למידן עלמא בדינין בישין. ברוז דה"א וה"א בתרא תרווייהו חד נקודה ה"ה. דהא בדין דינא אתיהיב ברוז דכתיב (דניאל ד) בגורת עירין פתגמא ומאמיר קדיישין שאלתא עד דברת וגו.

רתיבא דא קיימת בה"א בתרא, לא איתפרשן דא מן דא לעלמין. ובכל אחר דישתה מיכאל דאייהו רישא לאلين, תפן איה שכינה. פלא אתקשר דא ברא, ואיןון מתקשרין גו והוא נקודה וכלה ה"א.

ובך איה ה' ח' א', וְאֵת אֶלְעָמָף אוֹ אֵת יוֹד קַרְמָא לָה, וְאֵיה
בְּחִדְגָּה, בְּדִין אֵיה אֲתִיא לְאֹטְבָּא ?עַלְמָא, א' ח'
אוֹ י' ח', דָהָא קַלְיָפָא בִּישָׁא אִתְבְּרָתָה מִקְמָה, וְלֹא חַפְּיָא
עַלְהָה. הָא' י', קַיִםָא בְּרוֹא דָא.

בְּגַנוּנָא דָא, לִית לְזַה שָׁמָא קַדְיָשָׁא בְּאַתְוּן רְשִׁימִין, דָלָא
קַיִםָא בְּהַהוּא אַתְּ רְתִיבָא דִילִיה, בְּהַהוּא שָׁמָא, עַל
מַה דָאִסְתְּפִידָה. וְהַהוּא רְתִיבָא סְמָכָה דִילִיה. דָלִית לְזַה
מְלֻכָּא דָלָא אָתֵי בְּחִילּוֹי וְלֹא אַשְׁתְּבָחַ יְחִידָא, וְעַל דָא
יְדוּד צְבָאות פָלָא בְּחִדְרָא, דָלָא אִתְפְּרִשָּׂן רְתִיבֵין מִן שָׁמָא
קַדְיָשָׁא, וְכָל אֵת וְאֵת בְּלִיל בְּגַ�וִיה רְתִיבָא דִילִיה, וּבְדִין
כָלָא אֵינוֹ שָׁמָא קַדְיָשָׁא.

הָא' אֵת ה' א', אֵית לְהָרְתִיבָא, בְּאַינּוֹן שְׁלִיטִין לְתַתָּא. בְּגַיִן
דָא אֵיה בְּאַתְגָּלִיָּא, וְעִירָא דִמְןָ חַבְרִיָּא. אָבָל
בְּלָהו אַתְוּן אַחֲרֵנִין, לִית לוֹן רְתִיבָא, לְאַתְבָּלָא בְּאַינּוֹן
אַתְוּן, בְּאַלְיָן תַּתָּאִי, בָּר הָאִי. בְּגַיִן דָא אַתְבָּלָיל
בְּתַתָּאִי דָלְבָר, וְאַתְוּן אַחֲרֵנִין אַתְבָּלָלוֹ בְּהַזְוּן רְתִיבֵין
קַדְיָשִׁין דָלָאו אַינּוֹן לְבָר. בָר, בְּדַמְתַחְבָּרָן הַיְבָלִין בְּהַיְבָלִין,
תַּתָּאִי בְּעִילָּאִי, אָבָל לֹא אַתְבָּלִילָן בְּאַינּוֹן אַתְוּן לְמַהְוִי חַד
אֵת.

וּבְגַיִן כֵּה, כָל שָׁמָא וְשָׁמָא מִן שָׁמָהּן קַדְיָשִׁין, אַתְבָּלָיל
רְתִיבָא קַדְיָשָׁא בְּגַ�וִיה וְדָא הוּא שָׁמָא קַדְיָשָׁא בְּדַקָּא
יְאֹות. וּבָן לְבָל אֵת וְאֵת מְאַינּוֹן אַרְבָּע. וְאַינּוֹן אַרְבָּע אַתְוּן,

איןון רֹא דָרְתִּיבָא, לְמַאֲן דָלָא אַתִּידָע. וְלִכְלָא אַת וְאַת,
אַת לֵיהּ רַתִּיבָא דָאַתְּבֵיל בְּגֻוִיה, וְאַתְּרַשִּׁים בְּהַהוּא אַת
מֶמֶשׁ.

הָאִי הַ"א, אַיְהִי תְּרִיסָר. וְהָאִי נְקוּדָה דָקִיִּמָא לְעַילָא, אַיְהִי
תְּלִיסָר. וְאַינְנוּן תְּלִיסָר מְכַיֵּלָן דְרַחְמִי לְתַתָּא, בְּגֻוִונָא
דָלְעַילָא. הָגִי תְּרִיסָר, אַינְנוּן תְּרִיסָר תְּחוּמִין, וְאַינְנוּן לְדִי
סְטַרִי עַלְמָא, תְּלַת תְּלַת לְכָל סְטָר.

וְאַינְנוּן תְּלַת, אַינְנוּן תְּשַׁעַה לְכָל סְטָר. לְסְטָר מְזֻרָה תְּשַׁעַה.
לְסְטָר מַעֲרָב תְּשַׁעַה. לְסְטָר צְפּוֹן תְּשַׁעַה. לְסְטָר דְרוּם
תְּשַׁעַה. וְהָאִי נְקוּדָה דָקִיִּמָא עַלְיָהו בְּאַמְצָעִיתָא. אַשְׁתַּבָּח
הָאִי נְקוּדָה דְאַשְׁלִים לְכָל סְטָר לְעַשְׂרָה, בְּגִינָן דָקִיִּמָא
בְּאַמְצָעִיתָא. לְסְטָר מְזֻרָה עַשְׂרָה. לְסְטָר מַעֲרָב עַשְׂרָה.
לְסְטָר צְפּוֹן עַשְׂרָה. לְסְטָר דְרוּם עַשְׂרָה. עַשְׁר סְפִירָן לְכָל
סְטָר. וְאַלְיָן אַינְנוּן מ' אַתְּוֹן, דָקִיִּמָין בְּרֹאָן דְבִרְאָשִׁית
לְתַתָּא, בְּרֹאָן דְשָׁמָא קְדִישָׁא, וְתַרְיַן אַינְנוּן לְאַחֲרָא בִּימִינָא
וְשִׁמְאָלָא. וּכְלָהוּ קְיִימָן בְּרֹאָן דַהֲ"א.

הַשְׁתָּא אַשְׁתַּבָּח דַהֲ"א דָא, בְּכָל אַינְנוּן רַזְוֵין עַילָאֵין: בְּהַהוּא
רַתִּיבָא קְדִישָׁא. בְּאַינְנוּן תְּרִיסָר. בְּרֹאָן דְעַשְׁר סְפִירָן.
בְּרֹאָן דְמַ"ב אַתְּוֹן מְהֻקָּנוּ דְבְשָׁמָא קְדִישָׁא. כֵּלָא אַתְּבֵיל
בְּהָאִי דְיוֹקָנָא דַהֲ"א.

וּכְלָהוּ קְיִימָן בְּאַלְכְּסּוֹנָא, בְּרֹאָן דְנְקוּדָה דָקִיִּמָא
בְּאַמְצָעִיתָא, דְאַכְרַע לְכָלָהוּ בְּאוֹרָה מִישָׁר, סְטָרָא

דָא בְּסֶטֶרֶא דָא, וּבָנָו לְדִי סֶטֶרֶין, בְּלֹהו קַיִימִי בְּמַתְקָלָא,
תַּקָּלָא דַקְיִימָא לְאַתְקָנָא בָלָא.

ברָזָא דָא, אַתְבָּרְיוֹן וְאַתְקָנוֹ בְלַהֲנֵי תַתָּאִ. עַל דָא בְּתִיב
(בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נָעָשָׂה אָדָם בְּצָלָמָנוּ
בְּרוּתָנוּ. נָעָשָׂה, וְהִיא אֵיתָה ה"א, וּבְלַהֲנֵי דַקְיִימִין לְתַתָּא,
וְאַתְאָחָרוֹ בָה, בְּרוּקָנָה מִמְשָׁה. בַמָּא דַאֲיקָרִי ה'. בַר מָה
דָאִית חֲדָא לְעַילָא, בְמָה דָלָא אַתְחָוי קָלָל בְּרוּקָנָה, וְלֹא
אִתְרְשִׁים בָה לְאִתְחֹזָה.

בְּרָאְקָרִי ה"א, אַזְדָּמָנָת בְּכָל הַגִּינְזִין. אֵיתָה בָלָא, בְּגִינְזָא
קַיִימָא הָאֵי נְקִידָה גַו אַמְצָעִיתָא, בְּגִינְזָא דְאַתְאָחִידָת
בְּכֻולָא, אַלְיָן דְלָסְטָר מִזְרָחָ, אַתְאָחִידָת בָה, וְאֵיתָה עַמְהָוָן.
אַלְיָן דְלָסְטָר דְרוּם אַתְאָחִידָת בָה, וְאֵיתָה עַמְהָוָן. אַלְיָן
דְלָסְטָר צְפָוָן, אַתְאָחִידָת עַמְהָוָן וְאֵיתָה עַמְהָוָן, וּבְגִינְזָא
אֵיתָה בְכֻולָא, וּבָלָא בָה, וּבָלָא ה"א. וּלְלָא בְּתִיב, נָעָשָׂה
אָדָם, וּבְתִיב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים, בָלָא אֵיתָה בְּרָזָא עַילָאָה בְּדָקָא
חַזִי.

וּבְלַהֲנֵי רָזִין, וּבְלַהֲנֵי עַילָאַיִן, בְּלֹהו אַשְׁתָמֹדָעָן בְּהַגִּינְזִין
אַתְזָוָן, וְאַתְרְשִׁימָו בְּהַהְוָא אַתְמִשָּׁה, לְאַתִיְחָדָא שְׁמָא
קְדִישָׁא בְּדָקָא יָאָות. וּבָלָא רָזָא עַילָאָה בְשָׁמָא קְדִישָׁא. עַד
הַבָּא אִתְרְמִיזָת חַכְמָה עַילָאָה, בְּרָזָא דָאָת ה"א בְּתְרָאָה
דְאַתְזָוָן אַרְבָּע. זְבָאָה חַוְלָקִיה מָאוֹן דַעַל וְגַפְךָ, וַיַּדְעַ אָזְרָחוֹי
דְקוּדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַיְעַל בָלָא בְּיִסּוֹפָא לְעַלְמָא דָאָתִי.

רֹאָה דָאת וַיַּוֶּרֶת יְכִינָה קְדִישָׁא עַילְאָה, דְקִימָא בְקִיּוּמָא
שְׁלִים הָאֵי אֲתִפְלָג לְתִרְין אַתְּתוֹן, דְאַינְנוּ תְּרִין נְוִיָּן וַיַּוֶּרֶת
דָא בְּגֻוָּנָא חָדָא, וְאַינְנוּ תְּרִיסָר רְזִין עַילְאָין.

הָאֵי וַיַּוֶּרֶת עַילְאָה, אִיהוּ קִיּוּמָא בְּחַמֵּשׁ סְמִכִּין עַילְאָין, דְקִימָא
עַלְיִיהוּ אָתָה הַיָּא עַילְאָה. וְהָאֵי וַיַּוֶּרֶת, אָפָעַל גַּבְעָה אִיהוּ
שִׁית, וַיַּרְזָא דְשִׁית, אִיהוּ חַמֵּשׁ, וַיַּרְזָא דְחַמֵּשׁ, וּכְלָא אִיהוּ
כְּדָקָא חָזִי.

שִׁירֹותָא בְּסְטָרָא דִימִינָא, רֹאָה דְגִיהִירָא כְּרִמָּה דָא, קִיּוּמָא
עַל רְתִיבָא חָדָא, דְאִיהוּ תְּלָתָה תְּלָתָה, וְלֹא אַרְבָּע.
וְאָפָעַל גַּבְעָה דְלִילָתָה רְתִיבָא אַלָּא בְּאַרְבָּע, כָּלָא הַכָּא בְּרֹזָא
בְּתְּלָתָה תְּלָתָה. כִּמָה דְאַתְּתוֹן אַזְלִין בְּשָׁמָא קְדִישָׁא. וּבְגִינַן כְּדָא
כָּלָא אַזְלִיא בְּתְּלָתָה תְּלָתָה.

אָתָה הַיָּא דְקָא מְרָתָה, אִיהִי רְבִיעַתָּא דְאַתְּתוֹן. וּבְגִינַן כְּדָא רְתִיבָא
דִילָה אִיהִי בְּאַרְבָּע. וְאָפָעַל גַּבְעָה דְאִיהִי בְּאַרְבָּע, אִיהִי
בְּתְּלָתָה תְּלָתָה. וּכְלָא אַזְלִיא בְּאַרְחָמִישָׁר, לְסַלְקָא דָא בְּגֻוָּנָא
דָא, לְמַהְוִי חָדָה.

רְתִיבָא דְלִסְטָר דְרוּם, דְאִיהִי יְמִינָא, בְּתְּלָתָה דִי נְפָקָא מְנוּ
בּוֹצִינָא. כְּדָא סַלְקָא רְוָחָא דְגִשְׁיבָה בְּיַיְבָרָה, רְוָחִין,
דְסַלְקִין רִיחָא, וְלֹא סַלְקִין, בְּלִיל בְּתְּלָתָה גּוֹנִין, נְהִיר בְּגַהְירָה,
אִישְׁתָּאָב בְּגַנּוּה. חָד לְהִיט בְּאָשָׁא, וְחָד לְהִיט בְּמִיאָ, וְחָד
לְהִיט בְּרוֹחָא. וְהָאֵי אֲתִפְרָשָׁה, וְהָוִי תְּלָתָה.

הָאֵי רְוָחָא, כְּדָא אֲתִפְרָשָׁה וְהָוִי תְּלָתָה גּוֹנִין, אַלְיָן לֹא אַינְנוּ

אֲשֶׁר, וְלֹא אִנּוֹן מֵאָ, וְלֹא אִנּוֹן רֹוחָ, אַלְאָ הָאִ
רֹוחָ כְּדֵר אַתְּפֶרֶשׂ, בְּלָ חֶר וְחֶר נְהִיר וְלֹהִיט וְיִיחִיב תַּוקְפָּא
לְאַתְּרָ דְּעַלְּיהָ, וְלֹבֶתֶר אַתְּעַבְּיד סְמֻךְ תְּחוֹתָוִי.

גּוֹנָא חֶר אַתְּלָהִיט, וְאַתְּקָפָ בֵּיהָ אֲשֶׁר, דְּאַתְּבָלְיל בְּהָאִ
סְטָרָא דִּימִינָא. גּוֹנָא אַחֲרָא אַתְּלָהִט, וְאַתְּקָפָ בֵּיהָ
מֵאָ, דְּאַתְּבָלְילוּ בִּימִינָא. גּוֹנָא אַחֲרָא אַתְּלָהִיט, וְאַתְּקָפָ
בֵּיהָ רֹוחָ, דְּאַתְּבָלְיל בְּהָאִ סְטָרָא דִּימִינָא. וְאַלְיאַן תְּלַת
גּוֹנִין אִנּוֹן רַתִּיבָא חֶרָא לְסָטָר יְמִינָא, בְּרוֹא דָאַת וּוֹן.

וְאַלְיאַן אִנּוֹן בִּינּוֹין, דָאַית בֵּיהָ בְּקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא, בְּרוֹא
הָאִנּוֹן שְׁמָהּוּ דָאַיקָרִי בְּהָוֹ. וְעַל דָא שְׁמָא דְּקוּדְשָׁא
בְּרוּךְ הוּא אַיקָרִי בְּכֹמָה שְׁמָהּוּ, וּבְלֹהוּ אַתְּבָלְילָן בְּכָל רֹאַ
וּרוֹא מְאַלְיאַן סְטָרִין עַילְאַין, דָאִנּוֹן שְׁמָהּוּ דָלָא נְמַחְקִין.

סָטָר דָא דָאַיהוּ יְמִינָא, אַיקָרִי אַל. רַתִּיבָא דִילִיהָ אַיקָרִי
גָדוֹל בְּכָלָלָא. כְּדֵר אַתְּפֶרֶשׂ הָאִי רַתִּיבָא דָאַלְיאַן, אִנּוֹן
תְּלַת גּוֹנִין, הָכִי אִנּוֹן שְׁמָהּוּ אַיקָרּוֹן: גְדוֹלָל, חַסִּינָן, קְדוֹשָׁן.
הָכִי אִנּוֹן רַתִּיבָא לִימִינָא, דָאַיקָרִי אַל, רֹא עַילְאַה מְאַנּוֹן
שְׁמָהּוּ עַשְׂרָה. בְּמָה דָאַוקִימָנָא.

הָכִי תְּלַת גּוֹנִין, דָאִנּוֹן רַתִּיבָא לְסָטָר יְמִינָא, לְהַטִּין וּנְהַרִין.
וּבָל גּוֹנוֹן וּגּוֹנוֹן מְהִינִּי תְּלַתָּא, אַתְּפֶרֶשׂ לְתְרִין אַחֲרָנִין
לְכָל סָטָר. עַד דְּעַאלָו בְּחוֹשְׁבָנָא תְּלַת תְּלַת, וְאִנּוֹן תְּשַׁעַ.
וְהָאִי יְמִינָא דְּעַלְיָהוּ רַבִּיב, אַשְׁלִים לְעַשְׂרָה. אָוֹפָ גְּמִי כָּל
הָגִי אַיקָרּוֹן סְפִירָן עַילְאַין וּזְעִירִין, וּבְלֹהוּ מְדִין דְּקוּדְשָׁא

בריך הוא.

תְּרֵין דַּנְפָקוּ מִגּוֹ גַּוּן חַד דַּאֲתַתְקָפֶ בֵּיהַ מִיאָ, חַד אִיקָּרִי
רְחוּם, וְחַד אִיקָּרִי חַנוּן, אַלְיָן אַינְנוּ מְהַהְוָא גַּוּן
דַּאֲתַתְקָפֶ בֵּמִיאָ. תְּרֵין דַּנְפָקוּ מְהַהְוָא גַּוּן דַּאֲתַתְקָפֶ בֵּיהַ
אַשָּׁא, חַד אִיקָּרִי אַרְךָ אֲפִים, וְחַד אִיקָּרִי רְבָבָה. אַלְיָן
אַינְנוּ מְהַהְוָא גַּוּן דַּאֲתַתְקָפֶ בֵּיהַ אַשָּׁא. תְּרֵין דַּנְפָקוּ מְהַהְוָא
גַּוּן דַּאֲתַתְקָפֶ בֵּיהַ רְוֵחָא, חַד אִיקָּרִי חַסִיד וְחַד אִיקָּרִי סְוִלָתָה.
וּבָרוֹא דְסִפְרָא דְחַנוֹה, הָאֵי אִיקָּרִי טֻוב, וְהָאֵי אִיקָּרִי יִשְׁרָא.
וּסְימַנְךָ (תְּהִלִּים כָה) טֻוב וַיִּשְׁרָא ה'.

וּמְאַלְיָן מַתְפֶּרְשִׁין נְהֹזְרִין לְתַתָּא. וּכְלָהוּ רְתִיבֵין אַלְיָן
לְאַלְיָן. וּכְלָהוּ בְּנוּין לְבָר, אַבְלָל לֹא מַתְדַּבְּקִין
בְּאַלְיָן לְגַבֵּי עִילָּא. וּכְלָהוּ בְּלִילָן בְּסִטְרָא דִימִינָא. וּכְלָהוּ חַד
לְגַבֵּי הָאֵי סִטְרָא. וּכְלָא בָּרוֹא דָאת וַיּוֹן.

שִׁירֹותָא בְּסִטְרָא דְשָׂמָאלָא, רְזָא דְחַשּׁוּבָא, דְמַתְפַּשְׁטָא
בְּחַשּׁוּבָא לְתַתָּא, עַד דַּאֲתַבְּרִי מְנִיה גִּיהְנָם,
מַלְהַטָּא מְהַהְוָא חַשּׁוּבָא דְאַשָּׁא תְּקִיפָא, סְוִמְקָא אָוְבָמָא.
וְהָבָא מַלְהַטָּין שְׁבִיבֵין תְּקִיפָין, דְגַגְדִּין וְאַתְמַשְּׁבָן לְתַתָּא.
וּכְלָהוּ מִגּוֹ חַשּׁוּבָא דָאִיהִי שָׁמָאלָא, לְהָאֵי סִטְרָא.

בָּר בּוֹצִינָא סְלִקָּא מִגּוֹ מְדִידָו דְמַשְׁחָתָא נְהִיר לְסִטְרָא יְמִינָא,
וּמְהַהְוָא נְהִירוּ נְהִיר לְגַבֵּי חַשּׁוּבָא, וּמְטִין לְגַבֵּי הָהִיא
אַשָּׁא נְהֹזְרִין, וּקְרַבְיָין לְגַבֵּי הָהִיא אַשָּׁא, לְגַבֵּי הָהִיא יְמִינָא,
וּנְהִיר מְנִיה.

בדין אתפסת ונ hairy מגו בוצינא, רוחא אחרא, מלחתא. לא
אייהו אתפסת למחוי רתיכא לההוא סטר דשלא. לא
אתפסת ברזא דתלת גוונין, לנבי האי סטר דאיךري צפון,
והאי רוחא לא סליק בובסמן, ולא ריחא, בגין דהאי
שלא איסתמייך על לההוא רוחא דאתפרש בתלת גוונין
אלין.

אלין גוונין נחרין בתלת סטרין האשא, לאיהו סטרא
דשלא. אשא גוון חשוה, אשא גוון סומקא, אשא
גוון אוכמא. הגי תלת גוונין דמתפרשן מההוא רוחא
דנפקא מגו בוצינא, סמביין לתרין סטרין.

גוונא חד אתלהט, ואתתקוף ביה אשא גוון חשוד לאיהו
בסטר שלא. גוון אחרא אתלהט, ואיתתקוף בה
ашא גוון סומק, לאיהו בסטר שלא. גוונא תליתאה
אתלהיט, ואתתקוף ביה אשא גוון אוכם, לאיהו בההוא סטר
שלא.

ואלין תלת גוונין, איןון רתיכא חדא לסטרא שלא, ברזא
דא וו. אלין איקרין בינוין להקדוש ברוך הוא
ברזא שלא. חד איךרי אדר. וחד איךרי חזק. ובכלא
בכליא חדא איךרי גבור. בגין דסטרא דא לאיךרי
שלא, לאיהו אלהים. וזה אוקימנא לבמה סטרין איךרי
אליהם.

הגי תלת גוונין לאינו בסטר שלא, מלחתין נחרין

לְתַתָּא, וְכֹל גּוֹן וְגּוֹן מֵהֶן תִּלְתָּא, אִתְפְּרִישׁ לְתַרְיִן
אַחֲרֵנִין לְכָל סְטָרָא, עַד דַעַלְוָה בְּחוֹשְׁבָנָא תִּלְתָּתָה, אִינְנוֹן
תְּשֻׁתָּה, בְּמַה דָאָקִיםְנָא בְּסְטָרָא אַוחֲרָא. וְהִיא שְׁמָאָלָא
דָעְלִיְהוּ רְכִיב, אֲשֶׁלִים לְעִשְׂרָה.

תַרְיִן דְנַפְקוּ מְגֹן גּוֹן חַדְרַת אַתְבָּלִיל גּוֹ אַשְׁא גּוֹן חַשּׁוֹךְ, חַדְרַת
אַקְרֵי שׁוֹפֵט וְחַדְרַת אַיקְרֵי דִיְין. בְּמַה דָאָת אָמֵר (תְּהִלִּים ט)
אֱלֹהִים שׁוֹפֵט, וּבְתִיב (שם טח) אָבִי יְתּוֹמִים וְדִין אַלְמָנוֹת
אֱלֹהִים.

תַרְיִן דְנַפְקוּ מְגֹן גּוֹן חַדְרַת אַתְבָּלִיל מְגֹן אַשְׁא סִימְקָא, חַדְרַת
אַיקְרֵי בְּבִיר כְּחַדְרַת אַיקְרֵי אִישׁ מְלָחָמָה. תַרְיִן
דְנַפְקוּ מְגֹן גּוֹן חַדְרַת אַתְבָּלִיל וְאַתְפָּקָף גּוֹ גּוֹן אַשְׁא אַוְכָמָא.
חַדְרַת אַיקְרֵי פּוֹקֵד עֹז, וְחַדְרַת אַיקְרֵי מְשָׁלֵם גַּמּוֹל.

וּמְהֵבָא אַתְפְּרִשּׁוֹן לְתַתָּא, לְכֹפה גְבוֹרָן דְלִית לְזֹן חַוְשְׁבָנָא.
וּבְלַהּוּ בְּסְטָר שְׁמָאָלָא, וּבְלַהּוּ אַיקְרֵי קְוִדְשָׁא בְּרִיךְ
הּוּא. וּבְלַהּוּ רְתִיבֵין לְתַתָּא לְכָל סְטָר וּסְטָר. וּבְלַא בְּרוֹא
דָאָת וּוּוּ.

בְגַין דְכָל אֶת וְאֶת מֵהֶן דִ' אַתְיוֹן דְבָרוֹא דְשָׁמָא קְדִישָׁא,
כְלַהּוּ קְיִימִין עַל רְתִיבֵין קְדִישֵין, סְמִכֵין עַל מַה
דְאִסְתְּמִיכָו. וּבְלַהּוּ רְשִׁימִין עַל יְהִוָה, כֶל חַד וְחַד בְּדַקָּא חַיִ
לְיהָ, וְאַלְיִין רְתִיבֵין אִינְנוֹן בִּינְ�וֹין לְהַהְוָא שְׁמָא קְדִישָׁא, עַל
מַה דְקִיּוּמִי.

וְעַל דָא מָאֵן דְאָתֵי לִייחָדָא שְׁמָא קְדִישָׁא אַצְטְרִיךְ לְמַנְדָע

בְּלֹ חֶדְ וְחֶדְ מַאֲנִינוֹ שָׁמֶהָן דְּכָנוֹיִין עַל מָה קֵימִין. וּמְאַז
אֵיהוּ שָׁמָא דְּשָׁלִיט עַלְיִהוּ, דְּהָא מְהַכָּא מִתְפְּרַשְׂן לְתַתָּא עַד
דְּמַטוֹּ לְאַינְנוּ שְׁלִיטִין מִפְּנֵן דְּאַינְנוּ רְתִיבֵין לְתַתָּא וּבְלָהּוּ
אֲשֶׁתְמֹדְעִין בְּרוֹא דְּהָהִיא שָׁמָא דְּשָׁלִיט עַלְיִהוּ בְּהָהִוא
סְטָרָא דְּקֵימִין רְתִיבֵין. וּכְלָא בְּרוֹא דְּשָׁמָא קְדִישָׁא בְּאַלְיִן
אַתְּנוֹן דְּרָאָקָרִי קְוִדְשָׁא בְּרִיךְ הֵוָא בְּהָזָן. זֶכְאַיִן אַינְנוּ
צְדִיקָה אַדְיִינוֹן אַזְלִין בְּאוֹרָח מִישָׁר, זֶכְאַיִן אַינְנוּ בְּהָאִי
עַלְמָא, זֶכְאַיִן בְּעַלְמָא דְאַתְּיִ, דְּקְוִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רְחִים
לְהָזָן.

שִׁירֹותָא בְּסְטָרָא דְּאַמְצָעִיתָא, בְּפִתְחָא דְּמַזְרָח, דְּפִתְחָא
דְּמַזְרָח אֵיהִי קֵימָא בְּאַמְצָעִיתָא. נְטִילָה תְּרִין
סְטָרִין, לְעֶבֶרָה לוֹן בְּעֶבֶרִין וְדָשִׁין, בְּסְטָרָא דָא וּבְסְטָרָא
דָא.

פִתְחָא דָא אֵיהִי בְּלִילָא מִבְּלִילָה מִבְּלִילָה מִבְּלִילָה
רְתִיבָה עַילָּא וְאֵיהִי רְתִיבָה דְּקֵימָא בְּרוֹא דְאַתְּ
וּוּ. דְיָהוּ וּוּ כְּלִילָא דְכָל הָגִי, וְדָא קֵימָא בְּרוֹא דְכָל שִׁית
סְטָרִין עַילָּאִין. דָא קֵימָא עַל רְתִיבָה חֶדָא, דְאֵיהִו תְּלִתָּה
בְּיִמְינָה וְשָׁמָאלָה. נְפִקָּא מְגֻזָּה בְּוֹצִינָה. בְּדַ סְלִקָּא רְוַחָא,
דְּנִשְׁיבָה בְּיַ"ב רִיחָן דְּבוֹסְמִיא, דְּסְלִקָּין רִיחָא וְלֹא סְלִקָּין.
הָאִי רְוַחָא נְהִיר בְּגַהְירָה, וְדָא אֵיהִו רְוַחָא דְאֵיהִו שְׁלָמָא,
וְאִקְרֵי שְׁלָמָא.

וְדָא רְוַחָא כְּדַ אַתְּפְרַשָּׂן, אַתְּפְרַשָּׂן בְּתִלְתָּה גּוֹנִין, מַלְהַטִּין

בָּאַשָּׁא וּרֹוחָא וּמִיאָ, בְּמֵה דָאַתֶּמֶר בְּיִמִינָא. וּבְדַאֲתֵפֶרְשׁ, כֹּל חַד וּחַד לְהִיט בְּאַתְרִיה, וַיַּהַיּוּ תּוֹקֶפֶת.

הָאֵי גַּהֲירָו דָאַתֶּפֶשֶׁט מְהֹהוּא רֹוחָא לְכָל סְטָרָא וּסְטָרָא
מְהֻנְנִי תְּלַתָּא, גַּוְונָא חַדָּא לְהִיט בָּאַשָּׁא, וְאַתְקִיףַ לֵיה.
גַּוְונָא אַחֲרָא לְהִיט בְּמִיאָ, וְאַפְיִישַׁ לֵיה. גַּוְונָא תְּלִיתָא לְהִיט
בְּרוֹחָא, וְגַהֲירַ לֵיה בְּאַרְגּוֹנָא, מְלַהְטָא בְּתְרִין סְטָרִין אֶלְין.
וְאֶלְין תְּלַת גַּוְונִין, אַינְנוּן רַתִּיבָא חַדָּא, בְּרוֹא דָאַת וּוּ, וְאַיְהָוּ
רֹזָא דָאַת וּוּ.

וְאֶלְין אַינְנוּן בִּינְנוּן הַאִיקָּרִי בְּהַזּוֹן קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּמֵה
דָאַתֶּמֶר דְקֹוְדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִיקָּרִי בְּכָל הַגִּי שְׁמָהָן,
וְאֶלְין בִּינְנוּן אַתְבָּלִילָן בְּרוֹא דְשָׁמָא קְדִישָׁא, דְהָאִי סְטָרָא
אַמְצָעִיתָא אִיקָּרִי בְּיִיחָה. וְאֶפְעַל גַּב דְהָאִי אִיקָּרִי בְּרוֹא דָאַת
וּוּ, דָא גַּטְיַל כֹּל שְׁמָהָן עַל אַיִן וְתַתָּאַיִן, וּכֹל דַ' אַתְוּן דְשָׁמָא
קְדִישָׁא בְּיִיחָה אַחַידָן, בְּגִינַן גַּטְיַל לְכָל סְטָרִין עַילָּא וְתַתָּא,
וְדָא רֹזָא יְהָוּ, הַכָּא תְּלִיָּא שְׁמָא דָא.

וְאַיְהָוּ יְדוּ"ד, גַּטְיַל תְּרִין אַתְוּן לְעַילָּא, וּגַטְיַל חַד לְתַתָּא,
וְאַיְהָוּ קָאִים בְּאַמְצָעִיתָא בֵּין עַילָּא וְתַתָּא, וּמְתַרִין
סְטָרִין בְּדַקָּאמָרָן.

רַתִּיבָא דִילִיה אִיקָּרִי נֹרָא בְּכָלָא. כֵּד אַתְפֶרְשׁ הָאֵי
רַתִּיבָא דְאַיְהָוּ הָאֵי רֹוחָא בְּדַקָּאמָרָן, וְאַתְפֶרְשׁ
לְתַלְתָּה גַּוְונִין אַחֲרְנִין, דְאִיקָּרָוּן נֹרָא, אַמְ"תָ, נֹצְ"ר חֶסֶד.
הַגִּי אַינְנוּן הַגִּי תַלְתָּה, דְאַינְנוּן רַתִּיבָא קְדִישָׁא, לְהָאִי סְטָרָא

הַקְיִמָּא בְּאַמְצָעִתָּא.

הֲגַי תְּלַת גּוֹנִין, דְאַינּוֹן רְתִיבָא קְדִישָׁא דָאת וַיּוֹ, לְהַטִּין
וְנַחֲרֵין לְתַתָּא, וּבֶל גּוֹן מַהְגִּי תַּלְתָּא, אַתְפְּרֵשׁ לְתַרְיֵין
אַחֲרֵנִין לְכָל סְטָרָא, עַד דָאַת עֲבִידָו בְּחוֹשְׁבָנָא תַּלְתָּה תַּלְתָּה
לְכָל סְטָרָא, וְאַינּוֹן תְּשֵׁעה, וְהָא שְׁמָא קְדִישָׁא דְשִׁלִּיט עַלְיָהוּ
אַשְׁלִים לְעַשְׂרָה.

וּבֶל חָד וְחָד מַהְגִּי סְטָרֵין תַּלְתָּה דְקָאָמְרוֹן, יְמִינָא וְשְׁמָא לָא
וְאַמְצָעִתָּא, בֶּל חָד וְחָד בְּרֹזָא דְרְתִיבֵין דִילִיה אִידָו
עַשְׂרָה, בְּגִין דְכָלָא עַילָא וְתַתָּא, בְּאַשְׁלָמָותָא חָדָא אַינּוֹן
עַשְׁר סְפִירָן, עַשְׁר אַמִירָן. וּבֶל הֲגִי רְתִיבֵין בְּהָהוּא סְטָרָא
דְשִׁלִּיט עַלְיָהוּ, אִיקְרָוָן עַשְׁר סְפִירָן, עַשְׁר אַמִירָן. וּבֶגִין כָּךְ
בֶּל חָד וְחָד מַהְגִּי סְטָרֵין, סְלָקָא לְעַשְׁר רְתִיבֵין לְכָל סְטָרָא
עַד דְסְלִיק בֶּל חָד וְחָד לְחוֹשְׁבָן סְגִיאָא. וְתָא חָווִי, בֶּל רְתִיבֵין
אַלְיָן בְּרֵד מַתְפְּרֵשָׁן לְסְטָרִיהָו, בְּלָהו אִיקְרָוָן בְּהָהוּא שְׁמָא
דְשִׁלִּיט עַלְיָהוּ, וּבְרֹזָא דְהָהוּא אַת מִפְשֵׁש לְתַתָּא.

תְּרֵין דְגַפְקוּ מְגֻוְן קְוִידָה חָדָא, חָד אִיקְרָי נוֹשָׂא צָוָן, וְחָד
אִיקְרָי עֹזֶב עַל פְּשָׁע. אַלְיָן אַינּוֹן מַהְהִיא גּוֹן
דְאַתְתָּקָפָ בֵּיה מִיאָ, תְּרֵין דְגַפְקוּ מְגֻוְן גּוֹן דְאַתְתָּקָפָ בֵּיה
אָשָׁא, חָד אִיקְרָי מַרְוָם, וְחָד אִיקְרָי רָם.

וּבְרֹזָא דְחַנוֹה, שְׁמַהֲנוֹן אַלְיָן בְּלִילָן בְּרֹזָא דְעַלְמָא דָאתִי. וְהָכָא
בְּהָאִי סְטָרָא, בְּזָהָן לְבָוָת, מַרְוָם, בְּמָה דָאת אָמֵר
(תהלים י) מַרְוָם מִשְׁפְּטִיךְ מִנְגָּדוֹ, וּבְתִיב (שם צו) אֲדִיר בְּמַרְוָם

ה', ואף על גב דשָׁמָא דקָא קָאים בְּעַלְמָא דָאָתִי, הָא בְּתִיב
מָרוֹם. וְעַל דָּא אֲשֶׁתֶּתֶר עַלְמָא דָאָתִי בְּכָל הַגֵּי, וְהַבִּי אִקְרֵי
אֱלֹהִים בְּגֻוּנִין דְשָׁמָאָלָא, וּבְלֹא חָדָ.

גֻוּנָא תַּלְיָתָא אֲתָתָקָפ בֵּיה רֹוחָא. אַינְנוּ טְרִין דְגַפְקוּ מְגִיה,
חָדָ אִקְרֵי שׁוּבָן עָד, וְחָדָ אִקְרֵי קְדוֹשָׁ, וּמְאַלְיָן
אֲתָפֶרֶשָׁ נְהֹרִין לְתַתָּא, וּבְלָהוּ רְתִיבָין אַלְיָן לְאַלְיָן, וּבְזָהוּ
בְּיְנִינוּן דָאִקְרֵי בָּהוּ קוֹדֶשָׁ בְּרִיךְ הוּא, וּבְזָהוּ אֲשֶׁתֶּמֶדֶעָן
בְּסֶטֶר דְשָׁלִיט עַלְיָהוּ.

בְּגֻוּנָא דָא אַית סְטְרִין תַּלְתָּא, דְגַפְקִין מְנוּ אַלְיָן סְטְרִין
עִילָּאֵין דְקָאָמָרָן, דַאַינְנוּ יְמִינָא וְשָׁמָאָלָא
וְאַמְצָעִיתָא, וְאַלְיָן גַּפְקִין לְבָר מְגִיהָו, וְקִיְימִין טְרִין מְגִיהָו
לְבָר, וּבְלָהוּ נְטָלִי רְתִיבָין לְתַתָּא, בְּגֻוּנָא דָאַלְיָן עִילָּאֵין,
וְלֹא עִילָּאֵין בְּגִינִיהָו.

וְאַלְיָן דְלַתָּתָא דְגַפְקִי מְנוּ אַלְיָן סְטְרִין עִילָּאֵין דְקָאָמָרָן,
אַינְנוּ בְּגֻוּנָא דְילָהּוּן, חָדָ אִקְרֵי יְמִינָא וְחָדָ אִקְרֵי
שָׁמָאָלָא, וְחָדָ דְקָאֵי בְּאַמְצָעִיתָא. גַּו הַהְוָא אַמְצָעִיתָא
דְקָאָמָרָן, וּבְלָהוּ בְלִילָן בְּהַגִּי תַלְתָּה עִילָּאֵין. וּבְלָהוּ בְלִילָן
בְּרֹזָא דָאָת וּוּ, דְבָלִיל בְּלָהוּ. וּבְלָהוּ בְּרְתִיבָין יְדִיעָן
מְתַפְּרֵשָׁן בְּסֶטֶרִיָּהוּ.

וְאַלְיָן לֹא אִקְרֵוּ בְשָׁמָהּ יְדִיעָן, בָּר בְּאַינְנוּ בְּיְנִינוּן
דְלַתָּתָא, בְּגֻוּנָא דָאַינְנוּ בְּיְנִינוּן עִילָּאֵין, וְאַלְיָן פְתָאַיִן
אֲחִידָן בְּעִילָּאֵין, וְהַנִּי תַלְתָּה אֲוֹחֶרֶנִין בְּלָהוּ רְתִיבָין לְבָר,

זה אוקיימנא.

תא חוו, הני תריין קיימין, איננו סמביין דלבר, ואיננו ימיגנא
ושמאלא, ואיקרין מסדי דוד, ואליין צבאות רתיכא
דילחון. תריין דקויימין ועבדין שליחותא בנביאי קשות.
ומתפּון מטאפרשין עובדין בעלמא באתגלויה, ורוא דא
דכתייב, (תהילים קיא) גודלים מעשי ה'. גודלים: הנפקי
מן גודל. ואליין איקרין (שם קיט) רחמייך רבים ה'. (שם פט) איה
חסדייך הראשוגים ה'. (שם כה) זכר רחמייך ה' וחסדייך כי
מעוזם הפה. ואף על גב דאוקיימנא האיננו לעילא. מעוזם
הפה לחתא.

ועל דא לא איקרין בשמהן, בנוונא דאיקרין בשמהן איננו
دلעילא. ואיננו בנוונא דלceilא, אבל איננו בכללא
איננו דקויימי לבר, ואיננו סמביין דאוריה תא הנפקי מרתייבין
עליאן. ואליין הו דארבר דוד מלכא, ודא יהו דארבר
תדריר בכללא במה דאוקיימנא.

תא חוו, כל הני שמהן עילאיין מאינון עשרה דקאמאן דלא
גמתקין, יאות הוא. רתיבין אלין דילחון, האיננו שמהן
דאיקרין ביפויין, אפאי גמתקין.

אבל רוא דא, דא אתרמר גו ספרא דרב המנוגא סבא, דבל
הני שמהן עלאיין, אינון קיימין בוגפא לנשמרתא
עלאה, דלא אתרדע, ולא אתגלוין. ואליין ביפויין אינון
לבושא לגופה. בנוונא דאנזא, דאית קליפה לקליפה, או

אלין לבְּלִבֵּין, דאית לוֹן קָלִיפָה לְקָלִיפָה, ומוֹחָא לנוּ.
 הַכִּי נֶמֶי דָא, אלין עֲשָׂרָה שְׁמָהּ בְּלָהּוּ, בְּגֻנוֹנָא דְהָאִי קָלִיפָה
 לְמוֹחָא. וְאָפָעַל גַּבְּ דְכָלָהוּ מוֹחָא, בְּלָהּוּ נְחוֹרִין עַילְאַיִן,
 וּבוֹסְמִין עַילְאַיִן, לִית מָאוּן דְקָאִים בְּקִיּוּמִיהוּ, אָבָל בְּלָהּוּ
 בְּגֻנוֹנָא דְקָלִיפָה לְגַבְּיִ מה דְלָא יָדַיעַ, וְלֹא קִיּוֹמָא בְּחַכְמָתָא
 בְּלָל, וְבָל שְׁבַן רֹזָא דָאיִן סּוֹף, וְהַגִּי בְּינּוֹנִין אַינְנוּן קָלִיפָה
 לְגַבְּיִיהוּ, וּכֹלָא דָא לנוּ מַנוּן דָא, ומוֹחָא סְתִימָהּ לנוּ בָנוּ,
 דְלָא אָתַיְידַע בְּלָל, וְעַל דָא קָלִיפָה בְּתַרְאָה לֹא אִיכְפַתְהָן,
 וְאָפָעַל גַּבְּ דְגַמְחָקִין, עַם בָּל דָא לֹא אָתַיְהַיבּ רְשׁוֹתָה
 לְמַחְקָא, אָפְלוּ אֹתוֹ וְעַירָא דְאָוַרְיִיתָא.

וְאֵת יִמְאָה, אֵת הַכִּי, הָאֵי הַיְיָ בְּתַרְאָה דְקָאָמְרוֹן, אֵתְיִ קָלִיפָה
 בְּתַרְאָה לְגַבְּיִ אלִין. לֹאָוּ הַכִּי, קָלִיפָה אֵתְיִ לְגַבְּיִ אלִין
 עַילְאַיִן, אָבָל לְגַבְּיִ אַינְנוּן בְּינּוֹנִין לֹאָוּ. דְהָא לֹא מְשַׁתְּמַשִּׁי
 בָּהּ, אָלָא אַינְנוּן שְׁמָהּוּ עַילְאַיִן, וְלֹאָוּ אַינְנוּן בְּינּוֹנִין.
 אָלָא כְּדֵי אֵתְיִ סְלַקָּא לְאַתְעַטְרָא לְעַילָּא, וְלְאַתְאַחֲדָא בְּרֹזָא
 דְיִמְינָא וְשְׁמַאלָּא, בָּל הַגִּי רְתִיבָן דְאַינְנוּן בְּינּוֹנִין, בְּלָהּוּ
 סְחַרְיוֹן לָהּ, וְחַפְּיוֹן עַלְהָה סְחַרְנָהָא, בְּבָעַלְהָה לְאַתְתָּא, דְפֶרִישָׁ
 גְּדִפִּיהָ עַלְהָה, הַכִּי אַינְנוּ פְּרִישָׁין גְּדִפִּין דְבָעַלְהָה עַלְהָה,
 וְחַפְּיוֹן לָהּ בְּכָל סְטָרָא, וְאֵתְיִ מְשֻׁמְשָׁא בְּבָעַלְהָה, וְסִמְנָא דָא
 (יחזקאל טז) וְאָפְרֵשָׁ בְּגַפְיִ עַלְיָה, (רות ג) וְפְרִשָּׁתָּ בְּגַפְךָ עַל אַמְתָהָה.
 וּבְגַיִן בְּךָ אַינְנוּ לְבָר וְאֵתְיִ לנוּ, וְאֵתְיִ לנוּ וְאֵתְיִ לְבָר, וְהַכִּי
 בְּינּוֹנִין אַינְנוּ לנוּ, וְאַינְנוּ לנוּ. מַה דָּאֵתְיִוּ לנוּ קִיּוֹמָא

לבר, מה דאייהו לבר קיימא לנו, וכלא שפיר אייה. ובאה חולקיהון דאינון דידען למיזל באורך מישר, דלא יטען לימינא ושמאלא, במא דאוקימנא, (הושע יד) כי ישרים הרבי ה.

מבועא דבירא דלא פסיק לעלמין, האי קיימא קיימא, לקיימא כלל, בלהו עילאיין וכלהו תפתאין, קיימין בהאי לרוחם דתיאובתא, בגין דאייהו תיאובתא לעילא ותתא, לאנחרא אנטין, ולאשכחנה גנתא.

בהאי לאו רתיכא קיימא ביה לאתגלא, אלא כלל אייה סתים בסתימי, ולא קיימא באתגלא, אלא בלהו שמן עילאיין, וכלהו רתיכין, בלהו אתאן לנבהה בלחשנו. בד אינון שמן אתיין לנבהה, אלין רתיכין פרישאן וחפזין לכל סטרין, לדרגא דא ולדרגא דלהתתא, ואلين איקרונ גדרין הבעה. לחפזין על כלל. והאי דרגא עאל בלחשנו, מבועא גו בירא, דלא פסקין מימי לעלמין, ולא אתפרש מבועא לעלמין. וכלא אייה באיר, דכתיב (במדבר כא) באיר חפרוה שרים (בראשית כו) באיר מים חיים. וזה אוקימנא.

האי מבועא דבירא, אייה סתים לנבי ההוא בירא, דעאל לנבהה בלחשנו, והאי ברי גו ההוא נקודה דקאמרן, רוזא דה"א בתראה, וברי בה, עאל לנבה, ולא אתיידע כלל.

והאי אייה במא דאוקימנא לעיל, דבר אלף אתחבר בה"א,

או יו"ד, האי ה"א איה נקודה חרָא לאוטָבָא לעלמָא, בְּגַנּוֹן א"ה, או י"ה. בְּדִין הַהוּא מִבּוּעָא דְּבִירָא, בְּרִי גו הַהוּא נִקּוּדָה, וְעַל לִגְוָה, וְלֹא אֲתִידָע.

ובְּדִין הַהֵּיא נִקּוּדָה קִיּוּמָא בְּרוֹא דְּקָדְשִׁים. וְעַל דָּא רֹא דְּדוּכְרָנָא דִילָה, אֲיוֹו בְּרוֹא דְּקָדְשִׁים, בְּאֶתֶּר דְּמִפְּקָנוֹ דְּרוֹחָא קִיּוּמָא בְּבִי גְּרוֹנָא, אֲהִי"ה, בְּגַנְיָה, דְּהָאֵי אֲיוֹו אֶתֶּר דְּקִיּוּמָא קָדְשִׁים, קּוֹל גָּדוֹל וְלֹא אֲשֶׁתְמֹדָע, וְלֹא אֲיוֹו רֹוח מִמְּשָׁה. וְבְּדִין אֲיוֹו ה"א בְּחִיבּוֹרָא דְּאַינְנוּ אֲתָזָן עִילָּאִין, וּכְלֹא שְׁמָא חָרָא, לְאַנְהָרָא מַעַילָּא וּמִתְתָּא.

בד בְּרִי הָאֵי מִבּוּעָא בְּהָאֵי נִקּוּדָה, וְעַל בְּגַנְיָה, בְּדִין כָּל אַינְנוּ שְׁמַחַן עִילָּאִין, וּכְלֹא אַינְנוּ סְטְרִין עַלְאֵין דְּקָאָמָרָן, בְּלָהּוּ עַלְיָין בְּגַנְיָה, בְּתִיאוּבָתָא, בְּרוֹחָא שְׁלִים לְעִילָּא, בְּתִיאוּבָתָא עַלְיָין בָּה, וְלֹא בְמַלְהָא אַחֲרָא. בּוֹלָא בְּרוֹחָא וְלֹא בְּגַנְפָּא. בְּבָעַלה אֲשֶׁתְלִיל מִפְּלָל לְבוֹשָׁוִי, בְּשֻׁתָּא דָאַתִּי לְאַזְדוֹנָא בְּאִיתְתִּיה, הַכִּי גַּמְיָן כָּל אַינְנוּ רְתִיכִין דְּקָאָמָרָן דְּלָעִילָּא וּתְתָא, בְּלָהּוּ סְחָרִין לָה, וְאַינְנוּ חַפְּיוֹן עַלָּה, וּבָעַלה אֲשֶׁתְלִיל מִפְּלָהּוּ. וְעַל דָּא לֹא אֲתָזָן כָּל אַינְנוּ שִׁיְיפָן לְאַתְחָבָרָא בָּה, אֲלֹא בְּרוֹחָא מִמְּשָׁה, וּבְדִין כָּל אֲיוֹו רְעוֹתָא חָרָא.

וְעַל דָּא בְּשֻׁתָּא דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא זְמִין לְגַבָּה, וּיְשָׂרָאֵל לֹא אַינְנוּ וּבְאֵין דְּאַינְנוּ יְהוָן פְּתִילָה לְאַנְהָרָא, מַה

בתייב, (שה"ש ה?) פְשַׁטְתִּי אֶת בְּתָנָתִי אֵיכֶה אֶלְבְשָׂנָה רְחַצְתִּי
אֶת רֶגֶלִי אֵיכֶה אֶטְנָפֶם. פְשַׁטְתִּי אֶת בְּתָנָתִי, אֶלְין אַינְנוּ
בִּינְוִין דְקָאָמָרֹן, דְכָלָהוּ בְדַ מְתַחְבָּרָן אַינְנוּ בְּתָנָתָא
דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְדַ אֵידָה זְמִינָן לְגַבָּה, אֵינוֹ אַשְׁתָּלֵיל
מְבוֹלָהוּ, לְאַתְחָרָא בְּהַדָּה, וּעַל דָא פְשַׁטְתִּי זְנוּ, לְאַתְקָנָא
וּלְמַהֲיוּ זְמִינָן לְאוֹטָבָא לְה, וְאַתְ לֹא מְתַקָּנָא בְּדָקָא יָאָתָ,

הַשְׁקָא אֵיכֶה אֶלְבְשָׂנָה, וְאַתְהָדָר וְאַסְתָּלָק מִינְךָ.

רְחַצְתִּי אֶת רֶגֶלִי אֵיכֶה אֶטְנָפֶם, הָא אַסְחָית רֶגֶלִי מְהֻהָוָא
טִינּוֹפָא, וּמַאי אֵיהָו, בְּגִין דְכָד אַתְתָקָנִית וְאַזְדְמָנִית
לְגַבָּה, אַעֲבָרִית הַהְוָא סְטָרָא אוֹחֶרֶא מְסָאָבָא מְקַמִּי רֶגֶלִי.
הַשְׁתָּא אֵיכֶה אַהֲדָר לְשִׁוְיִיא הַהְוָא טִינּוֹפָא, לְחַפְּיָא עַל
מְקַדְשָׁא, הָוָאֵיל וְאַתְ לֹא זְמִינָת בְּתִיקָונָךְ לְאַתְתָקָנָא לְגַבָּה.
הַבָּא אֹזְלִיפָנָא, דְכָד רְוִיחָמָא מְסָאָבָא אַתְעָבָר מְעַלְמָא, בְּדִין
אַתְרָבִי כְלָא עַילָא וְתַתָּא. וּעַל דָא רְחַצְתִּי אֶת רֶגֶלִי, אֵיכֶה
אֶטְנָפֶם בְּמַלְקָדְמִין.

וּבְגִין בָּה, כָל אַינְנוּ בִּינְוִין אַתְפְּשָׁטוּ, בְשֻׁעַתָּא דְהָאִי מְבוֹעָא
בְּרִי בְּהַהְוָא נְקוּדָה, וְאַסְתָּהִים בִּגְנוּיה. וּבְדִין בְדַ הַהְוָא
מְבוֹעָא אַסְתָּהִים בִּגְנוּהָ, בְּדִין כְלָא אֲנֵהָיר וּבְיִרָא אַתְמָלִיא
מְהֻהָוָא מְבוֹעָא דְעַאל בִּגְנוּהָ וְאַסְתָּהִים בִּיה בְּחַשָּׁאִ. אַינְנוּ
בִּינְוִין חַפְּיִין עַלָה וְאַתְפְּשָׁטוּ לְסֶטֶר דָא וּלְסֶטֶר דָא.

וְהַגִּי אַינְנוּ גַלְיָדִין דְאָגָזָא קְלִישָׁא, דְקִיּוֹמָא וְחַפְּיִיא לְגַזְוָעַל
מוֹחָא, וְהַהְיָא קְלִיפָא תְקִיפָא, אַתְבָרָת וְלֹא קִיּוֹמָא

תפָן. וּבְדִין כֵּלָא אַיִּהֵי בְּרוֹא עִילָּאָה, לְמִיחָךְ בְּרוֹזִין אֶלְיִין. וּבְאַיִן אַיְנוֹ דְּמַסְתְּבָלִין בְּרֻעּוֹתִיְהוּ, מַלְיָין בְּרוֹזִין עִילָּאִין, לְמִיחָךְ בְּאוֹרָח קְשׁוֹט, לְמוֹפֵי בְּהָאִי עַלְמָא, וּלְאַנְהָרָא לוֹז בְּעַלְמָא דָאַתִּי. עַלְיִדוֹ בְּתִיב, (דְּנִיאָל יְבָ) וְהַמְשְׁבִּילִים יוֹהִירוּ בְּזָהָר הַרְקִיעַ וּמַצְדִּיקִי הַרְבִּים כְּכֹזְבִּים לְעוֹלָם וְעַד. וּבְאַיִן
אַיְנוֹ בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא דָאַתִּי.

דִּיְקָנָא דָאַתָּוֹן, בְּרוֹא קְדִישָׁא הַ"א תִּקְאָה דְּקָאָמָרוּ, רְזָא
דְּמַקְדְּשָׁא, סִיחָרָא כְּדֵ שְׁלָטָא, וְאַתְקָשְׁטָה לְגַבֵּי
שְׁמַשָּׁא, לְקַבְּלָא נְהֹזָרָא מְגִיה. אַיְנוֹ קְיִימָן בְּתְרִין רְחִימָין
דָא לְקַבְּלָא, וּאַיְנוֹ בְּתוּלָן דְּקִימָן בְּהַדָּה, אַתְקָשְׁטָן
וְאַתְקָנָן בְּתִיקָוִנִין, חֲדָא בְּתִרְאָה, וְחֲדָא לְקַמָּה, וְחֲדָא
מְסִטְרָא דָא, וְחֲדָא מְסִטְרָא דָא, וְאַיִּהֵי קְיִימָא בְּאַמְצָעִיתָא.
וּשְׁבָעִין וְתְרִין סְנַהְדָרִין, קְיִימָן בְּפֶלְגָנוֹ גּוֹרָן עֲנוֹלָה, לְמַיְעַבְדָ
גּוֹפָא לְסִיחָרָא, לְאַתְקָשְׁטָא מְטוֹזָנִיתָא לְגַבֵּי בְּעָלה,
וְאַיִּהֵי קְיִימָא בְּנוֹונָא דָא בָּ, בְּפֶלְגָנוֹ סִיחָרָא.

וְדָא נְקוּדָה בְּאַמְצָעִיתָא. דְּהָהֵיא נְקוּדָה נְטָלָה נְהֹזָרָא מִן
שְׁמַשָּׁא, לְאַנְהָרָא לְכָל גּוֹפָא. וְרוֹא דָא נְקוּדָה דְּקִימָא
בְּפֶלְגָנוֹ דְּעִינָא, דְּכֹולָא קְיִימָא בְּהָהֵיא נְקוּדָה דְּקִימָא
בְּאַמְצָעִיתָא, דְּאַיִּהֵי נְטָלָא כָּל נְהֹזָרָא, לְאַנְהָרָא לְכָל עִינָא.
וּסִיחָרָא לְאַתְגָהִירָת אַלְאָ מְנוּחָד נְקוּדָה דְּקִימָא וְאַסְתִּים
גּוֹ אַמְצָעִיתָא. אָפְעַל גַּב דָלָא אַתְחִזְיָא בְּסִיחָרָא.

תָא חֲווִי לִית לְךָ עִגּוֹלָא בְּעַלְמָא, דָלָא אִתְעַבֵּיד מְנוּנְקוּדָה

חֶדֶא דְקִיּוֹמָא בַאֲמַצְעִיתָא. וּבְגַין כֵּד עַיְנוּלָא דְסִיחָרָא
מַגּוֹ חֶד נְקוּדָה דְאַסְתִּים בְגֻווָה בַאֲמַצְעִיתָא, אַתְעַבֵּיד כֵּלָא.
וְהָאֵי נְקוּדָה דְקִיּוֹמָא בַאֲמַצְעִיתָא נְטִילָל בְלָן הַוָּרָא, וְאַנְהִיר
לְהַלְגָּוֹפָא, וְאַתְגָּהֵיר כֵּלָא.

רְזֹא דְרוֹזִין, לְאַינְנוּ דְמַסְתְּבָלִין בְּרוֹזִין דְחַכְמָתָא. הָאֵי הַ"א
דְאַיְהִי פְלָנוֹ רְגֻוֹפָא דְסִיחָרָא, וְאַיְהִי בְעִיגוּלָא, בְּרָאָמְרוֹן
בְגַוְהָה נְקוּדָה דְקִיּוֹמָא גַו אֲמַצְעִיתָא, אַפְמָאֵי אַיְהָוּ פְלָנוֹ,
לְאוֹ, אַלְאָ סְתִימָא מְסִטְרָא דָא, וּפְתִיחָא מְסִטְרָא דָא,
בְנוֹזְבָא דְפְתִיחָא לְגַבֵּי דְכֹוָרָא לְקַבְלָא לִיהְיָה בְגֻווָה,
וְלְאַתְגָּהֵרָא מְגִיהָ, וְלְאַתְחַבְּרָא בְהַדִּיחָה. וּעַל דָא אַיְהִ
פְתִיחָא לְגַבֵּיהָ לְקַבְלָא לִיהְיָה, וּבְדַיִן אַיְקָרִי הַ"א. מַאי הַ"א,
בְמַאן דְאָמֵר דָא אַנְאָ.

וּבְדָא אַיְהִי אַתְגָּהֵרָת מְגִיהָ, וְאַתְחַבְּרוּ דָא בְּרָא, וְסִיחָרָא
אַתְמַלִּיאָ, בְּדַיִן הַ"א אַשְׁתְּלִים וְאַתְמַלִּיא סִיחָרָא
מְפָלָא. וּבְאַתְרָה דְאַיְהָוּ הַ"א פְלָנוֹ דְסִיחָרָא, אַתְעַבֵּיד מַ"מ,
סִיחָרָא בְשִׁלְיָמוֹ.

וְקִיּוֹמָא בְגֻוֹנָא דְאִימָא עִילָּאָה, דְאַיְהִי מ' סְתִימָא. בְמַא
דְאַוְקִימַנָּא, בְרֹזָא דְלִסְרָבָה הַמְשָׁרָה. וְהַשְׁתָּא
קִיּוֹמָא סִיחָרָא בְאַשְׁלָמוֹתָא, עַלְמָא תִתְאַה, בְגֻוֹנָא דְעַלְמָא
עִילָּאָה. וְדָא אַיְהָוּ רְזֹא דָאת מ'.

וְתָא חַזֵּי אַת דָא מ', לֹאו אַיְהָוּ אַלְאָ בְעִיגוּלָא. בֵין דְקִיּוֹמָא
סִיחָרָא בְאַשְׁלָמוֹתָא וּכְלָא מְרוֹזָא דָאת ה' כְמָא

דָאַתְמָר, אִיהִי בְקָרְדְמִיתָא פָתִיחָא בְרֹזָא דֵהֶ"א, לְקַבְלָא
לְבָעֵלָה. וּלְבָתֵר דְאַשְׁתְּלִים מִנִּיה, אִתְמְלִיא בְאַשְׁלָמוֹתָא,
אַתְעַבֵּיד ס', בְגַוּנָא עִילָּאָה דָעַלְמָא דָאַתִּי בְּדַקָּאָפָרָן. וּבְגַיְן
בְּדֵהֶ"א עִילָּאָה, הֶ"א תְתָאָה. ס' עִילָּאָה, ס' תְתָאָה. כַּלְאָ דָא
בְגַוּנָא דָא, וְדָא אִיהוּ רֹזָא חֲדָא, עִילָּאָה וְתְתָאָה בְּחֲדָא.

תָא חַזִי, עַלְמָא עִילָּאָה אִיהִי פָתִיחָא בְקָרְדְמִיתָא, בְרֹזָא
דֵהֶ"א. וּכְדֵא אַתְמְלִיא מַאיְנוּ שְׁבִילֵין עִילָּאַיִן,
וְאַתְנְהַרָא לְאַנְהָרָא, אַתְפְּשַׁטָּה וְאַשְׁתְּלִים וְאַתְעַבֵּיד ס',
וְכַלְאָ בְרֹזָא חָד.

דִיוֹקָנָא דָאַת וּוּ בְרֹזָא קְדִישָא, הָאִי אַת, עַלְמָא דְלַעַילָא
פְשִׁיטָ פְשִׁיטָו לְאַנְהָרָא לְתָתָא, וְהָוָא פְשִׁיטָו, אִיהוּ
בְשִׁית סְטְרִין, בְלִילֵן בְּחֲדָא בְּחִיבּוֹרָא חֲדָא, דָא בְגַוּנָא דָא
וְדָא בְגַוּנָא דָא. וּבְלָהוּ מִתְחַבְּרָן בְאַינְנוּ רְתִיבָן דִילָהּוּ
בְאַתָּה דָא.

וְהָאִי אַת אִיהוּ רְשִׁימָו דְבִשִּׁית סְטְרִין בְלִילֵן בְּחֲדָא. וְדָא
הָוָא דְאַנְהָרִיר לְסִיחָרָא בְרֹזָא דְשִׁית סְטְרִין בְלִילֵן. דָהָא
בְּדֵ מִתְחַבְּרָן בְּחֲדָא, פְשִׁיטִין מִפְשִׁיטִין, בְלָא דִיוֹקָנָא דּוּוּיָן,
דִיוֹקָנָא דָאָדָם וְאַפְעַל פִי דְאַינְנוּ שִׁיתָא סְטְרִין, לֹא אִתְחַזּוּ
בְפְשִׁיטָו בְּרָחָד גּוֹפָא.

רֹזָא דְרוֹזִין, לְאַינְנוּ דְמִסְתְּבָלֵין בְאוֹרָה מִישָר, בְדִיוֹקָנִין
הָאַתְוֹן, הָכָא בְהָאִי אַת, בְלָהוּ בְּחִיבּוֹרָא דָא,
לְאַחֲזָה דְבָלָהוּ קְיִימִין בְקִיּוֹמָא דְנוֹפָא, דְאִיהוּ נְטִיל בְלָא.

וּבְרַחַד הָאֵי אֶת דָּאִיהוּ וּוֹז, קַיִמָּא הַכִּי בְּחִיבּוֹרָא חֲדָא, הָא
אִיהוּ זְמִינָן לְגַבֵּי נוֹקָבָא, פְּשִׁיטָן וְאַשְׁתְּלִיל מְפֻלָּא, רָזָא דִּיוֹקָנָא
דְּנוֹפָא, דִּיוֹקָנָא דָּאָדָם. וּבְרַחַד מְסֻתְּבָלִין, דְּרוֹעִין מְסֻטְּרָא דָא
וּמְסֻטְּרָא דָא מְתַחְבָּרָן בְּהָאֵי גּוֹפָא, דְּלָא אַתְּחַזְּיָין בֶּרֶג גּוֹפָא
בְּלַחְזּוֹי, בְּגִין דְּכַלְהּוּ בְּלִילָן בֵּיה.

אִימָתִי אַתְּחַזְּיָין. בְּשַׁעַתָּא דָא אַתְּפִשְׁתָּה, וְאִיקְרֵי אַלְפָ.
כְּדִין, תְּרִין דְּרוֹעִין, דָא מְסֻטְּרָא דָא, וְדָא מְסֻטְּרָא
דָא, וְגּוֹפָא קַיִמָּא בִּינְיִיהוּ בְּאַמְצָעִיתָא. א.

וּעַל דָא אַלְפָ רִישָׁא לְכָל אַתְּזָוָן, בְּגִין דִּתְיַקְנָא דָא, בְּדַ
קָאִים, אִיהוּ רִישָׁא לְכָל מַאי דְּנַפְּיךָ מְעַלְמָא דָאָתִי. וְאַפָּ
עַל גַּב דְּרוֹזָן עַילְאָין אַחֲרָנִין נָאָמְרוּ בְּרוֹא דָאַלְפָ, אָבָל דָא
אִיהוּ בְּרִירָוּ דְּרוֹא דְּמַלָּה בְּמַה דָּאִיהוּ בְּסְפָרָא, וְהַכָּא אִיהוּ
בְּרִירָוּ דְּרוֹא. וּמְהַכָּא אַתְּפִשְׁתָּו אַתְּזָוָן אַחֲרָנִין, בְּלָהּוּ
בְּסֻטְּרִיהָוּ, בְּלַחְזּוֹי וְחַד בְּדַקָּא חַיִּילָה.

וְאֶת דָא בְּלָא אִיהוּ חָד, וּוֹז אַלְפָ, בֶּר דְּהָאֵי אַסְתִּים כְּלָא
בְּגִוְיָה, וְהַאֵי אַתְּזָוָן בְּלַדְיַקְנִיהָ. וְאֵי תִּמְאָתְרִין יַרְכִּין
דְּלָא אַתְּחַזְּיָין. הַכִּי הוּא וְדָאָי, דְּהָא תְּלַהּ סְטְרִין, אַינְנוּ רָזָא
דְּתַלְתָּ אַחֲרָנִין.

וְתוֹ, אַלְיָן אַינְנוּ רָזָא דְּתַזְרָה שְׁבַכְתָּב, בְּלָא דְּבוֹלָא. וּמְהַכָּא
נְפִקְזָן בְּלַ שָׁאָר. בְּגִוְנָא דָא, נְבִיאִים וּכְתוּבִים בְּלָהּוּ
בְּחֲדָא. אַלְפָ אִיהוּ חָד, רָזָא דְּתַלְתָּ גּוֹגִין בְּחֲדָא, דְּאַינְנוּ
אַבְהָן. וּבְרַחַד אַבְהָן מְתַחְבָּרָן בְּחֲדָא, אַינְנוּ חָד. וּעַל דָא אִיקְרֵי

אלף, חד רישא לבל אתוֹן, רוא דתורה שבכתב, במא דאיתמר.

ועל דא, ויאلف רוא חד אינון. את ו' דיווקנא דאדם, רישא ונופא אתפשטוֹתא חד. אלף אשלה מותא דדיווקנא לאחזהה. וכי תימא, ו', דאייהו אתפשטוֹתא חד, פשיטו חד בלא דיווקניין אחרניין, אמאי רוא דיליה שיתה, ואלף דאייה פلت דיווקניין, אמאי רוא דיליה חד. אלא מהכא, רzion דסלקין בשמא קדישא, אסור לאסנאה לוֹן בפרטא, אלא לחברא כלחו, וליחרא לוֹן בחדא, לממיוי חד. וכבר אינון בחדר באכלא חדא, בדיווקנא חדא, אית לפרשא לוֹן, ולמעדן פרטין הנפקי מההוא כלא דאתחזי.

ועל דא, בליל אתהדר לממיוי פרט. פרט אתהדר לממיוי בליל. בליל דא וו', אתהדר לממיוי פרט, ברוא דשית, ואיה פשיטו חד בלחווי. פרט אלף, פلت דיווקניין מתחברן בחדר, אתהדר לממיוי בליל, ברוא חד. ורוא דא, בליל ופרט ובכלל, א' ו', ובכלא חד.

אלף פרט אתהדר לממיוי בליל, ולבתר אתהדר לממיוי פרט. ואיהו פרט ובכלל ופרט. וו' בליל, אתהדר לממיוי פרט, ולבתר אתהדר לממיוי בליל. ורוא רוא בכלל ופרט ובכלל.

אלף פרט, אתהדר לממיוי בליל, במא דאוקימנא, ולבתר

אתהדר לְמַהוּי פָּרֶט. בְּגִין דָּאֵיהוּ אַלְפָה, וְהַכִּי סְלִקָּא
בְּרֹזָא דָאֵלָף. דָּרוּעַן וְנוֹפָא, וְאַתְּפִרְשֵׁן רֹזַן לְמַהָּה, וּמַפְּהָה
לְאַלְפָה. עַל דָּא אֲקָרִי אַלְפָה, בְּרֹזָא דָאַלְפָה, אַלְפָה חַד בְּלָל.
אלְפָה אַלְפָה פָּרֶט.

וּוֹ בְּלָל, וְאַתְּהַדֵּר לְמַהוּי פָּרֶט, בְּרֹזָא דָאָקִימַנָּא. וְלַבָּתָר
אַתְּהַדֵּר לְמַהוּי בְּלָל. רֹזָא דָאֵדָם חַד. רֹזָא חַד. וּכְלָא
סְלִקָּא בְּרֹזָא חַדָּא, וּבְמַתְּקָלָא חַדָּא לְמַהָּה כֵּלָא חַד. וּוֹ
אַתְּהַדֵּר לְמַהוּי בְּלָל חַד, נְהִירָא חַדָּא, בְּלִילָן בְּשִׁית סְטְרִין.
וּרֹזָא דָא (בראשית א) וַיַּרְא אֱלֹהִים אֲתָה אָוֹר בַּי טוֹב. דָא וּוֹ
דָּהֵיא אָזִיל וְנְהִיר בְּרֹזָא דִּימִינָא, בְּכָלָא חַדָּא. וְלַבָּתָר
וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחַשָּׁה, אַתְּהַדֵּר אֶת דָא לְמַהוּי
אַלְפָה, תְּרִין דָרֹעַן, דָא מַסְטְרָא דָא, וְדָא מַסְטְרָא דָא. חַד
אַתְּקָרִי אָוֹר, וְחַד אַתְּקָרִי חַשָּׁה. אַתְּפִלְגָּה אֶת וּוֹ בְּגֻווִּיהָן,
וּבְרִין אַתְּפִלְגָּה מְחֻלֹּקָת מְתִרִין סְטְרִין, דָאַינָן אָוֹר וְחַשָּׁה,
דְּבָתִיב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחַשָּׁה. מַהוּ וַיַּבְדֵּל
דְּאַיְתְּפִרְשָׁה מְחֻלֹּקָת הַהְוָא, וְאַסְתְּבָמוּ תְּרִין סְטְרִין לְמַהוּי
בְּשָׁלָם, וְהַבְּדָלָה דָא, הֵיא הַבְּדָלָת מְחֻלֹּקָת, לְאַסְתְּבָמָא
לְמַהוּי כֵּלָא חַד, שְׁלִים בְּחַדָּא.

וּבְגִין כֵּה, אַו בְּחַדָּא אַינָן. וַיַּקְרֵא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם, דָא
סְטְרָא חַדָּא דְרֹזָא דָאַלְפָה. וְלַחַשָּׁה קָרֵא לִילָה, דָא
סְטְרָא חַדָּא דְרֹזָא דָאֵלָף. לַבָּתָר אַתְּפִרְשֵׁו תְּרִין סְטְרִין
לְמַיְעַבְד עֲזָבָדָא, חַד עֲבִיד עַרְבָּה, וְחַד עֲבִיד בָּקָר. בְּגִין

העבדו עובדין, אסתכמו תרוייהו, ואתבלילו באת ו'ו. הָרָא הוּא דכְּתִיב וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בָּקָר, וַיְהִי עָרֵב, מִסְטָרָא דְּחַשֶּׁךְ. וַיְהִי בָּקָר, מִסְטָרָא דָאֹר. בֵּין העבדו עובדין, מיד אשתקלו לחד, דכְּתִיב יומ אֶחָד. הָא רָזָא דָאָת ו'ו, דאתבלילן ביה למשוי חד.

וְדָא הוּא רָזָא דכְּתִיב וַיְהִי, וְלֹא בְּתִיב וְהִיה. וַיְהִי, בְּרִא אַתְּחַזְׁיוֹן בָּרָזָא דְּאַלְפָ, וַעֲבָדוּ עָוָבְדִין, וְאַסְתִּימָו וְלֹא אַתְּחַזְׁיוֹן, בְּדִין בְּתִיב וַיְהִי: חֻווָּה, וְהַשְׁתָּא לֹא אִיהוָה חַבִּי, דָהָא אַתְּבָלֵיל בָּרָזָא דְּזַוְּזָוָז, וְהַשְׁתָּא כֵּלָא יוֹם אֶחָד (תהלים קו) מֵי מִלְּלָגְבָּרוֹת הֵי יִשְׁמַיעַ בְּלִתְהָלָתוֹ.

(בראשית א') וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְקוּן הַמִּים מִתְחַת הַשָּׁמַיִם. דָא סְטָרָא תְּפָאָה, סְטָרָא חַד דָבָרָזָא דְּאַלְפָ, דָאִיהִי סְטָרָא דְאַקְרֵי חַשֶּׁךְ, וְדָא אִיהִו מִתְחַת הַשָּׁמַיִם. דָהָא מִהְהָוָא סְטָרָא מִתְפְּרַשְׁן מִין, וְנַבְּעֵי בְּגִינִּדוֹ דְּטַמִּירָן, מִסְטָרָא אַחֲרָא דְלַעַילָּא, דָאִיהִו יִמְינָא.

אור דאתגנין, באן אחר אתגנין, בָּרָזָא דָאָת ו'ו. וּבְדָא אִיהִי אַתְּגַנִּין, פּוֹלָא אִתְּגַנִּין, סְטָרָא אַחֲרָא גִּנִּין עַמִּיה. וּעַל דָא מִתְחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מִקּוֹם אֶחָד. וְדָא הוּא סְטָרָא דְאַשְׁתָּאָר חַד, בְּלֹא חַבְּרִיה בְּדָא אַתְּגַנִּין בְּקָדְמִיתָא. וּמִהְהָוָא סְטָרָא בְּדָא אַתְּפָלָנוּ מִיאָ, וְאַתְּבָנִישׁוּ בְּגִוִּיה, בְּדִין אִתְּחַזְׁיָהִי יְבַשְׁתָּא מִהְהָוָא סְטָרָא. וְרָזָא דָא הָר צִיּוֹן יְרַבְּתִי צְפוֹן קָרִית מַלְךָ רַב. דָהָא מִהְהָוָא סְטָרָא אִתְּחַזְׁיָהִי וְאַתְּגַלְיאָה. לְבָתָר

דָאִיתְגַּנְיוֹ אֵלֵין תְּרֵין סְטְרִין, אֲתַהְדֵר כֵּלָא לְמַהְיוֹ וּוֹ.

וְאַסְטִים כֵּלָא בְּנִיָּה, וְהַהְהָחֶר.

**) (שם) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים פְּרֻשָּׁא הָאָרֶץ דְּשָׁא אֲתַחְבָּרוֹתָא
דַמְיָין עִילָּאֵין בְּתַתָּאֵין לְמַעַבְדָ פִּירִין. מִין
עִילָּאֵין פְּרִין וְרַבִּין, וְעַבְדִין אִיבִין. וְתַתָּאֵין קָרָאוֹן לוֹן
לְעִילָּאֵין, בְּנוֹקְבָא לְגַבְיִ דְכּוֹרָא, בְּגַיְן דַמְיָין עִילָּאֵין דְכּוֹרִין,
וְתַתָּאֵין נָקְבִין.

רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָמַר, כֵל דָא הוּא לְעִילָּא, וְהַוָּא לְתַתָּא. אָמַר
רַבִּי יוֹסֵי, אֵי חַבִּי אֱלֹהִים דְקָאָמֵר, מִאן אֱלֹהִים. אָמַר
לֵיה אֱלֹהִים סְתִם, אֱלֹהִים חַיִים לְעִילָּא. וְאֵי תִּמְאָ לְתַתָּא,
אֵלָא לְתַתָּא אִיהוּ תּוֹלְדוֹת, כִּמֵּה דָאָת אָמַר (שם ב') אֵלָה
תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְּרָאָם, וְאִמְרִינֵן בְּהָא בְּרָאָם.
וְהַוָּא דְלְעִילָּא, אֲבָהָן דְכּוֹלָא הוּא. אִיהִי עַבְדִיךְ עַבְדִתָּא,
וְעַל דָא אֲרַעָא עַבְדִיתָה תּוֹלְדוֹת, דָהָא הִיא מִתְעַבְּרָא בְּנוֹקְבָא
מִן דְכּוֹרָא.

ר' אַלְעֹזֶר אָמַר, כֵל חִילֵין הוּא בְּאֲרַעָא, וְלֹא אֲפִיקָת חִילֵהָא
וְאִינּוֹן תּוֹלְדוֹת, עַד יוֹם הַשְׁשִׁי, דְכִתִּיב (שם א') תֹּוֹצֵא הָאָרֶץ
וְגוֹ. וְאֵי תִּמְאָהָא בְּתִיב וְתוֹצֵא הָאָרֶץ דְשָׁא. אֵלָא אֲפִיקָת
תִּיקְוָן חִילֵהָא לְאִתְיִשְׁבָא בְּדַקָּא יָאֹתָה. וּכֵלָא הַוָּה גַּנְיוֹ בָּה
עַד דְאַצְטְּרִיךְ. דָהָא בְּקִדְמִיתָא בְּתִיב תְּהַוו וּבְהָוּ צְדִיא
וּרִקְנִיא בְּתִרְגּוּמוֹ, וְלֹבֶתֶר אֲתַקְנָתָה וְאִתְיִשְׁבָתָה וְקַבְּילָת
וּרְעָא וְדַשְׁאֵין וְעַשְׁבִּין וְאַילְגִּין בְּדַקָּא יָאֹתָה. וְאֲפִיקָת לוֹן

לְבַתֵּר הַכִּי. וּמְאוֹרוֹת נָמִי לֹא שָׁמְשׁוּ נֶהֱזָרָא דִילְהֹזָן עד רְאַצְטְּרִיךְ.

(שם) יְהִי מְאוֹרוֹת בָּרְקִיעַ הַשְׁמִים, מְאַרְתָּה בְּתִיב חֲסָר,
לֹאכְלָלָא חַיּוֹנָא בִּישָׁא דָאַטְיַל זָהָמָא וּעֲבֵיד
פִּירּוֹדָא, דָלָא מְשֻׁמְשָׁשׁ שְׁמַשָּׁא בְּסִיחָרָא. מְאַרְתָּה: לְוּטִין. וּעַל
דָא גְּרִים דָאַתְלָטִיא אַרְעָא, דְכִתִּיב אַרְוָרָה הַאֲדָמָה
בְּעַבְוֹרָה. (דף ג ע"ב) וּבְגַיְן קְהַדְמָא לְמְאַרְתָּה בְּתִיב.

יְהִי מְאַרְתָּה, דָא סִיחָרָא. בָּרְקִיעַ הַשְׁמִים, דָא שְׁמַשָּׁא.
וְתִרְוּוֹיְהוּ בְכָלְלָא חַדָּא לְאַזְדוֹגָנָא, לְאַגְּהָרָא עַלְמַיִן
לְעִילָּא וְתִתְאָ, מְשֻׁמְעָ דְכִתִּיב עַל הָאָרֶץ, וְלֹא בְּתִיב בָּאָרֶץ,
דְמִשְׁמָעָ לְעִילָּא וְתִתְאָ. חַוְשְׁבֵן דְכָוָלָא בְּסִיחָרָא הוּא.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר גִּימְטְרִיאוֹת וְחוֹשְׁבֵן תְּקוּפּוֹת וְעִיבּוּרִין,
כָּלָא הוּא בְּרוֹא דִסִיחָרָא, דַהָא לְעִילָא לְאוֹ אֵיהּוּ. אָמַר
לֵיהּ ר' אַלְעָזָר, וְלֹא, בִּמְהַ חַוְשְׁבָנִין קָא עַבְדִי תְּבָרִיאִיא. אָמַר
לֵיהּ, לְאוֹ הַכִּי, אַלְאָ חַוְשְׁבָנָא קַיִמָא בְּסִיחָרָא, וּמַתְפִּין יִיעַול
בָּר גַּשׁ לִמְנְדָע לְעִילָא. אָמַר לֵיהּ, וְהָא בְּתִיב (שם) וְהִזְוִי
לְאַזְוֹתָה וְלִמְזֹועְדִים. אָמַר לֵיהּ לְאַתְתָה בְּתִיב חֲסָר. אָמַר לֵיהּ
וְהָא בְּתִיב וְהִזְוִי. אָמַר לֵיהּ הַוּוִיִּין, דְכָלָהוּ דִילְהֹזָן בָּה,
בְּאַסְכּוֹפָה דָא דָאַתְמָלִיא מְבוֹלָא, אַבְלָ חַוְשְׁבָנָא דְכָלָא,
בְּסִיחָרָא הוּא.

תָא חַזִי, נְקֻדָה חַדָא שִׁירּוֹתָא מַתְפִּין לְמִימְנִי, דַהָא מַה דְלָנוּ
מַהְהוּא נְקֻדָה, לֹא אַתִּיְדָע, וְלֹא אַתִּיְהִיב לְמִימְנִי.

וְאֵת נִקּוֹדָה לְעַילָּא, סְתִים וְלֹא אַתְגְּלִיא בָּלֶל, וְלֹא אַתִּידָע, וּמְתֻמָּן שִׁירוֹתָא לְמִימְנִי, בֶּל סְתִים וְעַמְיקָא. הֲכִי נִמְיָא אֵת נִקּוֹדָה לְתַתָּא דְאַתְגְּלִיא, וּמְתֻמָּן הוּא שִׁירוֹתָא לְכָל חֹשְׁבָנָא וְלֹכֶל מְנִין.

וְעַל דָּא הֲכָא הוּא אָתָר, לְכָל תְּקוּפּוֹת וְגִמְטָרִאות עִיבּוּרִין זְמִינִין חֲגִי וְשְׁבָתִי. וַיַּשְׂרַאֲלֵל דְּבָכוֹ בֵּיה בְקִוְדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא, עֲבָדֵין חֹשְׁבָנָא לְסִיחָרָא, וְאַיִנוֹן דְּבָקֵין בָּה, וְסַלְקֵין לָהּ לְעַילָּא, דְּבָתִיב (דברים י) וְאַתָּם הַדְּבָקִים בָּה, אֱלֹהִיכֶם וְגוֹ.

(?חילופי גירושאות) מַתְגִּיתִין. עַשֶּׂר סְפִירּוֹת בְּלִימה. א. תְּנַזֵּן אֶרְבָּעָה תְּקִיפִין רְוִיחִי עַלְמָא, תְּרִין סְטְרִין מִמְשִׁין, מִטְלָנוֹי עַבְדִּיךְ בְּגַנוֹּון. אַתְקֵין חָד בְּלִי בְּלָום. וְנַפְקֵיךְ מִצְפּוֹן, חָד סְפָר וְשָׂוִי עַלְוִי תְּלַת אַתְוֹן רְשִׁימָן. אַתְקֵין תְּחוֹתּוֹי תְּלַת אַחֲרָנִין, רְשִׁים חָד עַל תְּרִין, וְשָׂוִי עַלְוִי אַתָּה תְּ. ב. אֲפִיךְ מִצְפּוֹן סְפָר תְּנִינִין, בְּאַתְוֹן אֶרְבָּעָה, רְשִׁימָין תְּרִין עַל חָד, וְשָׂוִי עַלְוִי אַתָּה תְּ.

ג. אֲשֶׁטֶח עַל קִינְדָּא בְּסִפְרֵת לִיתְאֵי, סְטְרָא חָד בְּאַתְוֹתָא, חָד רְשִׁימָא בְּכַתְרָא דְמִלְכּוֹתָא, תְּלִי לָהּ מְעַילָּא לְעַילָּא, וּמִנְהָ סְטְרָא חָד רְשִׁים אָוָמָנָא, וְשָׂוִי בָהּ הַהוּא אַתָּה. בְּהַהוּא אַתָּה אָוָמָנָתָא אֲשֶׁתְבָלֵל, וְאֲשֶׁתְבָלֵל סְטָר צָפּוֹן וְאֲתְבָרִי מִנְהָ, תְּחוֹתּוֹהִי אֲשֶׁתְבָלְלוֹ תְּלַת סְטָרוֹי מַתְלַת זְיוּיתִיה, וְשָׂוִי עַלְוִי אַתָּה וְאוֹג.

ד', אֲפִיךְ לְעַילָּא קְרִדְנוֹתָא דְסִיחָרָא, לָהּ אֶרְבָּעָה רִישִׁין,

בְּסֶפֶר רַבִּיעָה אָטַבֵּעַ לֵיהֶם, בְּכִסְיפָּא דְתַהוֹמָא רַבָּא, הוּא תַהוֹמָא רַבָּא דְדִינָא אֲתִיִּיהִיב, אַתָּר בֵּי דִינָא מַוְתָּבָא. הַהוּא דְבָתִיב (תְּהִלִּים לו) מְשֻׁפְטִיךְ תַהוּם רַבָּה. אֲשֶׁרִי עַלוּי תְּרִין אֲתָנוּן רְשִׁימָן בְעַזְקָתָא דְמַלְבָּא, הִיא עַזְקָא, בָה נְטָלִין, בָה שְׂרִין. שְׂוֵי חָדָעַל ד', וְאַתְּיָבְעַלוּי אֶת אַלְפָ.

ה, אֲשֶׁתָּח עַל זְיוֹנָתָא דְסֶפֶר חַמִּישָׁאָה פְּרוֹכְתָא דְפָרָסָא, לְאַפְרִשָּׁא מַתְּקָאֵין לְעַלְלָאֵין, בָה אֲתִיִּיהִיב רְשָׁוֹתָא לְמַאוֹן דְרָשִׁים. מַעַילָוי מִנָּה נְטָלִין בָה תְּרִין תְּקִיבִין, אַלְפָ עַלְמִין בָיה, יְרוֹתָא דְאַחֲשָׁגָא סְמִיךְ עַלוּי, בָיה חַמִּיש אֲתָנוּן רְשִׁימִין בְתְּרִין, תָּלַת עַל תְּרִין. אֲתָקִין גָבוֹי תְּרִין אַחֲרָגִין, רְשִׁימָו בְּרוֹא דְחַמִּיש, חַמִּיש גַו חַמִּיש, שְׂוֵי עַלוּי אֶת יוֹד.

ו, אֲפִיק בְזַיְקָוּן דְנוּר, עַל סֶפֶר שְׁתִיְתָאָה, תְּרִין סְטָרִין. סְטָר חָד, מְרַחִיש גְבוֹרָן. סְטָר חָד, רֹוח חַכְמָה דְבָהִיק. וְהַהוּא חָד, מְרַחִיש גְבוֹרָן. סְטָר חָד, רֹוח חַכְמָה דְבָהִיק. וְהַהוּא זְיוֹנָא אֲשֶׁתָּח לְתָלַת אֶנְפּוֹי. זְיוֹנָא דְסְטוֹרָי, קִים לְתָלַת לְתָתָא. אַרְבָּע בְאַרְבָּע רְשִׁימִין. חָד לְקַבֵּל חָד שְׁלִיטָה. חָד רְכִיבָה. תְּרִין אֲתָנוּן רְשִׁימִין בְחָד. וְשְׂוֵי עַלוּי אֶת וִי.

ג, אֲשֶׁתָּח עַל זְיוֹנָתָה דְסֶפֶר שְׁבִיעָה, תְּזַקְפָּא דְבָלִי בְלָוּם. הַוּרְמָנִי דְבָרִירִי, וְעַלְעַולָא דְקוֹאָנְרִיתָא, קוֹוְמִיטִין בְשְׁבִיעָה, בְלִימִין עַל שְׁבִיעָה. אֲתָנָהָנוּ וְלֹא נְטָלָנוּ. נְטָלָנוּ וְלֹא אָזָלָנוּ. אָזָלָנוּ וְלֹא הוֹיָין. הוֹיָין וְלֹא אֲתָבְרִין. אֲתָבְרִין וְלֹא אֲתִמְשִׁין. עַילְלָאֵין וְתָתָאֵין, נְחַתִּין סְלָקִין, תָּלַת רְכִיבָה, אַרְבָּע רְשִׁימִין, חָד אֲתָחָרוֹ, חָד הוּא, דְחִילָא דְחָד שְׁבָיל

דְּשָׁאָרִי עַלְוִי, שְׁנֵי עַלְוִי אֶת ד'.

ח, אֲפִיךְ עַל עִילָּתָא דְסִפְר תְּמִינָה, רְשִׁים בְּכָכְבָּא חָד. וְהִיָּנוּ בְּרִשְׁמִמָּא חָד. הַוָּא עַל אַרְבָּע, אַרְבָּע עַלְוִי. שְׁלִיט חָד בְּחָד. דָא קָאִים, דָא יִתְּבָ. דָא נִסְּיב, דָא שְׁבִיק. דָא סְלִיק, דָא נִחְתָּ. מַחְד תְּלִין, מַחְד אַתְּבָרִין. קְדִישָׁא הוּא. עִילָּאָה הוּא. הַוָּא הָיוּ, הַוָּא חָד. רְשִׁים בְּגֻווָּה אֶת ה'.

ט, אִשְׁטָח עַל זִוְּתָא עִילָּאָה סִפְר תְּשִׁיעָה דָא, וְלֹא אַתְּחֹזֵי. טְמִירָא בְּמַאתָן וְאַרְבָּעֵין וְתְמִגְּנִין עַלְמִין דָאַזְלִין בְּגֻווָּה. שְׁקוֹלָא בְּצַלְמָא דְמַאְרִי רִשְׁמִמָּא. בְּחִמְשׁ רְכִיבָא עַל חִמְשׁ. מְלָכָא דְאַינְנוּן עַלְמִין פְּלִיחֵין לֵיה, נִחְתָּא בִּימָמָא הָנָהֵר. סְלִקָּא בְּלִילִיא דְאַתְּחָשֵׁךְ. רְשִׁים עַלְהָה תְּלִתָּ אַתְּוֹן. שְׁוִי עַלְהָה אֶת י'.

י', אֲפִיךְ מְרוֹזִין תְּמִגִּיסְר אַלְפִּין, סִפְר עַשְׂרָה, בְּאַתְּיַן עַשְׂרָה, בְּשֶׁמָא דְאַתְּגָלָף בַּי', שְׁלִיטָא בְּעַשְׂרָה. בְּד מְטָא לְאַזְדָעָא בְּתְמִגִּיסְר עַלְמִין, אַרְבָּע אַתְּאָן אַזְלִין עַלְהָה, עַשְׂרָה בְּעַשְׂרָה רְכִיבָע עַלְהָה, עַזְקָאָן דְעַזְקָאָן אַתְּאַחֲדָן מְגִיה. הַוָּא וְאַתְּתִּיה חָד הוּא.

אַתְּפָלָגָו עַשְׁר סִפְרִין אַלְיִין, מֵעַשְׁר אַתְּותַיִן עִילָּאָין דְשִׁמְיָה קְדִישָׁא. וּלְקַבֵּיל דָנָא, בְּעַשְׂרָה אַתְּבָרִי עַלְמָא. וְאֲפִיךְ חִילִיהָזָן בְּעַשְׁר אַמִּירָן. שְׁמִיה סְתִים, פְּרִישׁ לֹא הָוָה. עַשְׁר עַל חִמְשׁ, חִמְשׁ עַל עַשְׁר. שִׁיתָא עַל חִמְשׁ, חִמְשׁ עַל שִׁיתָא. בְּרִיךְ הוּא בְּרִיךְ שְׁמִיה לְעַלְםָן וְלְעַלְמִי עַלְמִין אַמְנוֹן

ואמן.

סתורי אותיות

* (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֻרָת בָּرְקִיעַ הַשְׁמִים, כִּי
וַיֹּוּ, דָאֵיהַי אָת דָאֵיקָרִי שְׁמִים. בָּרְקִיעַ הַשְׁמִים,
דָאַתְפַשְׁתּוּ מְגִיה פְשִׁיטָתוּ חַד, לְאַנְחָרָא לְאַרְעָא, וְלְאַשְׁקָאָה
לְהַהְוא יְבַשְׁתָּא, וְהַאֲיָהוּ בָרְקִיעַ הַשְׁמִים. מְאַז אֲיָהוּ בָרְקִיעַ
הַשְׁמִים. כִּי אָתָה פְשִׁיטָתוּ דָאַתְפַשְׁתּוּ מְאַת וַיֹּוּ, בְּגַוְונָא כִּי,
כִּי אֲיָהוּ פְשִׁיטָתוּ דָאַתְפַשְׁתּוּ מְאַת וַיֹּוּ, לְאַנְחָרָא וְלְאַשְׁקָאָה
לְאַרְעָא, בַּמָּא דָאַתְפַר.

את וַיֹּוּ, דִיוֹקָנָא כִּי, אַשְׁתְּלִיל מִפְלָא, דְלָא אִתְחַזּוּ בְּיַה
כָּלְלָא מִפְלָא אַינְנוּ סְטוּרִין אַחֲרָנִין, בְּרַחַד פְשִׁיטָתוּ דְגַוְונָא
בְּלַחְזָדָוִי, בְּלָא דְרוּעִין וְסְמָכִין, וְקַיִםָה הַכִּי בְּרֹא דְשָׁמָא
קְדִישָׁא, בְּגַיְן לְמַהְיוּ זְמִינָן לְגַבְיוּ נוֹקְבָא לְתַתָּא.

וְאֶפְעַל גַּב הַאֲלִין סְטוּרִין אַחֲרָנִין, אַתְרְשִׁימָוּ לְגַבְיוּה, הַכָּא
רְזָא דְרוֹזִין לְאַינְנוּ דִיְדָעִי רְזִי דְמַהִימָנוֹתָא, לְמַנְדָע בָּאָזְן
זְמִנָּא אֲיָהו אַלְפָ, וּבָאָזְן זְמִנָּא אֲיָהו וַיֹּוּ.

בְּזִמְנָא קַיִםָה לְאַחֲזָה רְזִי מַהִימָנוֹתָא, וְלְאַלְפָא יְחִידָא
בְּרֹא דְשָׁמָא קְדִישָׁא לְבָל עַלְמָא, בְּדִין קַיִםָה
בְּרֹזָא. כִּי, אַלְפָ לְעִינָנָא, כִּי אַרְשִׁיתָא דְכָלָא, לְמִילָפָה
מַהִימָנוֹתָא דְיְחִידָא דְקִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְעַל כִּי אַקְיִםָה רִישָׁא
לְבָל אַתְוֹן, דְהָא לֹא אָתָא בְּרַנְשׂ לְעַלְמָא, אַלְפָ לְמִילָפָה
וְלְמַנְדָע לְמַאֲרִיה. וְקַיִםָה בְּדִיוֹקָנָא לְעִינְיהָזָן דְכָלָא וְאַמְרָה

לייה אוֹלִיף חַכְמָתָא דְמֵה יְמֻנוֹתָא דְמָאָרֶךְ, וּלְמַקְצָה הַשְׁמִים
וְעַד קַצָּה הַשְׁמִים.

וְעַל דָא אַתְרְשִׁים גַּבְיהָ, בְּדִיקָנִין דְבָרָאשִׁית, דְאַתְחָזִי
לְמַשָּׁאל וְלִמְנָדָע, דְכַתִּיב, (דברים י) כִּי שָׁאַל נָא לִימִם
רְאַשׁוֹנִים. וְדָא הִיא שָׁאַלְתָּא קְמִינִתָּא, לְאַשְׁתְמֹדָע בָּר נְשָׁ
לְמָאָרִיה, דָרָא אִיהוּ רְאַשִׁיתָא דְכָלָא. וּבְדִין אִיהוּ רְזָא
דְאַלְפָ, רְאַשִׁיתָא דְקִיּוּמָא לְכָל אַתְעוֹן.

וּבְזָמָנָא דְקִיּוּמָא לְאוֹזְרוֹגָא לְגַבְיָ נוֹקָבָא, בָּרְזָא דְשָׁמָא
קְדִישָׁא, קִיּוּמָא בָּרְזָא דְוּזָא, וְאַשְׁתְלִיל מְכָלָא, וְלֹא
אַתְחָזָו בָּר גּוֹפָא בְלַחְזָדָיו. וְכָלָא אַתְקַשֵּׁר בְּנוֹקָבָא. דְרוֹעָא
חר, תְּחוֹת רִישָׁא, וְחָדָר, דְמַחְבָּקָא לָהּ.

וְעַל דָא לֹא אִתְחַזּוּן בָּאת וּוּ יְרַבֵּין, וְהַהוּא דְרַקִיעָא, כַּלָּא
אַסְתִּים בְּגֻווִיה, בְּסַתִּים בָּרְזָא דְרַזְוִין, וְאִתְחָזּוּן וּוּ
בְלַחְזָדָיו, בְּמַאן דְאִשְׁתְלִילוּ מְכָלָא. וּבְדִין אִיהוּ זְמִין
וְאַתְקַשֵּׁר לְגַבְהָ דְנוֹקָבָא. וְעַל דָא זְמִין אַת וּוּ, בָּרְזָא דְשָׁמָא
קְדִישָׁא, לְאַתְחָזָה כָּלָא. וְקִיּוּמָא הָא בְּתָרָאָה שְׁלִימָא
וּמְלִיאָא בְּמָא דְאַתְחָזִי. וּבָאָה אִיהוּ חֹולְקִיה, מַאן דְעַאל וְגַפְקָר,
וַיְדַע אֲוֹרְחִין וְשִׁבְעִילִין בָּרְזָא דְמֵה יְמֻנוֹתָא, לְאַשְׁתְמֹדָע
לְמָאָרִיה, וּבָאָה אִיהוּ בְעַלְמָא הַדִּין וּבְעַלְמָא דְאַתִּי.

דְיְקָנָא דָאַת יוֹדֵד, נְקוּדָא קְרָמָה דְסָלָקָא בְמַחְשָׁבָה,
וְאַסְתִּים וְלֹא יְדַע, הָאֵי נְקוּדָא קִיּוּמָא בְּסַתִּים
דְמַחְשָׁבָה, בְּגִין דָלָא אַתְפִשְׁטָכָלָל, וְלֹא יְדַע לֹאָן אֲוֹרָחָא

הוּא, וְלֹאֵן אָזִיל, וְמַאֲן אֵיהּוּ, וְמַאֲן נֶפֶקָּא. וְעַל דָּא בְּלָהוּ
קְיִימִין בָּר בְּהַהוּא נֶקְדָּה, דְקִיִּמָּא בְּרָעִי דְמִחְשָׁבָה, דְלֹא
אַתִּידַע בְּלָל.

וְאֵיהּי נֶקְדָּה דְקִיִּמָּא בְּאַת הַ"א עִילָּאָה, דְקִיִּמָּא עַל כָּל
אַינְנוּן תְּשֻׁעָה סְמִכֵּין דְקָאָמְרוּן, וְאַינְנוּן חַמְשָׁה כְּדָקָאָמְרוּן,
וְאַינְנוּן פְּלִיאוֹת. וְעַל דָּא אִיקְרֵי רֹא דָא פְּלָא. וְאַות אַלְפָ
סְלָקָא הָכָא. וְהַכָּא בְּלֹא אַות פְּלָאוֹת. וְהָא אַוקִימָנָא.
וְכָל אַלְיָן סְמִכֵּין, וְכָל אַלְיָן רְתִיבֵין דְקָאָמְרוּן, כְּדָסְלָקָא הַ"א
בְּתִרְאָה, לְאַתְקָשָׁרָא בְּאַת וְאַיּוֹ, אַינְנוּן רְתִיבֵין דִילָה
פְּרִישָׁן עַל נַוקְבָּא כְּדָקָאָמְרוּן, וְכָל אַינְנוּן רְתִיבֵין דִילָה בְּלִילָן
בְּאַינְנוּן רְתִיבֵין עִילָּאָין, בְּלָהוּ חַפְּיוֹן בְּסַחְרָנָא דְנַוקְבָּא.

רֹא דָא, כְּדָסְלָקָא לֹא אַתְקָשָׁרָת בְּדָבוֹרָא, חַפְּיאָ לָהּ חַד
קְלִיפָּה תְּקִיפָּה דְסִתִּים גְּהֹוֶה. וְכָד אַתְקָשָׁרָת בְּדָבוֹרָא,
חַפְּיוֹן לָהּ בָּל הַנִּי רְתִיבֵין עִילָּאָין וְתִתְאַיִן, אַינְנוּן קְלִיפָּה
קְדִישָׁא דְחַפְּיוֹן לָהּ, וְאַתְלִבְשָׁת בָּהּוּ, וְהִיא אַתְקָשָׁרָת בְּאַת
וְאַיּוֹ.

לְעִילָּא נַטְלָא בְּהַ"א, דְנֶקְדָּה עִילָּאָה סְתִים בְּגַנוֹּוָה. וְכָד אֵיהּי
נַטְלָא לוֹן, וְכָלָהוּ בָּה, בְּדִין אִתְעַבֵּדוּ בְּלָהוּ, בְּגַנוֹּוָה
דָּא. כְּוֹאַסְתִּים נֶקְדָּה עִילָּאָה דְקִיִּמָּא בְּאַמְצָעִיתָא, דְאִידּוּ
וְאַיּוֹ דְאַזְלָא בְּעִיגּוֹלָא, לְמַעַבְדָּן גּוֹפָא לְאַסְתָּמָא לְהָאִי נֶקְדָּה.
בְּגַנוֹּוָה דְהַ"א אַחֲרָא, עַבְדִּים גּוֹפָא בְּאַינְנוּן רְתִיבֵין דִילָה,
וְאֵיהּי נֶקְדָּה דְקִיִּמָּא בְּאַמְצָעִיתָא, וְבְדִין אִיקְרֵי

ה"א. הֲכִי נָמֵי הָאֵת רֹא דּוֹעַ, אַינְנוּ גּוֹפָא, וְקִיְמָא בְּרוֹא
דָא, וְהָאֵי נְקוּדָה בְּאַמְצָעִיתָא, וּבְגִין בָּךְ כְּלָא חֶד. וְהָאֵי
נְקוּדָה עִילָּאָה, אַיְקָרִי חַכְמָה עִילָּאָה. וְהָאֵי נְקוּדָה תִּתְאָה,
אַיְקָרִי חַכְמָה תִּתְאָה, חַכְמָה זַעַרָא. וְהָאֵי ה"א, וְהָאֵי ה"א,
בר דְּהָאֵי נְקוּדָה אַתְּרָשִׁים בְּקָרְדְּמִיתָא בְּנְקוּדָה.

" נְקוּדָה חֶד עִילָּאָה, דִּקְיִימָא עַל תְּשֻׁהָ סְמָכִין, בַּמָּא
דְּאוּקִים נָא. אַלְין לֹא אַיְקוּרָן בְּשָׁמָהּוּ, בָּר בְּאַינְנוּ רְתִיבִין
דִּילְהָזָן. אַבְלָה הָגִי תְּשֻׁהָ, נְפָקִי מָנוּ בּוֹצִינָא, וְאַתְּרָשִׁימוּ
תְּחוֹתָויִי דְּיוֹ"ד.

וְאַינְנוּ ט' נְקוּדִין, דְּאַתְּפְשָׁטָן בְּכָל אַתְּזָוָן. בְּגִין דָּכְלָ אַתְּזָוָן
נְפָקִין מִן יוֹ"ד, בְּאַינְנוּ שְׁבִילִין דִּילָה. וּבַמָּא דְּאַתְּזָוָן
נְפָקִין מִן יוֹ"ד, הֲכִי נְקוּדִין. וּבָלְהוּ הָגִי נְקוּדִין תְּשֻׁעָה, נְפָקִין
מְאַינְנוּ תְּשֻׁעָה.

וְאֶפְעַל גַּב הַאַמְרָן, הָהַגִּי תְּשֻׁעָה אַינְנוּ תְּחוֹתִיהָ דְּיוֹ"ד, עַלְיָה
דְּיוֹ"ד אַינְנוּ. אַבְלָה אַינְנוּ סְמָכִין לָהּ, וְאַינְנוּ רְתִיבִין לְטָ'
אַחֲרָנִין, דְּאַינְנוּ רֹא דָאֵין סּוֹף, וּבָלְהוּ קִיְמִין לְיוֹ"ד. וּבָל הָגִי
דְּלַתְּפָא, אָסְתָּהִימָו, וְאַהֲדָרוּ לְהָאֵי נְקוּדָה. עַל דָּא כָּל יוֹמִין.
תָּא חֹוי, בְּמָה אִיתְ לֹזֶן לְבִגְיִ נְשָׂא לְאָסְתָּמָרָא מְחוֹזֶבֶיהָזָן,
וְלְאַשְׁתְּדָלָא בְּרֻעָותָא דְּמָאִירִיהָזָן. דָּהָא שְׁבָעָה וּבָאַיִן
דָּהָוּ בְּיִשְׂרָאֵל, דְּאַתְּתְּקָפוּ בֵּיהַ בְּקִוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלָבָא
שְׁלִים, וְאַינְנוּ שְׁבָעָה סְמָכִין דָּעַלְמָא מִטְשָׁ. בְּיוֹמִיהָזָן,
אַתְּגָבָר בְּעַלְמָא יִמְנָא עַל שְׁמָלָא. וְיִשְׂרָאֵל עַל עוֹבָדִי

כוכבים.

ובין האשתתלים אינון, כמו מסתרא דשלא שבעה בתיהם
דיגין ממש, אבלו עובדה זרה, כמה דאתערו
חבריא, לא חרבה ארץ ישראל, ער דפלחו שבע בתיהם
דיגין עובדה זרה, ודרתו מגהון. ואלון אינון ירבעם בן
נבט. ובעה בן אחיה. ואחאב בן עמרי. ויהוא בן נמי.
ופקח בן רמליהו. ומנחם בן גדי. והושע בן אלה. הָא הוא
דכתיב, (ירמיה ט) אומלה يولדה השבעה. דא ארעה
קהיישא, דילידת לון.

טא חוי, כה ברא לא עביד רעותא דאבי, על אימיה רמייא
לאלקאה לייה, ולדברא לייה בארכ מישר, הָא הוא
דכתיב, (משל לא) דברי למואל מלך משא אשר יסרו אמו.
מאי אמו. וዳי בת שבע אם שלמה. ולא אבוי. Mai טעמא.
בגין דאיי אתרקדא על ביתא, וכל גניון, וכל מאני
קרבא בידה את מסרית,iae ואיה בעיא לדברא בנחא בארכ
מישר, דיעבדון רעתא דמלכא. ועל דאיי לא דברת להני
שבע באורך מישר, ולא אלכת להז, אסתחרו לסטרא
דשלא, ושלא שמאלא על ימינה, ואולת עטהון
בגלוותא. הָא הוא דכתיב, (ירמיה ט) אומלה يولדה
השבעה.

טא חוי, קדמאתה דהוה בהו דאיי ירבעם, אתער בעלה
סטרא דשלא, עביד תריין עגליין דהא עגלא

מִסְטוֹרָא דְשׂוֹר אֵיהוּ, דְאֵיהוּ בְשַׁמְאָלָא. וּמָה דְהַווּ תְּרִי. רְזָא
תְּרִי חִילִין דְשַׁמְאָלָא אֲתִי מִינִיה. בְּדַיִן שְׁרִיאָת סִיחָרָא
לֹא תִּפְגַּמָּא, עַד דְאַשְׁתָּלִימָו אִינּוֹן ז' מִסְטוֹרָא דְשַׁמְאָלָא. בֵּין
דָּאֲתִי הַוְשָׁעַ בֶּן אַלְהָה, בְּדַיִן אַתְּפָגִימָת סִיחָרָא, וְגַלוּ יִשְׂרָאֵל,
וְשְׁבִינְתָּא עַמְהָוּן.

מַאי טַעַמָּא. בְּגַיִן דְכִנְסָת יִשְׂרָאֵל, בְשַׁבָּעָה סְלִיקָת, וּבְשַׁבָּעָה
גְּחַתָּת, בְשַׁבָּעָה אַשְׁתָּלִימָת, וּבְשַׁבָּעָה אַתְּפָגִימָת.
בְשַׁבָּעָה אַשְׁתָּלִימָת, בְּדַאֲוקִימָנָא בְּרֹא דְמַהִמְנוֹתָא,
וְזֹבְאַיִן דְאַחִידָן בָּה, אֲבָרָהָם יַצְחָק וַיַּעֲקֹב יוֹסֵף מָשָׁה אַהֲרֹן
דוֹד. בְשַׁבָּעָה אַתְּפָגִימָת הַגִּי שַׁבָּעָה בָּהִי דִינִין וְאַתְּתִּרְכָּת
מַאֲרֻעָא קְדִישָׁא.

דָהָא תְּרִיסָר בְּנֵיִן רְשִׁיעֵין הוּוּ לְהֹו, לְאִינּוֹן ז' בָּתִּי דִינִין.
וּבְדַיִן אִינּוֹן יַיְבָּשָׁמְבִין דְלָעִילָא אַתְּבָרוּ, אִינּוֹן יַיְבָּשָׁמְבִין
שְׁבָטִין דְסִחְרָנִי שְׁבִינְתָּא, וּיְשָׂרָאֵל אָעוֹלָה בְגִלוֹתָה. אֲלָא
יְהֹוָדָה דְאוֹרִיכָו לִיה, עַד עַשְׁרָה.

תָא חֹזֵי, עַד דְהַווּ בִּירוּשָׁלָם לְתַתָּא, עַשְׁרָה מְלָכִין רְשִׁיעֵין,
לֹא אַתְּתִּרְכָּת, וְלֹא אַסְתַּלְקָ קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִינָה,
וּמִירוּשָׁלָם דְלָעִילָא, דְאֵיהָ עַשְׁירָה, וְשְׁבִיעָה
אַתְּתִּרְכָּת. וְאִינּוֹן עַשְׁרָה מְלָכִין דְלַתָּתָא: רְחַבָּעַם. אֲבִיה.
יְהֹוָרָם. אֲחִזְיָהוּ. אֲחֹזָה. מְנַשָּׁה. אָמוֹן. יְהוֹאָחֹז. יְהוֹיָקִים.
יְהוֹיָכִין. וּבְדַיִן הַוָּה עַשְׁירָה דְבָהּוּ בִּישׁ וְלֹא אַתְּדַבֵּק
בְאֹורְחִיתָא, בְּדַיִן יְהִיב אַתְּרָא לְסִטוֹרָא דְשַׁמְאָלָא, לְשִׁלְטָה

עליה, ועל ירושלים. ובדין שכינה איסתלקת, וישראל
דָהו בירושלים גלו. על דא בתיב (ירמיה ז) אוין לנו כי פנה
יום, דא הוא חסיד עילאה, דאיקרי يوم. כי גנו צללי ערב,
דא רוא דשלא, דשרי לשלאה, דהא מהכא אתי חילא
לסטרא דשלא.

טא חזי, שלמה באומצעיתא איהו, בין סטרא דימינא
לסטרא דשלא, וחכמתא דיליה אסתלקת ברוז
דימינא, ברוז דמיינוטא, על כל בני עלמא. דהא אמרה
אוליפת ליה, וביזומי קיימת סירה באשלמהותא. בגין דא
בתיב, (מלכים א ח) ויחבם מכל האדם דאתבני בי מקדש.
ובסוף יומו, שRIA סירה לאתפנמא, ובדין בתיב, (שם יא)
ויעש שלמה הרע בענייה, ולא מלא אחריה ה' בדור
אבי. לא מלא דיקא, לא אשלים מה דאייה הויליה
לאשלמה כלל בתה הוה, דאייה מאינו שבעה סמכין, ולא
מליאו סירה, אלא דאיתפנאים.

בגין כה, לא מנינו ליה, לא עם אינון שבעה ובאין סמכין
דעלמא, ולא עם אינון דמרדו במאיריהו, אלא איהו
באומצעיתא, מסטרא דימינא שלים, ומסטרא דשלא
פיגים.

בגין כה בתיב (מלכים א יא) קרווע אקרע את הממלכה, דא
רוז, דמלבא בזע פורפירא דיליה, דהא מלכה עליה
דשלמה היא, ואימה איקרי, ודא בת שבע. נתתיה לעבדה.

בגין לכך בתריב, (משליל) תחת עבד כי יملך ושבחה כי תירש
גבירתה. תא חוו, האי עבד לא אתייה בליה מלכות, אלא
מהבא, הרא הוא רכתייך נתתיה לעבדך, וכדין שרייא
שבחה לשלהה.

תא חוו, בקדמיתה בתיב קרווע, ולברther אקרע. קרווע זעיר,
דאיטקרע ממילא, בגין דההוא שעתה שרייא סירה
לאתפנמא. ולברther אקרע, דאתקסיא גנולותא. זומין
קוריאה בריך הוא לאתבא שכינטה לאתראה, ולישראל
לאתריהו, ולאתפרעה מאינון דסטרה דשמאלא דעאקו
לוון. הרא הוא רכתייך, (עובדיה א) ועלו מושיעים בהר ציון
לשפט. ועלו מושיעים: צדיק, ובגשא ישראל. בהר ציון: רוא
רימינא. לשפט את הר עשו: רוא דשמאלא.

* תא חוו, האי הר, (?חילופי גרסאות) לישנא דתקיפו הוא.
איןון הרים לעילא, ואlein צדיקים האחים בכנסת
ישראל. ואקרוון הר ציון. איןון הרים דסחרני ירושלים, בגין
דאינון מצוינין ואמרין האי בהאי, בסתרא דיהודה, לשפט
את הר עשו, דקטרינו מקטרנא מסטרא דשמאלא.

בזהוא זמנא (עובדיה א) והיתה ליי המלוכה. בקדמיתה אקרי
מלךבה, בגין דינקה לרין סטרין, לימינא
ולשמאלא. והשתא מלוכה אקרי, בגין דינקה לימינא. הרא
הוא רכתייך, (הושע ב) ואראשתיך לי לעולם. ובגין גנולותא לאו
לעולם הוא, דהא יתבא בגנולותא.

תֵא חָזַי, דְסִמְיךָ לֵיה, (וכריה יד) וְהִיה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָל הָאָרֶץ בַיּוֹם הַהוּא יְהִיה יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד. בְגִין דַעַד הַשְׂתָא בְּדַיְשָׁרָאֵל בְגִלוֹתָא, שְׁכִינַתָא עַמְהֻזָן, וְמֶלֶכָא בְלָא מִטְרוֹנִיתָא לֹאוֹ מֶלֶכָא אֲיהוֹ. אֲבָל הַהוּא זְמָנָא, וְהִיה הַלְמֶלֶךְ עַל כָל הָאָרֶץ בַיּוֹם הַהוּא יְהִיה יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד.

בְּדַיְתְּבָקָת שְׁכִינַתָא בְצִדְיק, בְּדַיְן הַוָא יְחוּדָא.

דְהָבֵי אָוְלִיפָנָא בְּרֹזָא דְקָרִיאָת שְׁמָע, דְבָעֵי בָר נְשׁ לְיִיחָדָא לְמִאָרִיה, וְלְקָשָׁרָא קְשָׁרִין דְמִהִימָנוֹתָא בְּרֻוָתָא דְלָבָא. וּבְדַיְמָטֵי לְאֶחָד, אֲבָעֵי לֵיה לְכָבוֹנָא בָא' סְתִיםָא בָעֵתִיקָא דְכָלָא. וְחַ, תִמְנָנָא דְרָגִין עַלְאַיִן, מְחַכְמָה עַלְאָה עַד צִדְיק. וְדַי רְבָתָא, אַתְדְבָקָותָא דְבָנָסָת יְשָׁרָאֵל דְאִידָה חִוְלָקִיה דְדוֹד, דְאָקָרִי עֲנֵי וְאָבִיוֹן, בְּדַיְתְּבָקָא לְאַיִנוֹן דְרָגִין דְלָעִילָא דְרַמְיוֹן בָא"ח. בְּדַיְן אִיהִי רְבָתָא וְעַלְמָא בְּוּלִיה יְנִיק מִנָה, וְאַיִנוֹן שְׁדִים, דְאַיִנוֹן בְּמַגְדָלוֹת שִיר הַשִּירִים ח) אָנוּ הִיִּתִי בְעִנֵּיו בְמִזְצָאת שְׁלוֹם.

תֵא חָזַי, הָאֵי קָרָא עַל בָנָסָת יְשָׁרָאֵל אַתְמָר, בְּדַיְיִהְיָה בְגִלוֹתָא עַם בְּנֵהָא, בֵין אָוְמִין דְעַלְמָא, אָקָרִי זְעִירָא, הַדָּא הוּא דְבָתִיב, (שם) אֲחֹות לְנוּ קְטָנָה. וּבְדַי יְשָׁרָאֵל אַתְדְבָקוּ בְאָוְרִיָתָא, וְאָוְלִין בְאָרֶחֶת קְשׁוֹט, בְּדַיְן אַתְמָלִיאָא, וְשְׁלוֹם אַתְחָבֵר בְהָוּ. אַתְיִבְת אִיהִי וְאָמְרָת, אֲנִי חֹמָה וְשְׁדִי בְמַגְדָלוֹת. בְהָהּוּן זְמָנָא דְאַתְחָבֵר עַמִּי אַז, וְשְׁלוֹם. אֲז רָזָא דְעַתִיקָא קְדִישָׁא דְכָלָא. ז': שְׁבָע דְרָגִין. וְשְׁלוֹם: דְאָקָרָזון

צדיק. כיון שהגין מתחברין, בדין א"ז היהתי בעיניו במושחת שלום. ומאן עיניין. איןנו ז' בגין דאקרון עני יי', פני יי'. ובדין שלמה לעלמא, ושရיא טיבו דעתיקא באתר דבר ונוקבא. ובגין כד פקד משה באורייתא ואמר, (דברים ט שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד. לך שרא כללו קשירין דמיהימנותא.

תא חוו, כל המאריך באחד מאריכין לו ימיו ושנותיו. מי טעמא. בגין דאייהו אתר, דכל יומין ושנין העלמא ביה תלין, ברוא האינו בגין הרמיין באחד, ואיןון עשרה, וכללו חה, ואתערו ביה חבריא ואמרו ובדלהת, ושפיר, בגין דהאי אתרא דדלאת היא, ולית לה נהורא מדיליה, ובעי בר נש לארכא בה, ולאמשבא לה ברכאנ, מאינו שית סטרין, שית בגין על אין על ידי הצדיק.

ואינו שית סטרין רמיין בה' ברוא דתמניא. שית אלין, ותרין לעילא חכמה ובינה, אבא ואימה לאוספה ולאבל לא להו לעילא, ולמייב להו ברכאנ מאבא ואמא עלאה. דהא לא שרייא טיבו דעתיקא, אלא באתר דשלים, באתר דاشתכח דבר ונוקבא. הדא הוא דבתיב, (שיר השירים ט צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה ונוי, ביום חתונתו ונוי, ביום חתונתו דידיKa).

ועל דא אמרו ובלבד שלא יחטוף בחית', אלא בעי לאמשבא ברכאנ מאתר אלה רבלה, ולארקה

בְּאַינּוֹן שִׁית בְּנֵי. לְבַתֵּר לְהָאִי בָּת, דְּלִית לָהּ אֲחַסְנָא בְּבֵית אָבוֹהָ וְאָמָּא, אֶלְאָ הָאִי בְּרָא. וּמְקָאנָן אֲזַלִּיפְנָא, דְּבָרָא יָרִית לְאָבָא וְלְאִימָּא, וּבְרַתָּא לֹא. אֶלְאָ דְּאִית לָהּ מְזוֹגִי מִן בְּרָא. אֶלְאָ בְּעִי לְאָרְכָּא בְּהָאִי דְּלִית.

וְתִפְנוּ אָמְרִי, כַּמָּה בְּעִי בָּר נְשָׁה לְאָרְכָּא בָּה. כַּשְׁיעֻוֹרָא דִּימְלִיךְ יִתְהַלֵּא וְלִתְהַתָּא, וְלְאָרְבָּע זְוִיוּין דְּעַלְמָא. רֹא שִׁית סְטְרִין עַלְאַיִן, דְּכָלָהו אַתְּחַבְּרוֹן עַמָּה, וְלֹא יִתְפְּרִשּׁוּן לְעַלְמָין. וּבְדַבָּר נְשָׁה מְאַרְיךְ בְּהָאִי, כֹּל אַינּוֹן יוֹמִין וְשְׁנִין עַלְאַיִן, מְזֻקְרִין בְּרָכָאָן עַל רִישִׁיה, וּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָרֵי לִיהְ, (ישעה מט) וַיֹּאמֶר לֵי עֲבָדִי אַתָּה יִשְׂרָאֵל אָשָׁר בְּךָ אָתְּפָאָר.

תָּא חֹזֵי, בְּכָלָא דְּאוֹרִיָּתָא בְּהָאִי קָרָא רַמְיוֹן, וּבְכָלָא דְּכָל אַינּוֹן אַמְּרִזּוֹן, דְּאַתְּבָרִי בְּהַזּוֹן עַלְמָא, בְּאַחֲרָד רַמְיוֹן. הַדָּא הוּא דְבַתִּיבָּרָא, (איוב כט) וְהַזּוֹן בְּאַחֲרָד וּמַי יִשְׁיבָנו וּנְפָשׁו אַוְתָה וַיַּעַשׂ. וּבְהַזּוֹן אַתְּבָרִי עַלְמָא. וּעַל דָּא תְּנִינָן, בְּעַשְׂרָה מְאַמְרוֹת נְבָרָא הָעוֹלָם וּכְוֹ). וְאַזְקִימְנָא דְּכָלָהו יִי, וּבְכָלָהו בְּלִילָן בְּקָרָא קְדָמָה דְּאוֹרִיָּתָא.

() (בראשית א) בְּרַאשְׁתִּיא בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמֶן וְאֶת הָאָרֶץ, רָאשִׁי תִּבְوتָ אֶהוּה, דִּבְיה אַתְּבָרִיאוֹ שְׁמִיא וְאֶרְעָא. אֶה, בִּיה אַתְּבָרִיאוֹ *שְׁמִיא. וְה, בִּיה אַתְּבָרִיאת אֶרְעָא, וּבְלַמָּה דְּאִית בָּה. וְהַזּוֹן יְהִיב תִּיאָוְבָתָא בְּכָל אַילְגָּנִין וְעַשְׁבִּין דִּי בְּאֶרְעָא. וְהַזּוֹן מַה דְּאָמָרִי, אַיְן לְהָעֵשׂ וְעַשְׂבָּ

מִלְמֶתֶה שָׁאֵין עַלְיוֹ מִלְאָךְ מִלְמָעָלה שְׁמֶכֶת אֹתוֹ וַאֲוֹמֶר לוֹ גָּדֶל. שֶׁנָּאֹמֶר (איוב לה חסרות אותה מ-א עד מ) הַיְדָעַת חֲקוֹת שְׁמִים

אם תִשְׁמַם מִשְׁטָרוֹ בָּאָרֶץ.

תֵּא חֲזִי, בְּתִיב (בראשית א) וַיַּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם, וּבְתִיב (שם) וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת הַאוֹר כִּי טוֹב, דְּהַא יְאֹר דְּלַתְתָּא, בְּדַ נְהִיר, נְהִיר מִחְילָא דְּאַתִּיהִיב לֵיה מַטוֹּב דְּלַעַילָּא.

וּבְגַן קֶד מְגַן יְמוֹת הַחַמָּה שְׁס"ה, מַאי טָעַמָּא שְׁבּוּעַיִן מְנֻהּוֹן, לְקַבֵּיל הַאֵי דְּרִגָּא צָדִיק, דְּאִיקָּרִי טוֹב, וְאֵה שְׁבּוּעַי, וַיְגִינֵּק מְגִיה הַאֵי שְׁמַשָּׁא דְּלַתְתָּא, שְׁבַע שְׁבּוּעַי שְׁבַע וּמְגַן, לְקַבֵּל שְׁבַע שְׁבּוּעַי שְׁבַע וּמְגַן, דְּאֵהוּ יְגִינֵּק מְאִימָא עַילָּאָה, דְּאִיקָּרִי יוּבָל. וְלַקְבָּלָא שְׁנֵי יוּבָל דְּלַתְתָּא.

אֲשֶׁת אָרוּ מִשְׁס"ה כ"ב יוֹמִין, לְקַבֵּל כ"ב אַתְזּוֹן דְּאֹרְבִּיתָא, דְּעַלְמָא תְּתָאָה אַתְקִים עַלְיָהוּ, דְּהָא צָדִיק הַלְּעִילָא תּוֹרָה שְׁבָכְתָב אִתְקָרִי. וּבְדַ אֲשֶׁתְלִימּוֹ אַינְנוּ שְׁס"ה יוֹמִין, תִּיְבִּין תְּנִינִינָה לְקַבָּלָא מְהָאֵי דְּרִגָּא דְּטוֹב, דְּהָא דְּרִגָּא, וּבָל אַינְנוּ שְׁבַע דְּרִגָּין עַילָּאָין, תִּיְבִּין תְּנִינִינָה לְקַבָּלָא מְן אִימָא עַלָּאה.

וְהָאֵי דְּרִגָּא דְּסִיחָרָא דְּשִׁלְטָא בְּלִילִיא, יְנַקָּא מְהָאֵי דְּרִגָּא דְּאִתְקָרִי צָדִיק. וּבְגַן דְּהַהוּא צָדִיק אַמְלִי לְהַמְּהֹוֹא תְּפִנּוּקִין עַילָּאָין, וַיְנַקָּא מְגִיה, אִיקָּרִי סִיחָרָא. דְּכַפָּה דְּהָא סִיחָרָא תְּתָאָה, לִית לְהַגְּזָרָא מְגַרְטָה, אֶלָּא מַאי דְּאַתִּיהִיב לְהַמְּנָה שְׁמַשָּׁא. הַכִּי נִמְיָה הַהוּא דְּרִגָּא דְּלַעַילָּא.

והאי דָּרְגָּא אִיקָּרִי יַמָּא דְּחַכְמַתָּא לְעַילָּא, וְקִיְּמִי תְּרֵיסֶר
שְׁבָטִין עַילָּאִין קְדִישָׁין. תְּלַתָּא לְצֹפְנָא. וְתְּלַתָּא
לְדָרוֹמָא. וְתְּלַתָּא לְמַעֲרָבָא. וְתְּלַתָּא לְמַדְיָנָחָא. וַיַּמָּא
דְּחַכְמַתָּא עַלְיִהוּ. וַיַּקְבִּילֵי הָזָן לְתַתָּא, תְּרֵיסֶר שְׁבָטִין, קִיְּמִין
סְחָרְגִּי מְדָבָחָא, כִּי הָאֵי גְּנוּנָא. וַיַּקְבִּילֵי הָאֵי דָּרְגָּא, עַבְדָּ
שְׁלָמָה יַמָּא לְתַתָּא, (מלכים א' ۲) עוֹמֵד עַל שְׁנַיִם עַשֶּׂר בָּקָר.

והאי יַמָּא דְּלְעַילָּא, מַאי טָעַמָּא אִיקָּרִי יַם. אַלְאָ בְּגִינַּן הַהָוָא
דָּרְגָּא דְּצָדִיק, דָּאָמְלִי לְהָאֵי יַם, אִקָּרִי יוֹם, דְּבָתִיב
(בראשית א') וַיַּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם. וּדְבָתִיב (תהילים צ') אוֹר זָרָע
לְצָדִיק. והאי נְהִיר בְּרֹזָא דּוּוּ דְּשָׁמָא קְדִישָׁא, דְּבָיה אָמְלִי
לְהָאֵי יַם, דְּאִקָּרִי הַיָּא תַּתָּא, בְּתַרְאָה דְּשָׁמָא קְדִישָׁא.

הַדָּא הָוָא דְּבָתִיב, (קהלת א') בֶּל הַגְּחָלִים הַוּלְבִים אֶל הַיָּם. בֶּל:
דָּא דָּרְגָּא דְּצָדִיק, דְּאִיקָּרִי בְּלָל, בְּגִינַּן הַכָּל תְּפִנוֹקִין
מַגִּיה גַּפְקִין. הַגְּחָלִים: אַינְנוּ חַמְשָׁה דָּרְגִּין, הַעֲמִיה הַוּלְבִים אֶל
הַיָּם, לְמֻמְלִי לָהּ.

והאי דָּרְגָּא אִיקָּרִי בַּת שְׁבָע, וּבֶד נְהִיר הָאֵי צָדִיק לְהָאֵי
דָּרְגָּא, בְּרֹזָא דְּשָׁבָע שְׁבָועִין שְׁבָע וּמִנֵּין, בְּדִין שְׁמִשָּׁא
תַּתָּא נְהִיר, בְּרֹזָא דְּשָׁבָע שְׁבָועִין שְׁבָע וּמִנֵּין לְסִיחָרָא.
בְּגִינַּן בָּה, שְׁנַת הַלְּבָנָה שְׁנַת יוֹמִין. מַאי טָעַמָּא שְׁבָועִין
מַגְהָזָן, לַקְבִּיל הָאֵי דָּרְגָּא שְׁבִיעָה, יַמָּא עַילָּא
דְּגָהָרָא מִצְדִּיק, בְּמַ"ט שְׁבָועִין גַּהֲזָרִין עַלְאִין, אַשְׁתָּאָרוּ
תְּרֵיסֶר יוֹמִין לְחוֹשְׁבָן שָׁנָה. לַקְבִּיל תְּרֵיסֶר שְׁבָטִין דְּסְחָרְגִּי

הָאֵי יְמָא, לְמַטֶּר מַטֶּרֶת מִשְׁבְּנָא, בְּתִרְיִסְרָר תְּרֵעִין עַלְאַיִן,
דָּאִית בִּירוֹשָׁלָם עַלְאָה. וְאוֹרְחָא דָאַנוּן תְּרֵעִין, יְגָקִין אַיְנוֹן
שְׁבָטִין, מַאיְמָא תְּתָאָה, כֵּל חֲדָר לְסֻטְרִיה, בְּרַחְזִי לֵיה, הָדָא
הוּא דְּכַתִּיב, (ישועה מה) שַׁעַר יְהוָה אֶחָד.

וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישועה מט) כֵּל הַגְּקָרָא בְּשָׁמִי, דָא הַרְגָּא דְּצָדִיק,
דְּגָהֵיר בְּחִילָא דְּשָׁמִיה. וְלְכֹבְדִי בְּרָאתִיו, לְאַגְּהָרָא
לְהָהָוָא אַתָּר דְּאַקְרִי כְּבָוד בְּרָאתִיו. וְדָא יְמָא דְּחַקְמָתָא,
דְּאַקְרִי כְּבָוד הָא, דְּאַתְגָּלִי בְּמִשְׁבְּנָא. יְצָרָתִיו, דָא רְזָא דִיּוֹם
דְּלִתְתָּא, דְּאַיְהוּ לְקַבֵּל כֵּל דְּלָעִילָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישועה מה)
יּוֹצֵר אֹור. וְהָאֵי צָדִיק לְעִילָא לֹא בְּתִיב בֵּיהֶן יְצִירָה, עַד
דְּאַתְגָּלִי עַבְיךְתִּיה לְתָתָא, וְנָהֵר עַלְמָא תְּתָאָה מְגִיה.

אָפָּ עַשְׂיָתִיו, דָא סִיחָרָא לְתָתָא, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב (שם)
וּבּוֹרָא חַשָּׁךְ. פְּדָ אִתְחַבְּרוּ, בְּדַיִן עוֹשָׁה שְׁלוּם, שְׁלָמָא
לְעַלְמָא. הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, (בראשית א) וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בְּקָר יוֹם
אֶחָד. בְּדַיִן יְהוּדָא דְּלָעִילָא, יְהוּדָא לְתָתָא, שְׁלָמָא לְעִילָא
שְׁלָמָא לְתָתָא.

בְּגַנוֹּנָא דָא, יוֹסֵף לְתָתָא, דְּהָוָא אֶחָד בְּצָדִיק דְּלָעִילָא, פְּדָ
אִישְׁתְּלִים לְתָתָא, אֹוֹסִיף שְׁלָמָא בְּכָלָהוּ עַלְמִין,
וּבְכָל יוֹמִין עַיְלָאִין. בְּתִיב הַכָּא, (שם לט) וַיְהִי בְּדַבְּרָה אֶל יוֹסֵף
יוֹם יוֹם, וּבְתִיב הַתָּמֵם, (תהלים טח) בְּרוּךְ הִי יוֹם יוֹם. פְּדָ לֹא שְׁמָע
לָהּ יוֹם יוֹם, בְּדַיִן יוֹמִין עַיְלָאִין בְּשְׁלָמָא וּבְרַפְתָּא בְּכָלָהוּ
עַלְמִין.

(בראשית ז) וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר־בְּרָאָתִי מֵעַל־פְנֵי
הָאָדָם, לֹא־פָקַד אָדָם דָלְעִילָא, וְאֵת תִימָא אָדָם
דָלְתָתָא בְּלַחְזָדָיו. לֹאוּ לֹא־פָקַד כָלָל, מִשּׁוּם דָלָא קִיּוּם דָא
בְלָא דָא.

וְאַל־מַלְיִי חֲכָמָה סְתִימָה דְכָלָא, כְלָא אַתְתָּכוּ כְמַרְיִישָׁא,
הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (משל ח) אֲנִי חֲכָמָה שְׁבָנָתִי
עֲרָמָה. אֶל הַקְרִי שְׁבָנָתִי, אֶלָא שְׁבִינָתִי. וְאַל־מַלְיִא הָאֵי, לֹא
קָאִים עַלְמָא, הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (שם ט) הִי בְּחֲכָמָה יִסְדֵ אָרֶץ.
וּבְתִיב (בראשית ז) וְנַחַת מֵצָא חַז בְּעִינֵי הָאֵי.

(בראשית ח) וַיֹּולֶד בְּרוּמָתוֹ בְּצָלָמוֹ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת,
אוֹלִיפְנָא מִהְכָא, דְאַחֲרָנֵינוּ לֹא הָוּ בְדִיוּקָנָא
דִילִיה, וְדָא הוּא בְרוּמָתוֹ בְּצָלָמוֹ, אַתְעַבֵּיד בְתִיקְוָנָא דְנוֹפָא,
וּבְתִיקְוָנָא דְנֶפֶשָׁא, בְאָורֶח מִישָׁר בְּדָקָא יָאָות. הָא חַזִי,
נַחַש אַטִיל וּוְהָמָא בְחֹתָה, וְהָהָוּ וּוְהָמָא מִבְשָׁבָשָׁא הָהָוּ
בְמַעַהָא, וְלֹא יִכְלֵל לְאַצְטִירָא.

בְגַין דַעַד לֹא חָטָא אָדָם, הָיוּ אַתְזָוִן דְאַלְפָא בִּיתָא מְתַתְקָנוּ
בֵיה, וּמְתַצִּירִין בֵיה בְהָאֵי עַלְמָא, בֵינוֹן דְמַטָּא לְכָ"פָ
דְאַתְתָּקוּנוּ דְבָר וּנוֹקָבָא, בְּחַבְיבָו בְגַנְתָא, וּמְלָאָכִי עִילָאִי
קְמִיָּהוּ, וּמִיד אֲבָאִישׁ לְסֻמָּאָל בְּרַקְיעָא, וּנְחַת רְכִיב עַל נַחַש
תְקִיף, וְאַתְחַזֵּי קְמִיָּה, מִיד אַתְעַרְבּוּ אַתְזָוִן.

בְּדוֹין אַתְחַבְר סֻמָּאָל בְהָהָוּ נַחַש, וְאַתְעַבְידָוּ חָד, וּגְטָלוּ
אַתְזָוִן, וּעַבְדוּ מַתְפָּן וְלֹהֲלָאָה אָוְמָנוּתָא בִּישָׁא,

באתוֹן צ"ד צי"ד, וְהִינּוּ צ"ז, וְצַדּוּ לוֹן בְּפֶתַחְיָא בִּישָׁא, וְעַבְדוּ אֲוֹמְנוֹתָא יְתִיר בְּאַתְוֹן ק"ר, אֲוֹמְנוֹתָא דְשָׁקָרָא, בְּגַיִן דְאַהֲדָרָן לְאַתְהַפֵּכָא אַתְוֹן בְּאֲוֹמְנוֹתָא בִּישָׁא, קוֹפָף דְלָא יְכַיל לְקַיִםָא, דְלִילָת לִיה רְגָלִין, בְּקוֹפָא קְמִי בְּנִי נְשָׂא לִית לִיה קַיּוֹמָא. רַי"ש רַע. אלֵין אַתְהַפֵּכָו בְּאֲוֹמְנוֹתָא בִּישָׁא, עד דְנַפְלֵי אָדָם וְאִתְתִּיה.

וּבְאַלְיָן אַתְוֹן ק"ר אָוְלִידָו בְּגַיִן, וְלֹא בְקַיּוֹמָא. וְוַהֲמָא דְגַחֵש דְאַשְׁתָּאֵיב בְּחֻווָה, מְהַהְוָא וְוַהֲמָא אַתְיַלִיד קִין. וּבְגַיִן כְּךָ אֲשֶׁתְבָחָ קְטוֹלָא, בְּגַיִן דְגַחֵש אֲוֹמְנוֹתָא דְיִלִיה קְטוֹלָא הוּא, וְאַתְעַבְבָו אַתְוֹן עַד הַכָּא.

בְשַׁעַתָּא דְתָבָ אָדָם בְּתִוְבָּתָא, וְאַהֲדָר בְּמַלְקָדְמִין לְשִׁמְשָׁא בְּנוּקְבִּיה, מָה בְּתִיב, וַיּוֹלֶד בְּדָמוֹתוֹ בְּצַלְמוֹ, דְּךָא הָוָא מְתִיקָנָא דְגַוְפָא וּרוֹחָא בְּדָקָא יָאָות, וּבְתִיב (קהלת ח) יִש הַבָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ, וְאַהֲדָרָו אַתְוֹן לְשִׁירָוֹתָא דְשִׁיְין תִּיו, דְבָתִיב *) (בראשית ד) בַּי שַׁת לִי אֱלֹהִים זָרָע אַחֲר תְּחַת הַבָּל. שַׁת הָוָה בְּצַלְם וּדְמוֹת. דְקָרְמָא לְאוֹהֵבִי, וּמְהַבָּא אַתְבָּנִי עַלְמָא בְּגַנוֹנָא אַחֲרָא דְאַלְפָא בִּיתָא, קִינּוֹ מְהַלְלָאָל יָרֵד, אַתְוֹסֵפָא אֶת לְתַקְנָא עַקְיִמָא.

סְדוּרָא דְעַלְמָא, בְשַׁבָּע קְטָרִין סְגָלְגָלָן. שַׁבָּע אֶרְצֹות אַיִן, דָא לְעַיְלָא מִן דָא. בְמָא דְאַיִן שַׁבָּעָה רְקִיעִין, דָא לְעַיְלָא מִן דָא. וְאַיִן: אָרֶץ. אָדָמָה. אָרָקָא. גִּיאָ. נְשִׁיהָ. צִיהָ. תִּבְלָל. לְעַיְלָא מִכְלָהָו, תִּבְלָל, דְבָתִיב (תְּהִלִּים ט) וּהָוָא יִשְׁפְּט

תבל בצדקה.

בד נפק אָדָם מִגְּנַתָּא דְעֵדָן, וַאֲתַּפֵּרֶךְ מַפְּטָן, אֲתַּרְמֵי לְהַהְוָא דְאַיקָּרִי אָרֶץ. דָאִיהוּ אֲתַר חַשִּׁיךְ, דְלִילַת תְּמַן נְהִירֹו בְּלוּם, וְלֹא מְשֻׁמֵּשׁ בְּלוּם, בֵּין דָאָדָם עַל תְּמַן, דְחִיל דְחִילֹו סְגִּיא, וְלֹהֶט הַחֲרֵב הַמְּתַהֲפֵכָת, הוּה מַלְהַטָּא גַּו סְטוּרִין, גַּו הַהְוָא אָרֶץ.

בֵּין דַּנְפָק שְׁבָת, וַהֲרַהַר בַּתְשׁוֹבָה, אָרִים לֵיהּ קוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא וְסַלִּיק לֵיהּ לְהַהְוָא אֲתַר דְאַיקָּרִי אָדָמָה, דְבַתִּיב (בראשית ו) וַיִּשְׁלַחַהוּ יְהָוָה אֱלֹהִים מִן־עָדוֹ לְעַבְדֵ אֶת הָאָדָמָה. בְּהָאי אִית נְהִירֹו דְגַּנְגִּין דְכּוֹבְבִּיאָ וְמוּלִי.

וְתִּמְן צִוְרִין דְבָנִי נְשָׂא עִילָּאִין, גּוּבְרִין דַּנְפָקוּ מְאָדָם קְרָמָה, בְּמָה וְתָלָתִין שְׁנִין, דְקָא תֹּוה מְשֻׁמֵּשׁ בְּרוּחִי נְוָקֵבִי. וְאַינּוּן עַצְיָבִין פְּדִיר, וְלִית בְּהוּ חַדּוֹת, וְאַלְיָן מְשֻׁטְטִי וְנְפָקִי לְעַלְמָא דָא, וְמַתְהַפְּכִין לְסְטוֹרָא בִּישָׁא, וּמַהְדָּרוֹן תְּמַן, וְצַלְאָן צְלוֹתָא, וּמַתִּיְשָׁבֵן בְּדוֹכְתִּיהוּ תְּמַן. וּרְעִין זְרִעִין וְדָרְכִּין וְאַכְלִין. וְחַטִּין לִית תְּמַן, וְלֹא חַדּ מְשֻׁבָּע זִיגִי תְּבוֹאָה. בְּהָאי אֲתַר, אַתִּילְדוּ קִין וְהַבָּל.

בֵּין דְחַטָּא קִין, אֲחִית לֵיהּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, לְהַהְוָא אֲתַר דְאַיקָּרִי אָרֶץ, דְבַתִּיב (שם ד) הַן גַּרְשַׁת אָתוֹת הַיּוֹם מַעַל פְּנֵי הָאָדָמָה, מַהְוָא אֲתַר דְאַיקָּרִי אָדָמָה. וְהִיִּתְיַגֵּן וְנַד בָּאָרֶץ, בְּגִין דַתְמַן אַתְהַחִיא וְאַתְּפֵךְ, וְהִיא בָּל מַזְכָּאִי יְהִרְגְּנִי, הוּה אַתְּהַטְּבֵר הַמְּתַהֲפֵכָת.

וְהַזָּה דְּחִיל וְהַרְהָר בְּתִשׁוֹבָה, וְסַלֵּיק לֵיהֶ קָדוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא
לְאַרְקָא, וְהַזָּה תִּפְנֵן, וְאַוְלִיד בְּנֵין. וּבְאַרְקָא אַיתְנָה
דְּנָהֵיר מְגֻנוֹ שְׁמַשָּׁא. וּרְעֵין וּרְעֵין, וְגַטְעֵין אַיְלָגֵין, וְלִיתְתִּפְנֵן
חַטִּין, וְלֹא מְאִינָנוּ שְׁבָע וְיִגְיִי תְּבוֹאָה.

כָּל אִינָנוּ דְתִפְנֵן, אִינָנוּ מְתֻולְּדוֹת קַיִן, וְאִינָנוּ בְּתְרֵין רִישֵׁין,
מְנַהּוֹן גְּבָרֵין עַילְּאַיִן, וְמְנַהּוֹן זְעִירֵין. לִיתְלֹהוּ בְּעַתָּא
שְׁלִים כְּשֶׁאָרְבָּנִי נְשָׂא דְחַבָּא. וְכָאַיְן אִינָנוּ לְזַמְגִינִין. וְלֹזְמִגִּינִין
אֲהָדָרָן לְסִטְרָא בִּישָׁא, וּמְוֹלִידִין וּמִיתִיתִין כְּשֶׁאָרְבָּנִי נְשָׂא.
אָדָם הוּא בְּאַדְמָה, עַד דְאַוְלִיד שַׁת, וּמְתִפְנֵן סַלֵּיק לְעַילָּא,
אַרְבָּע דְּרָגִין מַקִּין. וְסַלֵּיק לְהָאִי אַתְרָדָקָרִי תְּבֵל,
כִּיּוֹן דְּסַלֵּיק סַלֵּיק לְאַתְרָבִי מַקְדְּשָׁא. וְתְבֵל דָא עַילָּאָה עַל
בְּלָהּוּ דְּרָגִין, דָקָרִי בְּאִינָנוּ שְׁמַהּוּן דְהֹהֶה דִּירִיה בְּהָוּ. אַרְצָן
אַדְמָה הַבִּי אֲקָרִי.

דְּלִילָן אָדָם תִּלְתָּהוּ בְּוּבָתִי, גַּיְיָא נְשִׁיחָה צְיִיחָה. גַּיְיָא אִיהוּ אַתְרָה,
בְּדוּבְּתָא סְגִי בְּהָאִי פּוֹתִיא וְאוֹרְכָא דְגִיהָנָם. בְּגִיָּא
וְגַשִּׁיחָה וְצִיָּה, אַתְבָּדָרוּ אִינָנוּ דְבָנוּ מְגַדְּלָא, וְאַוְלִידָוּ תִפְנֵן.
עַל דְאַרְגִּיוּ לְמַלְבָּא עַילָּאָה קְדִישָׁא, בְּגִיָּן דָא קְרִיב לְנֹורָא
דְּדָלִיק. תִּפְנֵן אַיתְנָה בְּנִי נְשָׂא בְּכָל יְקִירָה, בְּעוֹתָרָא וּעֲפָרוֹת
זָהָב, וְאַבְנִין יְקִירִין, מְאוֹן דְעַל תִּפְנֵן וְהָוָא מְהָכָא מְתִבְלָל,
בְּחִמְדָיו דְהֹהֶה עֲוֹתָרָא יְהִבֵּין לֵיהֶ, וְנַחַתְתָּ לְזַמְגִינִין לְדוּבְּתָא
דָקָרִי נְשִׁיחָה, בְּגִיָּן דִּיתְגִּישָׁי מְתִפְנֵן, וְנַחַתְתָּ לְהָאִי גַּיָּא, דָלָא
יַדְעַ אַתְרָדָהוּ מְתִפְנֵן.

גַּיְיָא, דָּא הוּא בְּאִמְצָעוֹת דְּעִילָּא וְתֵתָא, דָּא אַקְרֵי גַּי בֶּן הַנִּמֵּם, וַיַּצְוָעָה חֲדָא נְפָקָא מִתְּפָן לְעִילָּא לְהַאי תְּבֵל, וַיַּאֲקְרֵי אָופָּהָבָי גַּי בֶּן הַנִּמֵּם. וַיַּתְּפָן פְּתָחָא דְּגִיהַנְמָם. וְאַיִלּוֹן בְּנֵי אָנְשָׁא דְּתְּפָן, בְּגַיְינָן דָּא כְּלָהָו יַדְעֵי בְּחַרְשֵׁין וְחַכְמָאָן. וַיַּתְּפָן וַיַּרְעֵי וַיַּגְטֵעֵי אַיְלָגִינָן. וַיַּלְיַת תְּפָן חַטִּין, וְלֹא חַד מִשְׁבָּעָה מִגִּינִין. בְּגַשְׁיָה אִיתָ בְּנֵי גַּשָּׂא קְטוּעֵין זְעִירִין, וַיַּלְיַת לְהַזּוֹן חַזְטִמִין, בָּר תְּרִין נַיְקָבִין, דְּגַפְקָא בְּהָוּ רַוְחָא. וְכֹל מַה דְּעַבְדִי, מִיד מִשְׁתְּבַחֵי. וְעַל דָּא אַיְקָרֵי גַּשְ׀יָה. וַיַּרְעֵי וַיַּגְטֵעֵי אַיְלָגִינָן, וַיַּלְיַת תְּפָן חַטִּים, וְלֹא מִשְׁבָּע זִינִין.

צִיה, הוּא אַתָּר בְּשִׁמְיָה, בִּיבְשָׁוָתָא בְּכָלָא. תְּפָן בְּנֵי גַּשָּׂא שְׁפִירָן בְּחִיזּוֹן. וּמְנוֹ דְּהַהְוָא צִיה, כְּדֹ יַדְעֵי אַתָּר דְּמֻקוּרָא דְּמַיִינָן גְּבֻעִין, עַלְיוֹן תְּפָן. וּלְזָמְנִין דְּסָלְקִין מְנוֹ מַיִינָן, לְהַאי תְּבֵל. וְאַיִלּוֹן בְּנֵי מַהְיָמָנוֹתָא יְתִיר מְבָנֵי גַּשָּׂא אַחֲרָגִינָן, וּבְינֵיהָו הַיּוֹרִין טָבָן, וְעַוְתָּרָא סְגִי. וַיַּרְעֵעַ וְעִיר, מְנוֹ יְבָשָׁוָתָא דְּהַתָּם, וַיַּגְטֵעֵי אַיְלָגִינָן וְלֹא מִצְלִיחִין. וְתִיאוּבָתָא דְּלַהּוֹן לְבָנֵי גַּשָּׂא דְּהָבָא.

וּמְבָלָהָו לִית דְּאַכְלֵי נַהֲמָא, בָּר אַלְיָן דְּהָבָא בְּתְּבֵל. דָּהָא לְעִילָּא מִכְלָא אַלְיָן תְּבֵל, דְּבָתִיב וְהָוָא יְשַׁפֵּט תְּבֵל בְּאַדְךָ. בְּגַוּנָא דְּבֵל אַלְיָן אַרְעָאָן, אִיתָ בְּהַאי תְּבֵל. וְכֹל אַלְיָן שְׁמָהָן אִיתָ בְּהַזּוֹן אָופָּהָבָי, בְּגַיְינָן דְּאֵיתָו שְׁבִיעָאָה. אִיתָ הָבָא אָופָּהָבָי בְּגַוּנָא דְּהַהְוָא דְּוַכְתָּא דְּלִתְתָּא, וְכֹל אַלְיָן בְּדִירִין דְּבָנֵי גַּשָּׂא, מִשְׁנִין אַלְיָן מַאֲלִין, דְּבָתִיב (תְּהִלִּים קד) מָה רַבּוֹ

מְעַשֵּׂיךְ הָיְתָה עַד כֹּאן.

תגונן, בעשרה מאמרות נברא העולם. רבי חייא ורבי נתן אומרים, במאמר אחד נברא, ואיזהו. דכתיב (תהלים לג) בדבר ה' שמים נעשה. ורבי אבא אמר, דכתיב כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמוד, אמירה אחת בלבד.

ר' אלעזר אמר, לא זה ולא זה, אלא באות אחת נברא העולם, שלא אמירה. ותגונא, רבי אלעזר אמר, אותן אחדת נטול הקדוש ברוך הוא ממשמו, ובאותו האות נברא. והיינו דאמר רבי אלעזר, מי דכתיב, (שמות ט) מי במקה באלים ה', שיזבל לברא את העולם.

אלא משמע בה "א נברא העולם, באות אחת ממש, ובמי נוקים (תהלים לג) כי הוא אמר ויהי ננו". ד (שם לג) בדרבר ה' שמים נעשה. אלא אמר רבי אלעזר, לאחוזה לעלמא דהא אתברי הוה, ולא הויה מתרגלייא, ואצטראיך כל חד וחד לאתגלאה, לאפקא כל חד וחד עובדי ויחילו דאיתחוי ליה. אמר רבי אלעזר, כל העולם בלו, וכל תולדותיהם, ברגע אחד נבראו, בשעה אחת נבראי, וביום אחד נבראו, דכתיב (בראשית ב) אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יי"י אלhim, באותו היום ממש, באותה שעה ממש, ואותו רגע ממש.

וtagonai, אמר רבי אבא אמר רבי יוחנן, קדם שברא הקדוש ברוך הוא את העולם, היה הוא ושמו אחד, והיה

בְּדֹעַתּוֹ לְבָרוֹא אֶת הַעוֹלָם, וּבָרָא קָדָם אֲלֵף עַזְלָמוֹת,
שֶׁגָּאָמֵר (שיר השירים ח) הָאֲלֵף לְךָ שְׁלָמָה. וְאַחֲרָךְ בָּרָא
עַזְלָמוֹת אֶחָרִים, לְהֻזְדִּיעַ שְׁחַבֵּל נְגַדּוֹ בְּאַין.
וְהִיינוּ דָּאָמֵר רַبִּי חִיאָ, לְמַה אֲלֵף רָאשׁוֹנָה בְּאֹתוֹתִוֹת. מִפְנִי
שְׁבַתְּחַלָּה בָּרָא אֲלֵף עַזְלָמוֹת, שְׁקָדְמוֹ לְשָׁאָר
עַזְלָמוֹת, וְאֶחָרָיו בִּיתָה, שְׁהָוָא
בְּנִין שְׁמִים וְאָרֶץ. רַב הַגָּא אָמֵר, בְּתַחַלָּה כְּפָא הַכְּבָוד,
שְׁכַתּוֹב בּוֹ, אֲלֵף אַלְפֵין יִשְׂמַשׁוֹנָה, וְאֶחָרָיו שָׁאָר הַמְּלָאכִים,
וְהָאָרֶץ, שָׁהָם בֵּית הַעוֹלָם. וְאֶחָרָיו גִּימְנָא לְז., גִּזְעָן, שְׁהָוָא
גָּמָול הַצְּדִיקִים. וְאֶחָרָיו דָּלָת, שְׁהָוָא הָאָדָם שְׁגַרְבֵּב בְּדַ'
רוּחוֹת.

אָמֵר רַבִּי יִצְחָק אָמֵר רַבִּי זְרִיקָא, קָלְטִיפִין דִּירּוֹקִין, הַוָּה
מִסְחָר עַל תְּהוֹמָא, וְתְהוֹמָא הַוָּה סְלִיק וְנִיחִית, וְאַתָּה
אֶחָד הַוָּה פְּשִׁיט בְּתִלְתָּה זְיוּנִיתִיה עַל תְּהוֹמָא, וְתְהוֹמָא
שְׁבִיךְ. הַדָּא הוּא דְבָתִיב, (בראשית א) וּרֹום אֱלֹהִים מַרְחַפָּת.
אָמֵר רַבִּי אַלְעַזֵּר לְאוֹ מַהְבָּא מִשְׁמָעָ, אַלְאָ מַהְבָּא, דְבָתִיב
(תהילים עז) רָאוּךְ מִים אֱלֹהִים רָאוּךְ מִים יְחִילָוּ אַפְּיָגָזוּ
תְּהוֹמוֹת.

וְהִיינוּ דָתָנוּ, אֲלֵף עַלְמִין הָוּ עַד דָלָא אַתְבָּרִי עַלְמָא, זְיוּן
יִקְרִיה הַוָּה מִתְפִשְׁט וּבָרָא עַלְמִין, וְסִתְיר לְז., עַד
דְסִלִיק בְּרֻעָתָא קְטִיה לְמַבְרִי הָאֵי עַלְמָא, וְהָוָא שְׁעַתָּא
אַתְפִשְׁטוּ תְּרִין אַתְוֹן מִשְׁמִיה, וְקִיּוּם לְז., וְתְּרִין אַחֲרָן

את גָּלִיף לְעַיְלָא וְתַתָּא, חֶד גַּו חֶד. גָּלִיף חֶד, וְאַתְּחֹר תֶּלֶת. גָּלִיף חֶד אֲחֵרָא, וְאַתְּחֹר תֶּרֶין. עֶד דְּסָלְקוּ עַשְׁרָה. אַתְּפָלִינוּ אַינְנוּ עַשְׁרָה, וְאַתְּחֹרוּ לְתֶלֶתִין וְתֶרֶין. וְאַינְנוּ תֶּלֶתִין וְתֶרֶין שְׁבִילִי דְּחַכְמָתָא. אַלְיאַן אַתְּפָלִינוּ בְּגִילּוּפִיהוּ לְעַשְׁרָה, וְאַתְּחֹרוּ לְמַבָּב. מִבָּאַן וְלַהֲלָאָה, מִאן דִּישְׁגָּח יִשְׁגָּח בְּבִיעָתָה דְּלָבָא, יִסְתִּים, וְלִית דְּפָתָחֵין לִיה. וְעַל הַאי בְּתִיב (מיישעה מב פעמיים ב) אַנְיִי יִי הָוָא שְׂמֵי וּבְבוֹדִי לְאַחֲר לֹא אַפְּטַן וְתַהֲלַתִּי לְפִסְלִים. וּבְתִיב (שםות כ) לֹא תַּעֲשֵׂה לְךָ פִּסְלָן וְכָל הַמּוֹנָה.

אמֶר רַבִּי אַלְעֹזֶר, הַתְּהוּם הִיה נִשְׁקָע בְּאֶרְבָּע אֲבָנִים, וְהוֹטְבָעָו לְמִטָּה עַל אַבָּן אַחֲת, שֶׁהָוָא הַעֲמֹד, וְעַל זֶה הַעוֹלָם עוֹמֵד. בְּרָא הָוָא דְּבָתִיב, (איוב לה) עַל מָה אֲדֹנִיךְ הַטָּבָע אוֹ מֵי יָרָה אַבָּן פְּגַתָּה. אָמֶר רַבִּי זִירָא, זֶה הָיָא אַבָּן שְׁמַמְגָה הַוּשְׁתָתָה הַעוֹלָם, וְעַלְיהָ הַעוֹלָם עוֹמֵד, וְהָוָא קָדְשָׁה הַקָּדְשִׁים, וְהָיָא טִיבָּרוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּמִמָּגָה יִצְאָו אֲבָנִים הַמְּשׁוֹקָעָות בַּתְּהוּם, וּמִהֶּם יוֹצְאִים מִים.

אמֶר רַבִּי אַחָא בֶּן יַעֲקֹב, בְּשֶׁלֶשׁ אָוֹתִיות נִשְׁקָע הַתְּהוּם, וְנִחְלַק בְּשֶׁלֶשׁ חָלֻקִים, וְהֵם עַמּוֹדִי הָאָרֶץ. וְאַחֲר לְשֶׁלֶשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, מַתְּרוֹבָפִים מִמְקוֹםָם, שֶׁנִּאָמָר (שם ט) הַמְּרַגְּיוֹן אָרֶץ מִמְקוֹמָה וּעַמּוֹדִיה יִתְפָּלֹצְן.

*) הָאַנְיִרְיָה שְׁמַעְזָן, עַל שְׁבָעָה עַמּוֹדִים הָאָרֶץ עוֹמְדָת, שֶׁנִּאָמָר (משל ט) חַצְבָּה עַמּוֹדִיה שְׁבָעָה, וְהֵם תַּלְיוּיִם עַל

המִים, ובגָנְדָם אָמַר דָוד הַמֶּלֶךְ עַלְיוֹ הַשְׁלוֹם שְׁבֻעָה קְוּלוֹת,
דָבָתִיב (תהילים כט) קְוָל יְיָ עַל הַמִּים.

הַפְּלֵל תָּלוּי עַל שְׁבֻעָה: עַמּוֹדִי שְׁמִים הֵם ז', וְהַרְקִיעִים ז'.
וְהַכּוֹכָבִים שְׁבֻעָה מְעוֹלָת. ז' גּוֹיִם לְמַעַלָּה. שְׁבֻעָה גּוֹיִם
לְמַטָּה. שְׁבֻעָה אָרְצֹות. שְׁבֻעָה יִמִים. שְׁבֻעָה נְהָרוֹת. יִמִי
בִּרְאָשִׁית שְׁבֻעָה. וְהַשְׁבִּיעִי שְׁבַת לָה', יוֹם שְׁבוֹלוֹ שְׁבַת.
תָּנוּ הַתָּם, ר' יְהוּדָה בֶּן אַלְעָאי אָוֹרֶר, שְׁבֻעָה גְּלִוּסָמוֹי
פְּרִיסָן, אַתְגָּלִיפּוּ בְתִלְתִּין וְתִרְיֵן אַלְפִין פְּלִינְגָן, וְהַוָּה
פְּרִים בְּהֵז חַד שְׁיֻזָּרָא דְעַלְמָא, עד דְמַתָּח לֵיה לְאַרְבָּע
זְיוּזִין, וְאַסְמָד עַל סְמִכִּיה. הַדָּא הוּא דָבָתִיב, (ישעה מ"ד) אַנְכִי
ה' כּו' נְטָה שְׁמִים לְבָדִי רַקֵּעַ הָאָרֶץ (מי את) [מִאתָה].

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מַאי דָבָתִיב, (שם מה) קָרָא אַנְיָ אֱלֹהִים
יַעֲמֹדוּ יְחִידָו. אַלְא אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּשַׁעַלה
בְּמַחְשְׁבָתוֹ לְבָרוֹא הָעוֹלָמָות, בָּאוֹתָה שְׁעָה נְבָרָאוּ עַלְיוֹנִים
וְתְּחִתּוֹנִים, וְכָל מַה שְׁבָהֶם. שָׁגָא אָמַר קָרָא אַנְיָ אֱלֹהִים יַעֲמֹדוּ
יְחִידָו, אַל תִּקְרַרְיָ אֱלֹהִים, אַלְא אֱלֹהִים, מַלְמֵד שְׁבָה"א בְּרָאָם.
וְהִיָּנוּ דָבָתִיב (שמות טו) מֵי בְּמַכָּה בְּאָלִים יְיָ. בָּמוֹ אַסְקוֹפָה
דְמַלְיִיאָ מִבְּלֵ אַרְבִּי בִּיתָא. וּבְדִין יִדְעַין דַתְּפָן כְּלָא, מַה
דְאַצְטָרִיךְ לוֹן.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּגַן דְּבָרִים בְּרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת
עוֹלָמוֹ, בְּסִפְר וּבְסִפְר וּבְסִפְר. בָּגָנְדָם, בְּחִכְמָה בְּתִבְונָה
וּבְדִעָת. בְּחִכְמָה, דָבָתִיב (משל י') ה' בְּחִכְמָה וְנוּ. בְּדִעָת,

דְּכַתִּיב (שם) בְּרֵעֶתֹו תְּהוֹמוֹת נְבָקָעוּ. רַבִּי נְחֹנְנִיא אָמַר,
בְּחַכְמָה בְּלִבְרָאוֹ בְּלַעֲולָמוֹת בְּלָם. הָרָא הוּא דְּכַתִּיב
בְּרִאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים, וּרְאשִׁית הִיא חַכְמָה. וְאַתְּ יָא בְּמַאן
דָּאָמַר בָּה"א בָּרָא, וּשְׁלַשְׁתָן נְכָלְלִים בּוֹ.

מְתֻגִּיתִין, פְּתַחֵי אַתְּפַתְּחוֹ. תְּרֵעִי הָוּ נְטִירִין, דְּעֵילָל לֹא
נְפִיק, וּדְנְפִיק לֹא עֵילָל, קְטִי פְּתַחָא הָוּ שְׂגָרָן,
סְלִקִין בְּגַוִּיהַ רְבָרְבִין תְּקִיפִין, סְמִדָּחָקָא קָאִים בְּגַוִּיהַ, הָהָוּ
סְמִדָּחָה גַּעַיִץ, וִתְלַתְּ גַּוְנוֹנִין הָוּ בֵּיהַ. גַּוְונָ חַשּׁוֹה, גַּוְונָ חֻוְרָא,
גַּוְונָ יְרוֹקָא, בֵּיהַ סְלִקִין, בֵּיהַ נְחַתִּין, כֵּלָא תְּאִיבָן לְמַיעַל
בְּגַוִּיהַ, וְלִיתְ רְשׁוֹתָא לְכֹלָא.

הָוּ קְרָמָא לְבָרִיְתָא דְעַלְמָא. עַלְיהָ קָאִים חַד שְׁלַטָּן,
דְּאָגְנִי בְּאַלְפָ עַלְמִין. מְגִיה אַתְּבָקָעוֹ כָּל גִּילּוֹפִי עַלְמָא.
וּבָאָה הָוּ דִּישְׁרִי בְּגַוִּיהַ.

בְּתִרְיָה אַשְׁתְּבָחוּ תְּרִין אֲחִין אֲחִידָן דָא בְּרָא. הָרָא קְבִילָל
אוֹשְׁפִּיִין, וְהָוּ חַיוּ דְתִיִין, מְאָן דְּאָכִיל בְּפִתּוֹרִיהַ,
קָאִים תְּדִירָא. וְחַד הָוּ קְבִילָל אוֹשְׁפִּיִין וְלֹא קְבִילָל, הָוּ חַיוּ
דְתִיִין, חַיוּ דְמוֹתָא, מְאָן דְּאָכִיל בְּפִתּוֹרִיהַ, נְפִילָה וּמִתָּה, לִיתְ
לִיהַ שִׁזְבָּא, לִיתְ דָאַחַד בִּידִיהַ. בְּתִרְיָה אַשְׁתְּבָחוּ רְחִימִין,
תְּאִיבָן לְמַחְמִי, תְּאִיבָן לְמַקְרָב לֹזָן, כֵּלָא מְשַׁבְּחָנוּ לֹזָן.

חַד עֲוִיר הָוּ אַזְוֵיל קְרִיב לְגַבּוֹן, לְאַבְעָא חַוְלְקִיהּוֹן. קְרִיב
לְהָהָוּ חַיוּ דְתִיִין וְחַיוּ דְמוֹתָא, אַתְּקִיףָ בֵּיהַ, אֲחַד
בְּגַוִּפהַ, חְבָרָא דִּילִיהַ הָוּ קְרִיבִי, (מִשְׁלִי כב) וּשְׁמַתְּ שְׁבִין בְּלָעַךְ

אם בעל נפש אתה. לא אצית, ולא ארבעין אונדנעה, עד
הנפיל ומות.

בתוך אלין, נפק חד מתקא, ואתפלייג לארבע. ומבל חד
חכמתא נפיק, מההוא רבא ויקירא שבעאן. ובכל
איןון רחמין ותאייבין למחמי, ואינון תריין אחין דאחים דא
ברדא.

בתrhoהי תריין רבין עילמין ינוקין, ושיננא דסיקא
דמלטה, אשא בידיהו. נטרין אורחין ושבילין,
دلא יעוזל חד, ולא יפוק חד, בר ההוא דלא אכילת ולא
שתי, שנא אמר ויישבן מקדם, דאתבריאו קמי עלמא דין.
מקאן ולהלאה, אשתקבלו כל סטרוי דעלמא.

שוריא אחרא, סטרוי דשmailtoא. סטר הנפלין שרידין. אחר
הנורא הוה דליק יממין ולילין, למרא קפה לרמי
רוחא, האולין לשmailtoא. ביה אתטרון, עד עון עגנון.
אלין איןון ימינה ושמיילא, אקדימו לבရיתא דעלמא.
ולבדת זויניהון דארעא.

* פיסקא. אמר רבי יהודה, אמר רב, כתיב (משלו א) ה'
בחכמה יסיד ארץ בזין שמים בתבונה בדעתו תהומות
נבקעו. בשלשה דברים הלו נברא העולם, ועל שניים מהן
הוא עומד, על התבונה ועל הדעת. וזה הגינן תלתה. אמר
רבי יצחק, בחכמה גטלה הקדוש ברוך הוא למעלה, והוא
שמו, להודיע לעבדיו הצדיקים. והשנים עמדו בעולם, והם

קיומו.

אמר רבי אבא, כלחו תלתא, אתרמייז בחיוו זעירא. ואיננו תלתת תנעות פומא: עליון, אמצעי, וחתתון, בנחוגי דפומא אתנהייג בהו. אמר רבי אבא, וهم חכמה ותבונה וידעת.

מאי משמע דהאי טרין אתנהייג בהו עלמא, וهم תבונה וידעת. דתניין, אלין מנהגי עלמא השמים שנבראו בתבונה. וחתהום בדעת. וחותכה הוא שמו של מקום, והוא נקרא חכמה. ותניין, הוא וחותכה הפל דבר אחד. דאמר רבי יהושע, Mai דבתיב, (ישעה מב) אני ה' הוא שם. מלמד שהוא ושמו אחד הוא. אמר רבי אבהו, הפל נתן, אבל שמו הגדול לא נתן, ולא אווזיף לאחרון, דבתיב אני ה'. לבדי. מלמד דשם זה לא נתן לשום נברא.

אמר רבי אבהו, בא וראה במה חשש הקדוש ברוך הוא על כבוד שמו יתברך, תדע לך בזמן שביה"מ היה קיימ, כל הקרביב קרבן, וזובחו לשם זה הנקרא אלהים, חייב מיתה, שנאמר (שמות כט) זובח לאלהים יחרם בלחתי לה' לבדו. מלמד שעריך להזכיר שמו המוחדר בלבד.

ועל כן כדי שלא יטעה אדם, צוה בקבועות ואמר, (ויקרא א) אדם כי יקריב מכם קרבן לה'. (שם כט) וכי תזובחו זבח תודה לה'. (שם יט) וכי תזובחו זבח שלמים לה'. (שם ט) ונפש כי תקריב קרבן מנחה לה'. הפל לה', ולא נאמר לאלהים.

מאי טעם. אמר רבי אבהו, שם זה הוא משותף, שהטלאבים נקראו אללים. בני אדם נקראו אללים, הדיינים נקראו אללים, ואין לנו יודעים למי מהם זובה, לכך צריך להזכיר השם המוחדר לבדו.

אמר רבי חייא, תא חוו, מאן דמקלל את השם, דכתיב (ויקרא כד) איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו, דהא אם כלל שם זה סתם, אין חיב מיתה, ואין מנידין אותה, דיבול לטעון לחד מן דיינא, או לנDSL הדור קאמר.

אמר רבי אבהו, מיתה אין מחייבין אותה, אבל נידוי מהחייבין אותה, משום לאו דאוריתא, דכתיב (שםות כב) אלהים לא תקלל סתם. אבל אם כלל שם המוחדר, חייב מיתה, דכתיב (ויקרא כד) ונكب שם ה' מות יומת, מלמד שאינו חייב עד שיזOPER שמו המוחדר.

ההוא גברא דאקדיש בריה, ואמר, האי ברא דאתיליד, יהא מקודש לאלים, שמע ר' חייא ושמתייה. אמר ליה, ומה על דאקדישת ברוי לקודשא בריך הוא, להו ההוא גברא בשמטה. אמר ליה לאו על בך עבדית, אלא על דאקדישתיה לשם הנקרא אללים, והتورה אמרה (שםות כב) זבח לאלים יחרם. אמר והיאך הוות לי למימר. אמר ליה, האי ברא דאתיליד לי ליהוי מקודש להו, ולא לשם אחר. ומנא לנו. מהגנה, דכתיב (שםואל א) וגנתתו לו להו, ולא אמרה לאלים.

אמָר רַבִּי שְׁלֹמֶן, וְהֵא אָזְקִימָנָא דְבָשָׂם אֱלֹהִים נְבָרָא הַעוֹלָם,
אי חֲכִיל לְמַטְעָן הָאֵי נְבָרָא בְּהָאֵי גּוֹנוֹןָא, דְמַלְאָכִים
הָוּן, או גְדוּלִי הַדּוֹר הָוּן, או דִינִי הָוּן. אמר רבי אבהו, **הָא**
עַלְמָא אַתְבָּרִי עד דְלָא יִתְזֹן בְּגַי נְשָׂא, וְעַד דְלָא יִתְזֹן דִינִי
דָרָא, וְרַבְרַבִּי דָרָא, וְלֹא אֵית לְמַשְׁגָּא.

בָמָא דָאָמָר רַבִּי אַלְעֹזֶר חֲבִיבָא יִקְרָא, דְבָתִיב (שמות טו) מֵי
כְמַה בְּאֵלִים הָרָא, שִׁיּוּכָל לְבָרוֹא אֶת הַעוֹלָם, מִשְׁמָעָ
דְאֵלִים אֵינוֹ יִכְלֶל לְבָרוֹא הַעוֹלָם, עַד שְׁנַטֵּל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הָוּא אַזְתָּחַת מְשֻׁמוֹ, וְהִיא אַזְתָּחַת הַ"א, וּבָזְנָבָרָא הַעוֹלָם.
וְנַעֲשֵׂה מִן אֵלִים אֱלֹהִים, וְנַבְנֵה שְׁמוֹ אֱלֹהִים. וְעַל הָאֵי תְּנֵן,
בַּה"א בְּרָאָם.

אמָר רַבִּי יוֹסֵי, הָא חַזְיָנָן דְלִית בְּתָרָא וּמְלֻכָּתָא אֶלָּא
בְשִׁמְיָה קָדְишָׁא. דְלָא אָזְפִּיה לְאַחֲרָא, וְהֵוָה הַשֵּׁם
יוֹ"ד הַ"א וְאַ"ו הַ"א. אמר רבי יוֹסֵי, בָז נְכָלָים עַלְיוֹנִים
וְתְחַתּוֹנִים שְׁמִים וְאַרְצִים, וְכָל צְבָאָם, בְּפִאָה הַכְּבָוד, וְחִוּת
הַקָּדֵשׁ, וְכָלָם לְנַגְהֹו בָּאַין וּבָלָא חַשִּׁיבָן, וְהֵוָה הָיָה, וְהֵוָה
הָוּה, וְהֵוָה יְהִיָּה. בְּרִיךְ הָוּה, בְּרִיךְ שִׁמְיָה. לְעַלְםָן וּלְעַלְמִי
עַלְמִין אָמָן.

אמָר רַבִּי יְהוּדָה, יִתְבָּרֵךְ וַיַּתְעַלֵּה שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַה"מ
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שְׁהֵוָה רַאשָׁון, וְהֵוָה אַחֲרָוֹן,
וּמְבָלָעְדִּיו אֵין אֱלֹהִים. וְבָרָא אֶת הַעוֹלָם בְּסָוד שֶׁלֶשָׁה
עֲנִינִים גְדוּלִים וּטוֹבִים, וְהֵם דִעַת חַכְמָה וּבִינָה, שְׁגָאָמָר

(משלנו ג) ה' בְּחִכְמָה יִסְדַּק אָרֶץ כּוֹגֵן שְׁמִים בַּתְּבוֹנָה בְּדִעַתּוֹ
תְּהוּמוֹת נִבְקָעוּ.

וְלֹפֶת בָּרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הָאָרֶץ, שֶׁהוּא עֹולָם הַשְּׁפֵלָה,
בְּסָוד הַחִכְמָה. וְהַשְּׁמִים, שֶׁהוּא עֹולָם גָּדוֹל מִמְּנוּ,
בַּתְּבוֹנָה, שֶׁהוּא דָבָר קָטָן מִן הַחִכְמָה. וְכֹבֵר שְׁגִינָנוּ, אִימָתִי
נִקְרָא אָדָם חָכָם בַּחִכְמָה, בְּשָׁשׂוֹאָלִים אָתוֹ בְּכָל דָבָר,
וְעֹנְגָה וּמִשִּׁיבָה קָעֵנִין, וַיַּדְוָ בְּכָל, אֲזַן נִקְרָא חָכָם בַּחִכְמָה,
שֶׁהוּא גָּדוֹל עַל הַתְּבוֹנָה וְעַל הַדִּעָת, עַל בֵּן הַיָּה לוֹ יִתְבְּרַךְ
לְעֵשָׂות הַשְּׁמִים בַּחִכְמָה, וְהָאָרֶץ שֶׁהִיא שְׁפֵלָה מִמָּה
בַּתְּבוֹנָה.

תְּדֻעַ בַּי הַחִכְמָה גָּדוֹלה מִפּוֹלָם, וְעַל בֵּן נִקְרָא אָדָם חָכָם,
מִפְנֵי שֶׁהוּא חָכָם בְּכָל הַחִכְמּוֹת. וְהַתְּבוֹנָה קָטָנה מִן
הַחִכְמָה, וְעַל בֵּן נִקְרָא אָדָם מִבֵּין, בְּלוּמָר, מִבֵּין דָבָר מִתּוֹךְ
הָבָר, הַוָּא מַעֲצָמוֹ וּמַלְבָוֹ, מִבֵּין דָבָר מִתּוֹךְ דָבָר אַחֵר.
בְּלוּמָר, בְּרָאוֹתָו יִסּוֹד, בּוֹנָה בְּנִין עַלְיוֹ. וּבֵן הוּא הַמִּבֵּין,
בְּרָאוֹתָו דָבָר אַחֵר אוֹ קָצָתוֹ, מִשְׁלָים הַעֲנִין עַלְיוֹ.

וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יִתְבְּרַךְ שְׁמוֹ, בָּרָא הַשְּׁמִים בְּסָוד
הַתְּבוֹנָה, שֶׁהִוא עֲנֵין תְּבִונָה מִתּוֹךְ הַיִסּוֹד.
וּבִרְאָשִׁית בְּלַגְבָּרָאים, בָּרָא צוֹרָת הַמְּלָאכִים הַקְּדוֹשִׁים,
שֶׁהֵם תְּחִלָּת בְּלַגְבָּרָאים הַגְּאָצְלִים מִזְיוֹן אֹור הַדָּרוֹן.
וְעַשְׂרָה שְׁמוֹת נִקְרָאוֹ בְּסָודָם, וּבְתוֹךְ שְׁמוֹתָם נִקְרָא אֱלֹהִים.
וְעַל בֵּן בָּא לְהֹרֹות בִּרְאָשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים, בְּלוּמָר

בְּרָא יְתַבֵּךְ שֶׁמוֹ צוֹרָת הַמְלָאכִים הַגְּבָרָאִים אֱלֹהִים, וְהַם הַיְסוֹד מִפְּלָגָה הַגְּבָרָאִים הַאֲחֶרֶם, וּמִתּוֹךְ זוֹה הַיְסוֹד, נִבְרָאוּ הַשָּׁמִים לְאַחֲרֵי בֶן בְּסָוד הַתְּבֹונָה, בְּאַשְׁר הַתְּבֹונָה הוּא דָבָר מִתּוֹךְ דָבָר כֵּד נִבְרָאוּ הַשָּׁמִים דָבָר מִתּוֹךְ דָבָר, שֶׁהָם מִסּוֹד אֹור צוֹרָת הַמְלָאכִים. בְּלֹוֹמֶר הָם בְּגִין מִתּוֹךְ הַיְסוֹד, וְעַל בֶּן בְּגִין שָׁמִים בְּתִבְונָה.

אֶבֶל הָאָרֶץ נָהִיה מִתּוֹךְ יִסּוֹד אֶחָר, אֶלָּא שֶׁהָיא תְּלִיָּה עַל הַמִּים. וְהַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא יִסְדֶּל לְהָיָה יִסּוֹד עֲשֹׂוי בְּחִכְמָה, וְעַל בֶּן נְאָמֵר ה' בְּחִכְמָה יִסְדֶּל אָרֶץ, בְּגִין שָׁמִים בְּתִבְונָה, דָבָר מִתּוֹךְ דָבָר.

וְאָמֵר רַבִּי אָבָהוּ, בָּא וַרְאָה בְּמַה חִשְׁשָׁה הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא עַל בְּבּוֹדֶשׁ שֶׁמוֹ הַגָּדוֹל שֶׁהָוא יְהוָה, בַּיְזָהוּ שֶׁמוֹ מִטְשָׁשׁ. אֶבֶל שֶׁם אֱלֹהִים, מִשְׁתַּף הָוּא עַל יִתְרֵה הַגְּבָרָאִים. הַמְלָאכִים נִקְרָאוּ אֱלֹהִים. בְּנֵי אָדָם נִקְרָאוּ אֱלֹהִים. הַהְיוּנִים נִקְרָאוּ אֱלֹהִים.

וְעַל בֶּן חִשְׁשָׁה הַמְּקוֹם עַל בְּבּוֹדֶשׁ שֶׁמוֹ. תְּדֻעַ לְךָ, כֹּל הַמִּקְרֵיב קָרְבָּנוּ זָבוֹחַ לְשֵׁם זֶה הַגְּבָרָא אֱלֹהִים, חִיבָּה מִתְהָ. שָׁנָאָמֵר, (שמות כב) זָבֵחַ לְאֱלֹהִים יִחְרָם בְּלִתְהִ לְהִ לְבָדוֹ. בְּשִׁבְיל שֶׁהָוָא שֶׁם מִשּׁוֹתָף, וְאֵין אָנוּ יוֹדְעִים אֵם הוּא זָבֵחַ לְמִלְאָכִים, אוֹ לְבָנֵי אָדָם, אוֹ לְהַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא. וְעַל בֶּן אָמֵר הַתּוֹרָה, זָבֵחַ לְאֱלֹהִים יִחְרָם בְּלִתְהִ לְהִ לְבָדוֹ, בְּלֹוֹמֶר, שְׁצָרִיךְ שְׁזִוְבֵּיר שֶׁם יְהוָה לְבָדוֹ. וְלִפְיכָךְ נְאָמֵר בְּקָרְבָּנוֹת,

(ויקרא כב) וְכִי תָזַבֵּחוּ זֶבַח תֹּודָה לְהָ, וְכִן בְּשָׁלְמִים, וְכִן בְּעוֹלָה, וְלֹא נְאֹמֶר לְאֱלֹהִים אֲלֹא לְהָ מִטְשָׁש.

וְשָׁמִים, נִבְרָאוּ מֵאֹתוֹ הָאָור הַגְּשָׁפָע בְּאֱלֹהִים, עַשְׂה אֹתָם דָּבָר מִתּוֹךְ דָּבָר, וּבְנֵי דָבָרים הַלְלוּוּ נִعְשָׂה הַמִּשְׁכָּן, שֶׁנְאֹמֶר (שמות לא) וְאַמְלִיא אֶתְךُ רוח אֱלֹהִים בְּחִכָּה וּבְתִבְונָה וּבְרָעָת. וְשֶׁלְשָׁתָן הִם בְּמִתְנָת עַלְיוֹן, לְכָל אֲשֶׁר יַחֲפֹוץ יִתְגַּם, שֶׁנְאֹמֶר (משל ב) בְּיַה' יִתְנוּ חִכָּה מִפְיוֹ דַעַת וּתִבְונָה.

* (בראשית א) בְּרָאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים. רַبִּי אַבָּא פָתָח וְאָמֶר, (בראשית טו) בַּיּוֹם הַהוּא בְּרָתָה הָא' אֶת אַבְרָם בְּרִית מִילָה, שֶׁנְאֹמֶר (שם יא) וְהִתְהַבֵּרְתִּי בְבִשְׁרָכֶם לְבְרִית עָולָם. הַב' בְּרִית הַקְּשָׁת, שֶׁנְאֹמֶר (שם ט) וְהִתְהַלֵּא לְאֹתָהּ בְּרִית. הַג' בְּרִית הַיְסוֹרִין, שֶׁנְאֹמֶר (דברים כח) אֱלֹהִים בְּרִית מִלְחָמָה עָולָם. הַד' בְּרִית הַבְּהוּגָה, שֶׁנְאֹמֶר (במדבר יח) וְהִתְהַלֵּא לְזַרְעָוֹ אַחֲרֵיו בְּרִית בְּהִגְנָת עָולָם.

וּקוֹדֶם שָׁנְתָנוּ הָה' בְּרִיתוֹת, לֹא הִתְהַבֵּרְתִּי בְּבִרְית אֲלֹא בְּאַשׁ. שֶׁנְאֹמֶר (בראשית טו) וְהִגְנָה תִּפְנֹר עַשֵּׁן וְלַפְיד אַשׁ וְגַנוּ. וּבְתִיב (שם טו) בַּיּוֹם הַהוּא בְּרָתָה ה' אֶת אַבְרָם בְּרִית לִאמֶר, וְהַאַשׁ הִתְהַבֵּרְתִּי בְּבִרְית בְּתַחַלָּה. וְזֹה בְּרָאשִׁית, הַזֹּאת מִשְׁם אַשׁ, וְגַנְשָׁאָר בְּרִית. בְּלוֹמֶר בְּרִית א"ש.

ר' יוחנן אמר, ברית ברותה ברית הקדוש ברוך הוא עם

הָעוֹלָם, וְעַל מִנְתַּח שִׁיעַמּוֹד אֶבְרָהָם, וַיַּתְקִיִּים הָעוֹלָם בְּזָכוֹתוֹ. שָׁגָאָמֵר, (בראשית ב') אֱלֹהִים תֹּולְדוּת הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ, בְּהַבְּרָאָם, בְּאֶבְרָהָם. וְאַתָּה שְׁעָה שְׁכְּרַת עַמּוֹ הַבְּרִית בְּאַשׁ, עַמְּדָה הָעוֹלָם בְּקִיּוֹמוֹ, וְזֹהוּ בְּרָאָשִׁית, בְּרִית אַשׁ, בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמִים וְאֶת הָאָרֶץ בְּדִי שִׁיעַמּוֹד אֶתְנוּ הַבְּרִית אַשׁ.

וְהַחֲבָמָה אָוּמָרָת, לְמַה הַבְּיאָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְבּוּל מִים לְעוֹלָם, בְּתִחְלַת דִּינּוֹ, וְלֹא דָבָר אַחֲרָה. אֲלֹא רָאָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שְׁהָעוֹלָם נִבְרָא בְּבִרְית אַשׁ, וְרָאָה שֶׁאָם יִדְין הָעוֹלָם בְּדִין אַחֲרָה, אָפְשָׁר שְׁיוֹכְלָה הַרְשָׁעִים לְעַמּוֹד בְּעוֹלָם, מִפְנֵי אָוֹתָה בְּרִית אַשׁ, בְּאָשָׁר נִבְרָא הָעוֹלָם. אֲלֹא מַה עֲשָׂה, דָּן אֶת הָעוֹלָם בְּמִים, בְּדָבָר הַרְאוֵי לְכִבּוֹת אֶת הַאַשׁ, בְּדִי לְהֻבֶּיר אֶת הַרְשָׁעִים מִן הָעוֹלָם, שְׁגָמְשָׁלוּ לְאַשׁ, שָׁגָאָמֵר (יחזקאל ט') מִהָּאַשׁ יִצְאֵוּ וְהַאַשׁ תַּאֲכִלּוּ. רְצׂוֹנוּ לְאָמֵר, מִהָּאַשׁ יִצְאֵוּ בְּתִחְלַת הָעוֹלָם בְּשָׁגְבָרָא.

לְבַנּוֹ בְּתִחְלַה אָמַר אַמְחָה אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר בְּרָאָתִי בְּמִים, שָׁגָאָמֵר (ישעיה נ') וְהַרְשָׁעִים בַּיּוֹם נִגְרָשׁ, לְאַחֲרֵי בֵּן גַּאֲמָר, מִהָּאַשׁ יִצְאֵוּ וְהַאַשׁ תַּאֲכִלּוּ, אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַד בָּאוֹן הַיּוֹם נִמּוֹקִים בְּמִים, מִבָּאוֹן וְאַיְלָד מִהָּאַשׁ יִצְאֵוּ וְהַאַשׁ תַּאֲכִלּוּ. וּבְשַׁחְטָאוֹ אַחֲרֵי בַּנּוֹ, דָּן אָוֹתָם בְּאַשׁ, שָׁגָאָמֵר (בראשית ט') וְהַמְּטִיר עַל סְדָם וְעַל עַמְרָה בְּבִרְית וְאַשׁ, וְאִימְתֵּי נִתְבְּסֵם הָעוֹלָם, בְּשֻׁמְדוֹעַל הַר סִינִי, וְנִתְמַלֵּא בְּלוֹ אַשׁ, שָׁגָאָמֵר (דברים ח') וְהַהְרָבָר בְּעַר בְּאַשׁ עַד לֵב הַשָּׁמִים. ר' יַצְחָק

אמֶר, וַיהֲתָרָה גְּהִיְתָה בְּרִית בֵּין הַשָּׁם וְהַעוֹלָם, שֶׁגְּמַשְׁלָה
בְּאָשׁ, שֶׁגְּאָמֵר (ירמיה כט) הַלֹּא כִּי דָּבָרִי בְּאָשׁ, וְזֹהוּ בְּרִית אָשׁ
בְּרִאשִׁית.

ר' יוחנן פותח, (משלו כד) בְּחִכְמָה יִבְנֶה בֵּית, שֶׁלֶשֶׁה דְּבָרִים
צְרִיךְ אָדָם לְעַשׂוֹת בְּדֶרֶבְיוֹ הָעוֹלָם, וְאָלוּ הַזָּ: לְבִנּוֹת בֵּית
מוֹשֵׁבָו, וְלִיְתַּעֲבֶרֶם לְהַתְּפִרְגִּים בָּו, וְאַחֲרֵךְ לְקַחַת לוֹ אָשָׁה,
וְלְהַזְּלִיד בְּגִים, לְפִרְגִּסּוּם בָּהֶם. וְלֹא בְּדֶרֶךְ הַשׁוֹטִים,
הַלּוֹקְחים אָשָׁה בְּתִחְלָה, וְאַחֲרֵךְ נוֹטְעִים בָּרָם, וְאַחֲרֵךְ
בּוֹגִים בֵּית.

בַּיְּהָא דָּאָמֵר רַבִּי סִימֹון, בֶּל הַלּוֹקֵחׁ לוֹ אָשָׁה, וְאֵין לוֹ
בְּתִחְלָה בְּמַה שִׁוְּבֵל לְפִרְגִּסָּה, תְּרִי זֶה חִפְשֵׁי מִן הַמְּצֻוֹת,
בְּמַתִּים הַנִּקְרָאים חִפְשִׁים, שֶׁגְּאָמֵר (תְּהִלִּים פח) בְּמַתִּים חִפְשֵׁי.
וְלֹמַה נִקְרָא חִפְשֵׁי. לְפִי שַׁהוּא חִפְשֵׁי מִן הַמְּצֻוֹת, מִפְנֵי שֶׁלֹּא
יִוּבֵל לְהַשְׁתִּיל בְּעַבוּדָה בּוֹרָאוֹ, אֶלָּא בְּעַבוּדָת אָשָׁתוֹ.

ר' יהָדָה אוֹמֵר, בְּאָלוּ לְזַקֵּחׁ עַבוּדָה זֶרֶה לְעַצְמוֹ. דָּאָמֵר רַבִּי
יהָדָה, בְּתִחְלָה הִי הַחִכְמִים וְהַחַסִּידִים לְזַקֵּחַ אָשָׁה,
וְלֹא הִיא לָהֶם דִּי פִרְגִּסְתָּם, וּמְמִתִּים עַצְמָם בְּרַעַב וּבְצַמָּא,
וּמְגִיחִים בֶּל חַי הַעַה"ז, וּעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבְמִצּוֹת וּבְעַבוּדָת
בּוֹרָאָם. אֶבֶל בָּזָמֵן הַזָּה שְׁהַעֲוָזָם טַרוֹד אַחֲרֵה הַפִּרְגִּסָּה, צְרִיךְ
לְבּוֹגִן בֵּית בְּתִחְלָה, וְלֹזֶם מְזוֹנוֹתָיו, וְאַחֲרֵךְ לְקַחַת אָשָׁה,
וַיְכֹל לְעַבֵּד בּוֹרָאוֹ, וְלַעֲסֵק בַּתּוֹרָה. בַּיְּהָא דָּאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ
וּבְרוֹגִים לְבִרְכָה, אָם אֵין קָמָח אֵין תּוֹרָה.

וַיֹּאמֶר רַבִּי יְהוֹדָה, מַאֲחֵר שְׁהָאָדָם נוֹשָׂא אֲשָׁה, אֹזֶן נִקְרָא עַבֶּד הָרֶ, מִפְנֵי שְׁלַבּוֹ פָנֵוי מִלְהַסְתַּבֵּל בְּעַבְירָה וּבְגַנְשִׁים, וּמִלְתָוֵר אַחֲרֵ לְבָבוֹ וּעַינֵיכֶם, בִּמְהָ דָאת אָמֵר (במדבר טו) וְלֹא תִתְהַרְרוּ אַחֲרֵי לְבָבְכֶם וְאַחֲרֵ עַינֵיכֶם וּגְנוּ. לְפִיכְךָ צָרִיךְ אָדָם לְהַשְׁתַּדֵּל לְכֹונֵן בֵּית בָּרָאשׁ, וְלַעֲשֹׂת יִשְׁׁוֹב בֵּית.

וּמְפֵי אֲתָה לְמַד, מִהְקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. קָדָם בָּנָה בֵּית וּכְזַנְנוּ, וּוַיַּמְּן בֶּל הַפְּרִנְסָה וּהַמְּזוֹנוֹת, קָדָם שִׁיבָא אָדָם לְעוֹלָם. הָאֵיךְ. בָּרָא אֶת הָעוֹלָם בָּרָאשׁ, שַׁהְוָא הַבִּית. וּוַיַּמְּן בֶּל הַפְּרִנְסָה הָאֵיךְ. בָּרָא אֶת הַבְּהָמוֹת, וְאֶת הַחַיוֹת, וְאֶת הַעֲופּוֹת וְהַדְּגִים הַצְמָחִים וְהַאִילָנוֹת, שָׁהֵם וַיַּמְּן בֶּל הַפְּרִנְסָה. לְאַחֲרֵ שְׁהָכִין הַבִּית וּהַפְּרִנְסָה, הַבִּיא אֶת הָאָדָם, וּבָרָא אֹתוֹ וְאֶת אֲשֶׁתוֹ וְהַזְּלִידֹו בָנִים וּעַשְׂוִו יִשְׁׁוֹב בַּבִּית. וְעַל בֵּן נִאָמֵר בָּרָאשִׁית, בֵּית רָאשׁ. בָּאָשֶׁר תִּבְינֵ בְּאֹתִיות, תִּמְצֵא בֵּית רָאשׁ. וּבֵן הַתְּחִילָה הַתּוֹרָה בָּרָאשִׁית, בְּלוּמָר בֵּית רָאשִׁית, וְהַכֵּל עֲגַזְןִ אָחֵד.

וְעַם בֶּל זֶה צָרִיךְ הָאָדָם לְהַשְׁתַּדֵּל בְּדַרְךָ אָרֶץ, וְלַעֲשֹׂת עַתִּים לְתּוֹרָה, וְלֹהִיota עַמְלָו בְּשִׁנֵּי הַדְּרָכִים הָאַלְוִו, מִפְנֵי שִׁגְיָעָת שְׁנֵיהֶם מִשְׁבְּחָת עֻזָּן. וּשְׁפָמָא יָמֵר אָדָם הַרְיֵנִי בֵן אֲבוֹת הָעוֹלָם, מִמְשִׁפְחָה גְדוֹלָה, אַיִנֵי רָאוֵי לַעֲשֹׂת מִלְאָכָה וְלֹא לְהַתְבּוֹזָות. אָמֵר לוֹ, שׁוֹטָה, בְּבֵר קְרָמָךְ יוֹצֵרָה, שְׁגָאָמֵר בָּרָאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמְיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וְהָוּ עֲשָׂה

מִלְאָכָה קֹדֶם שְׁבָאתָ לְעוֹלָם. וּמַנָּא לֹז. שֶׁנֶּאֱמָר (בראשית ב) מִבְּלֵי מִלְאָכָתוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לְעֹשָׂות. קָרָא אָזְתָּה מִלְאָכָה. וּבֶן (שם) וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם הַשְׁבִּיעִי מִבְּלֵי מִלְאָכָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה.

ובci הָא דָאָמֵר ר' יוחָנָן, בָּא וְרָאָה, לְפָה בָּרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת הָאָדָם אַחֲרֹן לְכָל הַגְּבָרָאים. אֶלָּא לְלַמְּדָה, שְׁעָשָׂה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מִלְאָכָתוֹ, וָבָרָא הַעוֹלָם וְכָל אָבָּאָם, וּבַיּוֹם הַשְׁשִׁי שֶׁהָוָא אַחֲרֹן לְמִלְאָכָתוֹ, בָּרָא בּוֹ אֶת הָאָדָם, אָמֵר לֵיהּ לְאָדָם, עַד בָּאוֹן הַיְהִי אַנְיִ מִשְׁתַּדֵּל בְּמִלְאָכָה, מִבָּאוֹן וְאַיְלָךְ אַתָּה תִּשְׂתַּדֵּל בָּה, וּזְהוּ בְּרָאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים, קֹדֶם שִׁיבָּא אָדָם לְעוֹלָם.

וְאָמֵר רַבִּי יוחָנָן, לְפָה נִבְרָא אָדָם בְּצָלָם אֱלֹהִים. שֶׁנֶּאֱמָר (שם א) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצָלָמוֹ. מְשֻׁלָּל לְמֶלֶךְ שְׁהִיָּה מוֹשֵׁל עַל הַמְּדִינָה, וְהִיָּה בּוֹנֶה בִּירְגִּינָּות וְתִיקְוִנִּין לְעִיר, וְכָל בְּנֵי הָעִיר מִשְׁתַּعֲבָדִין תְּחִתָּיו. יוֹם א' קָרָא לְכָל בְּנֵי הָעִיר, וּמִגְּנָה עַלְיָהָם שֶׁר אֶחָד שְׁלוֹ, אָמֵר, עַד בָּאוֹן הַיְהִי טוֹרָה בְּכָל צְرָבִי הָעִיר, וְלַעֲשׂוֹת מְגַדְּלִים וּבִרְגִּינִּות, מִבָּאוֹן וְאַיְלָךְ הָרִי זֶה בְּמַונִּי.

בְּעֵנִינוּ זֶה נֶאֱמָר בָּאָדָם, וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצָלָמוֹ, וְאָמֵר לֵיהּ רָאָה בְּנִיתִי כָּל הָעִיר וְכָל אֲשֶׁר בָּה, וּבְאֲשֶׁר הַיְהִי מוֹשֵׁל עַלְיָה וּבּוֹנֶה אָזְתָּה בְּכָל חֶפְצִי, בֶּךְ אַתָּה תִּבְנָה וְתִּעֲשֶׂה מִלְאָכָת הַעוֹלָם. מִבָּאוֹן וְאַיְלָךְ יְהִי הַבָּל

מסורת בידך, ובולם יהיו מושיעבים תחתיה, ויראים ממה, באשר היו יראים מפני, שנאמר (שם ט) ומוראכם וחתכם יהיה על כל חיות הארץ. ועל בן בצלם אליהם עשה אותה. ויברא אליהם את האדם בצלמו, לעשות כל צרכיו העולם ותיקונו, באשר הוא עשה בתחלה.

בראשית, בתיב (משל ח) ה' קני ראייה דרכו קדם מפעליו מאנו, הפסוק זה חוזר על כל התורה, שהוא היה ראייה ראייה דרכי אל, שההתורה נבראה אלףים שנה קודם שנברא העולם.

דאמר רבי אלעזר, שבעה דברים נבראו עד שלא נברא העולם. ואלו הם: התורה. וכן עדן. וגיהנום. וכפא הבוד. ובית המקדש. ושמו של מישיח. והתשובה. ובהTORAH ברא אליהם, רצונו לאמר עם ראייה, שהוא ראייה ראייה ברא אליהם את השמים ואת הארץ. אמר רבי יהודה בא וראה כמה הפרש יש בין התורה והעולם, שהעולם נברא ביששת ימים, וה תורה באربעים יום וארבעים לילה.

רבי יוחנן הוי אoil מקסרי לווד, והיה מטייל עמיה ר' חייא בר אבא, כד מטו חד ביהקל, אמר רבי יוחנן, חי דידי, זוביגתיה, כדי למוצי באורייתא. בכה ר' חייא בר אבא, אמר ליה ולמה את בכ. אמר ליה, שלא שבקת לסיבותיך בלום.

אמר ליה, **חַיָּא בְנִי,** קָלָה הַוָּא **בַּעֲינֶךָ** מֵה **דָּעַכְתִּית,**
דִּשְׁבָּקִית דָּבָר **שְׁגַבָּרָא בְּשֶׁשֶּׁה יָמִים,** **בְּעֹבוֹר דָּבָר**
שְׁגַבָּרָא בְּאַרְבָּעִים יוֹם, **שְׁגַגְגָאָמָר** (שםות לד) **וַיְהִי שֵׁם** עִם ה'
אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לִילָה וְקָנִיתִי דָבָרים גָדוֹלִים וְטוֹבִים
שְׁאַיְנָם בְּעוֹלָם, וְהֵם עַצָּה וְתוֹשִׁיחָה וְחַבְמָה וְגִבּוֹרָה, **שְׁגַגְגָאָמָר**
(משל ח) לִי עַצָּה וְתוֹשִׁיחָה אָנִי בִּינָה לִי גִבּוֹרָה.

ר' יוחנן כֵד הַוָה לְעֵי בָאוּרִיתָא, הַוָ אֲנָפָוי זְהִירִין בְזָהָרָא
דִשְׁמֶשָא, יוֹמָא חָד פָגָע בֵיה ר' יוסי, אמר לֵיה חַמָא
אֲנָפָךְ זְהִירִין בְזָהָרָא דִשְׁמֶשָא, אמר לֵיה לָאו הַוָא אֶלָא
שְׁמַעְתָא דְנַהָרָא לִי. קָרָא עַלְיה (שופטים ח) **וְאַוְהָבָיו בְצָאת**
הַשְּׁמֶשׁ בְגִבּוֹרָתוֹ.

ר' יצחק אמר, התורה נקראת תושיה בתחלה. ואחר כה
גִבּוֹרָה, **שְׁגַגְגָאָמָר** לִי **עַצָּה וְתוֹשִׁיחָה וְנוּוּ,** תְדֻעַ לְךָ בַי בָתְחָלָה
נִקְרָאת תושיה, **שְׁמַתְשָׁת** בְחֹו **שֶׁל אָדָם,** מִבְנֵי **שִׁישׁ** לו
לְהַלְחָם עִם יָצָר הָרָע, וְלִבְתָת בְל גּוֹפוֹ בְבֵית הַמְדָרָשׁ, עד
שִׁירָגֵיל אותו בתורה. בֵין **שְׁהָוָא רָגֵיל לְעַסּוֹק** בתורה, או
יִשׁ לו שְׁמַחָה וְגִבּוֹרָה, **שְׁגַגְגָאָמָר** אָנִי בִּינָה לִי גִבּוֹרָה, רְצָנוֹ
לְאָמֵר **בְשָׁאָדָם רָגֵיל** בתורה ובחבמה, או **יִשׁ לו תְּפָאָרָת,**
וְאַיוֹ הִיא גִבּוֹרָה, **לְהַלְחָם מִלְחָמוֹת ה'**, **שְׁגַגְגָאָמָר** (מדנור כא) **עַל**
כֵן יִאָמֵר **בְסֶפֶר מִלְחָמָת ה'**, **שֵׁם** **תְהָא הַמִּלְחָמָה וְהַגִּבּוֹרָה.**
וּבְתּוֹרָה בְּרָא **הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ** הַוָא **אֶת הַעוֹלָם,** **שְׁגַגְגָאָמָר** (משל ח)
וְאַהֲרִיךְ אָצְלוֹ אָמֹן, **אֶל תְּקַרְיָא אָמֹן,** **אֶלְאָ אָמֹן.** **וְזֹהוּ**

בִּרְאָשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים, עם רָאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמִים וְאֶת הָאָרֶץ, וַזֵּה הִיא הַתּוֹרָה.

ר' יְהוָדָה אֹוֹמֶר, לֹא נִבְרָא אֶלָּא בְּשִׁבְיל הַיְּרָאָה, שֶׁנִּקְרָאת רָאשִׁית, שֶׁנִּאָמֵר (משלי א) יִרְאָת ה' רָאשִׁית דָּעַת. וּמִנָּא לֹן שֶׁהָעוֹלָם נִבְרָא עַל פִּי הַיְּרָאָה, שֶׁנִּאָמֵר (קהלת ג) וְהָאֱלֹהִים עָשָׂה שִׁירָאוֹ מִלְּפָנָיו. עָשָׂה אֶת הָעוֹלָם, בְּרוּי שִׁירָאוֹ מִלְּפָנָיו, וְעַל פִּי הַיְּרָאָה שֶׁהִיא רָאשִׁית, בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמִים וְאֶת הָאָרֶץ.

בִּרְאָשִׁית, רְبִי אַלְעֹזֶר פָּתָח, (תהלים קט) שִׁיר הַמְּעֻלוֹת אֶל ה' בְּצִדְקָתָה לִי קְרָאתִי וַיַּעֲנָנִי. שִׁירִים תְּאַבִּים בָּרָא הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא בְּבִרְיָאת שָׁמִים וְאָרֶץ, בְּרוּי לְהַלְלוּ וְלִשְׁבָחוּ, שֶׁהָוָא יוֹצֵר הַכָּל. הַשָּׁמִים אֹוֹמְרִים שִׁירָה לִפְנֵי, שֶׁנִּאָמֵר (תהלים יט) הַשָּׁמִים מִסְפְּרִים בָּבּוֹד אֶל, וְהָאָרֶץ אֹוֹמְרת שִׁירָה, שֶׁנִּאָמֵר (שם צו) שִׁירָו לְה' בְּלַיְהָרֶץ.

וְעוֹד, שֶׁבֶל הָעוֹלָם תְּאַבִּים וְשִׁמְחִים לְפָאָר לְיוֹצְרָם, בְּחַזּוֹתָם נַפְלָאָותָיו בְּשָׁמִים וְבָאָרֶץ, וְזֹה בִּרְאָשִׁית. עִין בָּאוֹתִיות וִתְּרָאָה, שִׁיר תְּא"ב. כָּלֹומֶר, תְּא"ב לִאמְרָ שִׁיר, עַל נַפְלָאָותָיו בְּשָׁמִים וְבָאָרֶץ, אֵיָה הָוָא אָוֹתָם הַמְּעֻלוֹת שְׁחִיה דָוד הַמֶּלֶך עַלְיוֹ הַשְׁלֹום אֹוֹמֶר. אִלוּ הֵם אָוֹתָם הַשִּׁירִים שֶׁל אָוֹתָן הַמְּעֻלוֹת, שֶׁהֵם הַשָּׁמִים, שֶׁנִּאָמֵר (עמוס ט) הַבּוֹנֶה בְּשָׁמִים מְעֻלוֹתָיו. וְדָוד תְּאָב לָהֶם, וְהִיה אֹוֹמְרִים, וְזֹה שִׁיר תְּאָב.

וְאָמַר רַבִּי אֶלְעֹזֶר, בְּתֵיב (איוב לה) בָּרוּן יְחִיד כּוֹכְבֵי בָּקָר וִירִיעֹז
כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים. מִאן אִינּוֹן בְּנֵי הָאֱלֹהִים. אֲלֹו הַם
הַמְּלָאכִים, שֶׁהָם אֹמְרִים שִׁירָה לִפְנֵי יוֹצֵר בִּרְאָשִׁית בְּכָל
לִילָּה, בְּגַגְדָּל שֶׁלַשׁ מִשְׁמָרוֹת דְּרוּי הַלִּילָּה. וּבְכָל מִשְׁמָרָה
וּמִשְׁמָרָה, כָּל בְּתִ וּבְתִ אֹמְרָת שִׁירָה. וּבְמִשְׁמָרָה הַאַחֲרוֹנָה
שֶׁהִיא בְּסוֹפָה, וְהִיא לְעֵת הַבָּקָר, כָּל הַכּוֹכְבִים וְהַמְּזֻלּוֹת,
וְהַמְּלָאכִים הַגְּקָרָאים בְּנֵי הָאֱלֹהִים, הַם אֹמְרִים שִׁירָה,
שֶׁגָּאָמֵר, בָּרוּן יְחִיד כּוֹכְבֵי בָּקָר וְנוּ.

וּבָכָל אֶחָד בְּפִי מַעַלְתָו. לְהַזּוֹרֶת בַּי גְּבוּהָ מַעַל גְּבוּהָ שׂוֹמֶר,
בַּי מַעַלוֹת יִשְׁלַחְמָה לְמַעַלָה מַאֲלָה, עַל בַּן נָאָמֵר
שִׁיר הַמַּעַלוֹת, מִמַּעַלוֹת הַמְּלָאכִים שֶׁהָם אֹמְרִים שִׁירָה, וְזֹהוּ
בִּרְאָשִׁית, שִׁיר תְּאַבָּב, בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
הָאָרֶץ.

רַבִּי חִזְקִיהָ הָתוֹ אֹוֵל בְּאוֹרָחָא, וְהָתוֹה עַמִּיהָ ר' יוֹסֵי בְּרִ
חַלְפְּתָא, קָמוּ לְמִיזָּל. בְּתַר פְּלָגָות לִילָּא, עַד דְּהַוּ
אֹוֵלִי, אָמַר רַבִּי יוֹסֵי לְרַבִּי חִזְקִיהָ, מַאי עֲבִידָנָא, דְּהָא תְּגִינָן
לְעוֹלָם יֵצֵא אָדָם בְּכִי טוֹב.

אָמַר לֵיהּ רַבִּי חִזְקִיהָ, יוֹסֵי בְּרִי, תָּא שְׁמַע הַדָּר גְּעִימֹת קָל
גְּלָגְלִי חִיּוֹתָא, דְּאִינּוֹן מִשְׁבָּחָן שִׁירָתָא קָדָם אֶלְהָנָא.
עַד דְּאַרְכִין אַוְדְגִינָה, שְׁמַע קָל תּוֹשְׁבָחָא גְּעִימֹתָא, דְּהַוּ
אָמְרֵי (תְּהִלִּים ט) וְהִי לְעוֹלָם יִשְׁבָּן וְנוּ.

אָמַר לֵיהּ רַבִּי חִזְקִיהָ, בְּרִי, שְׁמַעַת בְּלּוֹם. אָמַר לֵיהּ, קָל

גְּעִימֹתָא. וּמֵן גְּעִימֹתָא וַתַּוְשַׁבְחָתָא מֶהָאִי פְּסֻוקָּא דְּשֶׁמְעִית, בְּעַזָּא יַדְעָנָא פִּירְוָשׁו, דְּכַתִּיב וְהִי לְעוֹלָם יִשְׁבֵּב כּוֹנָן לְמִשְׁפָט בְּסָאוֹ. דְּכָל שְׁעַתָּא וְשְׁעַתָּא דְּרִינְגִּי דִּינָא שְׁכִינָתָא דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּהֹוָא כּוֹרָסָא יְקָרִיה מְתַתְּקָנוּ תְּמִזָּן, מְשֻׁמָּעָ שְׁגָנָא מֵרְכָּזָן לְמִשְׁפָט בְּסָאוֹ.

אָמָר לֵיה יַדְעַת אַיוֹז הִיא מִשְׁמָרָה מִלְּאָכִי הַשְּׁרָת אָמָרִי דָא. אָמָר לֵיה לָאו. אָמָר לֵיה, מִשְׁמָרָת אָותָם הַמִּלְּאָכִים, הַנְּקָרָאים אֱלֹהִים הִיא. דְתַנְיָא, עֲשָׂרָה מִשְׁמָרוֹת שֶׁל מִלְּאָכִי הַשְּׁרָת אַיְכָא בְּרִיקְיעָא, וְאַינְנוּ מִתְחַלְקִין בְּשֶׁלֶשֶׁה מִשְׁמָרוֹת דְּהֹוָי הַלִּילָה.

וַתַּדַּע לְךָ הָאֵיךְ, בְּדַיְמָה יִשְׂרָאֵל מִסְּיִים צָלוֹתָהוּן בְּלִילְיאָ, נְסָבִין שִׁירָתָא בְּתִרְיוֹן, אַינְנוּ הַנְּקָרָאים אַישִׁים, וְאָמָרִי שִׁירָתָא. וּמַאי שִׁירָתָא אָמָרִין. (שם ח) מָה אָנוֹשׁ בַּי תַּזְבְּרָנוּ וְנוּ וַתַּחֲפְרָהוּ מַעַט מְאֵלָהִים וּכְבָוד וְהַדָּר תַּעֲטִירָהוּ וְנוּ הִי אֲדוֹנִינוּ מָה אֲדִיר שְׁמַד בְּכָל הָאָרֶץ. בְּמִשְׁמָרָה שְׁנִיה נְסָבִין שִׁירָתָא, אַינְנוּ הַנְּקָרָאים מִלְּאָכִים וְחַשְׁמָלִים וְאַרְאָלִים. וּמַאי אָמָרִי, (שם כט) הַבּוּ לְהִי בְּנֵי אֱלִים.

בְּפֶלְגּוֹת לִילְיאָ מִמְּשָׁ, עַד דְּסִים מִשְׁמָרָה שְׁנִיה, דְּהָהִיא שְׁעַתָּא הִיא דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִסְתַּבֵּל בְּעַדּוֹ מִמְּשָׁ, הַגְּנִיזָה לְצִדְיקִים לְעַתִּיד לְבוֹא. פָּתָחִי חִוּת הַקְּדָשָׁ, וּבְתִרְיוֹן שְׁרָפִים וְאֹפְגִּים וּכְרוֹבִים, וְאָמָרִי (שם לא) מָה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צָפַנָּת לִירָאֵיךְ (שם טח) סָולָו לְרוֹכֵב בְּעֶרֶבּוֹת בֵּיה

שםו.

בתחילה משמרה תלייתה, נסبيין שירთא אינון דנקראים אליהם, ואמרי זה, לעולם ישב לנו. בדathi צפרא, פתحي שמיא ואמרי, (שם יט) השמים מספרים בבוד אל לנו. כובי בקר אמר, (שם קמץ) מונגה מספר לכוכבים לנו, גדול אדונינו ורב פה. אותן הפלאכיות הנקראים בני אליהם פתהי ואמרי, (תהלים טט) הבו לה' בני אלים הבו לה' בבוד וען.

עד ההו אזייל, חמו רקדרא שחרא, והדר נהורא. אמר רבינו חזקיה לרבי יוסף, תא ואחוי לך דבך היא גאולתן של ישראל. בעידנא דינחר להו שמשא גאנולטה, יהי להו עקא בתר עקא, וקדורותא בתר קדרותא, עד דאיןנו בה, ינחר עליהו נהורא רקייד שא ברייך הווא, שנאמר (הושע ו) בשחר נכוון מצאו. ובתיב (מלאכי ו) וורהה לךם יראי שמי.

שםש צדקה ורפואה בכנפיها.

ובזמןה היה מלחות יתעוררו בעולם, גוי בוגוי, ועיר בעיר, וצרות רבות יתחדשו על שונאייהם של ישראל. עד שיקדרו פניהם בשולי קדרה, ואחר מה יתגלה עליהם גאולתן מתווך שאנת לחצם ורחקם.

זהו שאמר דוד המלך עליו השלום, (תהלים כט) למנצחה על אילית השחר. אילית השחר, אילית הבוקר תהה ליה למימר. אלא על אילית וחוזק דשרותה רישראל. בדור

אחר (שם פח) בְּגַבֵּר אִין אִיל. בְּהַהִיא שָׁעַתָּא יַזְעֲקוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיַּמְרוּן אֶלְיוֹן אֶלְיָהוּ לְמִתְחַדֵּשׁ עַזְבָּתָנוּ, מִנוּ עַקְתָּהּוֹן, לְבַתְּרַמְּתָהּוֹן מִתְחַדֵּשׁ.

* רבי אומר, השתיין מששׁת ימי בראשית נבראו. והקדוש ברוך הוא בראשית. וזהו בראשית, כלומר, בראשית. אילו של יצחק, קושטא הוא דנברא מששׁת ימי בראשית. והקדוש ברוך הוא בראשית, תיביש בהפוך אותהיות. בראשית, יתברך שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, שברא כל העולם, והכינו בחכמה ובתבינה ובדעת, ובגדרן בראש ג' עולמות, עולם הארץ, ועולם התחתון, ועולם התיכון. נתן בעולם התחתון הקטן, צורת שלשתן. צורת המדברת, וצורת הצומחת, וצורת השבלית.

ותדע לך, כי העולם התחתון מתקיים באוויר, באשר תראה כי הגוף מתקיים בגוף, והנפש מתקיימת באוויר, והאוויר בבורא יתברך. תדע לך, שהבורא יתברך בראש האדם, וברא אותו בצלם ובצורה.

והכינו מארבעה דברים מובדקלים זה מזה, מאש, מרוחה, ממים, מעף. שנאמר (בראשית א) והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלוהים. אלו הם הד' דברים הגוזרים, במה דעת אמר, מקום יש בברבי חיים, שקורין לאש תהו, וזהו היסוד הראשון. ובהו וחשך, הם המים

וְהַעֲפָר. וּמֵנָא לֹן דְחַשֶּׁד הַוְיָא הַעֲפָר. שֶׁגָּאָמַר (קהלת ז) וּבְחַשֶּׁד
שְׁמוֹ יָכֹפֶה. וְאָמַרְוּ שְׁזֹהוּ גּוֹשׁ הַעֲפָר. וְהַרְוִית, הוּא רֹוח מִמְשָׁש.
וְאָמַנָּם בַּי הַאֵל יְתִבְרָךְ, בְּרָא אֶת הָאָדָם, שַׁהְוָא נִקְרָא עַזְלָם
הַתְּחִתּוֹן, בְּנֶגֶד עַזְלָם הַעֲלִיוֹן הַגָּדוֹל, וַיְנַתֵּן בָו קִים
הַגֶּפֶשׁ, הַמְנִיעַ לְגֻוף בָלוֹ, וְעַל בָו הַבְּדִילוֹ מִבְלָל הַגְּבָרָאִים
אֲשֶׁר לְמִטָּה עַמּוֹ, וּבְמִתָּה הָאָדָם מוּבָדֵל מִיטָּר הַגְּבָרָאִים.
מִפְנֵי זוֹאת הַגֶּפֶשׁ, וְאַיזְהָוּ הִיא, נִפְשָׁה הַמְּדִבְרָת.

שָׁאַל ר' יְהוֹדָה לְר' דּוֹסְטָאִי, הַגֶּפֶשׁ אֲשֶׁר בְּאָדָם הַגְּכָרָת
שְׁבָלִית, אַיזְהָוּ נִפְשָׁה הִיא, וְאַיזְהָוּ מִקּוֹמָה. אָמַר לֵיה,
הַלֹּא יִדְעַת בַּי הָאָדָם בְּרָא אֶתְהוּ הַמְּקוֹם יְתִבְרָךְ בְּשֶׁמוֹ,
וּבְאָשֶׁר הוּא גָּדֵל וּרוֹאָה עֲנֵינִי הַעוֹלָם, וּמִבֵּית בְּלָבוֹ, הוּא
מַעֲצָמוֹ מִרְיחַ הַגֶּפֶשׁ הַזֹּאת, בַּי הַזָּאִיל וְהָוָא מִבֵּית וּרוֹאָה
גְּפַלְאות הַבּוֹרָא, וְחִידּוֹשׁ הַעוֹלָם, וּזְרוֹיחַ הַמְּאוֹרוֹת עַרְבָּ
וּבְקָר, וּכְיַי בְּלַהֲוָלָם בָּלוֹ תָּלִוי בְּכָהּוּ יְתִבְרָךְ, הוּא מִשְׁתַּדְלָל
בְּעַצְמוֹ לְחַקּוֹר וְלְהַשִּׁיג הַשְּׁגָה קְדוֹשָׁה וּבְרָה, וְאַזְוּ יִשְׁלֹׁו נִפְשָׁ
הַשְּׁבָלִית, מִפְנֵי שְׁהָוָא מִשְׁבֵּיל לְדִעָת לְחַקּוֹר בְּחַכְמָה.

רַבִּי עַזְרִיה אָוֹמֵר, הַגֶּפֶשׁ מִקּוֹמָה בְּלָבָב, וְהִיא מִגְיָעָה לְכָל
הַגּוֹף, וְהִיא מוֹנַחַת בְּאֶמְצָע הַגּוֹף, וּמַאיָּרָה לְכָל הַגּוֹף.
בְּאָשֶׁר נַתֵּן הַשְּׁמֶשׁ בְּחַצִּי הַשְּׁמִים. וְהַגּוֹף מַתְקִים בְּגַפְשׁ,
וְהַגֶּפֶשׁ בְּאֹוִיר, וְהָאֹוִיר בְּבּוֹרָא. וְהַבּוֹרָא יִתְּסַבֵּל כָּל
הַעוֹלָמוֹת בְּכָהּוּ, שֶׁגָּאָמַר (ישועה מו) אָנָי עָשִׂיתִי וְאָנָי אָשָׁא
וְאָנָי אָסְבָּל.

רבי יהודה אומר למה הזכיר הקדוש ברוך הוא בבריאת שמים והארץ תחלה, וhalb בא בפה הבבוד וה黜אכים, נבראי תחלה. אלא, כדי שלא יהירר אדם בדברים הסתוםים מהעין ואשר לא גלה בראש.

רבי אומר, כדי להראות לאדם, שאינו בעל חכמה, ואין ראוי לגנות לו סתרי תורה. אמר רבי יצחק, אין מגליין סתרי תורה, אלא לאדם חכם, וקורה ושוניה, ותלמודו מתקיים בידו, והוא ירא שמים, ובקי בכל דבר. ואדם שאינו בענין זה, וישאל על הסתרים והגעלמים של מעלה, אמר לו מה אתה שואל, שא נא עיניך וראה, כי בראשית ברא אלhim את השמים ואת הארץ, תדע לך שלא גילהה התורה יותר.

ואם תאמר שאין סתרים בתורה, תדע לך כי על כל דבר ודבר יש תלי תלמידים של סודות והלכות ובירושים, שנאמר (שיר השירים ח) קוץתיו תלמידים, על כל קוין וקוין תלי תלמידים. כי היא הרבה יוחנו בן זפאי, היה אמר על האי פסוקא, (בראשית לו) ושם אשתו מהיטבאל בת מתרד בת מי זhab, שלש מאות הלכות פסוקות, ולא רצה לננות אותן אלא לר' אלעזר בן עריה, ולר' אלעזר בן הורקנוס תלמידיו, דהוי עסקי במעשה מרובה עמו.

אמר רבי, בא וראה מה בתיב בשלמה, (מלכים א ט) וידבר שלשות אלףים משל ויהי שירו חמשה ואלף. על כל

דבר ודבר ה' אומר בו אלף וחמשה טעמים. ומה שלמה,
שהיה עבד של הקדוש ברוך הוא, היה אומר על כל דבר
ודבר נ' אלףים משל, ואלף וחמשה טעמים, הקדוש ברוך
הוא שהוא מגלה עמיקתא ומסתתרא, והוא הגותן חכמה
והבינה, שנאמר (משלי ב) כי ה' יתנו חכמה מפי דעת ותבונה
על אחת בפה ובפה.

ר' לוי אמר, כתיב (טהילים צב) מה גָּדוֹלָו מְעַשֵּׂיךְ ה' מִאֶד עַמְקָו
מִחְשָׁבּוֹתֶיךְ. מה גָּדוֹלָו מְעַשֵּׂיךְ ה', זה מעשה בראשית,
שהם מעשייו של הקדוש ברוך הוא. מiad עמו מחשבותיך,
אלו סתרי תורה.

ר' אליעזר הגדול אומר, כתיב (מלכים א ח) וה' נתן חכמה
לשלה באשר דבר לו, מלמד שעמד על קדוקי תורה,
אבל על עמקייה לא עמד, ושבקש לעמוד עלייה, אמר
(קהלת ז פערמיים ב) אמרתי אחכמה והיא רוחקה ממני.

שאל ר' דוסטהי לר' אליעזר הגדול, אמר ליה רבינו,
העמידני על סוד זה הפסוק, (במדבר כח) עולת תםיד
העשיה בהר סיני ליריח ניחוח אש לה. אמר ליה, בני,
חיך דבר אמרת לי, שעדרין אין ראוי לעמוד עליו, ולא
שאלני אדם על זה, וולתי עקיבא תלמיד, ועדרין השרשיהם
בידי, שמע רבינו עקיבא, אמר כיון שהגצו הפרחים, אכלתי
השרשים. אמר ליה עקיבא עקיבא, מוכן תהיה ליריח ניחוח
לה. ועדרין בלעת המתוק נשאר.

יְוָמָא חַד הַו אֹזֵלִי בְּאוֹרֶחֶא, אָמֵר לֵיה, אֵי בְּדִין אֲכַלְתָּ
שְׂרָשִׁים דְּאַמְרָתָךְ. אָמֵר לֵיה רַבִּי, מַשְׁאַמְרָתָךְ לֵי הַפּוֹד,
עַמְדָתִי עַל תְּכִונַתְךָ. וְסַח לֹו הַאֵיךְ. אָמֵר לֵיה עַמְדָת וְאֲכַלְתָּ,
וְעַדְין הַבְּלִיעָה מְהֻמְטוֹק נְשָׁאָר. וְאַוְתָה שְׁעָה גַּלְהָ לֹו
אַרְבָּעִים סְוּדוֹת בְּתֹרֶה.

עַד דְּהַו אֹזֵלִי, חַמְיִ חַד מְעִינָא דְמִיא, יִתְבוּ תִּמְןָ. אָמֵר לֵיה
ר' אַלְיעָר, עַקְיָבָא, תָּא וְאַחֲרֵי לְדַבְּרֵי נְבִיאָא דְמִיא, דְקָא
פְּתַחֵי מִיא, וְצָלִילִין וְנוֹזְלִין, בְּהָא דְכַתִּיב, (שיר השירים ד) בְּאָר
מִים חַיִים וְנוֹזְלִים מִן לְבָנוֹן. וְעַל הַדָּא פְּסֻוקָּא, גַּילָה לֹו
שִׁיחָת מְלָאָכִי הַשְּׁرָת, שִׁיחָת כּוֹבָבִים וּמְזֻלּוֹת, וִידִיעָת חַלוֹגִי
חַמָּה בְּעַתּוֹתֵינוּ וּמְנִינוּ, שִׁיחָת דְקָלִים וּעוֹפּוֹת, שִׁיחָת
הַרוּחוֹת, יִדִיעָת הַתְּקוּפוֹת וְהַעֲיִבּוֹרִים.

בְּאַוְתָה שְׁעָה, בְּכָה רַבִּי עַקְיָבָא. אָמֵר לֵיה עַל מַה קָא בְּכִיתָ.
אָמֵר לֹו, או לְדוֹר שִׁיחָיו יִתּוּמִים מִמָּה. אָמֵר לֹו, אֶל
תָּאָמֵר כֵה, אֶלְאָ וּוּי לְדוֹר שִׁיחָיו יִתּוּמִים בְּלִי אָב, בְּלִי חַכְם
מוֹרָה, וְלֹא תַּלְמִיד הַזָּנָה. וְיָמִים יָבֹאוֹ, שֶׁבְלַ הַדָּור יִהְיוּ
חַצּוֹפִים וּעֹזִי פָנִים, וִתְשַׁתְּבַח תֹּרֶה, וְאֵין דָרְשָׁן וְאֵין מַבְקָשׁ.
וְהַמְּתַעֲזֵר לְבּוּ בְתֹרֶה, יְהִי נְבוֹה וְחַדֵּל אִישִׁים, וּוּי לְדָרָא
הַהְוָא בְּדַיִתִי הַהְוָא דָרָא.

אָמֵר לֵיה לִית הַהְוָא דָרָא מַתְקִיִים, אֶלְאָ בְּהַבְלַ פִּיהם שֶׁל
תִּינּוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבִּן, בְּדַיִת אַיּוֹן רַבִּיכִין בְּלִבְרַ, וּבְדַיִת
אַיּוֹן קְשִׁישִׁין, אַוְרִיתָא מִשְׁתְּבַחַת מְנַהּוֹן. בַּי הָא דְאָמֵר רַבִּי

יהוֹדָה, מַאי דְבָתִיב, (شمואל א א) אֶל הַנֵּעֶר הַזֶּה הַתִּפְלִלְתִּי,
הַזֶּה לִיה לִמְימָר אֶל הַבָּן הַזֶּה הַתִּפְלִלְתִּי. אֲלֹא אָמָרָה חֲנָה,
יְהִי רָצֹן, שֶׁבְשֻׁעה שִׁינְגָּל יִשְׂתַּדֵּל בַּעֲבוּדָה הַמְקוּם, בָּמוֹ
עַבְשִׁיו שֶׁהוּא נָעָר.

וְכֹל אָדָם שִׁזְוָבָה לְהִיּוֹת בְּזָקְנִיתוֹ בָּמוֹ בְּנָעֲרוֹתָו, יִזְבָּח
לִמְעָלָת שֶׁמוֹאֵל הַגְּבִיא, דְבָתִיב (שם ב) וּמַעַיל קָטָן
תַּעֲשֶׂה לוֹ אָמוֹן וְהַעֲלָתָה לוֹ מִימִים יָמִים. וּכְיֵי תַּעֲלָה עַל
דַּעַתךְ כֵּה, אֲלֹא צְדָקָתוֹ וִזְכָרָתוֹ הִיה גָּדוֹל עַמּוֹתָה, בְּתִפְלָת
אָמוֹן. וְלֹדַעַתְּךָ דָּרֵי יְהוֹדָה, מַעַיל מִפְשָׁה הוּא.

וְאָמָר רַבִּי, מַאי דְבָתִיב, (ויקרא יט) מִפְנֵי שִׁיבָה תָּקוּם וְהַדְרָת
פָּנֵי זָקָן. אָמָר רַבִּי, בּוֹ הוּא מַוְסֵּר לִזְנִיקָא, בְּלוּמָר
מִפְנֵי שִׁיבָה תָּקוּם, קֹדֶם שַׁתְּעַלֵּה לְשִׁיבָה וּלְזָקָנה, תָּקוּם
לְהִיּוֹת טֹוב. וּבְאַשְׁר תַּשְׂתִּידֵל לְהִיּוֹת טֹוב בְּבָחוּרוֹתֶךָ, לְאַחֲר
כֵּן וְהַדְרָת פָּנֵי זָקָן. וּסְיפָא דְהָאִי פְּסוֹקָא מַזְבִּיחָה עַלְיוֹן, שָׁעַל
זֶה גָּאָמָר, מִשְׁמָעָ דְבָתִיב וִירָאת מְאַלְחִיךְ.

רַבִּי יִצְחָק אָמָר תְּחִלָּתָכֶל הַעוֹלָם וּבְנִינְיוֹ, לֹא נְבָרָא אֲלֹא
עַל הַיְּרָאָה, לְהִיּוֹת אָדָם בָּעֵל יְרָאָה לְשָׁמִים, וּבָעֵל
יְרָאָה לְבָרִיות, מִדְבָּתִיב (בראשית א) בִּרְאָשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים
אֶת הַשָּׁמִים וְאֶת הָאָרֶץ. אֶת הַשָּׁמִים, לְהִיּוֹת יְרָא לְשָׁמִים.
וְאֶת הָאָרֶץ, לְהִיּוֹת יְרָא לְבָרִיות. בָּמוֹ בֵּן מַלְמָד, שְׁבֵל
הַעוֹלָם לֹא נְבָרָא אֲלֹא עַל הַיְּרָאָה, שְׁגָנְקָרָאת רִאשִׁית,
שְׁגָנְקָרָם (תהלים קיא) רִאשִׁית חֲכָמָה יְרָאת ה', וְזֹה דְבָתִיב

בְּרָאשִׁית.

(בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹור וַיְהִי אֹור. רַبֵּי חַיָּא פָּתָח,
 (תהלים צ) אֹור זָרוּעַ לְצַדִּיק וְלִישְׁרֵי לֵב שְׁמַחַת. הַקָּדוֹשׁ
 בָּרוּךְ הוּא רָאָה וְצָפָה, שֶׁהָעוֹלָם אֵינוֹ יִכּוֹל לְעַמְּדָה בְּלִתִּי
 הַיְסָוד, וְאֵיזֶהוּ הַיְסָוד שֶׁהָעוֹלָם עוֹמֵד עַלְיוֹ, הוּא הַצַּדִּיק,
 שֶׁנֶּאֱמָר (משלי י) וְצַדִּיק יִסּוּד עוֹלָם. וְזֶהוּ יִסּוּד הַרְאָשָׁוֹן שֶׁבָּרָא
 הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּעַולְמוֹ. וְהָוָא נִקְרָא אֹור, שֶׁנֶּאֱמָר אֹור
 זָרוּעַ לְצַדִּיק. וְעַד, מִמָּה דְבָתִּיב, וַיַּרְא אֱלֹהִים אֲתָה הָאֹור כִּי
 טוֹב. נֶאֱמָר בְּאָזְנוֹ בַּי טוֹב, וְנֶאֱמָר לְהַלֵּן (ישעיה ג) אָמָרוּ צַדִּיק בַּי
 טוֹב.

רַבֵּי אָמָר, זֶה הָאֹור, אֹור הַמְּלָאכִים, הוּא שֶׁגְבָּרָאו תְּחִלָּה
 קָדָם בְּלַהֲעוֹלָם. וְאֵי תִּמְאָה וְתִּרְאָה אָנוּ רֹאִים שְׁהַשְׁמִים
 וְהָאָרֶץ גְּבָּרָאו תְּחִלָּה. לֹא קְשִׁיא, דָּהָא שֶׁנֶּאֱמָר לְמַעַלָּה עַד
 בָּאָזֶן, סְפָור הָוָא דָאָמָר. אֲלֹא זֶה וַיְהִי, הוּא הַרְאָשָׁוֹן, וּמִבָּאָזֶן
 הַתְּחִילָה בְּלַהֲגָרָאִים.

ר' יְהוָדָה אָמָר, זֶה אֹור הַכְּפָסָא מִמְּשָׁה. וּמֹזֶה הָאֹור, גְּבָּרָאו
 שָׁאָר בְּלַהֲגָרָאִים. מִטְנוּ גְּבָּרָאו הַשְׁמִים, וּכְפָסָא גְּבָּרָאו
 בְּתְּחִלָּה, שֶׁנֶּאֱמָר (ירמיה י) בְּסָא בְּבָוד מָרוֹם מְרָאשָׁוֹן.

רַבֵּי אַלְיָעָר הַגָּדוֹל אָמָר, אֹור הַמְּלָאכִים גְּבָּרָא בְּתְּחִלָּה.
 דְבָתִּיב, וַיַּרְא אֱלֹהִים אֲתָה הָאֹור כִּי טוֹב וַיְבָדֵל אֱלֹהִים
 בֵּין הָאֹור וּבֵין הַחַשָּׁךְ. בְּלוֹמָר, הַבָּדָלָה נָתַן הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
 הוּא יִתְבָּרֵךְ, בֵּין זֶה הָאֹור, וּבֵין הַחַשָּׁךְ, שֶׁהָוָא הָעוֹלָם הַזֶּה.

והשָׁמִים הם הַמְּבָדִילִים בין הַעוֹלָם הַזֶּה, וּבֵין אֹור הַטְּלָאכִים, וְהַם הַמְּבָדִילִים בֵּין תְּנִינִים, בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחַשָּׁה. רְבָן יְוחָנָן בָּנוֹ זְבָאִי אוֹמֵר, נָתַן הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִמְּשָׁלָה לְמַלְאָכִים עַל הַשָּׁמִים, וְהַשָּׁמִים עַל הָאָרֶץ. וְכֹלֶם נְתָלוּם בְּכֶסֶף אוֹ יַתְּבָרַךְ שְׁמוֹ, לְהוֹרוֹת בַּיְגָבּוֹהַ מַעַל גַּבּוֹהַ שׂוֹמֵר.

(בראשית א) יְהִי אֹור. רְبִי אַלְכָסְנְדְרָאי אוֹמֵר, הָרוֹאָה הַפּוֹכָבִים בְּמַסְלּוֹתָם חִיבָּר לְבָרָךְ. מַאי מְבָרָךְ, בָּרוּךְ הַמְּסִדָּר אֶת הַפּוֹכָבִים בְּרַקְיעַ. רָאָה כּוֹכֶבׁ אֶחָד, אֵינוֹ מְבָרָךְ. שְׁנִים, מְבָרָךְ. וְאִמְתַּי, בְּדַיְהַי לִילְיאָ, מְבָרְכִין בָּרוּךְ הַמּוּרִיב עֲרָבִים. רְבִי אוֹמֵר אַלְיָן כּוֹפְּרָנִי אַדְקִיקִיא, דָאָוְרַתְהָזָן מִסְתָּלְקִין עַל הַהְוָא יְמָמָא, מְדַחְילָוּ דְחִוִּתָּא, מְבָרְכִין שׂוֹמֵר עַמוֹּ לְעֵד. וְלִפְיכָךְ תָּקְנוּ עַל דָּרָךְ זֶה בְּלַתְּפָלַת הַעֲרָבִית.

ר' אַלְעֹזֶר בָּרְבִּי שְׁמַעַן, אֹול לְמַתָּמי לְר' יוֹסֵי בָּר' שְׁמַעַן בָּן לְקוֹנְנִיא חָמוֹי. סְמוֹךְ לְקָרְיִיתָא, רַמְשׁ לִילְיאָ. אָמֵר לְר' יוֹסֵי דְהֹהָה אָזְוֵיל עַמְּיהָ, חָמִית אַלְיָן כּוֹכְבִּיא דְגַהִירִין. אָמֵר חָמִי אֲנָא דָא כּוֹכָבָא דְשְׁרַבְּיִטָּא עִידְגָּא סְגִיאָה הוּא דְאָנָא מִשְׁגַּחַנָּא בֵּיהֶן, וְמַן יוֹמָא יָלָא אָמְרוּ לֵי עַל דָּא בְּלָוָם.

אָמֵר לֵיהֶן תְּרִי עֲנִינִי שְׁמַעַן. חֲדָא הִיא, דְבָל מַה דְעַבְדָּ קְוִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בֵּין שְׁמִיא, כּוֹכְבִּיא וּמְזֻלִּיא, אִיתָה בְּהוּ יְדִיעָא וּסְכוּלָתָנוּ. וּבְלָהָזָן עֲבָדִי שְׁלִיחָותָא דְקְוִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְהָאִי כּוֹכָבָא דָאַת אָמְרָתָ, לֹא תִּמְאָה וְלֹא תִּסְקַ

עַל דַּעַתךְ דַּחֲדֵר הוּא, אֶלָּא סְגִיאָין אִינּוֹן, דַּחֲדֵר פְּחָמִי בְּהָאִ
גִּיסָּא, וְחֲדֵר בְּהָאִי גִּיסָּא, וּזְמַנְיוֹן דְּכַלְחוֹן בְּחֲדֵר שְׁעַתָּא.
וְאֵנוֹ שְׁמַעַנָּא מְאָבָא, דְּשַׁבָּע אִינּוֹן. וּבְזַמְנָא דְּמַטָּא עִידָּנָא
דְּכָל חֲדֵר מְנַהּוֹן לְמִימֶר שִׁירְתָּא, מְסֻגִּיאֹת חֲדוֹתָא
דָּאִית בְּהָזָן, שְׁלַחְיָן זְיוֹתָהָזָן וְאַזְלִין לְמִימֶר שִׁירְתָּא.
וְעַנְנִינָא אַחֲרִינָא, דְּאַלְיָן שְׁבָע פּוֹכְבִּיא, לֹא אַזְלִין וְלֹא נְטַלִין
מְאַתְּרִיהָזָן, בָּר בְּעִידָנָא דְּקָרְבִּי לְחֲדֵר מְנַהּוֹן רְבּוֹן
עַלְמָא לְמַנְהָר בְּאַתְּרֵר דְּהָוָא צְבִיא. דְּבָתִיב, (ישעיה מ) לְכָלָם
בְּשֵׁם יְקָרָא. וּבְכָד נְטַלִין, שְׁלַחְיָן זְיוֹתָהָזָן עַמְּהָזָן לְמַיְזָל.
בְּכָד מְטוֹ לְבִי חָמוֹי, לֹא הָזָה תְּמַנֵּן. בְּכָד אַתְּתָא, אָמַר אַתְּ הַכָּא,
וְאֵנוֹ אָתֵי לְמִחְמִי חֲדֵר כּוֹכָבָא, דְּהָזָה אַזְיל לְמִשְׁלָם
רְעוּתִיהָ דְּמָאָרִיה. אָמַר לֵיה, מָאֵי הוּא. אָמַר לֵיה, כּוֹכָבָא
דְּשַׁבִּיט. וְחֲדֵר מְנַהּוֹן חָמִית, דְּהָזָה אַזְיל לְפִיקָונְדִיא דְּמָאָרִיה.
יִתְבּוּ תְּפִנָּן תְּלַתִּין יוֹמִין.

לְבַתֵּר כָּן אָשְׁכִיםוּ לְמַיְזָל, בְּכָד הָזָה אָתֵי נְהֹרָא, וְאַזְיל עַמְּיהָ
חָמוֹי בְּפְלִגּוֹת מִיל. בְּרָכִיהָ חָמוֹי, אָמַר דָא הִיא
שְׁעַתָּא דְּמַתְקִים בְּרַכְתָּא דְּצָדִיקִיא. מַנָּא לֹן, דְּבָתִיב (בראשית
א) וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאָרֶץ בַּי טוֹב. בְּתִיב הַבָּא בַּי טוֹב,
וּבְתִיב הָתָם (נמדדנו כה) בַּי טוֹב בְּעִינֵי ה' לְבָרֵךְ אֶת יִשְׂרָאֵל.
אָמַר לֵיה, אָפִילּוּ בְּרַכְתָּא דְּכָל אָדָם, מַתְקִיםָא בְּהָאִ
שְׁעַתָּא, דְּשִׁמְיָא וּכּוֹכְבִּיא וּמְלָאכִיא אָמְרִי שִׁירְתָּא.
וְעַד שְׁמַעַנָּא מְאָבָא, דְּבַרְכָתָא יִתְירָא הַוְסָפָת לֵיה, וְדָא

היא חִדּוֹתָא. משום דהאי שערתא אמרי שמיא, והוא בחתן יוצא מחרפתו. מה החתן בשיוצא ישיש, בך היוצא לדרכ ישיש בהאי שערתא.

(בראשית א) ויאמר אלhim יahi אוֹר. תמן תנינן, אמר רבי יוסף, מהו דכתיב, (ישעה כא) משא הוּמָה אֶלְיָה קרא משער שמר מה מלילה שמר מה מליל וגו'. איזלא הא מלחתא, כי לא אמר רבי יוחנן, כל הגלויות שנלו ישראל מאצם, כלחו היה גלו לפל, ונלotta רביעאה, לא נבלה לעולם, ואיזהו גלotta הרביעי. זהו שהוא משער, שהוא עשו, דכתיב (בראשית לו) וישב עשו בהר שעיר.

אמר רבי למה נקרא שמו שעיר. על שם תוקף וחוזק, העול הקבר, שמנעין מהם התורה והעובדת, וזהו עול על גש망ם שנזתני על ישראל. שעיר הוא תקף בניים. וזהו הגלות שלישראל יושבים בה, היא משא הוּמָה. בלומר, בחשאי. דבר שלא נבלה מהלב לפה.

רבי יצחק פתח, ויקבר אותו בני הארץ מוֹאָב מול בית פעור. ובתיב (דברים לה) ולא ידע איש את קבורתו עד היום הזה. אמר הקדוש ברוך הוא, שוטים הם המחשבים קצאי משיחא, דבר שלא גליתי לעולם, שנאמר (ישעה ט) כי يوم נקם בלבוי, לבא לפומא לא גלייא, ואיןון משתחדי למחשב קצאי.

בהאי, נחוי תלתא סימני, בתבית ואחותית לדרי עלמא,

**בְּקִבּוּרַתְּךָ דְּמֶשֶׁה עֲבָדִי. וְאֵלֵין אִינּוֹן בְּנֵיאָה, בְּאָרֶץ
מוֹאָב, מֻלָּל בֵּית פָּעוֹר. אֲחֹזִית, וַיְהִיבֵּת סִימְגִּים לְכַלְּחוֹן
דְּעַלְמָא, וְלֹא יָדַעַי קִבּוּרַתְּךָ, דְּכַתִּיב וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת
קִבּוּרְתּוֹ. דָּבָר שֶׁלֹּא גַּלְתִּי וְלֹא הָרְאִיתִי, הַיָּאָךְ אָמְרִי
שְׂטוּתָא וִשְׂקָרוֹתָא קָטָני קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהָהָר.**

**הַרְאָה הוּא דְּכַתִּיב, (ישעה בא) מִשְׁאָה דְּוָמָה אַלְיָ קֹרֶא מִשְׁעִיר,
אַלְוָ יִשְׂרָאֵל, שְׁקוֹרָא יְהִינּוֹן לְהַקְדּוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא, מַעֲולָ בְּבָדָד
שֶׁל בְּנֵי שְׁעִיר. וּמַאי אָמְרִי, (ישעה כא) שְׁמַר מָה מַלְיָלָה וְנוּגָן.
רְצָנוֹן לְאָמָר, רְבָנוֹן שֶׁל עַזְלָם אַתָּה הוּא שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל הָהָר.
עַד מְתִי אָנוּ בָּזָה הַגְּלוֹת שְׁדוֹמָה לְלִילָה, אָמֹר לְנוּגָן, מָה
מַלְיָלָה, מָה תְּהָא מִזְוֹן הַלִּילָה, אִימְתִּי תּוֹצִיאָנוּ מִמְּנָה.**

**בָּא וַיַּרְאָה מַאי דְּכַתִּיב בְּתִרְיָה, (שם) אָמַר שְׁמַר אַתָּה בְּקָר
וְגַם לִילָה, אָמַר הַקְדּוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, אַתָּה
בְּקָר, הַבָּאתִי וְהַזְּצָאתִי אֶתְכֶם מִן הַגְּלוֹת, וְלֹא זְכִיתֶם לְהִיוֹת
בְּבָקָר, וְגַם לִילָה, הַבָּאתִי לְכֶם הַלִּילָה וְהַאֲפָלָתִי אֶתְכֶם
בְּבָור הַגְּלוֹת הַזָּה שֶׁהָוָא בְּלִילָה. אִם תַּבְעִין בְּעֵין, אִם אַתָּם
מַבְקָשִׁים לְדִעַת קַץ גָּאוֹלְתֶכֶם אִימְתִּי תְּהִיחָה, וְאִימְתִּי תְּבוֹאוֹ
לְאַרְצֶכֶם. שׁוּבוּ אַתֶּיךָ. בַּי הָא דָאָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, אֵין קַץ
הַגְּלוֹת נִתְּלה אַלְאָ בְּתִשְׁׁבָה, שְׁנָאָמַר (תהילים צח) הַיּוֹם אֵם
בְּקוֹלָוּ תְּשִׁמְעוּ.**

*** וְכִיּוֹן שְׁגַּבְרָא הַעוֹלָם, גַּרְמוֹ הַרְמָנוֹ הַגְּדוֹלָה הַזָּה, בְּרוֹזִי
הַסְּתָרִים, שְׁנָאָמַר (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹור וְיִהִי**

אור. בְּלוֹמֶר, יְהִי רֹא. וְרוֹן אָוֹר, דָּבָר אֶחָד הוּא. וַיַּרְא אֱלֹהִים לֹזֶה בָּרוֹן, בַּי טוֹב לְהִיוֹת בָּרוֹן וְסֹוד, בַּדֵּי שְׁלָא יִתְגַּלֵּה לְשׁוֹם אָדָם, שְׁאָלָמְלִי יִתְגַּלֵּה, בִּמְהַ פְּרִיצִים מַבְנֵי עַמְנוּ יִלְכֹּן לְאָבָדוֹן.

וְעַל שְׁהִיה בָּרוֹן וְסֹוד, הַבְּדִיל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחַשֶּׁךָ, בֵּין אֲוֹתָתוֹ שַׁהֲוָא הָאוֹר. וּבֵין הָאוּמּוֹת שְׁהָם הַחַשֶּׁךָ. שֶׁנֶּאֱמָר (שמואל א ב) וַיַּרְשֻׁעִים בְּחַשֶּׁךָ יְדָמוֹ. וְעוֹד בְּתִיב, (תהלים פפ) בְּחַשְׁבָּה יִתְהַלֵּבּוּ. (בראשית א) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם. אָמָר רַבִּי, זֶה יוֹם קָץ הַגּוֹאָלָה. שֶׁנֶּאֱמָר (זכריה יד) הַגָּה יוֹם בָּא לְהָ, זֶה יוֹם הַקָּצֵן.

ר' יְוֹסֵי בֶן חַלְפְּתָא, הַוָּה יִתְיַבֵּק מִיהָ דָרְיָ יְצָחָק, אָמָר לֵיה מִידֵי שְׁמַיָּע לֵיה לִמְרָא, עַל מָה אַתְּ אָרָךְ יוֹמָא דְמִשְׁיחָא מִן גָּלוּתָא דָא. אָמָר לֵיה, לֹא אַתְּ אָרָךְ אֶלָּא עַל בִּיטּוֹל אָוּרִיָּתָא. הַהְכִּי שְׁמַעְנָא מְרַב הַמְּנֻנָּא סְבָא, תִּלְתָּה גָּלוּת גָּלוּ יִשְׂרָאֵל, וְחִזּוּרָו בְּזִכּוֹתָהּוּן דְתִלְתָּה אָבוֹת. וְגָלוּתָא רַבִּיעָה בְּזִכּוֹתָא דְמִשְׁהָ יִתְהַזּוּן.

תָּא וְאַחֲרֵי לְהָ, לֹא אִתְגַּלֵּוּ יִשְׂרָאֵל אֶלָּא עַל בִּיטּוֹל תּוֹרָה. שֶׁנֶּאֱמָר (ירמיה ט) וַיֹּאמֶר ה' עַל עַזְבָּם אֶת תּוֹרָתִי. אָמָר הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא, בְּגִלְעָדָה רְאשָׁונּוֹת, חִזּוּרָו בְּזִכּוֹת אֲבָרָהָם יְצָחָק וַיַּעֲקֹב, עַבְשִׁיו, הֵם חָטָאוּ בְתּוֹרָה שְׁגַתְתִּי לְמִשְׁהָ, וְנִקְרָאת עַל שְׁמוֹ, שֶׁנֶּאֱמָר (מלאכי א) זָכְרוּ תּוֹרָת מִשְׁהָ עַבְדִּי. כִּד יִתְוֹבִין וַיִּתְעַסְּקוּן בְתּוֹרָתָו, בְּזִכּוֹת מִשְׁהָ אַנְיִ גּוֹאָלָם.

על בין נאמר בתורה, (דברים לא) תורה צוה לנו משה, כדי לשמרה ולו עסוק בה. ואם לאו, מורה קהילת יעקב, מורה: דא מסכנתא הוא. במא דאת אמר (שמואל א ב) ד' מורייש ומעשיר, מלמד דלא אתיא מסכנתא לברתיה הייעקב, אלא על דלא אתעסקו בפיקידין דאוריותא.

רבי חזקיה אמר, אנא הוית באתריהון דערביა, וחמית גוביין דהו מהתפזרין בגין טוריא, במערתא, ואתו מערב שבת לערב שבת לברתיהון. אמרית להו, מה דין דאתון עבדין. אמרו לי, פרישוי עלמא אנן, ומתעסקו באוריותא כל יומא ויום, ומנין לית אנן אכליין בר מעשבי ברא.

אמרית להו, ושאר זמנים בטה אthon מתרגסין. אמרו לי, אנן אשכחן במדברא עייא דמצמיחים באלהוד, ואנן אכליין יתהו. בד נהירא לנו שמעתא, מסניות חדרותא, משפטמי חד מינן, ומבשלין להו אכליין. ויומא ההוא חשוב לנו דהוא כי טוב. ובזמנא דלא צמחי איננו עייא, אנן אכליין עשבין דמשבחנא, ומבשלין להו אכליין.

אמרית להו, תהילקי עמכון לעלמא דאתה. אשריםם בעולם זהה, וטוב לכם לעולם הבא. בזען ידענא דלא תהוון בכיסופא, בד ייתי משה למתבע על לבנה אוריותא. אמרית להו, בני, חייכו, יומא דא מה חידוש

אתה חדש לבודן.

אמרו לי, האי פסוקא (בראשית א) ויאמר אללים יהי אור ויהי אור. ותני רבי ברוספָּדאַי, גדוֹל הַתּוֹסֶפֶת מֵהָאָר. שהיה אור שלא היה במוחו, זה הוא אור השכל הנדוֹל, שנתקה מאור זיו הוזוֹ, וזה העומד מ אחורי הפגזוד.

בתningen, מי דכתיב, (תהלים כד) עיטה אור בשלום, מלמד שעשה הקדוש ברוך הוא שאר המלאכים, באותו האור הראשון, מאותו אור ממש. סלקא דעתך במוחו. אלא מה הוא דבר מובךל ומושבל, בה שאר המלאכים דברים מובדלים ומושבלים. אבל אין השניהם בהשנתו. ותני ר' ברוספָּדאַי, השנת המלאכים היא השגה גדוֹלה, מה שאין בן למטה מהם.

השגה השגה היא, השנת השמים, שמשיגים השגה, מה שלמטה מהם אין מושיגים מותם. השגה שלישית, היא השנת המדרגה התחתונה אשר מעבר לסודה, והיא השנת בני אדם, מה שאין מושיגין שאר הגברים.

ובגיגד שלוש מעלות הללו, יש באדם שלוש צורות נפשיות. צורה הראשונה היא הנפש השכלית. השניה, היא הנפש המדברת. השלישית, היא הנפש הבהמית, המתראות פאות, והיא הנפש אשר תמעול מעלה.

וอาทימאibi, הנפש הראשונה היא נפש הבהמית, בוגיגד המדרגה התחתונה שאמרנו. נפש המדברת,

בגַּגְדָּה הַשְׁמִים, שֶׁהִיא מֵעֶלֶת יִתְּיִרָה עַל הַרְאֹשָׁוֹנָה. נֶפֶשׁ הַשְׁבָּלִית, בָּגַּגְדָּה מִדְרְגַת הַמְּלָאכִים, שֶׁהִיא הַמֵּעֶלֶת הַעֲלִיוֹנָה עַל כָּל אֱלֹהָה.

(בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעָה בְּתוֹךְ הַמְּמִימִים, וַיְהִי מִבְדִיל בֵּין מִים לֹמִים. ר' אַלְעֹזֵר פָתָח, (תהילים סג) אֱלֹהִים אֱלֹהִי אַתָּה אֲשֶׁר־תָּהַרְתָּ, תָּא חֹזֵי, שֶׁאֵין מָקוֹם בְּעוֹלָם פָנָוי בְּלֹא מִים, מִפְנֵי שֶׁהָאָרֶץ הַלְוִיה עַל הַמְּמִימִים. שָׁגָגָם, (שם כד) כִּי הוּא עַל יָמִים יָסְדָה וְעַל גְּהֻרוֹת יָכֹונֶנָה. וּכְיֵתְעַלְתָה עַל דָעַתָּה, שֶׁהַמִּים הַמִּתְחַת לְאָרֶץ, וְהָאָרֶץ שֶׁהִיא כְּבָדָה מִכָּל הַיְסוּדוֹת עַזְמָדוֹת עַל הַמְּמִימִים. אַלְא שֶׁהַמִּים עַל הָאָרֶץ, וְלִמְעַלְתָה לִשְׁמִים. אָמַר לֵיהֶ רב חַסְדָא וְהָא כְּתִיב הַמִּים אֲשֶׁר מִעַל לְרַקִיעָה. אָמַר לֵיהֶ, לְאוֹ הָאֵי, אַלְא בְּתִרְגּוֹמוֹ, בְּמִצְעֹות מִיאָ, שְׁהַרְקִיעָה מִבְדִיל בִּגְיִהָם. בַּי הַמִּים אַחֲדִים הֵיו, אַבָל מִפְנֵי שְׁגָבָנִים הַרְקִיעָה בְּאֶמֶת, נַחֲשָׂבוּ בְשָׁנִים. וְהַרְקִיעָה בְּהֹורָה, וּבָא בְּמִימִי אָוְקִינּוֹס, בְּמִבְדִיל בֵּין הַמִּים, נִמְצָאוּ מִים מִמּוּלָן, וְמִים מִתְחַת.

אָמַר רַבִי יְהוּדָה, רַקִיעִים הֵם הַסּוּבָבִים, לְפָעָמִים מִפְזָרָה לְמַעַרְבָ, וּלְפָעָמִים מִמַּעַרְבָ לְמַזְרָח, וּבָאִים בְּאֶמֶת הַיּוֹם, וּמִבְדִילִים בִּינְתִים. וְזַהוּ וְיַבְדֵל בֵּין הַמִּים. וּמִפְנֵי מָה מֵהִים מַלוּחִים. מִפְנֵי חַמִימָות הַרְקִיעָה וַרְתִיכָתָו. בָא וַרְאָה, קָדִירָה הַעֲוֹמָדָת עַל הָאָור, וּבָל מָה שְׁמַת עֲבָבָת עַל הָאָור, יוֹתֵר הַתְּבִשֵּיל נִמְלָח מְרוֹב חַמִימָות

האיש. ואמר רבי יהודה אל מלא הרקיע היה קיימ בין המים, בל המים היה נקפאים במלחה, אלא הולך וסובב ואינו מתקיים בין המים.

אר"י, בא וראה למה לא נאמר כי טוב בשני. מפני שענין זה חוזר על יהודו, להורות כי אין שני לנגדו, ואין טוב בשני, על בן נאמר ביום הראשון יום אחד.

דתני ר"י, למה לא נאמר ראשון במקום אחד. להורות,داولו נאמר ראשון, על כל פנים היה ראוי להיות שני. כי ראשון מחרת לשני. אבל אחד, אין מחרת לשני. רביה יהודה אומר, והרי נאמר (ישעה מא) אני ה' ראשון. אמר ליה, מלתיה מסיע לקמיה, מדברתיב ואת אחרים אמי הוא, אף על פי שיש אחרים לראשון, אני הוא. וכי אחרים יש לראשון. אין. samo המוחדר. שהוא ראש ומוחדר. אחרים הם: אל"ה היל"ת נו"ן יוד, אלהים, שדי, אל, צבאות. והם מתרגמים ביהדות, והוא הוא יתברך ממש, דברתיב ואת אחרים אני הוא.

ר' יוסי בר חלפתא, ור' יהודה בן פז, ור' יצחק, והוא אכלי בסעודתא בהילולא דרבוי אלעזר ברבי שמעון. ר' חייא רביה, היה נוקא, והוה יתיב תמן. אמר רביה יוסי לרבי שמעון, מה לא נאמר כי טוב בשני. אמר ליה, מפני שלא גמורה המלאכה בשני, ובשניהם בשלישי, אמר כי טוב תרי ומני.

אמָרוּ נְשָׁאֵל לְהָאִי יְנוֹקָא דְמַשְׁחָרֶב בֵּית הַמְּקָדֵשׁ נִמְצָאת הַגְּבוֹאָה בְּפִי הַתִּנוֹקּוֹת אֲוֹלִי נִמְצָא דָבָר בְּפִיו אָמָר לֵיהּ חִיאָ בָּרִי אִימָא לֹזֶן לְמַה לֹא נִאָמֵר בַּי טֻב בְּשָׁנִי אָמָר לָהֶם מִפְנֵי שָׁאיָן טֻב אֶלָּא בְּאֶחָד אַתָּא רַבִּי שְׁמֻעוֹן וְנַשְׁקִיהּ קָרֵי עַלְיָה (ירמיה א) הַגָּהָה גַּתְתִּי דָבָרִי בְּפִיה.

אמָרוּ שְׁעַתָּא קִיְמָא לֵיהּ נְשָׁאֵל בֵּיהּ אָמָרוּ לֵיהּ מַאי (שופטים ח) וְאַוְהָבָיו בְּצָאת הַשְּׁמֶשׁ בְּגַבּוֹרָתוֹ מַה שְׁבַח הַוָּא זֶה לְצָדִיקִים אָמָר לֵיהּ מַה הַשְּׁמֶשׁ בְּשִׁוּצָא בְּגַבּוֹרָתוֹ אַתָּה דְבָדְחֵי בֵיהּ וְאַתָּה דָלָא בְּדָחֵי בֵיהּ כֵּד הַצָּדִיקִים צָדִיקִים בְּמוֹתָם יִשְׁיָשָׂנוּ וְהַרְשָׁעִים לֹא יִשְׁיָשָׂנוּ אַתָּה לִמְאָן דְעַבֵּיד רְפֹואָה וְאַתָּה לִמְאָן דָלָא עַבֵּיד כֵּד הַצָּדִיקִים יְהִי רְפֹואה לְטוֹבִים וּמִבָּה לְרַשְׁעִים.

אמָרוּ לֵיהּ חִיאָ בָּרִי לְמַה לֹא נִזְכֵר שֵׁם הַמִּיחָד בְּמַעַשָּׁה בְּרִאָשִׁית אָמָר לֹזֶן אַיִן נִאָה לְמַלְךָ הַבּוֹדֵד לְהַזְבֵּיר שְׁמוֹ עַל הַמְתִים וּעַל דָבָר הַגָּאָבֵד כֵּדי שְׁלָא יָאָמָרוּ כִּי שְׁכָל הַבְּרִיּוֹת שְׁבָרָאָם הֵם כָּלִים וְגַאֲבָדִים כֵּה שְׁמוֹ חַס וּשְׁלוּם וְלֹא הַזְבֵּיר שְׁמוֹ הַמִּיחָד עַד שְׁגַבְרָאוּ בְּלֵהַבְּרִיּוֹת שְׁהָם כָּלִים וְגַאֲבָדִים וְלֹא חַרְבֵּן הַזְבֵּיר שְׁמוֹ עַל דָבָר שְׁהָוָא קִיִּים לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמִי עוֹלָמִים שְׁגַבְרָאָם (בראשית ב) בַּיּוֹם עֲשָׂות ה' אֱלֹהִים אָרֶץ וְשָׁמֶן וּמִשְׁאָר כָּל הַבְּרִיּוֹת שְׁבָרָא לֹא הַזְבֵּיר בְּכָאן אֶלָא דָבָר הַקִּיִּים וְלֹא נִאָמֵר בַּיּוֹם עֲשָׂות ה' אֱלֹהִים אָרֶץ וְשָׁמֶן אָדָם וְחַיּוֹת וּבְהַמּוֹת וּעֲופּוֹת שָׁהָם

דברים כלים, אלא דבר העומד לעולם, והם ארץ ושמיים. אמרו ליה, מי דכתיב, (שם א) ויעש אליהם את הרקיע ויבדל בין המים וגנו. מה צורך היה לו להקדוש ברוך הוא לעשות רקיע להבדיל בין המים. אמר להו, כבר כתיב (משל טז) כל פעל ה' למעננה. לא ברא הקדוש ברוך הוא דבר שלא לצורך. וברא הרקיע, ובשהוא חוויר אין חוויר אלא לעתים ידועים. וסילון אחד של מים יוצא מתחומות, וסילון של מים יוצא מגיניהם, ו יוריד בכנור לסילון התהום. הדא הוא דכתיב, (תהלים מב) תהום אל תהום קורא לכול צנוריה. והרקע נבנש באמצע משנייהם. ואלמלא שנבנש בנתים, היו הרגנים לשותיהם. הדא הוא דכתיב, (בראשית א) ויבדל בין המים אשר מתחת לרקע ובין המים אשר מעל לרקע. אמר רבי יוסף הא ינוקא ברוח הקדש אמרו, רחבי הארץ ממש, דכתיב יהי רקיע בתווך המים, בתווך ממש, באמצעית מיא. בהבנש הרקיע באמצע, מחריר המים הרעים היוצאים מגיניהם למקוםן. ולא נפיק לעלמא מאינון מיא, אלא כמלא לוגנא, בימי אלישע. ונאמר בהם, מלכים בורה והמים רעים והארץ משכלה. בלומר, בשבייל שהמים רעים, הארץ משכלה מבני אדם, שכליים בשביילם.

אמר רבי יהודה, قولא הא קרא מסהיד עליה. אמר רבי יהודה, כל מה שעשה הקדוש ברוך הוא, לא עשה דבר לבטלה, ומפני שהיה גלוי לפניו, שאותם המים

היוֹצָאים מִגְּהַנּוּם, וַיַּתְעַרֵּבוּ בְּמִים הָאֶחָרִים וַיַּנוֹיקוּ בְּרִוּתָיו. עָשָׂה אֶת הַرְקִיעֵן, לְהַכְּנָס בְּאַמְצָע שְׁנֵיָהֶם, לְהַבְּדִיל בְּינָתִים. הַךְאָ הוּא דְבָתִיב וַיְהִי מְבָדֵיל בֵּין מִים, בֵּין מִים הַרְעִים, לְמִים הַטּוֹבִים. וּבָאוֹתָה שָׁעָה מִמְּשָׁ, שֶׁהַמִּים יוֹצָאים לְהַתְּעֵב בְּמִים הַטּוֹבִים, אֲזֶה הַרְקִיעֵן חֹזֵר וּגְנָסֵס בְּינָתִים, וּמְחוֹרְם לְאַחֲרָם.

תֵא שֶׁמֶע, אָמַר רַבִי אֶלְעֹזֶר, הַנִּי מִיאָ דְאַינּוּ לְחַיָּא עַלְמָא, וְלַתְּקַוְנִיהוּן דְבָרִיְתָא, הַיְאָך יַתְּקַרְוֹן. אָמַר רַבִי בְּרַכְיָה, הַמִּים אֲשֶׁר מַעַל הַשְּׁמִים, הַאַינּוּ מִיאָ טְבִין.

ר' חַיָּא בֶּן אָבָא, הַוָּה אָזֵיל בְּאוֹרָחָא, וְלֹאָה מִתְקִיפָתָא דְשֶׁמֶשָׁא, וְהַוָּה צָחֵי לְמִשְׁתֵּי מִיאָ. פָגַע בְּהָאֵי מְדֻבָּרָא, וְאַשְׁבַּח חַד אִילְנָא, יַתְּבִּיב תְּחֹותִיה, עַד דְזַקִּיף עִינּוֹהִי, חַמָּא חַד מַעֲיִינָא דְמִיאָ דְקִיקָ. חַדִּי לְמִשְׁתֵּי מְגַהּוֹן. שְׁתֵּי מִן מִיאָ, וְהַוָּה מְרִירָן, אָמַר לְשֶׁמֶשִיה, הַיְינוּ טָעֵמָא דָרְבִי אֶלְעֹזֶר, דָאָמַר רַבִי אֶלְעֹזֶר, לִית לְדָה בְּעַלְמָא, דְלִילָת תְּפִנָּה תְּמִצִיתָא מְהַהְוָא סִילּוֹנָא דְגִיהַנּוּם, בֶּר אַרְעָא דִישְׁרָאֵל. וְאַלְמָלָא דְשַׁתָּן כָּל עַלְמָא מְהַהְוָא תְּמִצִיתָא דְאַרְעָא דִישְׁרָאֵל, לֹא יְכַל לְמִשְׁתֵּי מְגִיּוֹה.

אָמַר רַבִי הַונָּא, הָאֵי רַקִיעֵן דְבָתִיב וַיַּעֲשֵׂה אֱלֹהִים אֶת הַרְקִיעֵן, הָוּא הַרְקִיעֵן הַיְדוּעַ לְמַעַלָה שָׁעַל רַאשֵי הַחַיוֹת. דְבָתִיב (יחזקאל א) וְדָמוֹת עַל רַאשֵי הַחַיִה רַקִיעֵן בְּעֵין הַקְרָחָה הַגּוֹרָא. אָמַר רַבִי יִצְחָק, הָאֵי חַיוֹת, חַיָּה בְתִיב חַדָּא, לִמְה נָאָמַר

ראשי. אמר רבי הונא, אית חיה חד רבא, ושליטא על כל שאר חייתא קדישא, ויזוהי רברבין סגיאין. ליה רישין דזיווא סגיאין, וברין בתיב ראשיה חייה. וזה היא חייה, דחמא יחזקאל בחיו נבואה. ואילו סלקא דעתך דהוא היהות. תא שמע, בתיב (שם) וארא היהות וגוי, חמא האי, וחמא היהות.

האי רקיע למאי אתה. אמר רבי חזקה, לאפרשה בין מלackyין קדישין דמתחות הוא רקיע, ובין מלackyין קדישין דזכו איןון לעילא. וזה הוא דברתיב, ויעש אליהם את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע. בין המים אשר מתחת לרקיע, מלackyיא איןון תחות הוא רקיע. ובין המים אשר מעל לרקיע, מלackyיא איןון מלעילא. אמר רבי יצחק, שמע מינה דהוא פריגוד המפסיק בינהם.

רבי אליעזר שאל לרבן יוחנן בן זכאי, אמר ליה, האי רקיע דאתברי בשני, מי הוא, אמר ליה, רוזא עילאה הוא, דברא קודשא בריך הוא ממונה תחות ידיה, ובחר בה, ושלטיה על כל חיליו שמיא, ובгинן הוא ענינה, לא נאמר כי טוב בשני. אף על פי דשולטנא יתירה אית ליה, דבולה תחות ידיה, לאחזהה לבל עלמא, דלית טיבו ויקרא ופרקונא וגאותה, אלא בקודשא בריך הוא בלחוודזה. ועוד אמר רבנן יוחנן בן זכאי, מי דברתיב, (שיר השירים) אל

גַּנְתָּ אֶגְזֹן יָרַדְתִּי לְרָאֹת בְּאָבִי הַפְּחַל. וְהוּ מֵה שָׁרָאָה יְחִזְקָאֵל, בָּאוֹתוֹ הַرְקִיעַ שְׁגָבָרָא בְּשִׁנִּי. שְׁבָרָא אֶהָדָשׁ בְּרוֹךְ הוּא, וְסִתְמֹן מִכְלֵל רַבְבּוֹת קֹדֶשׁ שְׁלֹו. וְאָתָן הַעֲלָמוֹת דְּכִסְיָף בְּהוּ קֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הוּא, סִתְמָם מִמְנוּ, וַיַּקְרֵר הַדָּרוֹ סְתִים. מְאוֹתָן עַוְלָמוֹת וְלַמְעָלָה סְתִים. וְהַטְמִין מִפְוָלָם, וְכָוָלָם שׂוֹאָלִים וְאוֹמְרִים, אֵיה מִקּוֹם בְּבּוֹדֶלֶבֶת וְיְחִזְקָאֵל וְ

בְּרוֹךְ בְּבּוֹדֶלֶבֶת מִמְקוֹמוֹ.

תֵּא חִזֵּי, מַאי קָאָמֵר אֶל גַּנְתָּ אֶגְזֹן יָרַדְתִּי, בָּגַנְתָּ אֶגְזֹן לֹא בְּתִיב, אֶלְאָ אֶל גַּנְתָּ אֶגְזֹן. כִּמְאֵן דְּנָחִית וּמְקָרִיב לְגַנְתָּא, וְלֹא עַיְלָה בָּה, בֶּל שְׁבַנְן דְּלָא קָרִיב לְאֶגְזֹן אֶלְאָ לְגִינָה. וּבֶל שְׁבַנְן דְּלָא חִזָּא מֵה שְׁבַתּוֹךְ הָאֶגְזֹן. וּבֶל שְׁבַנְן דְּאָמֵר לְרָאֹות, וְלֹא אָמֵר רְאִיתִי. בְּלוֹמֶר לְגִינָה שְׁהָוָא חֹצֶחֶת, קָרְבָּתִי וַיָּרַדְתִּי לְרָאֹות, וְלֹא אָמֵר שָׁרָאָה אָפִילּוּ הַגִּינָה שְׁהָיָה חֹוֶצֶת.

וְעוֹד אָמֵר רְבָן יוֹחָנָן בֶּן זְבָאִי, בַּמָּה נִצְטָעַר הַהְוָא נִגְּבָרָא, דְּכִתְבֵּיב בְּיהָה, (בְּמִדְבָּר י) לֹא בֶן עַבְדִּי מִשָּׁה בְּכָל בֵּיתִי גָּאָמֵן הוּא, לְמַחְזֵי חד שְׁמַשָּׁא דְמִשְׁמַשָּׁא קְמִיהָ, וְלֹא אִתְּיִהְיֶת לִיהְיָה רְשׁוֹתָה, דְּכִתְבֵּיב (שְׁמוֹת לוּ) הַרְאָנִי נָא אֶת בְּבּוֹדֶךָ. אָמֵר רְבָן יוֹחָנָן בֶּן זְבָאִי, הוּא דְּכִתְבֵּיב בְּיהָה (תְּהִלִּים ט) בְּבּוֹדֶךָ. וְהוּא מַטְטוֹרָן שֶׁר הַפְּנִים.

וְהִיאִיךְ שְׁאַיל מִשָּׁה לְמַחְמֵי דָא. אֶלְאָ מִשָּׁה סְבָר, בֵּין דְּחִמָּא גּוֹפִיה אַרְבָּעִין יוֹמִין וְאַרְבָּעִין לַיְלִין, דְּלָא אַכְּל

וְשַׁתִּי, וְהִוֵּי גִּזְוֹן מַאֲסֶפֶקְלִרִיא דָלְעִילָּא, סִבְרַ דְּכָדָי הוּא לְמִישָׁאָל דָּא.

וְמַה אֲתִיב לַיה, לֹא תּוּכֵל לְרֹאֹת אֶת פְּנֵי, הוּא מִאֲרִיה דָאָפִיאָ, וְלֹא יִהְיֵב לַיה רְשׁוֹתָא, עַד דְּגַפֵּק נְשֻׁמְתִּיה. לְקַיִם מַה שֶּׁנְאָמַר (שמות לט) בַּי לֹא יְرַאַנִּי הָאָדָם וְחַי. וְכָל גְּשֻׁמְתָּא דְּצָדִיקִיא, אֲתִיהֵב לַיה רְשׁוֹתָא לְמַגְדָּע, וְלְאַדְבָּקָא מַה דָּלָא יְכִיל בְּעַלְמָא דִין.

תָנוּ רְבָנָן, כָּל יוֹמָא וַיּוֹמָא, קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַבֵּיד מַלְאָכִין קְדִישָׁין, וְאַיִלְיוֹן אַיִלְיוֹן נְשֻׁמְתָּהָזָן דְּצָדִיקִיא. הָדָא הוּא דְּבָתִיב, (תְּהִלִּים קד) עֹשֶׂה מַלְאָכִיו רְוּחוֹת מְשִׁרְתָּיו אִשׁ לוֹהֶט. עֹשֶׂה לֹא נִאָמֵר, אֶלָּא עֹשֶׂה, מִשְׁמָעָה שֶׁהוּא עֹשֶׂה בְּכָל יוֹם. אָמַר רַבִּי אָבָהוּ, לֹא תְקַשֵּׁי לְךָ הָאֵי, הָדָא אַיתָ מַלְאָכִים שְׁגַבְרָאוּ מִבְּסָא הַכְּבָוד, וְהֵם שְׁלוֹחִים מִמּוֹגִינִים בְשִׁלְיחָתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. אֵי שָׁאָר מַלְאָכִיא הָהוּ מִבְּסָא הַכְּבָוד בָּה, נְשֻׁמְתָּהָזָן דְּצָדִיקִיא דָהָוּ מַתְמָן, וְקַיִימִי אָוּרִיָּתָא, עַל אַחֲת בְּמַה וּבְמַה דְּעַבֵּיד לְהָזָן קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָיָא מַלְאָכִין עַילְאַיִן קְדִישָׁין.

אָמַר רַבִּי פְּנַחַם, בְּלִיל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּאָדָם אַרְבָּעָה דְּבָרִים, אֲשֶׁר רֹוֹחַ מִי"ם עַפְ"ר. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, וְהָא מְהוּפְכִין אַיִלְיוֹן בְּאָוּרִיָּתָא. אָמַר לַיה רַבִּי פְּנַחַם, וּבְאָוּרִיָּתָא אִיכָּא אַיִלְיוֹן, אָמַר לַיה הָזָן. וְאַלְוּ הָזָן רֹוֹחַ אֲשֶׁר מִי"ם עַפְ"ר. תְּרִין אַיִלְיוֹן דְּאַתְגָּזְרוֹ מִשְׁמְשִׁיא מַלְעִילָּא, וְתְּרִין אַיִלְיוֹן

דָא תְגַזֵּרוּ מִלְרָעַ. מִנָּא לֹן, דְבָתִיב (שם) עוֹשֶה מַלְאָכִיו רוחות, הָא רוֹתֶה. מִשְׁרָתִיו אֲשׁ לֹזֶהֶט, הָא אַשׁ. יִסְדֵ אָרֶץ עַל מַבּוּגִיה, בְמִשְׁמָעוֹ. תְהוּם בְּלֹבוֹשׁ בְּסִיתָתוֹ עַל הַרִים יַעֲמֹדוּ מַיִם, הָא מַיִם. בְּלָהוּ מִתְחַבְּרוֹן הָא עַם דָא, רַוַּח אַשׁ עַפְרָם. אָמַר רַבִּי פְנַחַם, אָפַע עַל גַב דְמַתְהַפְּכִי, לִית לֹן בָה, וַשְׁפֵיר קָאָמַר רַבִּי יְהוֹדָה.

וַיֹּאמֶר רַבִּי יְהוֹדָה, בְּלָהוּ כָלְלָם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בָאָדָם. אָמַר לֵיה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, אַנְיִ בְּרָאתִי אָוֶתֶךָ עַלְיוֹן, וְהַמְלַכְתִּיךְ עַל כָל בָּרוּצָתִי, נָתַתִּי בְךָ כַּח מִן הַמַּלְאָכִים, וּכַח מִן הַמְשֻׁרְתִּים, שֶׁהָם לְמַעַלָה, וּכַח הַתְהוּם, וּכַח הָאָרֶץ, וּנְתַתִּי בְךָ שְׁכָל טָהוֹר הַגּוֹור מַבְסָאִי, וְאַתָּה חַטִּי קָדְמִי.

אָמַר רַבִּי יַצְחָק, רָצָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְעַשּׂוֹת לְאָדָם עַלְיוֹן עַל כָל בָּרוּצָיו, לְמַהוּי יְחִיד בְּהָאֵי עַלְמָא, בְמַה דָא יְהָוֵה יְחִידָי לְעַילָא. בַיּוֹן שְׁחָטָא, אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, הַן הָאָדָם הָיָה בְאַחֲרֵי מִפְנָנוֹ, הָיָה בְדִעָתִי לְעַשּׂוֹתָו בְאַחֲרֵי עַכְשָׁיו, וְעַתָּה פָנֵן יִשְׁלַח יְדוֹ.

אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, רַקְיעַ אֶחָד עַשָּׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וּמִמְּנוּ גַתְהוּ הַשָּׁמַיִם. שָׁנָאָמַר (בראשית א) וַיַּקְרָא אֱלֹהִים לַرְקִיעַ שָׁמַיִם. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, וְלֹא זֹו בְּלֹבֶד, אֶלְאָכֶל מִה שְׁעַשָּׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְמַעַשָּׂה בִּרְאָשִׁית, לֹא עַשָּׂה אֶלְאָדָבָר א' מַהכָּל, וְאַתָּה דָבָר הַזָּכִיא בְלַפְעָולוֹתָיו לִמְינָנוֹ, בְגַ�וְן,

השָׁמִים, עֲשֵׂה מִפְנֵי אֶחָד, אָתוֹ הַמְשׁוּבָח מִכָּלָם. וְאֶרֶץ עֲשֵׂה אֶחָד.

תא שמע, אמר רבי יהודה, מהเบל עשה אחד, אותו המשובח מכולם, והוא הרקיע בעין הקורה הנורא, שפננו נתהוו השמים. אך הוא דכתיב ויקרא אליהם לרקיע שמים. הארץ אותה המשובחת מבולן, וזה ארץ ישראל, וממנה נתהוו שאר הארץות, אך הוא דכתיב (משל ח) עד לא עשה הארץ וחוץות, הארץ, זו הארץ ישראל, וחוץות, שאר הארץות שבחויצה לארץ. האדם אחד, וממנו נתהוו כל השאר, דכתיב (שם) וראש עפרות תבל. וכן כל היוצא בזאת. אמר רבי יצחק, מנא לנו מהאי קרא דאמר דוד, (תהילים קמח) הללו את ה' מן השמים, מאותו שגעשו השמים מפננו.

תנו רבנן, ומנא חדא היה אויל רבי יוחנן למחמי לרבי שמעון, והוי רבי יוסף אויל עמיה, אמר ליה רבי יוסף, לאן אתה אויל. אמר ליה, למחמי לרבי שמעון. אמר, למאי פלוגתא דילך, אתה אויל למחמי. אמר שמע מינה, לרבי שמעון לשם שמים קא מפליג, והוא איל וכך הוא חביבותא דלי באי אשתחחת ביה. אסבימו למייל, והוה ליליא, אמרו ניתיב הכא, עד ריייתי נהירא, ונתרעסק באורייתא, יתבו. אמר רבי יוחנן, האי רקיע שנברא בשני, הוא הרקיע העליון. ותנא הוא הפרגונד המפסיק ביןתיים. דכתיב

(יחזקאל א) וְדָמוֹת עַל רַאשֵּׁי הַחַיִּים רֶקִיעַ בְּעֵין הַקְרָחַ הַגּוֹרָא. וּמִזֶּה הַרְקִיעַ נָעֲשׂוֹ כֹּל שְׁאֵר הַרְקִיעִים, הַסּוּבָּבִים וּשְׁאֵינָם סּוּבָּבִים, וּכְלָם אֲדוֹקִים בְּזֶה הַרְקִיעַ, וַקְרָא לוֹ רֶקִיעַ, וַקְרָא לוֹ שְׁמִים, דְּבָתִיב (בראשית א) וַיַּקְרָא אֱלֹהִים לַרְקִיעַ שְׁמִים. עַל
שְׁגַתְהָיו מִפְנָgo.

עד דְּהַזּוֹ יִתְבִּיא, קָרֵיב בְּרִיה דָרְיֵי יוֹסֵי לְאֶבֶוּהַי, אָמַר לֵיהַ הָאֵי דָאָמַר שְׁלֵמָה, (מלכים א ח) וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשּׁמִים מִכּוֹן שְׁבַתָּה, הַזּוֹ לֵיהַ לְמִימָר מִן הַשּׁמִים. שְׁמַע רַבִּי יוֹחָנָן, אָמַר לֵיהַ אִימָא בָּרִי אִימָא, דְמָלה דְפּוֹמָה מָלה קְדִישָׁא הִיא. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, הָאֵי פְּסוֹקָא שָׁאיָל, וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשּׁמִים מִכּוֹן שְׁבַתָּה. מִן הַשּׁמִים הַזּוֹ לֵיהַ לְמִימָר.

אָמַר לֵיהַ רַבִּי יוֹחָנָן, מַקְרָא חַסְרָה הוּא, כָּמוֹ שְׁוֹעַת עֲנֵיִם, הַזּוֹ לֵיהַ לְמִימָר מִן עֲנֵיִם. וּבָנָן צַעֲקָת עֲנֵיִם, וּבָנָן הַרְבָּה. קָרֵיב לְאֶבֶוּהַי, וְאָמַר לֵיהַ מָלה שְׁמֻנָא בֵּיהַ, אָמַר לֵיהַ רַבִּי יוֹחָנָן, אִימָא בָּרִי אִימָא.

אָמַר, שְׁמֻנָא דֵי בְּעִידָנָא דֵי בְּעֹזֶן יִשְׂרָאֵל צְלָוֹתָהּוּן וּבְעוֹתָהּוּן בְּבָתִי צְלָוֹתָהּוּן, מַטְרָרוֹן מִאָרִי דְאָפִיאָ, נְטִילָל כָּל צְלָוֹתָהּוּן דִיּוֹשָׁרָאֵל וְסַלִיק לְהֹז בְּהַאֵי רֶקִיעַ, וּבְדַבֵּעַ קְוִדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא לְאַשְׁגָחָא בְּזִכְוָתָהּוּן דִיּוֹשָׁרָאֵל, מַעֲיָן בְּהַהְוָא רֶקִיעַא דְאַתְקָרִי שְׁמִים, דְתִפְנֵן בְּעוֹתָהּוּן דִיּוֹשָׁרָאֵל, וּמְרַחַם עַלְיָהּוּ. דְבָתִיב וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשּׁמִים, מִפְנֵשׁ. בָּנָן אָמַר דָוד, הַלְלוּ אֶת ה' מִן הַשּׁמִים, דְתִמְן הַוְשָׁבָחָתָא

דִּיְשָׁרֶאָל. אַתָּא ר' יְוָחָנָן וְגַשְׁקֵיהַ עַל רִישֵׁיהַ, וּבְרַכְבֵּיהַ, אָמַר מְרַגְּלָא הָרָא תְּהוֹת תְּחֹות יִדְיךָ, מְרַגְּלָא תְּהָא בְּדָרֶךָ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, תָּא חֲזִי, עַבְדִּיךְ קֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא הַרְקִיעַ הַזֹּה, וְעַבְדִּיךְ מְגִנָּה שְׁמִים, דִּי מִמְּנָן תְּחֹתָהִי, רַקְיָא לְעַילָּא, וְשְׁמִינִיא לְתַהָּא. וְעַבְדִּיךְ תְּחֹות אַלְין, שְׁמִינִיא אַחֲרָנִין, דְּאַתְּקָרְזִין רַקְיָא הַשְׁמִים, דְּמִמְּנָן בֵּיהַ כָּל בּוֹצִינִיא דְּגַהְרִין.

תָּא חֲזִי בֵּין רַקְיָא דָא, דְּאַתְּקָרְזִין רַקְיָא הַשְׁמִים, עַד הַרְקִיעַ הַגְּטוּי עַל הַחַיוֹת, אִיתְ תְּלַת מָאָה וְתָשְׁעִין רַקְיָעִין אַחֲרָנִין, וְשְׁבַע אַלְפִּין וְאֶרְבַּע מָאָה וְחַמְשִׁין חֹלוּקִין, סְמִכִּין אַתְּרִין דְּבּוֹצִינִיא אַחֲרָנִין, וּמַאֲלִין בּוֹצִינִיא נְטָל קֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא וְאַנְחָה בְּהָאִי רַקְיָא דְּשָׁמִיא, לְאַנְהָרָא עַל אֶרְעָא.

פָּרָשָׁה ד' (בראשית א') וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תֹּצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינֶה. רַבִּי בָּא פָּתַח בְּהָאִי קָרָא, יְרֵמִיה י' לֹא בְּאֶלְهָ חָלֵק יַעֲקֹב בַּי יוֹצֵר הַכָּל הַוָּא. תָּא חֲזִי, בְּשַׁבְּרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, צָפָה וּרְאָה, שְׁעַתִּידִין יִשְׂרָאֵל לְעַמּוֹד וְלִקְבַּל תּוֹרַתּוֹ, וְגַנְזֵר מְכֻסָּאוֹ כָּל אָוֹתָם הַגְּשָׁמוֹת הַעֲתִידוֹת לְהַגְּתָן בָּהֶם.

וְעַשְׁה לְמַעַלָּה אֹצֶר א', אֲשֶׁר כָּל הַגְּשָׁמוֹת הַגּוֹרוֹזֹת מְכֻסָּאוֹ, עֲוֹמְדוֹת שָׁם. וּקְרָא לוֹ גּוֹפִי הַגְּשָׁמוֹת. וְלֹמַה נִקְרָא גּוֹפִי הַגְּשָׁמוֹת. אָמַר רַבִּי בָּא, מִפְּנֵי שְׁכָל הַגְּשָׁמוֹת בְּשִׁיוֹצָאות מִן הָעוֹלָם הַזֹּה, עוֹשֶׁה לָהֶם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא דִיּוֹקָנָא שֶׁל גּוֹפּוֹת, כְּמוֹ שָׁהִיוּ בָּזָה הָעוֹלָם, וּמְנִיחָם בָּזָה הָאוֹצֶר.

וְזֹה הָאָזֶר, בָּאֵיזֶה מָקוֹם הוּא. אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בַּمְקוּם שֶׁגְנַזְיוֹן גְּשָׁמִים שָׁם, וְגַנְזַיוֹן חַיִם טוֹבִים, וְגַנְקָרָא עֲרָבוֹת. וּבַעֲרָבוֹת יִשְׁגַּנְיוֹם הַרְבָּה, וְגַנְזַיוֹן הַגְּשָׁמֹות שָׁם. וְהָא אָמַר רַבִּי בָּא שָׁאָזֶר אֶחָד הוּא, וְהָכָא תְּגִינִּין גְּנַזְיוֹם.

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, לֹא תִּקְשֵׁי לְךָ, שְׁנַיִם אָזֶרֶת הַמִּזְבְּחָה הַגְּשָׁמֹות, שְׁעַתִּידֵין לְהִגְתָּנוּ בְּגַנְיָן אָדָם. דָּהָא תְּגִינִּין, בְּהַהוּא צִוְּרָה, וּבְהַהְיָה דִּיּוֹקָנָא מִמְּשׁ, שְׁעַתִּיד לְעַמּוֹד בָּזֶה הַעוֹלָם, בְּהַהְיָה דִּיּוֹקָנָה הוּא שָׁם. וְגַנְקָרָא גּוֹפֵה הַגְּשָׁמֹות, מִפְנֵי שְׁעוֹשָׂה לָהֶם גּוֹפֵ, בֶּמוֹ שְׁעַתִּידֵין לְהִיוֹת. וְאָזֶר אֶחָד בְּגַנְדוֹ, לְאוֹתָן הַגְּשָׁמֹות שְׁהָיוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְקִיּוּמוּ הַתּוֹרָה, וְגַנְקָרָא גְּנַזְיוֹן חַיִּים הַעוֹלָם. וְהִיָּנוּ דָּהָה אָמַר רַבִּי שְׁמָעוֹן, בְּגַנְזַיוֹן חַיִּים עַלְמָא תְּהָא פְּלִגְיָא, דְּנַפְּיק מַעַלְמָא דִּין.

תָּנוּ רַבָּנָן, בֶּל יוֹמָא וּיוֹמָא בְּרוֹזָא קָרֵי, אַתְּעַרוּ בְּגַנְיִ קָדִישָׁא עִילָּאתָה, וּעֲבִידָה פּוֹלְחָנָא דְּמָאָרִיכָּוּן, דְּאָפְרִישׁ לְכֹזֶן מִן שָׁאָר עַמִּין, וַיַּהַב בְּכֹזֶן גְּשָׁמְתָא קָדִישָׁא, דְּאַתְּגֹּזֶרֶת מִפּוֹרָסִי יִקְרִיהָ.

אָמַר רַבִּי יְהָדָא, אֵם בֵּן שָׁאָר עַמִּין, גְּשָׁמְתָהוֹן מִאֵן אֶתְרָה. אַזְדְּמָן לֵיהֶ רַבִּי אַלְעָזֶר, אָמַר, תָּא חַיִּ, דְּכַתִּיב נְרָאשִׁת בַּזְּפַח בְּאַפְּיוֹ גְּשָׁמַת חַיִּים, דָּא הִיא גְּשָׁמְתָא קָדִישָׁא, דְּאַתְּגֹּזֶרֶת מִפּוֹרָסִי יִקְרָא דְּמַלְבָּא עִילָּאתָה. מַאי בְּתִיב בֵּיהֶ. (שם) וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיִּה. אָמַר רַבִּי אַלְעָזֶר, זֶה הִיא הַכְּחַתָּה.

שָׁגִיתָן לְבָהּמוֹת וְלְחַיוֹת וְלְדָגִים. שְׁגִבָּרָאת מִן הָאֲדָמָה,
דְּבָתִיב (שם א) תֹּזֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינֶה.

אמָר רַבִּי יַצְחָק, אָוּרִיְתָא אַתְקְבָלָת עַל אָדָם, וְאִמְרָת,
קוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא בָּרָא לְבָרָנֶשׁ, וַיַּהֲבֵב בֵּיהַ נְשָׂמְתָא
קָדִישָׁא, לְמַהְוֵי לִיהְיָה חַיָּן לְעַלְמָא דָאַתִּי, וְהַיָּא אַתְחָור
בְּחוֹבִיהָ לְהַהְוָא נֶפֶשׁ שִׁיחִיתָא, דְּאַתְגָּוָרָת מִן אַרְעָא,
לְבָעִירָתָא וְלְחַיִתָּא.

אמָר רַבִּי יְהוּדָה, מִמְּשֻׁמָּע דְּבָתִיב וְיַהְיָה הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה,
וַיַּעֲשֵׂהוּ לֹא נָאָמָר, אֲלֹא וַיַּהְיָה הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה. מַלְמָד
שַׁהְוָא בְּעַצְמוֹ גָּרָם, לְחַזּוֹר לְאוֹתָה נֶפֶשׁ הַגּוֹרָה מִהָּאֲדָמָה.
אמָר רַבִּי יוֹחָנָן, אָמָר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, אָדָם, אָנִי בָּרָאתִי
אוֹתָה עַלְיוֹן עַל כָּל בְּרִיאָתִי, וְנִפְחָתִי בְּךָ נְשָׂמָת חַיִם,
הַנּוֹתָנָת חַיִם לְבָעֵלֶיהָ, הַגּוֹרָה מִבְּסָפָאי. וְאַתָּה חַזְרָת לְאוֹתָה
נֶפֶשׁ חַיָּה שָׁבָרָאתִי מִן הָאֲדָמָה לְבָהּמוֹת. חַיָּה, מִבָּאָן
וְאַילָּה, כָּל הָעָסָק בְּתֹרְתִּי, וַיִּשְׁמֹר אוֹתָה, אַתָּן לוּ אוֹתָה
הַגְּשָׁמָה הַגּוֹרָה מִבְּסָפָאי, שַׁהְיָא נוֹתָנָת חַיִם לְבָעֵלֶיהָ. וְכָל
אוֹתָם שֶׁלֹּא יַעֲסָקוּ בְּתֹרְתִּי, יְהִי חַלְקָם בְּאוֹתָה נֶפֶשׁ חַיָּה
שְׁבָחָרוּ לְמַעַן יְכֻלוּ עַמָּה.

אמָר רַבִּי יַצְחָק, תָּא חַיִ, מַאי דְּבָתִיב, (קהלת א) מַי יָדָע רוֹח
בְּנֵי הָאָדָם, הַעוֹלָה הִיא לְמַעַלָּה וְרוֹחַ הַבָּהָמָה הַיּוֹרֶת
הִיא לְמַטָּה לְאָרֶץ. רוֹחַ בְּנֵי הָאָדָם הַעוֹלָה הִיא לְמַעַלָּה, דָא
הִיא נְשָׂמְתָא קָדִישָׁא דְּצִדְיקִיָּא. וְרוֹחַ הַבָּהָמָה, דָא הִיא

נֶפֶשׁ חִיְתָא דְאַתְגּוֹרָת מֵן אֲרֻעָא לְבָעִירָא, דְתְשַׁתְצֵי
וְתַחַות לְאַשְׁתְצֵא מֵן עַלְמָא.

אמֶר רַבִּי חִיאָ, אָם בֶּן אֵין לָהֶם נְשָׁמָה לְגַוִּים אֶלָּא אָזְתָה
הַנֶּפֶשׁ הַתְּחִיה. אָמֶר רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן הוּא. אָמֶר רַבִּי
אֶלְעֹזֶר, וְלִישְׁרָאֵל מִן אֵין יְהִבָּא. תֹּוהֶ רַבִּי חִיאָ. אָמֶר רַבִּי
אֶלְעֹזֶר פָּא חִיאָ, דְתַגְנָן בָּא לִיטָהָר מִסְיִיעִין אָזְתוּ. מַאי סִיעָע
יְהִבָּין לִיהֶ, אֶלָּא הַהוּא נְשָׁמָתָא קְדִישָׁא, לְמַהְוִי לִיהֶ סָמָה,
דַּיְהִבָּין לִיהֶ לְסִיעָע לִיהֶ בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא דְאַתִּי.

אמֶר רַבִּי אֶלְעֹזֶר, עַד תְּלִיסָר שְׁנִין, אַשְׁתְּדָלוֹתָה דְבָר נְשָׁ
בַּהֲהוּא נֶפֶשׁ חִיאָתָא. מִתְלִיסָר שְׁנִין וּלְעִילָא, אֵי בְּעִי
לְמַהְוִי זֶבָחָה, יְהִבָּין לִיהֶ הָהִיא נְשָׁמָתָא קְדִישָׁא עַלְאָה,
דְאַתְגּוֹרָת מִבּוֹרָסִי יְקָרָא דְמַלְכָא. אָמֶר רַבִּי יְהוּדָה, הַיָּנוּ
טַעַמָּא דְתַגְנִין, בְּתַלְתַּעַשְׂרָמְבִילָן דְרַחְמָי, בְּמַתְגִּינְתָּא דְרַבִּי
אֶלְעֹזֶר.

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, זָמִין לְמַאֲרִי מַתְגִּינְתָּא לְמִיכְלָל
בְּסֻעַדְתָּא רַבָּה דְעַבְדָּל לְהֹו, וְחַפָּא כָּל בֵּיתָא בְּמַאֲנִי
דִיקָר, וְאַתִּיב לְרַבְגָּן בְּהָאִי גִיסָא, וְהָוָא בְּהָאִי גִיסָא, וְהָוָה
קָא בְּדַח טוּבָא.

אמְרוּ לִיהֶ מַאי בְּדִיחוֹתָא דְמַר בְּהָאִי יוֹמָא דִין מִשְׁאָר יוֹמִין.
אמֶר לְהֹו, דְיוֹמָא דִין נְחַתָּא נְשָׁמָתָא קְדִישָׁא עַילָאָה,
בְּאַרְבָּע גְּדָפִין דְחִיאָתָא, לְרַבִּי אֶלְעֹזֶר בָּרִי, וּבְהִילּוּלָא דָא,
יְהָא לִי בְּדִיחוֹתָא שְׁלִימָתָא.

אותיביה לר' אלעזר בריה לגביה, אמר תיב ברוי תיב,
היוּמָא דִין אַתְ קָדִישָׁא, וּבְעֲדָבָא דְקָדִישָׁין. אמר
רבי שמעון מלחה חה, ואסחר אשא בביותא. נפקי רבנן, חמו
קייטרא דהוה סליק מביקתא כל דהוה יומא.

אתא רבי יוסף בן רבי שמעון בן לקונייא, אשכח לרבען
ההוּ תֹוּהָג, וְקִיְמִי בְשֻׁוּקָא. אמר להו, מאי הוּא.
אמרו ליה, חמי האי קיטרא מאשא דלעילא. האי הוּא
דקא מכתירין יומא דין, בכתר"א קדישא לרבי אלעזר.
וחמו רבנן, ארבע גדרין הנשרא, הנחתו באשא, לאסחר
לייה ולרבו שמעון אבוהו. יתיב תפן רבי יוסף, עד דאול
אשא.

על קדמוני, אמר ליה, אכתרא וסיתרא, גבחותא על
כלא, האי הילולא להו שליימתא. אמר רבי שמעון
מאי דעתיך. אמר רבי יוסף, הא ברתוי לרבי אלעזר ברה.
אמר ודי יהא כד. קראו לרבען וייב ליה ברתיה.
יתבי תפן תלת יומין, ולוּוּ באורייניתא קפיה, ולא שבכו
סתרא דמתניתין, שלא אוליף להו רבי שמעון. אמרו
על ר' שמעון, שלא נתראה קשת בימיו. זה הוא
סימנא בעלמא הוּה.

אמר רבי יצחק, נשמתא היא קיימת בקיומה לעלמין. מה
הקדוש ברוך הוא קיים, אף היא קיימת. אבל על
היא נפשתה חייתה, אמר קרא, (במדבר טו) הברת תברת

הנֶּפֶשׁ הַחְיָה עֹזֶנה בָּהּ.

אמָר רַבִּי יוֹסֵי, מַאי חֹזָא אָוְגָלָום, דָּאָמָר (בראשית ב') וַיְהִי
הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה, וַתַּرְגִּמְתָּ לְרוּחַ מִמְלָא, אֵין נֶפֶשׁ
דְּבַעֲרָתָא הִיא, לְמַה לֹּא מִמְלָלוֹן.

אמָר רַבִּי יַצְחָק, עַל דְּאַתְגְּבָלוֹן מַעֲזָבֵיהֶا רַבָּה דַעֲפָרָא, יַתְיר
מַבְנֵי נְשָׁא, וְלֹא זַקְפֵּין רִישָׁא, וְלֹא מַסְתָּבֵלִין בָּרְקִיעָא
כָּבָנִי נְשָׁא. דְּאַלּוּ אַתְגְּבָלוֹ מַקְלִילָא דַעֲפָרָא כָּבָנִי נְשָׁא,
זַקְפֵּן רִישָׁא וְאַסְתָּבֵלִוּ בָּרְקִיעָא, הוּא מִמְלָלוֹן.

אמָר רַבִּי יוֹסֵי, גַּבְלוֹתָא זַקְפֵּן רִישָׁא תִּינְחָ, אַבְלָל
אַסְתָּבְלוֹתָא בָּרְקִיעָא, לְמַאי. אָמָר לֵיהֶה, הַהוּא סִיוּעָא
רַבָּה דָבָנִי נְשָׁא. תָא חֹזֵי, נַבּוּכְדָנָצָר בְּדַהּוּה טְרִיד, וְהַוּה
בָּעִירָא בְּטוּרִיאָא, לֹא הַוּה לֵיהֶה סִיוּעָא, עַד דְאַסְתָּבֵל
בָּרְקִיעָא, הָדָא הַוּא דְבַתִּיבָב, (הניאל ד') אַגָּא נַבּוּכְדָנָצָר עִינִי
לְשִׁמְיָא נְטָלָת, וְמַנְדָעִי עַלְיִיתִיב. דַעַד לֹא יִסְתַּבֵּל בָּרְקִיעָא,
לֹא הַוּה מַנְדָעִיהֶה עִילּוּיהָ.

אמָר רַבִּי בְּרוּסְפָּרָא, הַגּוּים וְעַמָּא דָאַרְעָא, דְלֹא מַהְימַנִּי
בְּקוֹדְשָׁא בָּרְיךָ הוּא, וְלֹא עַסְקֵי בָּאוּרִיָּתָא, לֵית לְהֹזֶה
בְּרַהְיָה נֶפֶשׁ חַיָּתָא דְאַתְגְּבָקָא מַאֲרָעָא, וְעַל בָּךְ לֵית
לְהֹזֶה מַהְימַנוֹתָא. אַבְלָל יִשְׂרָאֵל דַי מַהְימַנִּי בְּקוֹדְשָׁא בָּרְיךָ
הַוּא, וְעַסְקֵי בָּאוּרִיָּתָא, וְנַטְרֵי פְּקוּדָהִי, אָמָר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הַוּא, (ירמיה י) לֹא בָאֶלְהָה חִלּוֹק יַעֲקֹב וְגַוּ. לֹא יְהִי לְהֹזֶן נֶפֶשׁ
חַיָּתָא, אַבְלָל מָה יְהָא לְהֹזֶן. בַּי יוֹצֵר הַבָּל הַוּא. הַבָּל:

שכינתייה. ואתג'ורת נשמה תא קדיישא מינָה, למשׁוי חילקָא דיעקב. מי הוא, בלומר, הפל הוא נשמה תא, הוαιיל ו Tatgorat minah.

אמר רבי יהודה, اي לעבודת כוכבים ומולות לית מהימנותא, הא תזין דאזי לי טענותהון, חגרין וסומין, ומליין מהין ומרעין, ואיתסאן. אמר ליה, לאובדא להו לעלמא דאתמי, הרא הוא דכתיב, (איוב יב) משניא לגויים ויאברם.

וועוד, הא פגינן (דברים כח) וחלאים רעים וגאננים, מי נאמננים. דעברי מהימנותא. בר מטא זמנא, נפקי מההוא גברא. זומני דאישתבח לאינו טעון. דאיןון איזין במרעהון לטענותהון, ואיתסאן, ואמרי דההוא טענותא הוא העביר.

אמר רבי יהנן, זמנא הרא סח לי יהודאי חד, והו ליה מרעין סגיאין, ולא איתssi, חמא לאינו טעין דהו איזלי במרעהון לטענותהון, ואיתסאן, אמר איזיל התרם, ואף על גב דאיهو אסור, אבל למחמי מי הוא הו.

ואזל התרם, וועל בינויו, ובת תפן בין אינשי דהו מהיין ומרעין. בלהו אדמכו, ואיהו לא אדמיה, עד דחמא חד שטנא, דהוה איזיל בינויו, ומאנני דאסותא בידיה, *) ויהו שי עלי חד וחד, ואיתssi. עבר עלייה, ולא שי עלייה. אמר ליה, מאירי, הא אנא מבני מרעין שי עלי.

אמר ליה לא באלה חלך יעקב, אלאין אתפקדו לי לאובדא להזע לעלמא דאתה, אבל בנווי דיעקב לאו באליין. ומן קדם מה, על כי יוצר הכל הוא. מה היוצא סתר ובני, אף הקדוש ברוך הוא מחי ומPsi, וסתור ובני. נפק והוא גברא, וסח לי עובדא, אמרית בריך רחמנא דשידך התרם למתחמי דא, ולמשמע בדין מפומיה. ובדין סח לי יוסי חרשה.

אמר רבבי יצחק אמר רב אחא, Mai דכתיב (איוב לב) ונשמה שדי תבינם. אלא הנשמה היא מביאה לאדם להכير את קונו, ולהבנiso בתורה ובמעשים טובים, ואשריהם אתם שגננסין בדרכו בתורה, בדרכו נשמה, שבשבילה יוכו לחי העולם הבא, ולמעלת הקדושים.

אמר רבבי יצחק אמר רב אחא, כל העוסק בתורה הוא קונה נשמה מעצמו. היינו דתנין, בא ליטהר מסיעין אותו. אויל להם לרשותם, שהם נדבקים בכח האדמה שהיא נקראת נפש חייה הנבראת מן הארץ, שבשבילה יכלו לעולם ולעולם עולם.

שאל רבוי דוסתאי לרבי אליעזר, אמר ליה, אותה נפש חייה מיini מינה לעלמא דאתה. אמר ליה, לא תימא חבי, אלא אימא מי חי מינה תדר.

תא שמע, אמר רבוי בא, Mai דכתיב, (במדבר טו) הברת תפירת הנפש היה. אלא בהבל נפיק מפומיה דבר נש, שלא יכול לסלקא לעילא, אפילו במלא עיניו,omid

תבָלָה. בְּכֵד הִיא אַוֹתָה הַגֶּפֶשׁ הַחַיָּה, בְּאַוֹתָה הַבָּל שְׁנַכְרַת מִן הַפֶּה מִהְרָה, וִתְבָלָה, וְאִינּוֹ נְרָאָה בְּעוֹלָם, וְהִיא בְּלֹא חַיָּה. אָמַר רַبִּי יוֹסֵי, וְהִא תִּנְזַנֵּן נְפָשׁוֹתָם שֶׁל רְשָׁעִים הֵן הַמְּמוּקִין שְׁבָעוֹלָם. אָמַר לֵיה רַבִּי, שְׁפִיר קָאָמְרָת, שְׁהֵן הַמְּמוּקִות לְבָעֵלְיָהּן, וּמוֹגֻעּוֹת בְּכֵד הַגֶּשֶׁמָה מִעֲבוֹדָת בּוֹרָאָן, שְׁאֵין מַזִּיק לְאַדְמָם אֶלָּא אַוֹתָה הַגֶּפֶשׁ, עַל שְׁנַכְרַתָּה וּבְלִתָּה עַם הַגּוֹפָה. וְאָמַר רַבִּי אָחָא, לֹא תִּנְזַנֵּן חַבִּי, אֶלָּא נְפָשׁוֹתָם שֶׁל רְשָׁעִים בְּשִׁיוֹצָאות מִן הַגּוֹף, הֵן הַמְּמוּקִים שְׁבָעוֹלָם.

אָרְבָּי, וְכֵד וְכֵד שְׁפִיר, בְּשִׁיוֹצָאות מִן הַגּוֹף, אֵז נִמְצָא הַגּוֹק. וְהִיא אֵך מַזִּיק אָוֹתוֹ נְפֶשׁ לְגֹוף. וְהַכְּל תִּמְהִים הַיָּאֵך הֵם אַוֹתָם הַנְּפָשׁוֹת מַזִּיקין שְׁבָעוֹלָם עַל שְׁדָבְקִים בְּבָנֵי אָדָם. תְּנוּ רַבְּנָן, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בֶּן יַעֲקֹב, תָּמָה אָנִי עַל אַנְשֵׁי הַדָּוָר, אֲםַר רַבִּי רַוְבָּם נְעַשִּׂים בְּכִשְׁרוֹת. תָּא חַווִי, מָה בְּתִיבָה, (וַיָּקֹרְא אָ) וְהַתְּקַדֵּשְׁתָּם וְהִיִּתְּם קָדוֹשִׁים, מַלְמָד שְׁאַרְיךָ אָדָם לְקַדֵּשׁ עָצְמוֹ בְּשָׁעַת תְּשִׁמְישׁ.

מַאי קִידוֹשָׁא שְׁיַיךְ הַכָּא. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בֶּן יַעֲקֹב, שְׁלֹא יַעֲשֶׂוּ פְּרִיצָותָא וְחַצִּיפָותָא, וְלֹא לְשׁוּם זְנוּת בְּבָהּוֹת. שְׁהָבָהּוֹת אֵין עוֹשֹׂת אֶלָּא לְכָד.

דָּהָא תִּנְזַנֵּן כָּל הַבּוּל לְשׁוּם זְנוּת, או לְשׁוּם מָה דָאָמַרְנוּ, וְלֹא יִשְׁמֹר אֶת עָצְמוֹ מִאָוֹתָן הַדְּבָרִים הַצְּרִיכִין, דְתִנְינָן בְּמַתְנִיתָא, הַהְוָא עַוְבָּרָא דָאַתִּילִיד, לִיהְוֵי פְּרִיז חַצּוֹף זְנוֹה. רְשָׁע, וְאִינּוֹ בְּכָלְל ּוֹרֶעֶת אַמְתָה.

ובכל הבועל לשם מצוה, ומקדש עצמו, ומכוון לבו לשם שמים. והוא ליה בניין דמעלי, צדיקים וחסידים, יראי שמים, קדישין הָא הוא דכתיב, (שם) והתקדשתם והייתם קדושים.

אמר רבי יהודה, הרשעים על שאינן מולדים אלא לשם זנות, בעזות ובחציפות, אין להם אלא אותה הנפש מהήיה הנטינה לבהמות, שעניהם אינם אלא בבהמה.

אבל צדיקים היודעים לקדש עצם, כתיב בהו (ירמיה ב) ואנבי נטעתיך שורק בלה ורע אמרת. מי אמר רבי אחא, אמרת בכל שאינו מהרהר באשה אחרת, ויש לו אמרת עם אשתו.

רב הונא אמר, לבוין ולקdash עצמו לשם שמים, שנאמר (תהילים כב) אם ה' לא יבנה בית שוא עמלו בזניו בו. בלוmr, אם אין הבונה לשם שמים, לבנות הבית ולהזילד בנים, שוא עמלו בזניו בו, שטבניכם באוטו הولد עמל של שוא. ואיזהו עמל של שוא. זו נפש תה, שתבליה ותברת, בהבל היוצא מן הפה, שהוא שוא, והוא איל והוא מבנiso באותו הولد, הרי עמלו של שוא.

אמר רבי יצחק, אמרת הוא נטריקון. א', אמרת. מ"מ מאיר"ז. תיו', תצמ"ח. בלוmr (תהילים פה) אמרת מאיר תצמ"ח. מי משמע, אמר רבי יצחק, בשעת החיבור, שעריך להיות שם האמת והירוש, בשעה שנתחוויה מאיר

ונתנייסד, ולא בשעה שגניבל. והיינו הדא אמר רב הונא, כל בגין שאין בו יסוד, אינו בלום. ואיזהו יסוד, שעריך האדם בשעת החיבור, בדק אמרן.

רבי זירא אמר, ומנא חדא הויה אולינא במדברא, ואשבחנא חד ערבי, והוא מטיל אכפתיה מטול יסאיין, והוא סבא, ואמרנא ליה, חילא דא בעי למלי עיאורייתא. אמר, לא עבדו לי אבא ואימה בגין קה, אלא לעובדא דא.

דאנא שמעית לאבוי הבשעתא דעבדיד לי, הכהפיה לבר הויה, דיהא ליה חילא לאיתוי עיבורא מן חקלא. ובhai עיטה אימליך בההי שעתא, זהה אנא סבא מאי אייעבר.

אמר רבי יהודה, אשרי מי שאבותיו הרהרו בדבר טוב. מנא לנו, מן בת שבע אם שלמה, דקרה מסהיד עליה, שהוא אם שלמה ממש. משום דאתיכסיד ממנה, מעניינה, ומהרהורה, ומהשתדלותה, שנאמר (משלי לא) מה בר ומה בר בטני וגוי.

איימה תינח, אבוחי מנא לנו. דכתיב (תהלים קכז) שיר המעלות לשלים אם הוא לא יבנה בית שוא עמלו בונו בו. וכי שלמה אמר זהה המזמור. אמר ר' חס ושלום, אלא דוד אמרו ברוח הקדש על שלמה, בשעה שאמר הגביה לדוד, (דברי הימים א כב) הנה בן נולד לך בו, כי שלמה יהיה שמו,

אמר דוד בן אחדר היה ל' מבת שבע, ומata, עבשו אחדר יולד ל', מן שמיא הוא בא. ואמר שריר זה, נתבונן בו לשום שמים, הִקְאָה הוּא רכתייב שריר המעלות לשלה, בשביל שלמה.

אמר אם ה' לא יבנה בית, אם סיעתו לא יסיע בכוונה בשלימה שלי, שאין עמלו בזנו בו, לשוא געמל במו שהיה בראשונה, שעמלנו לשוא, ובגין ההוא חובה מת. ואני אית לי לאתרדא מן ירושלים, ובעוד שאני יצא, אם ה' לא ישמר עיר מכל אדם, שאין שקד שומר. אמר רבי יצחק, שהניח עשר נשים פילגשים לשמור הבית, והוה מה דהוה. ועל כל פנים, שאין שקד שומר.

אמר רבי יהודה, בשビル שלמה נאמר שריר זה, נתבונן דוד עליו לשום שמים. ואמו ג'ב נתבוננה לשום שמים. ויצא מיהם שלמה, רכתייב ביה (דברי הימים א כט) וישב שלמה על כסא ה' למלך. אמר רבי יצחק, לפיך נקרא (משליל לא לא בטוח שכאן המקום) לМОאל, מי לМОאל, במו למו פי. מלמד, ששניהם נתבינו למו אל.

ומבאן למדני, כל המתבונן לשום שמים. באורה שעה, נפיק מגיה בר דמעלי. ומנא לנו, משמואל, שנתבוננה אמו עליו תמיד לשום שמים, רכתייב (שמואל א) וגנתתיו לה', ובן שם ב אל הנער הזה התפלلت. ובן אמר דוד, אם יהיה לי הבן הזה, מכאן יהיה זמין לМОאל. בלוור, נתון הוא לאל.

תנו רבנן, אמר רבי יוסי בן פז, ומנא חדא הוינא איזיל באורה, וערענא בההוא טוּרא דכפר קרדו, והוא גובי בדריחי בחילקיהן, ובאית תפון ליליא דשבתא, ואפוקי שבתא. וחמיتي לאושפיזאי דהוה בעי למשבב עם דביתהו, קאים האי מהך גיסא וצלוי, וקמת היא מהאיך גיסא וצלחת. אמרינא להו, מי צלותכון בשעתא דא.

אמרו לי, עידנא דידן, לוונא משכנת לשבת, ומצליןן צלותנא קמי קודשא בריך הוא, דיהא לנו בר, דיפלה פולחניה, בר דחיל חטא, בר דמעביד פיקודזה, ולא יסטי מאורייתא לימינה ולשמאלא. אמרינא להו, יהא רעווא דיהא לבון בעיתכון, דהא לשום שמים קא עבדתין. אמר רבי יוסי, אחוי אנפי שכינתא, דלבתר יומין ערעית תפון, וחווית ההוא ברא הארץ יליד להו, והוה בר שביע שניין, חמוי לי ביביתה, ולא בעא למלא עמי. אמר ליה אבוח, זיל לך מיה, דגברא רבא הוא.

אמר, מסתfine לאשטעוי בהריה, ולא תקרבא עמי, דהא לא ידענא אי אית ליה נשמה קדיישא, אי לאו. דהבי אוליף לי מורי יומא דין, דכל מאן דלית ליה נשמה קדיישא, אסור לאשטעוי בהריה, ולא תקרבא עמי. אמר ליה, חם ושלום, דגברא רבא וחכימא דדרא הוא.

קרביב גבאי, ולא ספיק למלא עמי, אמר לי אנה חמוי בה,

הנשׁמָתָא חֶרְפָּא אִיתָ בָּהּ, מַיּוֹמִין וְעִירִין, וְלֹא אֲזִדרִיקָת בָּהּ בְּשֻׁעַתָּא דְּנַפְקָת לְעַלְמָא. תֹּוֹהִית. אָמְרִית, בָּהּ הוּא, דְּרוֹיָק הַוִּינָּא, בָּד לְעִינָּא בְּאוֹרִיָּהָא, וְאַתִּיהָבָת בֵּי נְשֶׁמֶתָּא.

אמָר לֵי, יַדְעַת נֶפֶשׁ חַיָּה, דְּאָמָר קָרָא, דְּהַווֹת מִן אַרְעָא,
וְהָא מִשְׁמָעַ נֶפֶשׁ חַיָּה, לְטָה. אָמְרִית, אִימָא בָּרִי.
אמָר, הַכִּי אָמָר לֵי מָוֵרִי, הַהִיא נֶפֶשׁ אֲאָפִיקָת אַרְעָא. וּמִן
אַרְעָא אֲתִגְוָרָת. אֲבָל הִיא חַיִתָּא, לְאַתְנַעֲנָא לְכָאָן
וְלְכָאָן. בָּמָה דְּעַבְדִּין בְּעִירָא וּרְחַשָּׁא, וּכְלָא. אֲבָל לִית בָּהּ
סּוּכְלַתְנוֹתָא וְחַכְמָתָא בְּפּוֹלְחָנָא דְּקוֹידְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא, דְּלֹא
אֲתִבְרִיאָת אֶלָּא לְבָעִירָא וּלְחַיִתָּא, לְאַתְנַעֲנָא בָּהּ בְּלֹא
סּוּכְלַתְנוֹ, וְלֹא שְׂתַצְאָה, בָּד תְּפֻוקָּה, בְּהָאִי הַבָּל דְּפּוֹמָא.
אָמְרִית לֵיהָ בָּרִי, מִאן הַוָּא רְבָה. אָמָר לֵי רְבִי אַלְכְּסְנְדְּרָא.
אָמְרִית לֵיהָ, וְמָה לְעֵית יוֹמָא דִין. אָמָר לֵי, הָאִי
קָרָא דְּכְתִיב, (תְּהִלִּים קִי) רְאִישָׁתָּא חַכְמָה יְרָאָת הֵי שְׁבָל טֹוב
לְכָל עוֹשֵׁיָם. בָּקָד אָמָר רְבִי אַלְכְּסְנְדְּרָא, מָה הַוָּא חַכְמָה.
הַוָּא שְׁמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הַוָּא. וְהַוָּא חַכְמָה. וּמְעוֹלָם לֹא
גִּילָה לְשׁוֹם אָדָם, וְלֹא עֲתִיד לְהַגְלוֹת, אֶלָּא קִצְתָּה הַיְמָנָה
לְמַשָּׁה לְבָד.

וְלֹא עַמְד עַל בָּל יַדְעַתָּה, אֶלָּא עַמְד עַל מָה שְׁלָא עַמְד אָדָם,
עַל הָאִי רְאִישָׁת, שְׁהִיא חַכְמָה. דְּכְתִיב בֵּיהָ בְּמַשָּׁה,
(דברים לג) וַיָּרָא רְאִישָׁת לוֹ, וְזֹהוּ חַכְמָה.

ואם תאמר, הא כתיב (מלככים א ח) וזה נתן חכמה לשולמה. תא חוו, לא כתיב נתן חכמה, אלא חכמה, שעמד על קצת אמיתתך. המשיח עתיד לדעת קצתו, דכתיב ביה, (ישעה יא) ונחלה עליו רוחה רוח חכמה וbijna בו.

והחכמה היא ראשית הכל, וקדם הכל, אבל יראת ה', שביל טוב. בלומר, היראה נשארה בשבל ובינה, לדעת ולחקור יראת ה'. לכל עושיהם, לעוזה המצוות ביראה בתחלתה, עד שירגיל עצמו לעשות אהבה. אמרתי לו, מר אהבתך, מה שמח. אמר לי, אהבה. אמרתי לו, מר אהבה, וקריתי עליו, (ירמיה לא) ואהבת עולם אהבתך. ואננא זכינא למחמי לרבע אדא בריה, וסחינא ליה. האי.

אמר רבי יעקב בר אידי, חכם היה אדם הראשון, שהיה מביר ויודע לכל מי שהיה בו נפש חייה, וכי היה בו נשמה, כשהוא יצא הבהיר את כלם. אך הוא דכתיב (בראשית ב) וכל אשר יקרה לו האדם נפש חייה, למי שאיןו יודע ומביר בעבודת בוראו. וכך הוא עד היום, מי שאיןו יודע ומביר בעבודת בוראו, ואיןו עוסק בתורה, הוא יש לו נפש חייה, ולא נשמה.

אמר רבי יהודה, אף על גב דהאי נפש חייה אית בហמות ובחיות ובמיגיהם, והתרים לבני אדם, חם הקדוש

ברוך הוא עליהם בימותם, שלא יצערום לאותם בעלי נפש היהה. דليلת לך כל אינש, דليلת בית נפש היה, כדי שישוב לעבוד בוראו, להבדיל עצמו משאר כל אדם, כדי להתעסק בתורה ובמצוות, שמרוייח בזה הנשמה הקדושה. לפיכך האי טבחא, דנפקא נבילה או טריפה מתחות ידויה. זמנא חדא, ממשמתין ליה. שנית, מעביריןן ליה. שלישית, מבריזין עלייה בשוקי, דכל מה השחית הוא טריפה. ולעולים לא נוקים ליה לטבחא.

אמר רבי יצחק, וכי על זמנא חדא לא ליungiיש בר מהאי. זהא תנינן, האי טבחא דלא סר סבינה קמי חכם, ממשמתין ומעבירין ליה, ומבריזין אبشرיה דטרפה היא, ומה על סבינה דלא נמצאת יפה הוא בך. על מי שיצאה נבללה או טרפה מתחת ידו, אין דין ממשמתין ליה ומעבירין ליה, ומבריזין אبشرיה דטרפה.

אמר רבי יוסף, אנא חמית לרבי יהודה דומאין לרבי יוסף ורבנן, והזיה טבחא, ורבנן אבא קרין ליה. זביבים ההוא תרגנולטה, וגتابינו לתרי סימני, ובדקו ואשכחו דביבים חד סימנא, וחדר לא נבים.

אמר ליה רבי יהודה, על מה אתבעונת. אמר, על תרין סימני. אמר, זהא אנא אשכחנא חד נבים. אלא בשרא הויא דברשה, ואת לא תהא טבחא מפאנן ולהלאה. ואף על גב דלא בעינה בזונה בשחיטה.

אמר ליה ר' יוסי, הַפּוֹנֶה לְאוֹ לְהָאִי אִתְמָר, אֲלֹא כְּפּוֹנֶה דָּקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא, הַנְּגִיבִים לְשָׁמִים, וְלֹא לְשָׁוֹם פְּתִיגָּם אַחֲרָנוֹ. אֲבָל נִתְבּוּן לְתַרְיִ סִימְגִּי, וְשִׁחְיִת חָד, מוֹתָר הוּא בְּדִיעָבָד. דְּתַגְנָן, הַשׂוֹחֵט אֶחָד בְּעֻזָּה, דִּיעָבָד אֵין, לְבִתְחָלָה לֹא.

אמר רבי יעקב, תא חִזֵּי, בֶּל מָה שְׁגַבָּרָא מִזּוֹ הַגֶּפֶשׁ הַחַיָּה, הַתִּירְוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְבָנֵי אָדָם, מִפְנֵי שָׁאַיִן לְהָם נִשְׁמָה לְדִעָת וְלְהַכְּרִיר בְּעִבּוּדָת בָּזָרָם. דָּא לְמַלְיִ הָוֵא לְהָוֵא נִשְׁמָה, לֹא הַוְּתָרָגוּ.

שָׁאל רַבִּי אָבָא לַרְבִּי חִיאָ, אָמְרִיתָנוּ דְּנִשְׁמָתָא לֹא עִיל בְּבָר נִשְׁ, עַד דִּיסְתָּבֵל בְּפּוֹלְחָנָא דָקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא, וּבְרִין לְהָוֵי לִיהְיָה נִשְׁמָתָא, אָמְרִיתָנוּ דְּנִשְׁמָתָא הִיא קְדִישָׁא, מַעֲלִיא עַל פּוֹלָא. אִם בֵּן מַאי הָאִי דָא מַר קָרָא, (שם ז) בֶּל אֲשֶׁר נִשְׁמָת רוח חַיִם בְּאָפִיו מִכָּל אֲשֶׁר בְּחַרְבָּה מַתָּה. לְמַה מַתָּה, הַוְּאֵיל וְהָוֵה לְהָוֵא נִשְׁמָתָא, הָוֵה לְהָוֵא לְאַשְׁתּוּבָא. לֹא הָוֵה בִּידֵיה.

אַתָּה וְשִׁילּוּה לַרְבִּי אֶלְעֹזֵר בֶּרְיֵ שְׁמַעַן, אָמְרָ לֵיהְ בְּךָ הוּא וְדָאי, וְקָרָא מִסְיִיעַ לָזֶן, דְּהָבִי אָמַר אָבּוֹי, דְּכָר אָתִי טַוְּפָנָא לֹא הָוֵה בָּר נִשְׁ שְׁדֵעַבְּיַד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּגִינִּיהָ, בָּר מַנְחָה וּבְנוּהָהִי. וּזְבוֹתָהָזָן לֹא הָוֵה, אֲלֹא לְאַגְּנִין עַלְיהָזָן וּעַל בְּתִיהָזָן, וְלֹא הָוֵה סָגִי זְכוֹתָהָזָן בְּלֹא, לְאַגְּנָא עַל בְּלֹא דָרָא. וְאַגְּנָן דְּהָוֵן וּבְאַיִן בְּקָדְמִיתָא, בְּגַזְוָן חָנָךְ וַיַּרְדָּ, דְּהָוֵן לְהָוֵן.

גְּשֻׁמָּתָא, וְחַזִּין לְמַעֲבֵד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּגִנִּיהוֹן,
מִיתוֹ מִקְרָמָת דָּנָא. וְהַיָּנוּ דָא מֵאָמֵר קָרָא, כֹּל אֲשֶׁר גְּשֻׁמָּת רוח
חַיִם בְּאָפִיו, דַעַל אַינְנוּ דְגְשֻׁמָּתָא קְדִישָׁא הַתָּה בָהוּ. דְלֹא
תִּמְאָ דַעַל אַלְיאַן דְהָווּ בְטוּפְנָא אָמֵר קָרָא. אַלְאָ אַתָּא קָרָא,
וְאָמֵר, מִכָּל אֲשֶׁר בְּחַרְבָּה מַתָּו, שְׁלָא הִיּוּ בִּימֵי דָוָר הַמִּבּוֹל,
וְלֹא בְאָתוֹ זָמָן, אַלְאָ בְּחַרְבָּה מַתָּו, בְלוֹמֵר בְּבָר נְסִטְלָקוּ מִן
הַעוֹלָם, וְלֹא גְשֻׁתִיְיר בְּעוֹלָם צְדִיק לְהַגִּין עַל דָוָר, וְאוֹ גְעַשָּׂה
דִין בְּרַשְׁעִים.

אָמֵר לֵיה ר' חִיא לְרַבִּי אָבָא, לֹא אָמְרִית לְךָ דְהָאי
גַּוְלְגָלָתָא דְרַהֲבָא דְהָוָא מִמְּאִרְיָהוֹן דְמִתְגִּיתִין. לִימָא,
וְכָאַין אַתָּוּ מִמְּאִרְיָהוֹן דְמִתְגִּיתִין, סְגִי חַוְלָקִיהוֹן עַל כָּוָל
לְעַלְמָא דָאַתִּי.

עוֹד אָמֵר רַבִּי אָלָעָזָר, מַאי דְבָתִיב. (תהלים קט) הַלְלוּהוּ בְתִקְעָ
שׁוֹפֵר הַלְלוּהָיוּ בְגַנְבָּל וּבְגַנוּר הַלְלוּהָיוּ בְתָוּרָפָ וּמְהוֹל
הַלְלוּהָיוּ בְמַגִּים וּוֹגָב. וּבַיְצָרִיךְ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְהָאי.
אַלְאָ אָמֵר דָוָד, כֹּל מַה שְׁתַשְׁבָּחוּ לְקַפְּיִ קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בְּהַגִּי מִגִּי זָמָר, אַינוּ בְלָוָם. כְּאָדָם הָאָמֵר לְחַבְרוֹ,
עַבְשִׁיו עָשָׂה זֶה וַיְהָ, וּכֹל מַה שְׁתַעֲשֶׂה אַינוּ בְלָוָם, עד
שְׁתַעֲשֶׂה דָבָר בְּלוֹזָנִי. בֶּה אָמֵר דָוָד, הַלְלוּהוּ בְצַלְצָלִי שְׁמַע
הַלְלוּהוּ בְצַלְצָלִי תְּרוֹעָה, בְלוֹמֵר אַינוּ הַלְלוֹג, אַלְאָ מַהוּ הַלְלוֹג,
כֹּל הַגְּשָׁמָה תַּהֲלֵל יְהָה הַלְלוּיָה. וְהַאֲחָר אַינוּ בְלָוָם, אַלְאָ
הַלְלוֹל הַגְּשָׁמָה, הַדָּא הוּא דְבָתִיב, (שם) כֹּל הַגְּשָׁמָה תַּהֲלֵל יְהָה

הַלְלוּיָה.

* ט (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְקֻוּ הַמִּינִים וְגוּ, רַבֵּן פָּתָחִי בְּהָאֵי קָרָא, (תהלים מו) לְכֹו חֹזֶה מִפְעָלוֹת אֱלֹהִים אֲשֶׁר שְׁם שְׁמוֹת בָּאָרֶץ. אמר רבי אבא, בא וראה, שלא במדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם. מדת בשר ודם מעשיו מבליין אותו. אבל הקדוש ברוך הוא, מבלה את מעשיו. והיינו דאמירה חננה, (שמואל א ב) אֵין קָדוֹשׁ כֵּה, כִּי אֵין בְּלִתָּה. מאי כי אין בלתה. אל תקרי בלתה, אלא בלותה. בך הוא בתיב, לכו חזו מפעלות אלhim וגו, אמר רבי אבא, עובדי דקודשא ברייך הוא דעבד לו בعلמא דין, דוד מלכא היה בהתקהלא, ואמר לכו חזו, בזאו מבעי ליה.

אלא אמר דוד, כל דיבורי ארעה דיב בעלמא דין, זילו, זילו מרישא דעלמא עד סופיה, ותשבחין עובדי הקדוש ברוך הוא, בעובדי ברישא דעלמא, בך עובדי בסיני דעלמא, מיתה דיורין בעלמא, אי זכו, מותיב להו ולבנייתו ולבני בנייתו עד סופה דעלמא. לא זכו, מחריב להו מגנון. וההוא אתרא, וההוא קרתא, לא אתרני לעלמיין. לאחזה לבני נשא, דאתר חייביא היה ההוא אתר, והקדוש ברוך הוא עבר ביה דינא, הרא הוא דכתיב אשר שם שמות באָרֶץ.

דבר אחר, לכו חזו מפעלות אלhim, אמר רבי פנחים, מה

ראה ה' דוד דאמר מפעולות אליהם, ולא אמר מפעולות
ה'. אלא בשמה של אליהם, אשתכלל עובדא בדברראשית. ובד
ברא קודשא בריך הוא עלמא, והוא מיא איזלין ונחתין ובד
רמא ארעה לחתתא, רמא לה בין מיא, והות טמירותא,
וארקנישא בין מיא.

ועבד הקדוש ברוך הוא את בנו את, אורחיה וטבעיה
דעלמא, דמיא קלילן, וארעא יקירה. ומאנ דאיידו
יקירה נחית לחתתא. וקלילא סליק לעילא. אבל הקדוש
ברוך הוא, לאחזהה אהוה ועוזבדי לבני נשא, ארבעין
ונחית מיא דקלילן לחתתא, וארעא דאייה יקירה, סליק
לעילא, על קלילא. ה' הוא דכתיב, (תהלים קל) לרוקע
הארץ על המים. קלומר, מיא דאיןון קלילין, לחתתא.
וארעה, דאייה יקירה, לעילא.

ועוד, דמיין מיא אחוי ואפיק יבשתה, דליית ארוח ארעה
לאסקא מנו מיא יבשתה, אלא לחותתא. ובד אפיק
יבשתה מביין מיא, קרא שמה הארץ. ה' הוא דכתיב,
(בראשית א) ויקרא אליהם ליבשה הארץ.

וთנא, ז' שמות קרא לה: הארץ. אדמה. גיא. נושא. ציה.
ארקה. תבל. גדור שוכנים תבל, דכתיב (תהלים ט)
והוא ישפט תבל בצדך. ה' הוא דכתיב, אשר שם שמות
בארץ. אר"י, ז' רקיעים ברא הקדוש ברוך הוא, בוגדים
ברא ז' ארמות. ותנא, הארץ אחת ממש, הוציאו המים,

וממִנָּה נָתַהוּ ז' אֶרְצֹות, בְּדָאָמָר.

אמָר רַבִּי יוֹסֵי, מֵיאָ הַוּ יִסּוּדָא דְכֹלָא. בְּגַין דְאַשְׁבַּחַן דְעִיקָּרָא דְכָל עֲזַבְדָּהִ דְבָרָאשִׁית הַוּ מִיאָ. וְתַאֲנָא, בְּתִחְלַה הַיּוֹ הַמִּים מִפּוֹזָרִין תְּחַת הַשָּׁמַיִם, עַד שְׁגַעַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בָּהֶם, וְהַבְּנִיסָּם וְאַסְפָּם אֶל מִקּוֹם אֶחָד. הַדָּא הוּא דְבָתִיב יִקּוּוּ הַמִּים מִתְּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מִקּוֹם אֶחָד וְתַרְאָה הַיְבָשָׂה. וְלֹאָמָר כֵּד נִתְפּוּרּוּ בְמִתְחַלָּה, וְרַקֵּעַ הָאָרֶץ עַל הַמִּים, הַדָּא הוּא דְבָתִיב, לְרוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמִּים כִּי לְעוֹלָם חָסֶדוֹ.

אמָר עוֹלָא, וּכְיַי לְמַאי צְרִיךְ חַסְדָּה הַכָּא, דְבָתִיב לְרוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמִּים כָּל"ח. אָמָר רַבִּי יוֹסֵי, חַסְדָּן גָּדוֹל עֲשָׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ, שְׁהַעֲמִיד הָאָרֶץ עַל הַמִּים, שְׁאֵלָמְלָא לֹא הִתְהַגֵּד הָאָרֶץ מִלְמֻעָלה, הִיה הַעוֹלָם מִטּוֹשֶׁטֶשׁ בְּבַת אֶחָת.

אמָר רַבִּי חַסְדָּא, אַלְמָלָא כֵּה, לֹא הִי בְּנֵי אָדָם נוֹטְעִין וְחוֹרְשִׁין וְזֹרְעִין, עֲכָשֵׂיו שְׁהָאָרֶץ לְמֻעָלה, נוֹטְעִין וְזֹרְעִין, וְהָאָרֶץ עוֹמֶדֶת בְּכַתָּה וּבְקִוְמָה, מִפְנִי לְחוֹתָה הַמִּים אֲשֶׁר מִתְּחַת לְאָרֶץ. וּמְלֻמְטָה יוֹצָאֵין בְּמַה נְהֻרוֹת, בְּמַה מְעִינּוֹת, בְּמַה מְקוֹוֹות, לְדִשְׁנוֹ בְּלַעַלְמָן וּלְהַצְמִיחַ הַבָּל. וְזֹהֵי הַחַסְדָּשׁ שְׁעָשָׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עִם בְּרִיּוֹתָיו, וְעִם בְּלַעַלְמָן.

*^{תנו רבנן, יומא חד, הוה יתיב רבבי שמעון אבבא דתירעא}

דָלוֹד, וְהוּוּ תִפְנֵן רַבִי יוֹסֵי וְרַבִי חָנִי וְרַבִי אֶלְעָזָר בְּרִיהַה. אֲתָא רַבִי פְנַחַם, אָמַר לֵיהַ הָא בּוֹצִינָא דְמִתְנִיתָא אָתִי, קָם רַבִי שְׁמֻעוֹן אֲוֹתְבֵיהַ גְבִיהַה. אָמַר לֵיהַ, מַאי יוֹמָא דַיַּן מֵשָׁאָר יוֹמַין, דָאתַ שְׁתִיקָה, וְלִיתַ פּוֹמַד מַנְטָף מַתְקָא דְדוֹבְשָׂא דְחַכְמָתָא.

אָמַר לֵיהַ, מִסְתַבֵּל הָיוֹת בְּלַבָּאִי, הָאִי דְאָמַר יְחִזּוּקָאֵל, (יחזקאל א) וְאַשְׁמַע קֹול בְּגַפְיָהּם בְּקוּל מִים רַבִּים בְּקוּל שְׁדֵי, שְׁקָל לֵיהַ לִמְים רַבִּים, וְשְׁקָל לֵיהַ לִקֹּול שְׁדֵי, וְשְׁמַע מִינָה בְּקוּל מִים רַבִּים, בְּקוּל שְׁדֵי הוּא. אָמַר לֵיהַ עַל דָא הַוְהָנָא עַלְהָ, דְלָא הוּוּ שְׁפָוֹתִיךְ מַרְחַשֵּין בְּרוֹזִין עַלְאַין.

אָמַר לֵיהַ הָא רְזָא דְרַתִּיכָא קְדִישָׁא הוּא. תָא חִזִּין, דְתַנֵּן בְּמִתְנִיתֵין דִידָן, אַרְבָּע מְלָאכִין קְדִישֵין, גְטָלִין בְּמַטְלָנוּהָי דְכּוֹרָסָא יְקָרָא דְמַלְבָּא קְדִישָׁא, וּמְאָן אַיּוֹן מְלָאכִין. אַיּוֹן דְאַתְקָרּוֹן חִיּוֹתָא קְדִישָׁא. וְאַיּוֹן אַרְבָּע, אַיּוֹן יְקִירִין וְעַילְאַין עַל כָּל שְׁאָר מְלָאכִין, בְּרַ מְחָר. וְאֵיתַ דְאָמְרִי דְחָרָד הוּא מְאַיְלַין אַרְבָּע, וְלָא בְּךָ הוּא, דְהָכִי אֲשֶׁרְבָּן בְּסְפָרָא דְחַכְמָתָא דְשְׁלָמָה מְלָבָא.

וְאַיְלַין אַרְבָּע בְּדַ מִתְבָּנֵפִי בְּכִינּוֹפִיָּא בְּמַטְלָנוּהָן, מִשְׁתַמְעָה בְּכָל רְקִיעָא קָל מַטְלָנוּהָן, בְּכָל מְלָאכִין סְגִיאַין עַילְאַין, דְאַתְקָרּוֹן אַלְפָ אַלְפִין, וְרַבּוּ רְבָבָן. וּבְהָוָא קָלָא דְהָהָוָא שְׁמַשָּׁא חָרָד, דְמִשְׁמַשָּׁ קְמִיהָ דְמַלְבָּא עַילְאָה. וְהָוָא בְּכִינּוֹפִיָּא דְאַיּוֹן מִתְבָּנֵפִי, בְּעִידָנָא דָאתַי לְאַשְׁפָעָה עַלְיהָן

טיבו ויקר מלְבָהּוֹן.

בכה רבינו פנחים ואמר, בקהלdea דקלדייטין, גלי芬ן דאמיד גתזיריטה, בבד מסתלקין הויה. במתו מינך אשליים פסוקא.

אמיר, קול המולה בקול מהנה. מיי קול המולה. הבי תנינן, בבד משבחון לקודשא בריך הוא, כל מלאה דאיינון משבחין קפיה, במלחה דתושבחתא דמשריתה דישראל, בבד משבחון לייה לחתא.

בעמדם תרפינה בגביהן, האי בעמדם, במו (איוב לב) עמדו ולא ענו עוד. בבד האי משריתה דישראל לא משבחון להקדוש ברוך הוא לחתא, מיד תרפינה בגביהן. מתרפנן חיליהן דהאי בגופיא קדישא, ולית להו חיליא לשבחה תושבחתא שלימתא קפיה.

ועוז קרא אחר דמסיע להאי, הבתיב (יחזקאל א) ויהי קול מעל לרקייע אשר על ראשם וגוי, ויהי קול זה קולו של יעקב. בשפרבין בתפללה להיכן סלקא, מעל לרקייע אשר על ראשם של חיות, שם מנוחת תפלהן של צדיקים.

ובשפוסקים להשמי קולם ולהתפלל ולקרות בתורה, מה בתיב. בעמדם, בלומר בשתי קורתם מהתורה וממן התפללה, תרפינה בגביהן של היהות בדק אמרן. אמר לייה, מטול ביןอาทית למשות מפומח, רוח חכמתא, שוריא, ושלמא דלעילא דיהב בה.

אמָר רַבִּי יְהוֹדָה, יָקוֹו הַמִּים, בְּכוּ זֶה שְׁמִינִיחִים הַאוֹמְנִים לְבִנּוֹת הַבְּנִין, שֶׁלֹּא יֵצֵא חַווֵּן מִפְּנֵי לְבָאָן וְלְבָאָן. כֵּךְ עַשְׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, קַו לְמִים, שֶׁלֹּא יֵצְאוּ מִשְׁפְּתָם לְבָאָן וְלְבָאָן. הַדָּא הוּא דְבָתִיב, (אוֹבָל ח) וְאָמָר עַד פָּה תָּבָא וְלֹא תִּסְיף.

וְתַּאֲגַנָּא, גְּבוּל הַגְּבִיל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לִים. וְאֵי זֶה גְּבוּל.
רַבִּי אַבָּא אָמָר, זֶה הַחֹול, דְּכַתִּיב (ירמיה ח) אֲשֶׁר שְׁמַתִּי חֹול גְּבוּל לִים. וּבְשֻׁרוֹאִים זֶה הַחֹול, חֹזְרִים לְאַחֲרָה, וְאַיִּם יוֹצְאִים לְחוֹזֵי, מִאַתָּה הַקּוֹ שְׁגַתֵּן לָהֶם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא.

אמָר רַבִּי יִצְחָק, בָּא וַרְאָה בָּמָה הוּא עִקְּרָא דְעַלְמָא מִיא,
דְּהָא שְׁמִים נִטְלָו שֶׁמָּא מְגַהֵּן, מִיּוּם שְׁמִיּוּם. וְלֹפֶת,
אמָר רַבִּי יִצְחָק שְׁהָסִיף הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל הַמִּים אֲשֶׁר
וּבְרָא מִפְּנֵו הַשְׁמִים, בְּלוֹמֵר, אַשׁ וּמִים.

* **אמָר רַבִּי יְהִדָּאִי, לֹאוּ הַכִּי, דְּהָא מְחַבֵּבָתָא דְקַמְּיִ קְוִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אִתְּבָרְוָן שְׁמִים.** אמר רַבִּי אַלְעָזָר, וּשְׁפִיר קָאָמָר רַבִּי יִצְחָק, וְלֹא קְשִׁיא, בְּמַאי דְאָמָר רַבִּי יְהִדָּאִי. וּבְדַעַת מִהוּ מִים, תְּנַדְּעַ עִקְּרָא דְמִילְתָּא.

וּבְדַעַת רַבִּי בָּא, עַל לְקַמְּיִה ר' יְהוֹדָה וָר' חִיאָא, אָמְרוּ לַיְהָ, לִיְמָא לֹז מַר עִקְּרָא דְחַדְמָה, מַאֲנִינוֹן רַזְוֵין עַילְלָאֵין, אָמָר, אִימָא חַד מַלְהָ, וּטְבָל מַאֲנָן דִּיהְוִי לַיְהָ לְבָא לְמַנְדָע.

אמירין מארין דרזוֹא דמתניתא, דהאי מאן דבעי למנדע ולאסתקלא בלביה, מחייבתא דמלבא עלאה, ינדע בקדמיתא מהו מים. ומאן דבעי למנדע מהו קרישותא דכורסיה, יסתכל בקיומא דמלטה, דכתיב (במדבר יח) ברית מלך עולם היא. ומתרין אלין, יסתכל בחכמתא קדישא דלעילא.

אמר רבי אבא, מאן דבעי למנדע עניינה דקיומא דעלמא בגין, לינדע עניינה דמלחה, דarthning משמשא, דאתמני תהותיה דמאריה, ינדע מהו, והיה יתמה בmia, ויסתכל בחכמתא.

אמר רבי יצחק אמר רב, הגי קלודטי, דזקפני בלודטיהון mia ומלחה, עניינה דגהוריתא, בוצינתא הוות, לאסתקלא בחכמתא.

דבר אחר (בראשית) ויאמר אלhim יקו הרים מתחת השמים אל מקום אחר, רב פ hath, (תהלים צג) מקולות מים רבים אדרירים משברי ים אדריר במרום ה', מקולות מים רבים, בשאמר הקדוש ברוך הוא למים, שיתבגסו במקום אחר, הי מושטטים לבן ולבן, ונתנו למללה.

אמר רבי יצחק בהאי שעטנא נטלו mia לארעא, דהוות בניים בהו, והו מחייבין לה. אמר להם הקדוש ברוך הוא, לא בך, אלא הקנסו בלבם אל מקום אחד ותראה היבשה. ממש דיבשתא הוות ארעה קודם, בלי לייחותא,

בֵּין מֵיאָ. יְבִשָּׁה לֹא בַּתִּיבָּ, אֲלֹא הַיְבָשָׁה.

וְהוּא מֵיאָ אֶזְוָלִין גְּבָהִין וְנַחֲתִין, וּמְשֻׁמְעִין קְלִיהָן לְסִינִיפִי
שְׁמִיאָ, עַד שְׁגָעָר בְּהַם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְהַכְּנִיסָם
לְתַהּוּם, וְתִמְןָה הִיא בְּנִישׁוֹתָא דְמֵיאָ. וְעַד בָּעֵן קְלִיהָן לֹא
שְׁבִיךָ, וְקָרָא לְהֹו יְמִים. וּכְדֵי אַינְנוּ גְּבָהִין תִּמְןָה בְּאַתְרָא
הַהוּא, אַתְרָא תַּוקְפִּיהָן, וְנַחֲתִין וְלֹא נַפְקִין לְבָרָר, מְדַחְילָו
דְּתַקְיִפְתָּא דְמָאִירִיהָן, הָדָא הוּא דְבַתִּיבָּ, (שם) אֲדִירִים
מְשִׁבְרִי יָם אֲדִיר בְּמַרְום הָן.

אמָר רַבִּי יוֹסֵי, וְאָמָן בַּן מַאי בְּתִיבָּ אֶחָרָיו, עַדּוֹתֵיכָה נָאָמָנוּ
מַאֲדָל בְּיִתְךָ נָאָהָ קָדְשָׁ, מַאי בְּעֵי פְּסוֹקָא דָא,
לְפְסוֹקָא דְלַעַילָּא. אָמָר רַבִּי יַצְחָק, אָמָר דָוד, רַבְּנוֹנוֹ שֶׁל
עוֹלָם, עֲדוֹת שְׁעִשִּׁית בְּמַעֲשָׂה בְּרָאשִׁית, הֵם אָמָת, לְהֻדִּיד
עַלְיָהָם בְּכָל יוֹם. דָהָא תִּגְנִין, בְּלָהָטָעֵיד בְּמַעֲשָׂה בְּרָאשִׁית
בְּכָל יוֹם, מַוְּבָּטָח לוֹ שְׁהָוָא בַּן עַה"ב.

וְאָמָר דָוד, אַתָּה הוּא שְׁעִשִּׁית אֶת כָּל הָעוֹלָם, וְעִשִּׁית אֶת
הַמִּים, וְהַמִּים הִיוֹ מַכְפִּין אֶת הָעוֹלָם מִהְרָבוֹי שְׁבָהָם,
וְעִשִּׁית לְהָם שְׁיִתְבָּגֵסוּ בְּצָמָצּוֹם בְּלָם אֶל מִקּוֹם אֶחָד. בֶּה יְהִי
רְצֽוֹן מַלְפְנִיהָ, שְׁשִׁבְכִינְתָךְ שְׁהִיא מַלְאָה בְּלָהָטָעֵיד בְּלָוָן,
שְׁתַצְמִצְמִצָּם אָוֹתָה בְּבִיתְךָ, שְׁיִוְתָר רָאוּי הוּא לְהִיוֹת שָׁם. הָדָא
הַוְאָ דְבַתִּיבָּ, לְבִיתְךָ נָאָהָ קָדְשָׁ, וְלֹא לִזְמָן מוּעָט, אֲלֹא
לְאוֹרֶךְ יְמִים.

דָבָר אַחֲרָיו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְקוּנוּ הַמִּים מִתְחַת הַשְׁמִים אֶל

מָקוֹם אֶחָד וַתִּרְאָה הַיְבָשָׁה. ר' תנחים פתח בהאי קרא, (ישעה נ) הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסド נאנספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק. תמן תנינן, כשהקדוש ברוך הוא מסתכל בעולם, וראה שאין בני אדם זכאים, ורשעים הרבה פורחים בעולם, אין עוזה דין בעולם. אמר רבי תנחים, בעובדא דגופא עם נשמה תא,

עבד הקדוש ברוך הוא עם דרא.

אמר רבי יצחק האיך. אמר ליה, כי האי גוונא, צדיקיא איןון נשמה תא, וחביביא איןון גופא, بد מסתכל הקדוש ברוך הוא בעולם, נטיל נשמה תא, ואשתאר גופא לסרחנא דבשרה. ומאי נטיל, נטיל לנשמה תא, דאיןון צדיקיא, וישתארוון גופא דאיןון חביביא.

אמר רבי תנחים, הדא הוא דכתיב ויאמר אללים יקו המים, אלו הצדיקים, הנאנספים לבית עולם, שהיה מקום אחד מיוחדר להם למעלותם. ובר יתבגשון לעולם דאתה, Mai כתיב, ותראה היבשה, שהם הרשעים, בלי מעשה, שאין מי שיגין עליהם, ויבטה עליהם. במא דאת אמר, ויראו כל העדה כי גוע אהרן, אל תקורי ויראו, אלא וניראו.

דהא תנינן, אמר רבי יצחק אמר רב, ואמרי לה אמר רבי יהודה אמר רב, כל זמן שהצדיקים בדור, אין מדת הדין יכולת לשלט בהם. הדא הוא דכתיב, (תהלים קו) ויאמר

להשמדם לولي משה בחירו עמד בפֶּרְצָה לִפְנֵי לְהַשְׁיב
חֲמַתּו מִהְשָׁחִית. וּבְשַׁהֲקֹדֶשׁ בָּרוּךְ הוּא רוץ' לְעַשּׂות דִין
בְּרַשְׁעִים, מְסֻלָּק הַצְדִיקִים מִבְינֵיהֶם, וְאֵז עוֹשָׂה דִין
בְּרַשְׁעִים.

מְשֻלָּל לְמִדְתַת הַדִין, לְמַלְךָ שְׁהִיה לוּ פְּרִידֶס, יוֹמָא חֶר עַל
לִגְנִיגִיה, וְחַמָּא דְּהַוּ תְּפִזּוּ בְכּוֹלִיה דְּרִידְרִין סְגִיאַיַן,
אָמָר, אֲנָא בָעֵי לְבָעֵר אַלְזָן מַהֲכָא, וְקַפְעֵינּוּתָה וְחַזָּא וְרַדִין
טְבִין יִיָּאיַן. אָמָר, בְּגִינִי אַיִנוֹן וְרַדִין, אַשְׁבּוֹק בְּלִתְרִידְרִין.
וּכְדִי הַבּוּ רִיחָא אַיִנוֹן וְרַדִין, נְטַל לְהַזּוֹן וְעַקְרֵר לְהַזּוֹן מִן גַּנָּא.
בְּיַזְוּ דְעַקְרֵר לְהַזּוֹן, אָמָר הָא עִידָן לְאַעֲקָרָא דְּרִידְרִין דְגַנָּא,
וְלְבָעֵר אַלְזָן מַהֲכָא. כְּדִי הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, בְּלִי זָמָן
שְׁהַצְדִיקִים בְּהָורָה, אֵין גַעַשָּׂה דִין בְּרַשְׁעִים. נְסַתְּלִקוּ
הַצְדִיקִים מִבְינֵיהֶם, אֵז גַעַשָּׂה דִין בְּרַשְׁעִים.

שָׁאַל רַבִי יִצְחָק לְרַבִי אַלְעֹזֶר, בְּדִי הוּא אַוְלֵי בְמִדְבָּרָא. אָמָר
אֲנָא בָעֵי לְמַשְׁאָל חַד שְׁאַלְתָּא, אֵי לְאוּ הוּה חַטָּאת.
אָמָר לֵיה יָאָתָן אַגְּתָת לְמַשְׁאָל בְּאֹרְיִיתָא, מַה דְאַת בָעֵי
שְׁאָל.

אָמָר, הָאֵי דָאָמָר קָרָא, (בראשית א) וַיַּרְא אֱלֹהִים בַּיּוֹם טוֹב. אֵי
קוֹדֶם הַפְּעוֹלָה הָוּה, יָאָתָה הוּא וְשִׁפְרָה. אַלְאָ מַה
דָאָמָר לְאַחֲר הַפְּעוֹלָה, מְשֻׁמָּע דְלָא הָוּה יְדֻעַ קֹדֶם לְבֵן עִיקָר
הַפְּעוֹלָה וְתִיקְוָנָה וְיוֹפִיה. וּבְשַׁהֲיַת הַפְּעוֹלָה נְגַמְּרָת, מְשֻׁמָּע
הָהָוָה מְעִין בָּה בְּמוֹת שְׁהִיא עוֹמֶדֶת, וְאֵז הוּא אָוֹמָר בַי

טוב, דבתייב וירא, ואחר כן אמר כי טוב.
 אמר ליה לאו חטא הוא, ואת צריך למשאל דא. וזה היה
 אזהרה לבר נש, דאמר רבי יהודה, בשילמוד אדם
 במעשה בראשית, פעלתו של כל يوم יומ, אין לו לשאול
 על מה שאינו מצווה, ולומר פעללה זו למה נעשית כן,
 בדמota זו. זו נעשית כן בדמota זו. ואמור לו, תדע למה,
 וירא אלהים כי טוב לעשותו, ועל בן אל תשאל יותר.
 ועוד, כדי להזכיר לבני אדם, ולהורות להם הדרך הנכונה,
 כי גליו ידוע לפניו הפעולה קודם شيئا, ולא רצה
 לומר טוב היא זה, עד נמר המלאכה. וכן אין ראוי לאדם
 לשבח הדבר עד סיוםו, שמא ימצא בו גרעון ויתבדה,
 ויאחו בדבריו.

אמר רבי ברבייה, בן ראיינו בכמה מקומות, שגتن הקדוש
 ברוך הוא אזהרה לאדם להזהר מטהנו, אף על פי שלא
 היה צריך לו, והכל גלי לפניו, אבל כדי לתת אזהרה
 לאדם, הוצרך לעשות בין פא חוי, דבתייב (בראשית יח) ארדה
 נא וארא האבעאה הבאה אליו עשו בלה. וכי לא היה
 גלי לפניו, שהוא צריך לדעת ולחקור. אלא אמר רבי
 ברבייה, מכאן אזהרה לבית דין, שאין להם להסמכה על
 דעתם, אלא יש להם לדעת ולחקור ולדרosh הענין יפה.
 נראה הוא דבתייב, (דברים יג) ודרשת וחקרת ושאלת היבט,
 אין לך רשות להסמכה על דעתך.

* עד דהו יתבי, חמו לרבי אבא דהוה אתי. אמר ממאיריהן דמתניתין אתי. קרייבו נבהה, שאילו האי שאילתא.

אמר, כד פסקו מאירי דמתניתין, דכל מה דעבד קודשא בריך הוא, עבד ליה בפיקודו, על ידך דאמצעי. אמר לא רעה עבידי כה, עברת بما דאתפקדת, ולא שנייה מיגיה. אמר למאי עבידו כה, ועבידו מאי עבידתהון דאתפקדרו, ולא שנייה מיגיה. וכן לרקע כה כי האי גוננא. וכבר הוה עbid שום חד מגהון עבידתיה بما דאתפקדר, הוה חי ליה קודשא בריך הוא, דעבד בההוא גוננא דפקיד ליה, והוא משבח ליה ההוא עובדא. אך הוא דכתיב וירא אלhim כי טוב. בלומר וירא באוטו המעשה, שעשהו במו שצוה. והיה אומר כי טוב, בלומר, כי טוב עשה بما שגעתנו. וזהו וירא אלhim כי טוב. אמר רבינו יצחק, בלדו שפיר אמרו, והאי מלאה שפיר מפולחון.

אמר רבינו ברבי יצחק, אם בן קשיא מילתא דא מכל מה דאיתמר, דאי הבי, הוה ליה למימר האי קרא, (בראשית א) וירא אלhim את כל אשר עשו והנה טוב מאד. מי את כל אשר עשה. אמר רבינו יצחק, שפיר קאמרת. איזלו בתיריה דרי אבא, אמר ליה האי מלאה, אמר להו, שפיר היא, וקרא דא מסיעא לנו. דכתיב את כל אשר עשה, בכלל. ולא נאמר את כל אשר עשו, דמשמע

על אלין אֲמְצָעִים דַּעַבֵּד, דְּאָפִיקוּ בֶּל מֵה דָאַתְפָּקְדוּ, וְהָא
טָב. וּבְגִינִּיה בְּתִיב אֶת בֶּל אֲשֶׁר עָשָׂה.

אָמַר רַבִּי חִיאָ, וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת בֶּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהַגָּה טוֹב,
לְהִיוֹתָם עַמְּדִים תְּמִיד, בָּאוֹתוֹ קִיּוֹם, וּבָאוֹתוֹ הַדָּרֶךְ
שְׁעָשָׂהוּ, וְשֶׁלֹּא יִשְׁתַּנוּ מַדָּרֶךְ זֹהַעֲוָלָם.

אָמַר רַב הַוְנָא אָמַר רַב, לְשָׁלֶשֶׁה קָרָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
שְׁמוֹתָם בְּמַעַשָּׂה בְּרָאשִׁית, וְאַלְוּ הַזָּ: הַשָּׁמִים, וְהָאָרֶץ,
וְהַמִּים. הַשָּׁמִים מִנָּא לֹן, דְּכַתִּיב (שם) וַיַּקְרָא אֱלֹהִים לְרַקְיעַ
שָׁמִים. הָאָרֶץ מִנָּא לֹן, דְּכַתִּיב (שם) וַיַּקְרָא אֱלֹהִים לְיִבְשָׂה
אָרֶץ. הַמִּים מִנָּא לֹן, דְּכַתִּיב (שם) וַיַּמְקוֹה הַמִּים קָרָא יְמִים.
וְלֹמַה, לְעַשׂוֹת בָּהֶם בֶּל מַלְאָכָתוֹ.

וְמַה שִׁיצָּא מֵהֶם, הַגִּיחוּ לְאָדָם, לְקַרְוָא לְהֶם שְׁמוֹת. אָמַר
רַבִּי בְּרַכְּיָה, בֶּל מֵה שְׁהֽׁזִיאוּ הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ, אָדָם
הַרְאָזָן קָרָא לְהֶם שְׁמוֹת, שָׁגָאָמָר (שם ב') וַיַּקְרָא הָאָדָם
שְׁמוֹת לְכָל הַבְּהָמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמִים וּלְכָל חַיָּת הַשָּׁדָה.

פְּרַשְׁתָּא ה'. (שם א') וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּرִשְׁא הָאָרֶץ דְּשָׁא עַשֵּׂב
מִזְרִיעַ זָרַע עַזְעַז פְּרִי עֹזֶשֶׁה פְּרִי לְמִינּוֹ. רַבִּי יַצְחָק
פָּתָח, (שיר השירים ב') עִירִי צָפֹן וּבּוֹאֵי תִּימָן הַפִּיחִי גִּנִּי יַזְלוּ
בְּשָׁמְיוֹ יָבָא דָזְדִי לְגַנְגָו וַיַּאֲכֵל פְּרִי מִגְדָּיו. רַבִּי אַבְהָוָא אָמַר,
בַּמָּה יִשְׁלַׁאֲדָם לְהִרְהֹר בְּמַעַשָּׂיו, וַיַּפְקֹוד אֹתוֹתָם בְּכָל יוֹם,
הַזָּאֵיל וְגַנְתּוֹן בּוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נִשְׁמָה טָהוֹרָה, לְדִעָת
וְלְהַכִּיר לְבָורָאוֹ, וַיַּהַסְתַּכֵּל בְּגַפְלָאותָיו שַׁהְוָא עֹשֶׂה בְּכָל

יום וַיּוֹם.

וְתַאֲنָא, אָמַר רַبִּי יִצְחָק, אֶרְבֶּעָה רוחות מִנְשָׁבּוֹת בְּכָל יוֹם,
מֵאֶרְבֶּעָה רוחות הָעוֹלָם. רוח מִזְרָח מִנְשָׁבּת מִהְבָּקָר
וְעַד חָצֵי הַיּוֹם. וּנְפָקִי עַמִּיה מִהַהוָּא אֹצֶר הַחַמְדָה. דְּתַנְנוּ,
אֹצֶר יִשׁ לְמַעַלָּה בְּשַׁעַרְיִ מִזְרָח, וְחַמְדָה שְׁמוֹ. וַיְשׁ בּוּ שֶׁלְשָׁת
אֱלֹפִים וְשֶׁבְעִים וְחַמְשָׁה רוחין דְּאָסּוֹתָא לְעַלְמָא.

וְהִיינוּ דְּתַנְנוּ בְּמַתְנִיתָא דְּרַבִּי אַלְיעָזָר, מַאי דְּכַתִּיב, (שְׁמוֹאָל בְּ)
בָּקָר לֹא עֲבָות, בְּלוּמָר בְּשַׁהָוָא בָּקָר, מַאן דָּאִית
לִיה מִרְעִין וְחַלְיִים, אֵינוֹ נְלַבֵּד בְּעָבּוֹת.

אֲרִיבָ"ז, יִשׁ מַלְאָךְ מִמּוֹנָה, מִהְבָּקָר וְעַד חָצֵי הַיּוֹם, בְּהַהוָּא
רוֹחָא דָּאִתִּי מִמְּרוֹתָה, וּמִיכָּאֵל שְׁמוֹ, שַׁהָוָא מִמּוֹנָה
לְצָד מִזְרָח. וְאֲרִיבָ"ז הָוָא מִיכָּאֵל, דְּכַתִּיב בֵּיה (שְׁמוֹת לְבָ) הַגָּהָה
מַלְאָכִי יַלְךָ לְפָנֵיךְ. בְּאַשְׁגָּחוֹתָא תְּשִׁבָּח, מִיכָּאֵל מַלְאָכִי.
וְדָא הָוָא דָאִמְרָה קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְמִשְׁתָּה, הַגָּהָה מַלְאָכִי יַלְךָ
לְפָנֵיךְ. בְּלוּמָר, הַגָּהָה מִיכָּאֵל יַלְךָ לְפָנֵיךְ.

וְתַאֲנָא, בְּשְׁרוֹתָה מִזְרָח מִתְעֹורָר לְצָאת לְעוֹלָם, מַאן דָּאָזִיל
בְּאוֹרָחָא, וּבְיוֹן רוחיה לְהָאִי עֲנֵינָא. בְּלָ בְּרַבְתָּא
דְּבָרְכֵיכְ לִיה, מַתְקִיִּמָת בְּהַהְיָה שְׁעַתָּא. וַיְהָא חֲדִי בְּלָ הַהְוָא
יּוֹמָא.

רוֹחָה מִעַרְבָּה, מִנְשָׁבּת מִחָצֵי הַיּוֹם עד הַלִּילָה, וּנְפָקִי עַמִּיה
מִאֹצֶר מַעַיִן, ד' מָאָה וְשָׁתִין וְחַמְשָׁה רוחין, לְאַפְרָחָא
עַשְׁבִים וְאַילְגִים וְיִבּוֹלִים. וְתַאֲנָא, מַלְאָךְ מִמּוֹנָה מִחָצֵי הַיּוֹם

עד היליה, ורפאל שמייה, והוא ממינה לצד מערב. אמר רבי יוסף בן פוי, אם בן קושיא איבא הבא, דהא תנינן מלך המונגה על הרפואה, רפאל שמו, ואמרת דאסותא אתי ממורה, ומיכאל ממונגה עליו.

תא שמע, אריב"ז, כל עובדוהי דקודשא בריך הוא גבי בני נשא, מטול דישתמודעון ליה, והוא מחי, והוא מפי, ולא ישווין בני נשא לביהו למלך, ולא לרברגנא. ובגין כך מחליף עידני זומני, שלא יימרอน מלכא פלוני عبد ליה האי, אלא כולה ביריה.

ולפיכך מחליף רוחין, עד היצלו קפיה, ויתובון. ובדין יפקוד לאסותא למשרי אלהי, וההוא מלכא דאתפקד על אסותא, עbid מה דאתפקד, מרועתיה הרמיה.

ותא חוי, רחמנתו דקודשא בריך הוא, שלא מחי לבר נש, עד דסלקי עובדוהי במתקלא בבני דינא דלעילא, וההוא דאתמניג על דינא הוא מיכאל. ורחמנתו דקודשא בריך הוא, דאף על גב בגיניה מטה ליה דינא בידיה, בדין. ממתי ליה רוחא דאסותא בכל יומא, עד דיבשר איןש עובדוהי, ויתוב מניחו קמי מאירה, ובדין משדר ליה אסותא על ידוהי דההוא שליחא דמן נא אלהי.

רוח דרום מגשבת מרישא דליליא עד פלוגות ליליא, ונפקו עמייה מההוא אוצר החמדת, מתן ושבען וחמש

רוחין, לדשְׁנָא אַרְעָא, וְלַחֲמָמָא קְרִירוֹתָא. וּמְלָאֵד מִמּוֹגָה עַלְיוֹן, וְאוֹרִיאֵל שְׂמִיחָה, וְהוּא מִמּוֹגָה לְצָדָרְוּם, בְּהַהוּא רֹוחָא. וְהַהוּא רֹוחָא כְּבָדָא עַל בְּנֵי מֶרְעֵין, וְדַחֲקֵין בֵּיהֶן, וְהַהוּא טָב לְעַלְמָא. וְתַאֲנָא, בְּהַהוּא זְמָנָא דִּיְינָין לְחַיְיבָא בְּנוֹרָא דְּגִיהָנָם, וְכָל עַלְמָא שְׁכָבֵין, וְהַזּוּם בְּשִׁיגְתָּא, וְלִיתְ מָאן דְּמַצְלֵי עַלְיָהָן.

רִיחַ צְפֻוֹן מִנְשָׁבֶת מַחְצֵי הַלִּילָה עַד הַבָּקָר. וְתַאֲנָא, תַּלְתָּה מַאֲהָ אַלְפִין רָוחַין וְעַלְעוֹלִין אַתִּין עַמִּיחָה, וְהַוָּא קָשָׁה מְפַלְּהָזָן לְכֹלָא. וְטָב לְבְנֵי מֶרְעֵין, מִסְגִּיאוֹתָ קְרִירוֹתָא לְחַמִּימָוֹתָא סְגִיאָ דִי בָּהָזָן.

וְתַאֲנָא, אַרְבִּי שְׁמֻעוֹן בֶּן יוֹחָאי בֵּיה שְׁעַתָּא, נִפְקַד קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַאֲנִינוֹן עַלְמַיִן סְגִיאָין דְּכִסְיפָּבָהוּ, וְאַתִּי לְאַשְׁתַּעַשְׁעָא עִם צְדִיקִיא בְּגַנְגָּתָא דְעַדָּן, וְכָל פְּרוֹזָא בְּרִיזָה קְדָמוּהָי, וְאָמָר, עֹורִי צְפֻוֹן וּבּוֹאִי תִּימָן. בְּלוֹזָר עֹורִי רָוחַ צְפֻוֹן, וְאַתְּעַר לְמִיתִי לְעַלְמָא וְלְאַפְחָא בְּבוֹסְמִיא דְעַדָּן. הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (שיר השירים ד) הַפִּיחִי גְּנִי יַזְלֹו בְּשָׁמָיו.

דְּתַאֲנָא בָּזָמָן שְׁרוֹחַ צְפֻוֹן מִנְשָׁבֶת בְּחָצֵי הַלִּילָה, וְהַקְדוֹשָׁ בָּרוּךְ הוּא נִכְנָס בְּגַן עַדָּן, כָּל הַבָּשָׁמִים, וְכָל הָאִילָנוֹת שְׁבָנָן עַדָּן, עֹזְלִים רִיחָם, וּמַזְמְרִים לְפָנָיו. דְּכַתִּיב, (דברי הימים א טז) אָז יַרְגִּנוּ עַצִּי הַיּוֹרֵד מַלְפָנֵי הָא. אָמָר רַבִּי שְׁמֻעוֹן הָאֵי יְעָר, בָּמָה דָּאת אָמָר (שיר השירים ח) אַכְלָתִי יְעָרִי עִם דְּבָשִׁי.

ובכל הצדיקים בולם נהגין מזוין אספקלריא של מעלה, וניזוגין מטהנו, ומזטירין לפניו יוצרם בונג עדרן. הרא הוא דבתייב יבא דודי לנגנו ויאכל פרי מנדיו. אמר רבי מנחם, Mai יאכל, סלקא דעתך דקודשא בריך הוא יאכל. לאו הבי, אלא במאן דאמר ייתה שולטנא דביתה ויאכל אושפיא, בה בתיב יבא דודי לנגנו, בלומר, בשיבא דודי לנגנו, יאכל הממתין לו. ואיזהו, פרי מנדיו. הם *) הצדיקים, שהם פרי מנדיו של הקדוש ברוך הוא.

תנו רבנן, בשפתהיל רוח צפון לנשב, כל השמים, ובכל הרקיעים, וחיות הקדש, והאופנים, ובכל צבאות השמים, בולם מזועזעים ומתחלחלים, ופוצחים רנה ושבחה, למי שאמר והיה העולם, עד שנבקנס עם הצדיקים בונג עדרן, וזה בחצות הלילה.

אמר רב יהודה אמר רב, האי מאן הנשmeta קדיישא אית ביה, ושמע קל תרגנולא קרי בפלגות ליליא, דאמר רב יהודה אמר רב, בפלגות ליליא, כד עיל קודשא בריך הוא בגנטא דעדן, ויקא דאסא נפיק מבין גלגלי חיותא, ואoil בכל עלמא, ונגע תחות גדרפה הי דתרגולא, ובההיא שערתא, בריחילו מקיש גדרפי דא עם דא, וקארוי, ודא הוא בפלגות ליליא.

ומאן דאית ליה סובלתנו בלבוי, ויתער ויקום לאתעפקא באורייתא, אויל קליה ואשתטע בגנטא דעדן, ואצית

קודשא בריך הוא. וצדיקיא אמרין ליה, מאירי עלמא. מאן הוא דא. והוא אתייב ואמר פלניא, ונשmeta קדישא דאית ביה, לעי באורייתא, אציתו כולבו, דהאי ניחא קדמאי, מכל שירתא ותושבחתא, דאמרין לעילא.

הדא הוא דכתיב, (שם ח) היושבת בגנים. כלומר, נשmeta קדישא דאת יתרבא בההוא עלמא, בין גנותא טנוּפה, ואת עסקת באורייתא. בשעתה דא, חברים מקשיבים לקולך, שהוא ערבית. וזה איל וכו', השמייע והרימי קולך בתורתינו, ואתנו לך שבר חסיד בעולם הבא.

אמר רבי תנחים, בא וראה, דוד הוה ידע היה שעתה. דתנן, בנור היה תלוי למעלה ממתרו של דוד, ובשנה היה חצות לילך, רוח צפונית באה ומנשחת בו, ומיד היה קם ומתרגבר בשירות ותשבות. דכתיב (תהלים נז) עורה בבודי עורה הנבל ובנור אעריה שחר.

אמר רבי זירא, מנא לנו דרוח צפונית מנשחת בבור. אמר רבי יצחק, מהכא, כתיב הבא עורה בבודי, וכתיב התרם עורי צפון. מה להן צפון, אף באן צפון. והוא צייתין לייה בכלל ליליא, קודשא בריך הוא, וכל הצדיקיא די בגנטא דעתן, וזה הוא בחציו הלילה.

תנו רבנן, עשה הקדוש ברוך הוא גן עדן למטה בארץ, והוא מכוון בגנדר כסא הבוד, ופרוכת, הקרחה הנורא. ותאנא, מקום ידוע יש עליו, אשר לא שלטה בו עין נביא

לראות, לא במוחה, ולא בפה, ועדן שמו, דכתיב (ישעה ס) עין לא ראתה אלהים זולתה.

ואמיר רבינו שמעון, מאותו עדן שלמעלה, ממנה ניזון אותו הפה שלמעלה הימנו, ומתרדשנים ממשם כל האילנות וכל היבולים, וכל הצמחיים שבגן.

ואמיר רבינו שמעון, שלשה פעמים בכל יום, מנטהו אותו עדן שלמעלה מעל הגן, מכל ריחין טבין, וזהרין עלאין, והנאות וכסופין, ומהוा ריחא וכסופה והנאתה דגנית עלהוי, מתן כל עלמא מיניה.

וთאנא, אמר רבינו שמעון בשאמיר הקדוש ברוך הוא תדרש הארץ דשא, מיד הצמיחה הארץ כל יבולין, וכל דשאים, וכל אילנות שבגן עדן בתחלה. ואחר כך הצמיחה לכל העולם. ואמר רבינו יהודה, הארץ הצמיחה לכל העולם, והקדוש ברוך הוא הצמיח לנו עדן. הדא הוא דכתיב, (בראשית ב) ויטע ה' אלhim גן בעדן מקדם.

אמיר רבינו שמעון, הארץ הצמיחה הפל, והקדוש ברוך הוא בירר כל דמעלי מנינהו, ושתלן בגן עדן. ומה דגנית מעדן, כלם נזונים, הדא הוא דכתיב, (תהלים קד) ישבעו עצי ה' ארזי לבנון אשר נטע אשר שם צפרים יקננו. מאן אינון צפרים, אלין אינון צדיקיא, דקדשא בריך הוא עבד להו גדרפין בצדפין, לא תעופף לעילא, במנדע וסוכלתנה, ולסלקא להו להו אחר דגניו להונ,* דכתיב ביה עין לא

רָאַתָּה אֱלֹהִים וּלְתַחַת יְעֵשָׂה לְמַחְכָּה לוֹ.

אמֶר רַבִּי יְהוּדָה, הַזְּלִידָה הָאָרֶץ דְּשָׁאִים הַמְּגַדְּלִים לְאַחֲרָה
בָּהּ, וְצֻמְחִים, לְעֵשָׂות צָרָךְ הַעוֹלָם. וּכְלַעֲשָׂבִים שֶׁל
רִפְואָה לְרִפְאוֹת בָּהּ הַבְּرִיות, כָּלֵם הַזְּלִידָה וְהַצְמִיחָה
הָאָרֶץ בְּבֵית אַחֲתָה.

אמֶר רַבִּי יְהוּדָה בֶּן שְׁלוֹם, בּוֹ בַּיּוֹם שְׁגִבְרָאוֹ שְׁמִים וְאָרֶץ,
בּוֹ בַּיּוֹם עֲשֵׂיו כָּלֵם תּוֹלְדוֹתָם. וְלֹא חֲסָר מֵהֶם כָּלִים.
מִשְׁמָעָ דְּכַתִּיב, (בראשית ב) אֱלֹהָה תּוֹלְדוֹת הַשְׁמִים וְהָאָרֶץ.
וְאִימְתֵּי נִعְשָׂו תּוֹלְדוֹת אֶלָּג. בַּיּוֹם עֲשֵׂות הֵי אֱלֹהִים אָרֶץ
וְשְׁמִים. דִּיקְאָ, בּוֹ בַּיּוֹם נִعְשָׂה כָּל צְרָבִי הַעוֹלָם. וְלֹא כָּרְבָּן
גִּילָה אָוֹתָם, בְּכָל יוֹם וַיּוֹם. וְנִתְנוּ טָעַם לְכָל דָּבָר וְדָבָר בְּאָוֹתוֹ
הַיּוֹם שְׁנִתְגַּלְהָ.

וּבֶן אָמֶר רַבִּי יוֹחָנָן, בּוֹ בַּיּוֹם שְׁגִבְרָאתָה הָאָרֶץ, בּוֹ בַּיּוֹם
הַזְּלִידָה וְהַצְמִיחָה כָּל תּוֹלְדוֹתֶיהָ, וְהִי כָּלֵם גְּנוּזָה
תְּחִתִּיהָ, עַד שֶׁאָמֶר לָהּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא תֹּצֵא הָאָרֶץ.
תְּבָרָא הָאָרֶץ לֹא נִאָמֶר, אֶלָּא תֹּצֵא הָאָרֶץ, דָבָר שְׁהָיָה גְּנוּזָה
בָּהּ, וְהַזִּיאָה כָּל דָבָר וְדָבָר, בָּאוֹתָה הַטְּבָע הַרְאָוי לָהּ
לְהַזְּלִיד וְלְהַזְּרִיעַ מֵהֶם בְּדוֹמָה לָהֶם, הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב
לְמִינָה.

אמֶר רַבִּי יְהוּדָה, כֵּד עֲשָׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְאָרֶץ, כְּגַם בָּהּ
זו הַמְּעוֹבָרָת, וְאַחֲרָה כֵּד מוֹצִיאָה עַוְבָּרָה מִפְּנָה. כֵּד
הִיתָה הָאָרֶץ, בְּשָׁעָה שְׁגִבְרָאתָת נִתְעַבֵּרָה מִהִיסּוּdot כָּלֵם

שָׁנְגַּבְגָּסּוּ בָּהּ, וְהֵם הֹצִיאוּ כֹּל תּוֹלְדוֹת שֶׁלָּהּ.

אר"י בזוהר דין של שליא האשה, דמליהו מון זרעא דבר נשר, הדעת ביה היסודות כלם, כד הארץ, בו ביום שגבראת, בו ביום נתעbara, מכל מה שהולידה, דכתיב (בראשית א) בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ, ומיד והארץ הייתה תהו ובהו וחשך ורווח. הרי בכאן ארבעה יסודות, שהם אש. מים. רוח. חשך. ואלו הולידו כל תולדותיה, ומאלו נתינשו כולם. וכל התולדות נתווין מבחוץ אלו.

אמיר רבבי אבא, בוציאות דארעא, מליהו זרעא בנקבה, מאינון מיא דלעילא, ומתקורה מניחו בנוקבא דמתעbara מן דכורה.

שאל רבבי חגי לרבי דוסטהי, אמר ליה, הא בתייב (שם) ותוציא הארץ דשא עשב מורייע זרע עז פרי עוזה פרי למינו. אי ארעא אפיקת אילגין ופירין, מה בתייב לאחר כה, (שם ב) וכל שיח השדה טרם יהיה הארץ וכל עשב השדה טרם יצמה, ומושמע טרם בתרגוםמו.

אמיר ליה, כד הוא, אבל כחות להולד באותו הזמן לא היה להם. ומפני מה, מפני שלא המטיר ה' אלהים על הארץ, ועוד לא היה, שיעלה מן הארץ, שאלא היה כה, כל בחותם היה להולד ולהצמיחה. אבל מפני זה לא היה בארץ הבט המולד.

רבי יצחק אומר לרבנן רבי זירא. על לבייתה אשכח דהוה מטיל בההוא גינא. פתח ואמר, (שופטים א) ובני קני חותן משה עליו מעיר התמירים. מה חז לבני יתרו לסלק את מתמן.

דאמר רב יהודה אמר רב, שkolah היהת יריחו, בוגר כל הארץ ישראל, מרוב התענוגים שהיה בה. דאמר רב יהודה אמר רב, למה נקראת שמה יריחו, על שם הריח. אמרו בני יתרו, אנו צריכין לאתעסק באורייתא, ואורייתא אינה צריכה תענוגים, ניקום מכאן לטורא ונתעסק באורייתא.

אמיר רבנן ידען על מה אתהונת, אלא בני יתרו, עדבען לא הו ידע אורייתא, וצריכי לטורא. אבל אנחנו ידען באורייתא, וצריכן צחותא לשמעתא.

אמיר ליה, מי דכתיב ותוציא הארץ דשא. אמר ליה, הוציאה הארץ כל התולדות שהיה בה, ושהיו גנוזים בה, לחיזן. ולא היו בהם כוחותם, עד שהMASTER הקדוש ברוך הוא על הארץ, ועמדו כל התולדות בכחם השילימה, ובכתב וירא אליהם כי טוב.

* פרשתא ו (נראשית א) ויאמר אלהים יחי מאורות ברקיע השמים להאריך על הארץ. תפון תנינן, אמר רבינו יצחק בר יעקב, מי דכתיב, (שיר השירים ד) בליך יפה רעה ומומ אין בה, תא חי, בשרה הקדוש ברוך הוא את עולמו, עשו

מאותו הָאֹרֶה נִגְאָצֶל מִלְמַעַלָּה. וּבָרָא הַשָּׁמִים, מֵאוֹתָו הַרְקִיעַ הַרְאָשׁוֹן שֶׁהֲכִינוֹ הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּבָרָא בִּתְחַלָּה. וְאֹתוֹ הַרְקִיעַ הַוְּלִיד בָּל שֶׁאָרֶה הַרְקִיעִים שֶׁנְתַהֲוו מִמְּנוֹ.

וַיֹּאמֶר רַב יְהוָדָה אָמֶר רַב, אֹתוֹ הַרְקִיעַ הַוְּלִיד בָּל הַמְּאוֹרוֹת, מֵאוֹתָו הָאֹרֶה שֶׁמְקַבֵּל מִלְמַעַלָּה. וּבְשַׁבְּרָא הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֹתוֹ רַקְיעַ, נִטְלָה אֶת הַמְּאוֹרוֹת, וְהַנִּיחַם בְּאֹתוֹ רַקְיעַ, הַנִּקְרָא רַקְיעַ הַשָּׁמִים. שֶׁאֹתוֹ הַרְקִיעַ, נִתְהַוו מִן הַשָּׁמִים.

אָמֶר רַבִּי יְהוָדָה אָמֶר רַב, הַרְקִיעַ הַעֲלִיוֹן, הַוְּלִיד הַשָּׁמִים אֲשֶׁר תִּחְתַּפְתִּיו. וְהַשָּׁמִים הַוְּלִידֵי הַאֵי רַקְיעַ, וַיִּקְרָא רַקְיעַ הַשָּׁמִים. וַיִּנְטַל הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הַנִּי מְאוֹרוֹת, וַיִּתְנַסֵּב בָוֹ. הַרָּא הוּא דְבַתִּיב, (בראשית א) וַיִּתְן אֹתָם אֱלֹהִים בַּרְקִיעַ הַשָּׁמִים.

אָמֶר רַבִּי יִצְחָק, עַשֵּׂה הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הַנִּי מְאוֹרוֹת, וְהַנִּיחַם בְּזֵה הַרְקִיעַ, לְהִזְמַלֵּה עַל הָאָרֶץ, וְלִהְשַׁתְּמִישׁ בְּהַמִּבְרִיאות, וּבְשַׁבְּרָאָם, נִתְנָנוּ אָזְרָם שְׁנִיהם בְשֽׁוֹה. אָמְרָה הַלְּבָנָה, רְבוּנוּ שֶׁל עַזְלָם, אֵין לְךָ לְהַתְנַהֵג בְשֽׁוֹה, וְהִינְנוּ הַבְּפִרְאָה שֶׁל שְׁעִיר רָאשׁ חֲדִישׁ, שֶׁנִּאָמָר בּוּ לְהָ. אָמֶר רַבִּי יַעֲקֹב, בְּכֹמָה דַוְכָתִי תִּגְיִנֵּן דָא, וְלֹא אַתִּי שְׁבָא בְּלֶבֶבִי עֲגִינָא. בְּדָ אַתָּא רַב נַחֲמָן, אַתָּו וְשִׁילָוָה, אָמֶר בְּמִשְׁמָעוֹ. אָמֶר רַבִּי יְהוָדָה לִרְבִּי יַעֲקֹב, אַתָּה רֹצֶח

לעובר על דברי חבריך. אשתייך.

רבי יוסי בן רבי שמעון בן לקוניא, אתה למחמי לרבי אלעזר בן רבי שמעון, חתניתה, נפקא ברתיה, וشكלא ידוחה לנשקא. אמר לה, וכי ומעטיך את עצמד מקמי בעליך, דאייהו קדישא. שמע ר' אלעזר, אמרבען אנא אדרברנא מלאהחר, דאייהו מרגלא יקירה, דאיתמר על סיחרא, קדתינז, דקודשא בריך הוא אמר לסייערא, וכי ומעטיך את עצמה, דחשבת סיחרא דלה אתייהיב שלטנא. אמר ליה חמוי, אנא בה שמענא, וכשהוא מתרשם בלפאי, בגין דלא עבר על דעתוי דחבריא.

פתח רבי אלעזר פומיה ואמר, (דברים לא) אשרך ישראל מי במוד עם נושא בה מגן עוזך ואשר חרב גאותך. וכי גאותך של ישראל חרב הוא. לא. דהא החרב לעשו אתייהיבת, דכתיב (בראשית כ) ועל חרבך תחיה. אבל ישראל, לא.

אלא וכי שמענא מאבא, דאלין איןון תא חזי, דבד שמעין מלחה, ולא אתיישב בלבהון, דאיןון מגיחין דא עם דא, באיןון דמגיחי קרבא בחרבא, וביעין לקטלא דא לדא. ומלה דא דאמר חברנא, בה הוא, ובנו גורנא ברזא דמתניתה דילן, דבד ברא קודשא בריך הוא לשמשא ולסייערא, גור על שמשא, דאתחו למשוי שלטנא דעתו. וגוזר על סיחרא, למשוי בעלמא דין,

שׁוֹלְטָנָה דִּיעַקְבָּר. וּמְגֵן עַלְיהָן רֶבֶּרְבִּין תְּקִיבִין, עד הַיִתּוֹן
תְּרִין אָוְפִּיאָא אֲלִין.

וְהַחְוֵא רֶבֶּרְבִּין, דָּאַתְמֵנִי עַל סִיחָרָא, בְּגִינִּין אָוְמָה דִּיעַקְבָּר,
בְּעֵא מִן קָוְדְּשָׁא בָּרֵיךְ הוּא, דִּיחְתִּיְהָב שׁוֹלְטָנָה
לְסִיחָרָא בְּעַלְמָא דִּין, בְּלוֹמֶר לְאוֹמָה דִּיעַקְבָּר. אָמֶר קָוְדְּשָׁא
בָּרֵיךְ הוּא, וּכְיֵי מָה בְּעֵיָא אָוְמָה דִּיעַקְבָּר, אֲלָא לְעַלְמָא
דָּאַתִּי, וְלְשַׁלְטָאָה לְהֹז עַל כָּל עֲבוֹדָה כּוֹכָבִים וּמְזּוֹלָות. אֲכָל
בְּעַלְמָא דִּין, לְכִי וּמְעַטִּי אֶת עַצְמָה, וְאַשְׁתַּעֲבִידִי בְּגַלְוָתָא,
לְמַזְבִּי לְעַלְמָא דָּאַתִּי.

בְּדָאַתִּי אָוְמָה דִּיעַקְבָּר, אַתְרַעֲמוֹ קְמִיה דְקָוְדְּשָׁא בָּרֵיךְ הוּא
עַל דָּאַתְגַּטְלָל מְנֻהָּן שׁוֹלְטָנָה, וְאַתִּיהִיבָּת לְעֵשָׂו. אָמֶר
לְהֹז קָוְדְּשָׁא בָּרֵיךְ הוּא, וּכְיֵי מָה אַתָּוּן בְּעָאן שׁוֹלְטָנָה
דְעַלְמָא דִּין, דָהָא אֲנָא עַרְבָּאָה לְשַׁלְטָאָה לְבּוֹ לְעַלְמָא
דָּאַתִּי, עַל כָּל הָאוֹמּוֹת. וּבְגִינִּין בְּהַקְרִיבָו עַלְיִ בְּפֶרֶה, בְּלוֹמֶר
עַל אָוֹתָה הַבְּטָחָה שְׁאָנִי עַרְבָּבָו, הַקְרִיבָו בְּפֶרֶה, וְאַתְעַסְּקוּ
בְּאוֹרִיִּתָּא, וְעַלְיִ לְתִתְלַכְּדָה לְכָם שְׁבָר טֻוב, וְעַלְיִ לְהַשְּׁלִיט אֶתְכֶם
עַל כָּל הָאוֹמּוֹת, שְׁעַל בְּךָ מִיעַטְתִּי אֶת הַיְרָח בְּעוֹלָם הַזֶּה.
אַתָּא ר' יְוָסִי חָמֹוי, וְגַשְׁקִיה בְּרִישִׁיה, קָרָא לְבְרִתְתִּיה וְאָמֶר
לָהּ, קֹטְפִּיאָא דְנָהִירּוֹתָא, וּבּוֹצִינָא דְאִיתְפְּרִשָּׁא
בְּטַבּוֹן, אִית גַּבְּהָ, וּפְאָה אַנְתָּא, וּפְאָה חֹולְקָה, וּפְאָה הוּא
חֹולְקִי בְּעַלְמָא דִּין, דְזַבְּגִינָא לְמַחְמִי בְּךָ.

רַבִּי יוֹחָנָן אָמֶר, זָבוּ יִשְׂרָאֵל, נְהִיר לְהֹז קָוְדְּשָׁא בָּרֵיךְ הוּא,

וְלֹא תַּעֲשֶׂה אֵין צָרִיכִין לְבוֹצִינָא אַחֲרָא, דְּבַתִּיב (ישעה ס)
וְהִיא לְדֹךְ הַיְלָדָה לְאוֹר עֲזָלָם.

אמֶר רַבִּי אָבָהוּ, יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹן שְׁנַת חֲלָפָה לְהוּ שׁוֹלְטָנָא, מַזְגִּין
חוֹשְׁבָנָא לְסִיחָרָא. דְּבָה מַנְהָגִין יִשְׂרָאֵל חוֹשְׁבָנָהּוּן.
הַדָּא הוּא דְּבַתִּיב, (שיר השירים ז) הַנְּךָ יִפְהָה רַעִיתִי, מַנְהִיגָּתִי.
(שם) וּמוֹם אֵין בָּהּ, דְּלָא אֲשַׁתְּבָח בְּךָ גַּרְעוֹנָא מִן מַזְעָדִין
וְזַמְגִין.

דְּבָר אַחֲרָה, הַנְּךָ יִפְהָה רַעִיתִי וּמוֹם אֵין בָּהּ. תָנוּ רַבָּנָן,
בָּאֲרָבָעָה פְּרָקִים בְּשָׁנָה הַעֲזָלָם נִיהּוֹן. אָמֶר רַבִּי
אַלְכְּפָסְנְדָרָאִי, וּבַי לֹא נִידּוֹן הָאָדָם אֶלָּא לְפְרָקִים אֵלָיו, וְהָא
בְּתִיב (איוב ז) וְתִפְקְדָנוּ לְבָקָרִים לְרָגְעִים תִּבְחָנָנוּ. וְאָמֶר רַבִּי
יִצְחָק, אֵין לְדֹךְ בְּלָרְגָעָה וְרָגָעָה שָׁאֵין הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ
בָּאָדָם, בְּכָל מָה שָׁהוּא עוֹשָׂה. וְתָגִי הַכָּא, דָבָר אֲרָבָעָה פְּרָקִים
בְּשָׁנָה הָוּא.

אָמֶר רַבִּי אַלְכְּפָסְנְדָרָאִי, הַדָּרִי בַּי. מַלְהָ דָאָרִיִּתָּא בְּעַנְיִינָא
דָּא. וְלֹא בְּעַנְיִינָא דַהֲוֹא מַלְהָ דְרַבָּנָן. דְּפָסּוֹקָא אָמֶר,
פְּקִידָה וּבְחִינָה. וּרְבָנָנוּ אָמְרִי דִינָא. וּמְשֻׁמָעָה קַוְדְשָׁא בָּרִיךְ
הָוּא מִשְׁגַּח בְּכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא בְּעַלְמָא. אֶבֶל מִידִין דִינָא, עד
אֲרָבָעָה זְמִינָה אֵלֵין, לְמִידָנוּ בְלָעַלְמָא.

וּבְלָהּוּ דִינָין אֵלָיו, בְּגִינִיהָן דְבָנִי נְשָׂא עֲבִיד קַוְדְשָׁא בָּרִיךְ
הָוּא דִינָא בְּעַלְמָא. בְּפִסְחָה, עַל הַתְּבוֹאָה, מַאי קָא
מִשְׁמָעָ לֹן. אָמֶר רַבִּי יִצְחָק, עַל הַתְּבוֹאָה מִמְשָׁש. דָאָמֶר רַבִּי

יצחק, בשנה שעברה נתן להם הקדוש ברוך הוא תבואה סיפוקא דעתך. לא מערין ליה בני נשא, ולא יהבי למיכל מגיה למסבני וליתמי ולא רמלתי, כד אתי שתא דא דין לכל עלמא על ההוא תבואה דהוה בשטא דעתך. בערךת דין את העולם, על איזה עון. על עון פירות האילן, שלא המתו שנות ערלהם, ושלא הגיחום בשביעית לעני ולגר.

בראש השנה דין כל העולים בלו, גופות בני אדם והגשות, ופוך אוטם, ודין אוטם על כל מה שעשו כל השנה בלה. ותאנא, אפילו צעריו של אדם נמנין ובאין בדיון באותו היום, הרא הוא רבתיב, (שם לא) וכל צערו יספור. תאני רבוי יוסי, שלש בתות נגנסין ליום הדין. בת צדיקים גמורים. בת רשעים גמורים. בת בינוניים. ובגדיון שלש בחות באדם. בבח הנשמה הקדושה. ובבח המתאהה. ובבח המניעת. מי בבח המניעת, אמר רבוי יהודה, בבח המנעלת והמניע את הגוף בכל צרכיו.

רבוי יוסי בן פזי אומר, בא וראה רחמנותו של הקדוש ברוך הוא, אף על פי شبית דין של מעלה באין לעמוד בדיון, ולדונו את הבריות, ולהזרות לפניו הקדוש ברוך הוא זכות וחובה של בני אדם. דתאנוי ר' יוסי בן פזי, שלש בתות של מלacky השרה עומדין על הדיון ביום ראש השנה. יש מהם שהם מורים זכות לטובה. ויש מהם חובה לרעה. ותא חוו,

רְחַמּוֹנוֹתָו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁגַּתֵּן עֲצָה לְהִגְזִיל מִן הַדִּין. דְתַנִּיאָ מָהוּ דְכַתִּיב, (וַיָּקֹרְא בָּם) זָבְרוֹן תְּרוֹעָה לֹא אֲשֶׁבֶת נָא
וְכִירָה לְתְרוֹעָה, אֲלֹא הָאֵי דָאָמַר רַבִּי יוֹסֵי, בְּתִיב
(בַּמִּדְבָּר י) וְכִי תָבֹאוּ מַלְחָמָה בְּאֶרְצֵיכֶם עַל הַצָּר וְגוּ וְהַרְעָתָם
וְגוּ, וַיָּכֹר לְתְרוֹעָה זוּ, אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, הַרְיעוּ לִפְנֵי
בְּתְרוֹעָה זוּ, שְׁהִיא זָבְרוֹן אֹתָהּ הַתְּרוֹעָה, מִיד, וְנוֹשְׁעַתָּם
מִאִיבִיכֶם.

מִאן אֵינוֹ, אֵלֹו הֵם הַמֹּרִים חֹבֶתָם שֶׁל בְּנֵי אָדָם. דְתַנִּיאָ
אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, מַלְאָכִים יְישׁ הַמֹּרִים חֹבֶתָן שֶׁל בְּנֵי
אָדָם. וּמַלְאָכִים יְישׁ הַמֹּרִים זְכוֹתָן. וְאַפִּילוּ אֶחָד מִנִּי אֶלָּף
מוֹרָה זְכוֹתוֹ, שְׁבָקֵין לוּ. הַרָּא הוּא דְכַתִּיב, (איוב לא) אָם יְישׁ
עַלְיוֹ מַלְאָךְ מַלְיָא אֶחָד מִنִּי אֶלָּף. וְכַתִּיב בְּתִירִיה, (איוב לו)
וַיַּחַגְנוּ וַיֹּאמֶר פְּרֻעָה מִרְדָּת שְׁחַת וְגוּ.

וְכִי יְשׁ מַלְאָךְ מִשְׁטֵין זְכוֹתָו שֶׁל אָדָם, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, חַס
וּשְׁלוּם שֶׁמַּלְאָךְ מִשְׁטֵין זְכוֹת. אֲלֹא, יְשׁ מַלְאָכִים מִמּוֹנִים
לְעֵין וְלְהֹורֹת בְּחֹבֶתוֹ שֶׁל אָדָם, בְּכָל שָׁעָה שִׁיעָבָר, וְהֵם
מֹרִים אֹתוֹ דָבָר שְׁגַצְטוֹן.

כִּיּוֹצֵא בְּדָבָר (מלכים א כב) וּבָל צָבָא הַשָּׁמִים עוֹמֵד עַלְיוֹ מִימִינָנוּ
וּמִשְׂמָאלָנוּ. מַאי עַלְיוֹ, עַלְיוֹ שֶׁל אֲחָאב. שְׁהִיו מַעֲינִים
בְּדִינָנוּ. מִימִינָנוּ וּמִשְׂמָאלָנוּ, וְכִי יְשׁ יָמִין וּכְוּ, אֲלֹו מִימִינִים
לְזָכוֹת, וְאֲלֹו מִשְׁמָאלִים לְכָפָחָזָה.

אָמַר רַב יְהוֹדָה אָמַר רַב, מִפְנֵי מָה בְּרָאשׁ הַשָּׁנָה דֵין הַגּוֹפָן

וְהַגְּשָׁמָה, מִפְנֵי שֶׁבּוּ נוֹלֵד אָדָם הָרָאשׁוֹן, וּבוּ בַּיּוֹם
גַּעֲשָׁה גּוֹפָה, וְגַזְרָקָה בּוּ גַּשְׁמָה, וּבוּ בַּיּוֹם גִּידְזָן וְגַקְבָּעָה הַדִּין
לְדוֹרוֹת.

וּבְחָג גַּדְגָּנִין עַל שְׁהָם מִבְזָים בְּגַטְיִלָּת יְדִים, וְעַל שְׁהָם
מִזְלָזְלִים בְּמִקְנָאוֹת וּבְטַהֲרוֹת שְׁהָם מִים. וְעַל כֵּךְ
גַּדְגָּנִין עַל הַמִּים, עַל עֲגִינִין הַמִּים.

אָמַר רַبִּי אַחֲא, בְּד' פְּרָקִים קָמוּ בָּז, הָאָדָם גַּדְגָּן. בּוּ בַּיּוֹם
שְׁמַהְרָהָר הַעֲבִירָה. וּבָזָמָן שְׁעוֹשָׂהָג. וּבַיּוֹם רָאשָׁה
הַשָּׁנָה. וּבְעוֹלָם הַבָּא. רַבִּי אַבְהָוָה אָמַר, בָּזָמָן שְׁעוֹשָׂה
הַעֲבִירָות. וּבָזָמָן שִׁיחָלָה. דָּאָמַר רַבִּי אַבְהָוָה, בֵּין שִׁיחָלָה
הָאָדָם, סְלִקִין לֵיהֶ לְדִינָא. וּבָזָמָן שִׁמְתָה בְּשִׁיוֹצָאָה גַּשְׁמָתוֹ
מִפְנָנוֹ. וּבְעוֹלָם הַבָּא.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּטָחוֹן הַצְדִיקִים וְשְׁמַחְתֶּם, בְּשִׁיוֹצָאָין מִן
הַעוֹלָם הַזֶּה בְּבָשָׂרָוּן מַעֲשִׁים. וּבְשַׁבָּאַיִן לְעֵין בְּגַשְׁמָה,
אֵין מַוחַיִן בְּזָהָה. וּמָה אָוּמָרִין לָהּ, בְּלֹד יְפָה רַעִיתִי. אָמַר רַבִּי
אַבְהָוָה, הַצְדִיק אָוּמָר זֶה עַל הַגְּשָׁמָה שֶׁבּוּ, בְּלֹד יְפָה רַעִיתִי,
מַנְהִיגָתִי דְלֹא אֲבָאִישָׁת לְךָ בְּעוֹבְדִין בִּישָׁין, דְבָתִיב (שיר
השירים ד) וּמוֹמָ אֵין בָּה.

דָּבָר אַחֲר (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת, לִמְה חֲסִר ו',
אֲרָבִי יְהוֹשָׁעָ בֶּן לֹוי, תְּפִלָת הַצְדִיקִים שִׁיצָאו מִהֻּעוֹלָם
הַזֶּה, בְּדַי שְׁלָא יְתַעַב שְׁכָרָם לְעוֹלָם הַבָּא. דָּאֲרָבִי יְהוֹשָׁעָ
בֶּן לֹוי, מַאי דְבָתִיב, (יחזקאל א) דָמוֹת בְּמִרְאָה אָדָם עַלְיוֹן

מלמעלה. זו מעלתנו של צדיקים, שהם למעלה על כל המעלות.

מאי עליו. אמר רבי יצחק, הוא יעקב, שמעלהו למעלה. הכא הוא דכתיב, במראה אדם. Mai משמע, כתיב הבא עליו, וכ כתיב התם (בראשית לה) ויעל מעליו אליהם.

אמר רבי חייא בר יעקב, אין לך בכל לילה ולילה, שאין הקerro יוצא ואומר, עלי חסידים, באו וברכו ליוצרכם. הכא הוא דכתיב, (תהלים קמה) וחסידיך יברכו בה. בבוד מלכותך יאמרו ונבורתך ידברו. ולמה, להודיע לבני האדם גבורותיו וגנו.

תנו רבנן זימנא חדא תהה איזיל ר' באורה, פגע ביתה ר' ירמיה, ואלו כחדא. פגעו בההוא טורא, וההוא טורא דחיל עלייהן. אמר רבי יוסף לרבי ירמיה, נימא מילוי דאוריתא, גינוי.

אמר רבי חייא, בודאי לאמרי חביבי מתניתא, שמשא דהוה ליעקב, עד כמה לחי ר'א. אמר רבי יוסף, אין מא לך מלה דהוה אמר אבא, דההוא שמשא ונזהרא סגיאה דהוה ליעקב, גינוי הוא לצדיקים לעתיד לבא. ולא ר'א הוא שמשא דמשתמשין בה בנוח הידי דעתו, ואתגר דישתעבדון בנוח הידי יעקב תחותזה.

ביה שעטתא, הוה עציב יעקב, אמר מארי עלמא, הא נהירותא דילוי אתיה היבתא לעשו. יצאה ב'ק ואמרה

וְאַתָּה אֵל תִּרְאָ עֲבָדִי יַעֲקֹב וְגַנוּ וְנֶהֱרֹוֶתָּא דִילָךְ לְךָ אַתְּגַנְגִינְיוּ וְלְבָנְיִיךְ. אָמַר אָוּרִיגָא לֵי.

בֵּיה שְׁעַתָּא אָפִיק קָוְדָשָׁא בְּרִיךְ הָוּא הַהוּא שְׁמַשָּׁא דְּחַמְיִ לְיִהְיָה יַעֲקֹב, וְלֹא בָּר נֶשׁ אַחֲרָא. הַדָּא הוּא דְּכַתְּיב, (בראשית ל'ב) וַיַּזְרַח לְזֹוּ הַשְּׁמֶשׁ. אָוֹתָו הַשְּׁמֶשׁ שְׁהִיה גַּנוּז. בְּאֵשֶׁר עַבְרָ אֶת פְּנוֹאֵל. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּשִׁנְצָחָ שְׁרוֹ שֶׁל עַשְׂוֹן. לוּ מְשֻׁמָּעַ וְלֹא לְאַחֲרָ.

וְאַף עַל גַּב דַּיַּעֲקֹב אַתְּהִגְיִ לְמַחְזִיָּא דְּנִצְחָ לְרַבְּרַבָּא דְּעַשְׂוֹן, מַה בְּתִיב בֵּיה. (שם) וְהָוָא צָוֵילָע עַל יְרָכוֹ. אָמַר רַבִּי אָחָא, נְהֹרָא נְהִיר, אָבֵל לְבִיה הָוָה חִשּׁוֹךְ, עַל נְפָקִי יְרָכִיה דִּינְשַׁת עַבְדוֹן תְּחוֹתָהִי דְּעַשְׂוֹן.

עַד דְּהָוָא אָזְילִי, שְׁמַעוּ קָל יְנוֹקָא בְּטוֹרָא, דְּהָוָה אָזְיל וּבְכִי. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, נִזְוִיל גְּבִיה דְּהָא לֹא מִסְתְּפִינָא. דְּהָא תְּנַזֵּן לְחַד מִתְּחַווִי וּמוֹיק, לְתָרִי מִתְּחַווִי וְלֹא מוֹיק. אָזְלוּ לְגַבִּיה, וַיְנוֹקָא הָוָה בְּכִי.

בְּדַיְמָיו גְּבִיה, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּנוּי דְּמָאָרִי עַלְמָא אָנְן, דְּהָוָה דְּאָקָרִי שְׁמִיה חַד עַל תָּרִי, בְּאַתְּוֹתָא, תְּלַתָּ רְשִׁימִין, בְּרִזָּא דְּאָרְבָּע. גְּלִיפִין עַל חַד תְּרִין, וְאַתְּקָרִי עַל חִזּוֹתָא קְדִישָׁא. מַאי טַעַמָּא, אָמַר רַבִּי יוֹסִי חַבִּי, דְּחִיִּשְׁינָן שְׁפָא שֶׁד הָוָא, וְאַיְנוֹן מְסַהְפּוּ מִשְׁמִיה דְּמָאָרִי עַלְמָא סְגִי. הָוָא יְנוֹקָא בְּדַיְמָיו מַלְהָאָה דָא, אַתְּבִי וְאָמַר, יְזָדָא אָנְאָ, וּבָר בְּרִיה דְּרַבִּי חִיאָ רְבָה אָנְאָ, וְהָוָה אָבוֹי מְלִיףָ לֵי.

פָּסֹוק י' דְּשִׁיר הַשִּׁירִים, וּפְרִשְׁתָּא דְּבָרָאשִׁית. וּמֵית אֲבוֹהִי,
וְגַנְבּוֹ לִי גַּנְבּוֹי, וּבָעֵן אֲשֶׁתְּזִוְּנָא מְגַהּוֹן, וְעַרְקָנָא בְּהָאִי טוֹרָא.
בְּכָה רַבִּי יוֹסִי וְאָמָר, וּוי דְּבָר בְּרִיה דְּרַבִּי חִיאָ רַבָּה אַזְׂיל
כְּדִין. נְטָלִיה בִּידָיו וְאַזְׂלוֹ. אָמָר לֵיה רַבִּי יוֹסִי, אִימָא
בְּרִי מָה הָוִית לְעֵי עַם אֲבוֹךְ. אָמָר בְּפִרְשָׁת יְהִי מְאוֹרוֹת
בְּרַקְיעַ הַשָּׁמִים הַוִּינָּא לְעֵי. אָמָר לֵיה, מָה הָוּה אָמָר אֲבוֹךְ
בְּפִרְשָׁתָא.

פָּתָח הַהְוָא יָנוֹקָא פּוֹמִיה וְאָמָר, (במדבר כא) בְּאָר חַפְרוֹה שְׁרִים
כְּרֻוזָה גְּדִיבִי הָעַם בְּמַחְזָקָק בְּמַשְׁעָנוֹתָם. תָּאָנָא, שֶׁלַשׁ
מִתְנּוֹת טוֹבּוֹת נְתַן הַקָּדוֹשׁ בָּרוֹךְ הוּא לִיְשָׂרָאֵל, עַל יְדֵי
שֶׁלַשׁ רֹועִים אֲחִים, מְשָׁה, אַהֲרֹן, וּמְרִים. בְּזָכוֹת מְשָׁה, הִיה
הַפָּנוֹן יוֹרֵד לִיְשָׂרָאֵל. בְּזָכוֹת אַהֲרֹן, הִיוּ עֲנָגִי בְּבּוֹד הַוּלְכִים עִם
יִשְׂרָאֵל. בְּזָכוֹת מְרִים, הִיְתָה הַבָּאָר הַוּלְכָת עַמָּהֶם.

מִתָּה מְרִים, פְּסָקָה הַבָּאָר. מַתָּה אַהֲרֹן, נִיטְלָוּ עֲנָגִי בְּבּוֹד.
הַדָּא הוּא דְּבָתִיב. (שם כ) וַיַּרְאָו בְּלַעַדְתָּה. אֶל תִּקְרְרֵי
וַיַּרְאָו אֶלָּא וַיַּרְאָו. מִתָּה מְרִים פְּסָקָה הַבָּאָר, מִנָּא לְזָן.
דְּבָתִיב (שם) וַיִּשְׁבַּע הָעַם בְּקָדְשׁו וְתִמְתַת שְׁמֵם מְרִים. וּכְתִיב
בְּתִרְיָה וְלֹא הִיה מֵין לְעַדְתָּה. וּבְזָכוֹת מְשָׁה חִזּוּר שֶׁלְשָׁתָן.
וְהָוָה אָמָר אֲבוֹי, תִּלְתְּהִזּוֹן גַּלְיְפִין בְּרַקְיעַא דִיּוֹקְנָהּוֹן,
לְאַנְהָרָא זְכוֹתָהּוֹן עַל יִשְׂרָאֵל. הַדָּא הוּא דְּבָתִיב, (בראשית א)
וַיְתַן אַתָּם אֱלֹהִים בְּרַקְיעַ הַשָּׁמִים לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ.
וְמִנָּא לְזָן דְּתִלְתְּהִזּוֹן גַּלְיְפִין בְּרַקְיעַא, דְּהָא תָּנָן, בְּכָלְהוּ כְּתִיב

על פִי ה', וּבְמִרְימָם לֹא בְתִיב עַל פִי ה', דְלֹאו אוֹרֶח אֲרֹעָא. אֵלָא אָמַר אָבוֹי, בְכָלְהוּ בְתִיב שֶׁם, וַתִּמְתֵּן שֶׁם מִרְימָם. וַיִּמְתֵּן שֶׁם אַהֲרֹן. וַיִּמְתֵּן שֶׁם מֹשֶׁה. בְתִיב הַכֹּא שֶׁם, וּבְתִיב הַתָּם שֶׁם. (שמות לד) וַיְהִי שֶׁם עַם ה', מַה לְהַלֵּן עַם ה', אֲפִכְאָן עַם ה'.

דָתַנְזָן, לַמָּה מַתְמַתְמָה בְחֹצֶה לְאָרֶץ, לְהֹרוֹת, דְבָזּוֹתִיה יִתְקַיְמֹן מַתִּי מְדֻבָּר. וְאָמַר אָבוֹי, אָמַר מֹשֶׁה לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אַכְנָס לְאָרֶץ לְקַיְמָא פְקוּדִיה, דְהָא בְתִיב (וַיַּקְרָא כב) בַי תָבָאוּ אֶל הָאָרֶץ. (שמות יב) וַיְהִי בַי תָבָאוּ אֶל הָאָרֶץ. וַתִּמְןֵן הוּא קַיְמָא דְפִיקּוֹדִיה. אָמַר לֵיה מַה דְאַזְהָרָת שְׁלִים לְךָ וַמָּה דִינְעָבָדָן יִשְׂרָאֵל בְאֲרֹעָא קְדִישָׁא יְהִי חֹלוֹק עַמְּהוֹן. הָדָא הוּא דְבִתִּיב (ישועה נג) לְבִן אַחֲלָק לוּ בְרַבִּים, אַלוּ זְבַאַיִן הִי שִׁרָּאֵל. וְאֵת עַצּוּמִים יִחְלֹק שֶׁלָל, אַלְיוֹן אַבְהָתָא, וְלֹמַת, תְהִת אֲשֶׁר הַעֲרָה לְמוֹת נֶפֶשׁוֹ.

דָאָמַר רַבִּי חִיא סְבָא, לֹא אַשְׁבַּחֲנָא רַעֲיא דְמִסְרָ נֶפֶשִׁיה עַל עָנֵיה, בְמִשְׁהָ, דָאָמַר (שמות לט) וְעַתָּה אִם תְשָׁא חַטָּאתְמָ וְאִם אֵין מְחַנֵּי נָא מְסִפְרָךְ אֲשֶׁר בְּתִבְתָּה. מַאי מְחַנֵּי נָא, מַן עַלְמָא דִין וּמַן עַלְמָא דָאַתִּי. לְקַיְמָא תְהִת אֲשֶׁר הַעֲרָה לְמוֹת נֶפֶשׁוֹ.

וְאֵת פּוֹשְׁעִים גָּמָנה, שְׁנַקְבָּר עַם מַתִּי מְדֻבָּר, דְהָוּ חִיבִּין קְמִי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְהָוּ חַטָּא רַבִּים גָּשָׁא, שְׁלָא

זו ממש עד שמהלך להם הקדוש ברוך הוא. ולפושעים יפגיע, שהרבה תפלה עלייהם.

ועל כדין, תלתתיהון גליפון לעילא. אתה ר' יוסף ונשקייה, וארככיביה על בתפיה תלת מילין, וקרא עלייה (ישעה נד) וכל בנייך למודרי ה'.

תאנני רבבי שמואן, בא וראה, השם לא עשו הקדוש ברוך הוא אלא לשם בגדי אדם. תא חוי, בתלת מהה ותשען אתרי יישובא דארעא, איזיל שימושא, וסליק ונחית, ומדרגות ומעלות ידועות יש לו. והיינו דכתיב, (ישעה לח) הגני משיב את צל המעלות אשר ירדה במעלותacho. אמר רבבי יוסף, היך היא סליק. אמר רבבי, כבר תנינא מפאריהון דמתיבתא. דעלמא סגולגל הוא בכדורא דא. וכד נפיק ממזרחה, איזיל בסגולגולתא, עד דמطا לחתא, ובדין את עביד רמשא. ובזהו שעתה איזיל ונחית בגולגולין דמדריכנו ידיין, ונחית וסבב כל ארעא ויישובא.

ובך נחית ומתרסיא מינן, רמש לנו, ונהייר לאינון דדרירין תהות לנו. לפום יישובא סגולגולתא דארעא.

ובדין איזיל ונחית, ומפריש בין מיא דתחותה הי דמייא דאוקיינום, ובין מיא דאולין לעילא, ומפריש במציאות דמייא, לעבבא סילוגא דמייא דנפיק מגיחנים, דלא עבר לנזקא בני נשא. ועל דא לא תקרי שימושא, אלא לשמשא לבני נשא. דעל כה מתקרי שימושא, שימושא

דמשמיש לבוֹלָא. אמר רבי אלעזר, אל מלְאָה דסְחִי שמשא בַּיְמָא דאָקִינָסֶם, הוה שֵׁרִיף וואָקִיד לבוֹלִי עַלְמָא.

סְלִיק מתחות ארֻעָא. ימגִיעַ לההוא דרגא דאתקרִי קְרַבּוֹסֶא, בְּלִשׁוֹן יוֹן. ומההוא דרגא שְׂרִי לְמַיסְקָה עַילְלָא, וְקָל גַּלְגָּלוֹהִי אֲשַׁתְּמָעַ לבוֹלְהוּ רְקִיעִיא בְּמַטְלָנוֹהִי, לְמַיְזָל עַם שִׁירְתִּיה דַהֲוָא אָמָר. וְלֹא הַוָּה בָּר נְשָׁדְשָׁמָע לִיה,

בר ממשה, דהֲוָה מַהֲיָנוּ מַלְכָא, וַיְהִוָּשָׁע דמשמיש לִיה. ובְּד אַיְצְטָרִיךְ לִיה יְהֹשָׁעַ, לְאַנְחָא קְרַבָּא, וַהֲוָה שְׁמָעַ קָל גַּעַמּוֹתָא, וְגַהְיָמוֹתָא דשְׁמָשָׁא, לֹא יְכִיל לִיה לְמַיסְבָּל. מה בתיב. (יהושע י) וַיֹּאמֶר לְעִינִי יִשְׂרָאֵל שְׁמָשׁ בְּגַבּוֹן דּוֹם. מאי דום. דום, מלוֹמֵר שִׁירָה. דום, מַקְלֵן עִמּוֹתָא וְגַהְיָמוֹתָא דילָה, דהֲא הַוָּה שְׁמָעַ קֹל מַטְלָנוֹהִי בְּמַטְלָנוֹתִיה.

אמר רבי בא, שית מאה וארבעים מטְלָגִין עביד שמשא. בחונשִׁבָּן שמש. בין ימְמָא ולילִיא. ואסְחר לבוֹלָא עלְמָא בְּסִחְרָנוֹתָא. ולמַאי אַצְטָרִיךְ. לרְבָכָא ולחַמְמָא ארֻעָא, ולדְשָׁנָא עַשְׁבִּין וַיְבוֹלִין, ולאַצְמָחָא פְּרִין וַאיְלָגִין. אמר רבי יהודָה, תא חַווִּי, בההוא גּוֹנָא דלְעִילָּא, עביד קוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא לְתַתָּא. מה לעילָא הוּו שְׁמִיא, אופְּרָתָא הוּו שְׁמִיא. ולמה אתקרו שְׁמִים, אמר רבי יהודָה. אש ומים.

אמר רבי יצחק, מהבא, (איוב כה) עוֹשֵׁה שְׁלוֹם בְּמַרוֹמִיו. בְּמַלְאָכִיו לֹא בתיב, אלא בְּמַרוֹמִיו. על דאיןון אש

וּמִים, וַעֲשָׂה שְׁלוֹם בֵּין יָמָם. בְּהָאִ גַּוְונָא לְתַתָּא, אַשׁ וּמִים. וְחַזֵּיר הַרְקִיעַ מִתְהַתָּ, וּמַחֲמֵם הָאָדָמָה מִחְמָמִות הַיָּאָשׁ, וְהַשְּׁמֶשׁ, וּמוֹרֵיד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הַמִּים עַל הָאָרֶץ וּמַקְרֵר הָאָדָמָה, וַסִּיעַ לְחַמִּימָוֹתָ דִמְתָתָא. וְהָאִ וְהָאִ, מַולְדִּין וּמַצְמִיחִין לְאָרֶץ. וּבְלַהוּ בֶּרֶא קַוְדְּשָׁא בֶּרֶיךְ הוּא לְתוּלָתָא דְבָנִי נְשָׁא.

רַבִּי אָבָהוּ, וַרְבִּי חִיאָ, וַרְבִּי נְתָן, הַוּ אַזְלִי בָּאוֹרָחָא, אָמַר רַבִּי נְתָן, לֹא תַהֲרִתוּ עַל אַלְיָן מַאֲרִיהוֹן דְמַתְגִּינִּתָּא, דְגַזְוִירָה פּוֹמְהָוֹן בְּגַזְוִירָה מַלְאָכִין קְדִישָׁין. וְאַנְאָ דְבִירְנָא מַה דְאָמַרְנוּ, דְהָא שְׁמֶשָׁא אַתְּאָצֵל נְהִירָה מַזְיוֹא דְאַסְפְּקָלָרִיא דְלַעַילָּא, וְהָאִ נְהִירָה לְאֹ דִילִיה הָוּ. מַשְׁמָעַ דְבָתִּיב (בראשית א) יְהִי מְאוֹרוֹת בָּהָה לִיה לְמִימָר יְהִי אֹרוֹת, מַאי מְאוֹרוֹת. אָמַר רַבִּי זִירָא, מַן אֹרוֹת. מֵתָּוֹסְפָּת, לְשֶׁמֶשָׁא. בְּלָוְמָר, מַן אֹרוֹת, וִתְיִבוֹתָה הָוּ אֹרוֹת.

אָמַר רַבִּי חִיאָ, אֶל תַּתְמָה עַלְיוֹן, דְהָא תָּוֹרָה אַתְּאָצֵל מִחְכָּמָתָא דְלַעַילָּא, וִשְׁמֵיא אַתְּאָצֵלִי מִהָּוָא רַקְיעָא עַילְאָה דַעַל רִישׁ חִוּתָא, וּבְהָאִ גַּוְונָא, בְּדַתְסַתְּבֵל, בֶּל מַה דְלַעַילָּא וְתַתָּא, אַתְּאָצֵלְוּ דָא מַן דָא, וְדָא מַן דָא, וּקוֹדְשָׁא בָּרֵיךְ הוּא עַל בָּלָא. וּמַן כּוֹרְסִי יְקַרְיָה שְׁבִרִיאָן לְאַתְּאָצֵל דָא מַן דָא, וּכּוֹרְסִי יְקַרְאָ מְנִיחָה, וּבְלַהוּ בָלָא חַשְׁיבָין לְקַבְּלִיה. הַדָּא הוּא דְבָתִּיב, (דְנִיאָלָד) וּבֶל דִּיְירִי אָרְעָא בָלָא חַשְׁיבָין. אָמַר רַבִּי אָבָהוּ, לֹא תִּקְשֵׁי לְדָהָא, דְהָא רִישָׁא מִינָן

בְּהַבָּדֵל, שֶׁרִי בְּקָדְמִיתָא לְמִילְעָא בְּאוֹרִיְתָא לְתוֹרָגְמָנָא, וְתוֹרָגְמָנָא לְדָסְמִיכִי לִיה, וְדָסְמִיכִי לִיה, לְדָסְמִיכִי לִיה. אֲשֶׁתְּכָת, דָבָר מִסְתִּים שְׁמֻעָתָא, דְבָלָהו תַּלְיִין מִן רִישָׁא. וְכֵה אֵי גַּנוֹנָא תְּשַׁבָּח לְעַילָּא, וְכֵלָהו עַלְמָין. וְאָמָר רַבִּי אָבָהו, מָשָׁה, אַתְּאָצֵל מַזְיוֹנָא עִילָּא. יְהוֹשֻׁעַ, אַתְּאָצֵל מִמְּשָׁה. זְקָנִים, אַתְּאָצֵל מוֹחָשָׁע. נְבִיאִים, אַתְּאָצֵל מוֹקָנִים. נְשִׂיאִים וּרִישָׁא דְעַמָּא, אַתְּאָצֵל מְנִבִּיאִים. וּכְלָהו דָא מִן דָא.

עד דָהּוּ אָזְלִי, פָגָעוּ בֵיהַ בְּרִי אַלְעֹזֶר, אָמָרוּ הָא חַד מַאֲנִינוֹן מִאֲרִי דְמַתִּיבָתָא אַתָּא. אָמָרוּ לִיה, וְדָאי דְאָמְרִיתָו דְשִׁמְשָׁא אַתְּאָצֵל נְהִירּוֹתָה מַזְיוֹנָא דְאָסְפָקָלָרִיא דְלַעַילָּא. אָמָר, כֵּה הוּא.

פָתָח וְאָמָר, (שיר השירים כ) מַעַיִן גְּנִים בָּאָר מִים חַיִים וּנוֹזְלִים מִן לְבָנוֹן. קֹרֶא מַעַיִן, וְאַחֲרֵךְ בָּאָר, וְאַחֲרֵךְ נְזֹלִים. בְּהַדָּא פְסוֹקָא אֵית לְאַסְטְּבָלָא, דְהָא מַעַיִן אַתְּמִשִּׁיךְ מִן בִּירָא. וּבִירָא מִן נְזֹלִים. וּנוֹזְלִים מִן לְבָנוֹן. לְמִינְדרָע, דְבָלָהו אַתְּאָצֵל מוֹנָדָא מִן דָא וְדָא מִן דָא. כֵּה הוּא שִׁמְשָׁא, לֹא נְהִירּוֹתָא דִילִיה הוּא, אַלְאָ אַתְּמִשְׁךְ חַד חַוְּטָא דְזַיְוָא דְנַהֲיר לְשִׁמְשָׁא.

תַּגַּנּוּ בְמַתְגִּיתִין דִילָן, אוֹר שְׁבָרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְתִחְיָה, אָדָם הִיה רֹזֶה בּוֹ וְצֹופֶה מִרְאֵשׁ הָעוֹלָם וְעַד סּוֹפוֹ. תָּא חִזְיָה, נְהִירּוֹתָא דְשִׁמְשָׁא, הוּא חַד מִשְׁתִּין אַלְפִין

ושביעין וחמש חולקין, מההוא נהיorthא דאספקלהיא דההוא נהורא דאתגניז. ואפילו בהאי נהיorthא דשיטאה. לית איניש יכיל לאסתבל באיה, כל שבן בהאי נהורא. וזה אמרנו, לאיניש יסתבל באיה מרישיה דעלמא ועד סייפי עלמא. אלא הבי גורנא בתרניתא דילן, דבזהוא נהיorthא, יכיל איןיש למנדע ולמחוי בנהיorthו דחכמתא, כל מה דהזה, וכל מה דיתומי, מרישיה דעלמא עד סייפי עלמא, וזהוא אתגניז לצדיקים לעלמא דאתה. מי לעלמא דאתה, בד תיפוק נשמה קדיישא מהאי עלמא, ויזיל באיה לעלמא דאתה.

תא חוי, בתיב (שמות לד) ויהי שם עם ה' ארבעים יום וארבעים לילה ללחם לא אבל ומימים לא שתה. מי טעם, משום דאתהגי מההוא זיוא. ואף על גב דגנית מהמן, וזהוא נהיorthא לא נחת עמייה, לא הו יבלין לאסתבל באנפו דמשה, ממה דאסתבל בקדמיתא, בד הוות תפמן, ואשתארו אנטפה נהיorthin בהאי שטsha.

סטי רבוי אלעזר לאורה, ואינו אולו אברתיה, לאוזפה לאורה, תלת מלין. אמרו לרבי אלעזר, ובאיון אתון מארי מתרניתא, דברת גבוי דמשה הויתון, בד אתיהב אורניתא על ידיה. אולו רבוי חייא ורבוי נתן, ורבוי אבהו לא בעא לאתפרשא מגיה, ואול עמייה לאורה.

פתח רבוי אלעזר פומיה ואמר, (בראשית א) ויאמר אלהים יחי

מְאוֹרוֹת. הִא חָזֵי, עַבְדָ קָדוֹשָא בְּרִיךְ הוּא תִמְגִיסֶר
רְקִיעִין, הַגְטָלִין לְמַטְלָנִיהָזָן, וְסַחֲרִין בֶּל עַלְמָא. וְכֹל חַד
מִתְעַבְבָ הַהוּא שִׁיעָרָא דְאַתִּיהִיב לֵיהֶ מִן מָאִירָה. וְכֹד
אֲשֶׁלִים הַהוּא רְקִיעָא הַהוּא שִׁיעָרָא, אַתְחִידָש בְּעַלְמָא
פְתַגְמִין טְבִין רְבָרְבִין סְגִיאָין.

וְחַשְׁבִין בְּדַעַתִּיהוּ אַינְנוּ טְפַשְׁאי דְלַבָא, דְבָסְחָרָנוֹתָא
דְהַהוּא רְקִיעָא אַתְעַבְיד דָא. וְלֹא כֵה הוּא. דָהָא
בֶל יוֹמָא וַיּוֹמָא, מַחְדֵש קָדוֹשָא בְּרִיךְ הוּא מַצְפָּרָא עַד
רְמַשָּׁא, פְתַגְמִין עַילְאַיִן רְבָרְבִין וְתַקִּיפִין, וּמְגַנִּין הָאֲשֶׁלִים
הַהוּא רְקִיעָא מַטְלָנוּהָי, וַיַּעֲרַע בְּעַלְמָא גַזְוִית מַלְכָא עַילָּאתָה,
וְחַשְׁבִין טְפַשִּׁי לְבָא, דְבָגִינִיהִיא דְהַהוּא רְקִיעָא הַזָּהָה, וּטְעִין
לְבָהּוּן בְּטְפַשּׁוֹתָא.

וְעַבְדָ קָדוֹשָא בְּרִיךְ הוּא לְהַהוּא רְקִיעָא רְבִיעָה, וְאַנְחָה בַּיָּה
שְׁמַשָּׁא, וְאַסְחָר בֶל עַלְמָא בְּעִידָנִין וּמְגַנִּין לְתוֹעֲלָתָא
דְעַלְמָא לְבָנִי נְשָׁא. וְתַנְא בְּמַתְנִיתָא דִיזָן, תַלְתָ מָאָה
וְאַרְבָּעִין מְשֻׁקּוֹפִין, אַזְוֵיל שְׁמַשָּׁא, סְלִיק וְנְחִית בְּעִידָנִין
וּמְגַנִּין.

וְאַזְוֵיל וְשָׁרִי, מְמַשְׁקּוֹפָא דְמַוְרָתָה, מְהַהוּא מְשֻׁקּוֹפָא דְאַתְקָרִי
נוֹגָה, וְאַזְוֵיל בְּסֶנְגָלָותָא, עַד דְמַטָּא לְמַשְׁקּוֹפָא
דְאַתְקָרִי קְרָבוֹסָא. כְּדִין אַזְוֵיל לְסִינְפִי דְצָפָן, שִׁיחָא יְרֵחִי,
עַד דְמַטָּא לְמַשְׁקּוֹפָא דְזָהָרָא, וְאַזְוֵיל שִׁיחָא יְרֵחִי, לְאֲשֶׁלָמָא
שִׁיחָא לְתוֹעֲלָתָא דְבָרִיתָא, לְמַעַבָּד וּרְוֹעָא וְחַצְדָא.

הָרָא הוּא דְבַתִּיב, (בראשית ח) עוד בֶּל יָמִי הָאָרֶץ זָרָע וְקָצֵיר וְקוֹר וְחוֹם וְקִיזֵן וְחוֹרֶף. וּבְאֲשֶׁלֶמֶתְיָה לְצָד דְרוּם, לְפּוּם יִשְׁׁוֹבָא דְאֶרְעָא, קָצֵיר. וְחוֹם. וְקִיזֵן. וּבְאֲשֶׁלֶמֶתְיָה לְסִינְפִי צָפֹן זָרָע. קוֹר. וְחוֹרֶף. וּכְלָא לְפּוּם יִשְׁׁוֹבָא דְאֶרְעָא, בְּרִקְאָמְרָן. וּבְהָאַי נְוֹגָא מִמְשָׁ, בְּמָא דְמִשְׁתְּפָשִׁין בְּנִי נְשָׁא לְהָאַי נְהֹרָא דְהָאַי רְקִיעָא, בְּרִין בֶּל חִילִי שְׁמִיא מִשְׁתְּפָשִׁין לְנְהֹרָא דְרְקִיעָא, בֶּל רִיש חִוְתָא.

אמָר רַבִּי אַבְהָוָה, מִאַרְתָה, לְמָה חִסְרָ וּוֹ. אָמָר לֵיה, עַל מָה דְאָמְרָן בְּקָרְמִיתָא, דְלָאו נְהִירוֹתִיה שְׁלִים. דְלִיתָ נְהִירוֹתִיה בְּרַמְּה דְמִקְבֵל בְּחֶדֶחֶתֶא בְּתַר כּוֹתְלָא, מְהַהְוָא נְהִירוֹתִתָא דְלַעַילָא.

וּבְגִינִיה לֹא אַתְקָרִי נְהִירוֹתָא שְׁלִימָתָא, וְלֹא יָאֹתָ לְאַתְקָרִי שְׁלִימָתָא, אֶלָא הוּא נְהֹרָא דְאַתְקָרִי (דְנִיאָל ב) נְהֹרָא עִמִּיה שְׁרָא. וְהָנוּא דְאַתְגִּינוֹ לְצִדִיקִים, הוּא חֶד מִס' אַלְפִין וְשֶׁבְעֵין וְחַמֵשׁ חֹלְקִין, מִנְהִירוֹתָא דְשָׁרֵי עַמְקָדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּמִנְהִירוֹתָא דְשֶׁמֶשָׁא הוּא חֶד מִשְׁתְּהִין אַלְפִין וְשֶׁבְעֵין וְחַמֵשׁ חֹלְקִין, מִפְהִירוֹתָא דְגִנִּינוֹ לְצִדִיקִיא לְעַלְמָא דְאַתִי. וֶל בְּרִין לֹא אַתְקָרִי נְהִירוֹתָא שְׁלִימָתָא הָאַי נְהִירוֹתָא דְשֶׁמֶשָׁא, וְלֹא יָאֹתָ לְאַתְקָרִי.

וְלִפְיכָךְ אָמָר קָודְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לֹא תַקְשֵׁי לְבָוֹ, דְבַתִּיב מִאַרְתָה, וְלֹא שְׁלִים. דְאַנְאָ לֹא עֲבָדִית לֵיה, אֶלָא לִמְהָ דְבַתִּיב, (בראשית א) לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ. לְשֶׁמֶשָׁא לְבָנִי

ארעא, ודי לכו לבני ארעא, לבוצינא דא לשטשא לבו.
אמר רבי אלעוז, ומה נהורא זעירא דא, לא יבלין בני נשא
לאסתפלא ביה, נהיריתא דגניז לצדיקיא על אחת
במה יבמה. אמר רבי אביהו, וכל שבן נהירותא דבוצינא
דשרי קמי מלכאה עילאה.

אתא לנשכא ידרה דרבי אלעוז, אמר בען ידענא, די
בקושטא האי מאורת חסר, ניאות לו למשוי חסר
יתיר מהאי. אמר ווי לעלמא כדר תפוק מגיה, עד יומא דא
שאיילנא דא, ולא אשכחנא עיקרא דAMILתא, בר בען. ההוא
אורחא דנקחת ביה, יהא סימנא דברכה לי, על הערעית
לך.

* יהיב עמיה תלתין יומין, ואוליף כל ספקא וקושיא דהזה
לייה, ואוליף ליה שתין טעמי בפרשתא דבראשית. אול
לאורחיה.

אשכח לרבי חייא, אמר ליה במתו מינך רבי אביהו,
דאטעומ מההוא מתיקא דדובשא, דאמציה
מגוארת קדיישין עילאיין. אמר ליה, חරرتא דאפיקותא,
וסובתא דדובשא, לא מתישבי בחדרא. ואף על פי בן
אオリיה ליה.

בכח ר' חייא ואמר, נהיינא עלי, עד לאוליף קמי
מאיריהון דמתניתא עילאה, לא איתיב הכא. יהיב
תמן תריסר שניין, כדר אתה קארו ליה ר' חייא רביה. אמר

רבי יצחק, אור גנוו לצדיקיא לעתיד לבא, והוא דהוא גנוו.
הרא הוא רבתיב, (תהלים צ) אור זרוע לצדיק ולישרי לב
שמחה.

ויאמר אלhim ימי מארת. ר' פנחים פתח בהאי קרא (שיר
השירים ו) צאינה וראיינה בנות ציון בפלך שלמה
בעטרה שעטירה לו אמו. אמר רבי פנחים, חזרנו על התורה
בזלא, ולא אשכחן עטירה בעבדת בת שבע לשולמה. בזע
אית למיימר, הא יאמר רבי יצחק מי צאינה וראיינה, היה
לייה למכtab באו וראג. מי צאינה.

אל אמר רבי יצחק, פסוקא דא, דאתקורי על איןון ובאיין
דנפקו מן עלמא דין, ואתקברו בארץ קדיישא
ידיישראל. אמר רבי אלעזר, ודנפקת נשמה תחונת פון. ועתידה
בת קול לאתערא בכל ציינה וציוינה דבתי קברי, ואמרה
צאינה וראיינה, פוקה מתחות בליאוה העפרא, ואיתערו
משנתקון. בנות ציון: כמה דאת אמר, מלכים בכו מה הצעון
הלו.

אמר רבי פנחים, ובאיין אתון הצדיקיא למחרמי בזיווא יקירה
עלאה דמלבא קדיישא, דשלמא כזלא דיליה. ובאייה
זבוחתא, בשבייל עטירה שעטירה לו אמו, בדיל והוא בתרא,
דאכברתו ליה הצדיקיא במלוי דאוריותא בעלמא דין. אמר
רבי אביהו, אמו, במו אומר. ואיזה אומר של הקדוש ברוך
הוא. אילו צדיקים שהם אום הידועה לו.

בַּיּוֹם חֲתִינָתוֹ, חֲתִינָתוֹ דָא מִמְּפָנָיו הָוֹא. אָמֵר רַבִּי פְּנַחַם,
מִמְּהָוֹא אָום, חֲתִינָתוֹ שֶׁל אָוֹתָו אָום שֶׁלֽוֹ. מַהוּ חֲתִינָתוֹ
בַּיּוֹם אֲדָבֵרְן ? לְמַעַבֵּד פִּיקָּודֵי אָוּרִיָּתָא, דְּהָוָא חֲדוּתָא
דְּצִדִּיקִיא. וַיַּאֲמַתִּי בְּשָׁרוֹן. אָמֵר רַבִּי יִצְחָק, מַתְּלִיסָר שְׁנִין
וְלִיעֵלָא, דְּהָוָא יוֹמָא חֹזֶבֶתָא עַל צִדִּיקִיא ? לְמַעַבֵּד חֲדוּתָא
דְּלִבָּא, בַּיּוֹמָא דְּסָלִיק לְחוֹפֶה. וּבְגַין הָוָא זְכוֹתָא, עַתִּיד
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְאַתְּעָרָא לְהּוּ וְלַעֲבָרָא בָּרוֹזָא קָרְמִיהּוֹן
בְּחִדּוֹה, צְאִינָה וּרְאִינָה בְּנוֹתָ צִיּוֹן.

אָמֵר רַבִּי יִצְחָק, תָּא שְׁמָע, יְהִי מְאֻרָת בְּרִקְיעַ הַשָּׁמִים, ר'
יִצְחָק אָמֵר, בְּשַׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִתְּחִיב אֶת הַמְּתִים,
וַיַּעֲבֵר בָּרוֹזָא עַל כָּל צִיּוֹנָא וּצִיּוֹנָא. בֵּיה וּמְנָא נִיחַת הַהִיא
נִשְׁמְתָא, כְּנָהָרָא וּבּוֹצִיּוֹנָא דִּינְגָּהָר בְּנָהָרוֹ רַקְיָעָא דְּשָׁמְיָא,
עַל הָוָא גּוֹפָא דְּאַתְּעָרָמָן אַרְעָא. הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, יְהִי
מְאֻרָת בְּרִקְיעַ הַשָּׁמִים. וְלֹמַה, לְהָאֵיר עַל הָאָרֶץ, עַל אָוֹתוֹ
הַגּוֹף הַיֹּוֹצָא מִן הָאָרֶץ.

ר' אַבְּהָוָא אָמֵר, זו הִיא זָהָר הַרּוּת, הַשׂוֹרָה עַל הַגּוֹף לְהַחִוָּתוֹ,
וְלְהָאֵיר אַפְּלוֹ. הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, (בראשית א) יְהִי מְאֻרָת
בְּרִקְיעַ הַשָּׁמִים. וְלֹמַה, לְהָאֵיר עַל הָאָרֶץ, עַל הַיֹּוֹצָא מִן
הָאָרֶץ, בְּדָאָמָרָן.

ר' יְהָדָה בֶּן פּוֹי פְּגַע בֵּיה בְּרַב נְחָמָן, אָמֵר לֵיה אָוֹתוֹ הַרּוּת
שְׁעַתִּיד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְהַחִיוֹת בּוֹ הַמְּתִים, מַהוּ. אָמֵר
לֵיה, הוּא רֹוח אַסְפְּקָלִירִיא שֶׁל מַעַלָּה, כְּאֵשֶׁר יִשְׁגַּנוּ בְּנֵי אָדָם

הידעות הַגְּבוֹנוֹת. ומִנָּא לֵן הֶא. מִמָּה דְכַתִּיב, (יחזקאל ל') וְנִתְתִּי רוחִי בְכֶם וְחַיִתֶם. וְנִתְתִּי רוח בְכֶם לֹא נִאָמֵר, אֲלֹא רוחִי, אָתוֹ הַנְּאָצֵל מַאֲסְפָּקָלְרִיא שְׁלוֹ. וּכְתִיב (שם) וְאֵת רוחִי אָתֵן בְּקָרְבָּכֶם, וְאַחֲרֵיכֶם יְהִיה סִימֵן יְדוֹעַ בְּעוֹלָם, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (בראשית א') וְהִי לְאוֹתּוֹת וְלִמּוּעָדִים וְלִימִינִים וְשָׁנִים.

ק' (בראשית א') וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נָעָשָׂה אָדָם בְּצָלְמָנוּ. ר' אָבָהוּ פֶתַח, (תהלים ח) מָה אָנוֹשׁ כִּי תִזְכְּרָנוּ וּבָנֵן אָדָם כִּי תִפְקְדָנוּ וְתִחְסְרָהוּ מַעַט מֵאֱלֹהִים. ר' תְּנַחּוּם אָמֵר, בְּשֻׁעה שְׁרֵצָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְבָרוֹא אֶת הָאָדָם, נִתְיִיעַץ עִם הַמְלָאכִים אָוֹתָם הַסּוּבָבִים אֶת בְּסָאוֹ, וַיֹּאמֶר לָהֶם נָעָשָׂה אָדָם. אָמְרוּ לוֹ, רְבֹונָנוּ שֶׁל עַוְלָם מֵה טִיבוֹ שֶׁל אָדָם זֶה, מָה אָנוֹשׁ כִּי תִזְכְּרָנוּ.

דָבָר אַחֲרֵיכֶם נָעָשָׂה אָדָם, ר' בּוֹטָא בְשֵׁם ר' בּוֹ אָמֵר, חִזְרָנוּ עַל כָּל הַתּוֹרָה כּוֹלָה, וְלֹא מִצְינוּ שְׁנַתְיִיעַץ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עִם הַמְלָאכִים לְעוֹלָם, עַל שְׁוּם דָבָר מִכֶּל מַה שֶּׁהוּא צָרִיךְ לְעַשּׂוֹת.

וְעוֹד מִצְינוּ שְׁאַיִן לְמַעַלָּה וְלִמְטָה שְׁמַשְׁגִּים לְדַעַתּוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וּבְשָׁהֶם רְצִים לְהַשִּׁיג, מִיד חִזְרִים לְאַחֲרֵיכֶם מִהְשִׁגְתָּם, בְּהִדְיוֹן קְנֻבוֹסָא דָקוֹנָאִי, דְפָרָח וְחוֹזֵר לְדוֹךְ דְשָׁאִרִי. בְּהָם, עד שְׁחוֹזְרִים וְאוֹמְרִים בָּרוּךְ בְּבָודְהִי מִמְּקוֹמוֹ.

וְעוֹד אָמֵר רַבִּי בּוֹטָא, מִצְינוּ שְׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בָּרָא אוֹר

הראשון, וברא מזה האור שאר המשמשים שלו. אם האור הראשון שברא בначלה, לא נתיעץ עמו, בשרצה להוציא ממנה שאר צבאותיו, כל שכן וככל שכן אדם להבל דמה.

אמר רבי יצחק, הנח לרבי בוטא דעם מארי מתניתא שני מדורייה. אמר ר' בוטא, אנא לא זכינא לממי מדוראי עמhone, אבל קושיא תהה דידחן.

ופירוקא שמענא, דאמר רבי בו, בחרין מלכא דהוה שליטה על כלל, ובעי לאחזה גרמיה דכללו בלילה בה, והוא כלל. עביד גרמיה בלישן דסגיאין. כך קידשא בריך הוא, הוイル דבעי לאחזה דכל עלמא דידיה, בليل כולה בידיה, ואמר לישן דסגיאין, לאחזה דהו כולה. אמר רבי יצחק, אי קלא מן רמי שמעתא מהאי, אימא דהוה שפיר, כלל אתי שבא בלבאי האי פירוקא.

רבי שמעון בן יוחאי אתה לטבריא למדבי לכל שוקי טבריה, חמו ליה, ר' פנחים ורבי בא ורבי יצחק. אמרו, עד אימתי ניתיב בקיימה חדא, ולא ניכול למהה. אמרו, הא מארי דמתניתין הבא, נשאל קמיה.

אתא רבבי אבחו תפון, אמר ליה, אי לא נשמע מלה דא, הא אתפתחה פומhone דמיגאי בפסוקא דא. אמר ליה, לימא לנו מר עיקרא דפסוקא דא, אמר ליה מאי הוא. אמר

לייה蒿 נעשה אָדָם בְּצַלְמָנוּ בְּרוּתֵינוּ.
 אמר רבי שמעון, כתיב (ישעה מ) החרשים שמעו והעורים
 הביטו לראות. וכי לעורים ולחרשים אמרה תורה
 蒿. אלא עורים, שהם עורים בתורה, שדרך היישר
 לפניהם, והולכים ארחות עקלקלות בעורים, ולא ידוען
 עיקרא דמלתא.蒿 פסוקא אתגור במתניתא דילן, והכוי
 גורנא.

בדבר קודשא בריך הוא עלמא, היה עיקרא דכלא מיא,
 ומין מיא אשתייל כל עלמא. ועבד קודשא בריך הוא
 תלתא אומניין, דיעבדון אומנותיה בה蒿 עלמא, ואlein
 איןון שמיא, וארעא, ומיא. ועל ידי דאלין, אתברי כל מה
 די בעלמא דין.

וופין לאlein תלתא, לבב חד מגוזן, לאפקא ברייתא דצרכיך
 לעלמא. ומין למיא, אמר לייה את אפיק לארעא
 דתחותה, ואתה זיל אתקניש לאתר חד, ומיא עבד חד, הרא
 הוא דכתיב, (בראשית א) יקוו המים.

קרא לארעא, אמר לה, את אפיק ברין מינה, בעירין
 וחיותן ובגדמי לוז, מיד עבדת בה, הרא הוא דכתיב
 (שם) ויאמר אלhim תצא הארץ נפש חיה למינה.

קרא לשמים, אמר לו, אתה אבדילו בין למיא, עבדו
 בה, הרא הוא דכתיב, (שם) ויעש אלהים את הרקיע.
 קרא לארעא, אמר לה אפיקי דשאים ועשבים ויבולין

וְאִלְגָּנִי חַקָּלָא, מִיד מֵה בְּתִיב בָּה. (שם) וְתוֹצֵא הָאָרֶץ דְּשָׁא
עַשְׂבָּמָזְרִיעַ זָרָע.

קָרָא בָּמוֹ בָּן לְשָׁמִים, אָמָר לוֹן, יְהָא בְּכֹזֶן נְהֹרִין וּבְוֹצִינִין
לְאַנְדָּרָא עַל אַרְעָא, הָדָא הוּא דְּכָתִיב, (שם) יְהָיָה מְאַרְתָּה
בְּרַקְיָע הַשָּׁמִים. קָרָא בָּמוֹ בָּן לְמִיאָ, אָמָר לוֹן, אַתָּהוּ אֲפִיקָו
רִיחַשָּׁא דְּנוֹגִין וּעוֹפִין, וּבְדָמִי לוֹן, הָדָא הוּא דְּכָתִיב (שם)
יְשִׁרְצָיו הַמִּים שְׁרֵץ נְפָשָׁת חַיָּה. וּעַל יְדֵיהֶן דְּתַלְתָּא אֶלְיָזָר,
אַתְּעַבֵּיד כָּל עוֹבֵד אֱלֹהִים דְּבָרָאשִׁית, כָּל חָדָר וְחָדָר לוֹזִינִיה.

פֶּרֶד אַתָּה יוֹמָא שְׁתִיתָא, כָּל הָזָהוּ הוּוּ זְמִינִין לְמַבְּרִי כְּשֶׁאָר
יוֹמָין. אָמָר לוֹן הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, לֹא שָׁוֹם חָדָר מְגַבּוֹן,
יְכִיל לְמַעְבֵּד בְּרִיהָ דָא בְּלַחְזֹודָי, כְּשֶׁאָר כָּל בְּרִיּוֹן דָהָוּ עַד
כָּאֵן, אֶלְאָ כְּוַלְכֹּון תְּתַחְבָּרוֹן בְּחָדָר וְאָנָא עַמְבּוֹן, וּנְעַבֵּיד
אַיְגָשָׁא. דָהָא אַתָּהוּ לֹא תִּכְלֹל לְמַעְבְּרִיהָ בְּלַחְזֹידִיכְבּוֹן, אֶבֶל
גּוֹפָא יְהָא דִּילְבּוֹן תְּלִתְבּוֹן, וְנְשִׁמְתָּא דִּילְיָ.

וְלִפְּיכָךְ קָרָא לוֹן קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאָמָר לוֹן גַּעַשָּׁה אָדָם,
אָנָא וְאַתָּהוּ. אָנָא גְּשִׁמְתָּא, וְאַתָּהוּ גּוֹפָא. וּכְךָ הוּא,
דְּגּוֹפָא הוּא מְתֻלְּתָהּוּן, דָהָוּ אוֹתָנִין בְּעוֹבֵד אֱלֹהִים דְּבָרָאשִׁית,
וְנְשִׁמְתָּא יְהָבָה קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאַשְׁתָּתָף עַמְהָוּן בָּה.
בְּצִלְמָנוּ בְּדָמוֹתֵינוּ, בְּלוֹמָר דְּאַתָּחָויִ לְגָא, בְּהָהָוָא גּוֹפָא
דְּאַתְּגָסִיב מְגַבּוֹן, לְמַנְדָע וּלְאַדְמָא הַלְבּוֹן, בְּהָהָוָא
דְּאַתְּגָסִיב מְגַי, דָהָוָא גְּשִׁמְתָּא, דְּיִתְפְּרַשׁ מְעוֹבְדָיו דְּעַלְמָא,
וְיָהָא תְּאוֹבָתִיהָ וּרְעוּוֹתִיהָ לְעַילְאַיִן קְדִישֵׁין.

וְעוֹד בָּצֶלֶמֶנוּ בְּדִמְוִתֵּנוּ, הַגּוֹפָא דְּאַתְּנִסִּיב מְגֻבּוֹן, לֹא יְהָא בְּקִיּוֹמָא בְּגִינִּיכּוֹן. מַאי בְּגִינִּיכּוֹן. בְּאִינּוֹן בְּרִיאָן דְּאַפְּקָתָן, עַל דָּאִיהִי עֲפָרָא כְּשֶׁאָרְכָּל בְּרִיאָן. וְהַהִיא נְשָׂמְתָא קְדִישָׁא דְּאָנָּא יְהִיב בֵּיהַ, דִּיחְווּ לָהּ קִימָא לְעַלְמָין,
דְּלִילְתָה גּוֹפָא, וַיְדָמָה בְּקִיּוֹמָא לַיְלָה.

אמֵר רַבִּי אָבָהוּ, הַרְיוֹן הוּא בְּרִירָא דְּמַלְתָּא, מְשׁוּם דְּאַשְׁתְּבָחָה בְּבִרְאָשִׁית, הַוּ אַלְיוֹן תְּלַתָּא, שְׁמִיא וְאַרְעָא וְמִיאָ.

ר' אַלְעֹזֵר בֶּרֶר ר' שְׁמֻעוֹן אָמֵר, יְאוֹת הָוּא. אַבְלָא אַרְעָא נְסֶבָּא חִילָא דְתִלְתָהּוּן בְּלָחֹדָא, עַד דְהֹוִי בָהּ אַרְבָּעָ יְסוּדוֹת קִימָין. מִן שְׁמִיא תְּרִין, וּמִן מִיא חַד, וּמִן דְבָה. וְהִיא אַפְּקִית גּוֹלָמָא דָאָדָם, וּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הָוּא נְשָׂמְתָא. הַרְא הָוּא דְבַתִּיבָה, (שם בַּיָּלָא בְּטוּחוֹ) וַיִּצְאֵר ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עַפְרָם מִן הָאָדָמָה וַיְפַחֵח בְּאָפְיוֹ נְשָׂמְתָה חַיִים. הַרְיִי תְּרוּיָהּוּן, אַרְעָא וּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הָוּא, דְאַשְׁתְּתָפוּ בְּחַדָּא לְמַעַבְדָלִיהָ, וּבְגִינִּיהָ אָמֵר גַּעַשְׁה אָדָם, דְקֹודֵשָׁא בְּרִיךְ הָוּא אָמֵר לָהּ עַשְׁי אֶת הַגּוֹפָה, וְאָנָא נְשָׂמְתָא. אָמֵר רַבִּי יִצְחָק, הָא בְּלִ סְפִיקָא דָא אַתְעַבֵּר מִינֶן.

עוֹד אָמֵר רַבִּי אַלְעֹזֵר, בְּהָאִי גּוֹנוֹנָא, אַשְׁתָּהָרָה קוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הָוּא לְעַלְמָא, בְּבִרְיִיתָא דְבָנִי נְשָׁא. דְהָא תְּגִינֵן, שֶׁלְשָׁה שְׁוֹתְפִין בְּאָדָם, הָאִישׁ וְאֶשְׁתוֹ וּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הָוּא. אָמֵר רַבִּי יְהוֹשָׁעָ, בְּהָאִי גּוֹנוֹנָא, שְׁמִיא וְאַרְעָא וּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הָוּא. אָמֵר

רבי שמעון, שמים, בנגד איש. הארץ, בנגד אשתו. ולעולם
קיים בריך הוא משותף עטיהם. ועל בן נאמר געשה אדם
בלשון שותפות. ואין הקדוש ברוך הוא משותף עם שום
בריה, זולת עם אדם.

אמר רבי יוסי, ובשאר הבריתות מי משותף עטיהם. אמר רבי
שמעון, מה האדמה, דאמנון שהיה נפש היה. אבל
הקדוש ברוך הוא אין משותף, אלא על האדם בלבד.
 אמר רבי יהודה, ווי להם לרשותם, שאינם רוצים להדק
 בשותפותו של הקדוש ברוך הוא. בפה. אמר רבי
 יצחק, באותו הנשמה שהוא נתן, אלא הולך ודבק בכך
 בהמות. הדא הוא דכתיב, (תהלים מט) ואדם ביקר בילין
 נמשל בבהמות נדמו. בילין, שלא רצה לעמוד באותו
 יקר ותפארת של הנשמה. אבל מה חטאתו שעה שגמול של
 בהמות, באותו הכח שלחן, הגברת והגדלה מהרה, ולא
 תעלה למטה.

אמר רבי שמעון בן פזי, אולא הא, כי לא אמר רבי יעקב
 בן אידי, דאמר רבי יעקב בן אידי, מי דכתיב, (איוב
 כח) וכל יקר ראתה עינו, אלו נשומות של צדיקים, שהם יקר
 ותפארת לעולם ולעולם עזומים.

אמר רבי אביהו אמר רבי יונתן, בא וראה מעלהו של אדם,
 שהבדילו הקדוש ברוך הוא מכל שאר הגבראים.
 האיך. אמר רבי אביהו, כל מה שברא הקדוש ברוך הוא,

אמר לפועלים האלה, שעם יעשו לברך, ולא נתייחד הוא עמם. אמר על בריות הארץ, תוציא הארץ נפש חיה וגו'. אמר למיטים, ישרצעו המיטים, והוא לא נתייחד עמם.

כשברא האדם, נתייחד הקדוש ברוך הוא עמם בעשיותו, ואמר נעשה אדם. נתן בו קלסטר פנים, ראייה, ריהם, קומתיה, הליכתיה, משועש, דבורה, עשייה, המשילו במעשה ידיו, אך הוא דכתיב, (תהילים ח) תמשילו במעשה ידיך כל שטה תחת רגליו.

וכשזرك בו נשמה, קם על רגליו, ונדרמה לתחזונים ולעליזונים. נדרמה גופו לארץ. ונשמרת לעליזונים, בתואר, והדר, ובבוד, באימה, וביראה. אך הוא דכתיב (שם) ובבוד והדר תעטרה.

אמר רבי יונתן, רישא דהאי קרא, ספיקא בלבאי, דכתיב (שם) ותחסרו מעת מלאחים. אמר רבי אהון, בנטחתיה היה קדישא, ודמי ליה. אבל מי גריעתא הוא, על הדוחה גופה, ואתגטל מן ארעה.

ואם תאמר בדעת ובחכמה. אי אפשר, דהא רחוק הוא האדם מן העלייזונים دائم רבי אלעזר אמר רבי תנחים, המלאכים הקרים, מקבלים כח שפע אספקלריא של מעלה תחלה, ומהם יורדים לאותם שאינם קרובים, ומהם יורדים לשמים וכל צבאים, ומהם אל האדים.

אמר רבי יוסי, בפה הבוד מקבל תחלה, וממנו למלאכים

העלויונים, וממהם לאותם שאינם כלל בך עליונים
ובבוחים במוחותם, ומהם לשטמים, ומהם אל האדם.
אבל בפה נדרמה לו האדם, אמר רבי אבהו, בנטמה, שהיא
קדושה, ולא תבליה לעוזם, על שנטלה ממנה, מכחו
ומגבורתו. ולא כמו הגוף שגיטל מן האדמה, ויבלה וישוב
עפר בשחיה.

אמר רבי יצחק אמר רב, אדם, צוונו עמו, נבראו ביחיד,
הרא הוא דכתיב, (בראשית ה) זכר ונקבה בראם. ונטלה
מגביו, והכינה, והביאה אל האדם. הרא הוא דכתיב, (שם
ט) ויקח אחת מצלעותיו.

ר' יהושע אמר, חוה הייתה בראשונה הייתה, ולכך ממנה, והיא
נוקי דבריותה. הרא הוא דכתיב ויקח אחת מצלעותיו,
זו היא בראשונה שגלה ממנה, על שהיא רוח מזקה. ויסגר
בשר תחתנה, שהקים אחרת במקומה.

רב אמר, זו הייתה בשר, והאחרת לא הייתה בשר, ומאי
הוות. אמר רבי יצחק, וזה מא דארעא ישMRIה.

אמר רבי תנחים, בשברא הקדוש ברוך הוא לאדם, נתן
זהר פניו, שמAIR בכל העולם. בין שחטא, מה
בתיב היה, (קהלת ח) עז פניו ישנא.

רבי אליעזר ורבי עקיבא היו אזי באורחא, אמר ליה רבי
עקיבא, ר', אימא לי, הא דכתיב, (בראשית א) ויאמר
אליהם נעשה אדם, למה לא נאמר ויהי בן מיד, בשאר כל

הימים, בשְׁחִיָּה אומר הקדוש ברוך הוא דבר, מיד נאמר ויהי בן, ובaan לא נאמר, אלא לאחר שאמר נעשה אדם, כתיב וַיִּבְרָא אֱלֹהִים את האדם, היה לו לומר ויהי בן. אמר ליה, עקיבא, וכי זאת היתה במעשה בראשית ולא יותר, וזה כתיב (שם) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמִּים, ולא נאמר ויהי בן, אלא ויעש אלוהים את הרקיע. בגין (שם) יְהִי מָרֵת בָּרְקִיעַ הַשְׁמִים לְהָאֵר עַל הָאָרֶץ, היה לו לומר מיד ויהי בן, וכתיב ויעש אלוהים את שני המאורות הַגְּדוֹלִים.

אלא אםא לך, כל דבר שלא היה בהם הפח האצל מלִמְעָלָה, נאמר מיד ויהי בן. שְׁחָרֵץ הַזָּيָּה אותן בתשלום כל פועלתם, ולא הזכיר להמתין לפתח העליון, לְהַשְׁלִים תְּשֻׁלּוּם אותה הפעולה.

אבל בכל דבר וברור שהזיהה הארץ, וקיים תשלום הפעולה לא היתה בה, הזכיר להמתין עד שיבא הפח מִלְמָעָלָה, ויעשה הקיום ושלמות הפעולה.

ובן בכאן באדם, הארץ הזיהה אותו הדבר הפסיק לה לעשות, ועמדה, עד שיתן הפח אותו שיש בידו לחתה, ולפיכך לא נאמר מיד ויהי בן, עד שבא הקדוש ברוך הוא וַיִּתְּנֵן בּוֹ הַפָּח מִלְמָעָלָה, ועשה הקיום.

אמר לו רבי עקיבא, רבי, מה ראה הקדוש ברוך הוא שלא עשה את האדם אלא בששי, אמר ליה, שלא יהא

פרחן פה לאדם לוּמָר, שַׁהוּא סִיעָה בְשׁוֹם דָבָר מִכֶּל מֵה שְׁגַבָּרָא.

אַזְלָג, עַד דְּהַוּ אַזְלִי, קַמְּ רַבִּי אַלְיֻזָּר, וְגַחֵין רַאשְׁיָה, וְשַׁווִּי יַדְוִי עַל פּוּמִיה, וְבְכִי. אָמָר לֵיהּ רַבִּי עֲקִיבָּא, רַבִּי, לְמַה אַתְּ בְּכִי. אָמָר לֵיהּ, עַל דָּא דְשַׁאֲילַתָּא. חַיוּתָה, וְקַשְׁיאָ מַלְהָ.

עֲקִיבָּא עֲקִיבָּא, מָנוֹ יַזְבִּי לְהָאִי אַזְרָקָא דְגַלְוִתָּא דְאַתְּמַשָּׁה, דְהָא לֹא יָקוּם בָּר נְשָׁה, דְעַתִּיד לִימְטִי לְעַנְגִּי שְׁמִיאָ, עַד יוֹמָא שְׁתִיתָהָה. דְהַוָּא בְשִׁית אַלְפָ שְׁנִין, וְלֹא בְאַשְׁלָמוֹתִיהָ, בָּר בְּתַקּוֹף תְּשׂוֹבָה, דְהָא שְׁוַלְטָנָא דְבָר נְשָׁה הַחִיא לִיתְהָא אַלְא בְשְׁתִיתָהָה.

וּבְשִׁבְיָעָה, יִשְׁתָּאַר שְׁמַטָּה בְּעַלְמָא, חָרוֹב. וּבְתִמְגִנָּה, יִתְחַדֵּשׁ עַלְמָא בְּמַלְקָדְמִין, וַיהֲא מָה דַיהֲא. עַל דָא (ישעה ד) וַיהֲא הַגְּשָׁאָר בְּצִיּוֹן וְהַגְּוֹתָר בִּירוּשָׁלַיִם קְדוּשָׁ יָאָמָר לוֹ. וּבְגִינְהָזָן נִאָמָר, (תהילים קד) יְהִי כָּבֹוד הֵה לְעוֹלָם יִשְׁמַח הֵה בְּמַעַשָּׁיו.

(בראשית ב') אֱלֹהִים תֹּולְדוֹת הַשָּׁמִים וְגֹאֵל. רַבָּא בְשָׁם ר' בְּרִכִּיה אָמָר, בָּא הַכְּתוּב לְהַזּוֹרֹת, בַּי לְאַחֲר שְׁסֶפֶר בְּל הַתֹּולְדוֹת שְׁהוֹצִיאוּ הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ, שְׁלָא תָאמַר בְּשָׁשָׁה יָמִים גְּבָרָאו בָּלָם, בְּרִיחָה זֹו בַּיּוֹם פְּלוֹגָנִי, וּבְרִיחָה זֹו בַּיּוֹם פְּלוֹגָנִי, אַלְא בְּל הַתֹּולְדוֹת שְׁגַתְהָווּ מִן הַשָּׁמִים וּמִן הָאָרֶץ, אִימְתֵּי הוּוּ. תַּרְעַ לְךָ אִימְתֵּי. בַּיּוֹם עֲשָׂות הֵה אֱלֹהִים אָרֶץ וְשָׁמִים.

בָּלוּמֶר, באותו הַיּוֹם מִמְשֵׁן, הִיוֹ בְּהָם כֹּל הַתּוֹלְדוֹת, שְׁגַתְהָוּ
מִן הַשָּׁמִים וּמִן הָאָרֶץ, דְּבָתִיב בְּיּוֹם עֲשֹׂות הֵי אֱלֹהִים אָרֶץ
וּשְׁמִים.

רַבִּי יִיְסָא אָמַר, וְהִיא בְּתִיב (שם ח) זֶה סְפִיר תּוֹלְדָת אָדָם בַּיּוֹם
בְּרָא אֱלֹהִים אָדָם, אָמַן בְּנֵי בְּאֹתוֹ הַיּוֹם מִמְשֵׁן הִיוֹ כֹּל
הַתּוֹלְדוֹת.

אָמַר רַבִּי בְּרָכִיה, כֵּד הוּא, בְּאֹתוֹ הַיּוֹם נִתְהַווּ שְׁחָרָה
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּאֹתוֹ הַיּוֹם, כֹּל תּוֹלְדוֹתָיו,
וְהַעֲבִירָם לְפָנָיו הַגְּשֻׁמוֹת בְּרוּכָנִיהָזֶן, וְהִיא אֹמֶר, זֶה פְּלוֹנִי,
וְזֶה פְּלוֹנִי. זֶה חַכְםַה הַדּוֹר, וְזֶה דִּין הַדּוֹר, וּבֶן כֹּל הַדּוֹרוֹת
וּמְגַנְּהִינִּיחָן.

ר' יִצְחָק בְּשֵׁם ר' חִיא אָמַר, מַה בְּתִיב לְמַעַלָּה מִן הַעֲגִין.
(שם ב) וַיַּכְלֵל הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ וְכֹל צְבָאָם. לְאַחֲר שָׁאָמַר (שם
א) וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת כֹּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהַנֶּה טוֹב מְאָד. מַהוּ אֵת
כֹּל אֲשֶׁר עָשָׂה. אֶת כֹּל לְרַבּוֹת עֲגִין הַמְלָאָכִים, שְׁהָם טוֹב
מְאָד. וּבְכָל הַגְּבָרָאִים לֹא נִאָמֵר אֶלָּא בַּי טוֹב בְּלִבְדֵּי, וּבְכָאן
בַּי טוֹב מְאָד. מַלְמָד שְׁהַמְלָאָכִים נִבְרָאוּ וּנִאָמֵר עַלְיָהָם בַּי
טוֹב מְאָד.

וַיֹּאמֶר רַבִּי יִצְחָק לְמַה עוֹד הַוְסִיף קָרָא וַיֹּאמֶר וַיַּכְלֵל. אָמַר
רַבִּי בְּרָכִיה, לְשׁוֹן כִּסְופָה הוּא. וְכֹל צְבָאָם בְּכָלְל, הֵם
הַמְלָאָכִים הַגְּבָרָאִים צְבָא הַשָּׁמִים. הַרְאָה הוּא דְּבָתִיב, (מלכים
א כב) וְכֹל צְבָא הַשָּׁמִים עוֹמֵד עַלְיוֹ. וּבְשִׁגְמָר הַמְלָאָכָה,

נכְסֶפֶה וּכְלַתָּה לְכָל רֹאִיָּה.

אמֵר רַבִּי נְחַמּוֹן, וַיְבָلֹו מִמְעַשָּׁה, כְּלֹו מִמְחַשָּׁבָה. וְעַשָּׂה
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לַיּוֹם הַשְׁבָתָה דּוֹגָמָת עֲזָלָם הַבָּא.
שְׁעַתִּיד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְשִׁבּוֹת בְּשִׁבְיעִי, מַאי בְּשִׁבְיעִי.
בְּאַלְפַּ הַשִׁבְיעִי.

* וְאַמֵּר רַב נְחַמּוֹן, נְפֵשׁ יִתְּרָה נְתוּסָפָת בְּאָדָם בַּיּוֹם הַשְׁבָתָה.
אַמֵּר לֵיהּ רַבִּי, מַאי נְפֵשׁ יִתְּרָה זוֹ, אַמֵּר לֵיהּ, רַוִּיחַ הַקָּדוֹשׁ
שְׁשׁוֹרָה עַלְיוֹן, וּמְכַתֵּיר לְאָדָם בְּכֶתֶר קָדוֹשׁ, בְּכֶתֶר
הַמְּלָאכִים. וְהוּא מִאָתוֹ רֹוחַ, שְׁעַתִּיד לְשִׁרּוֹת עַל הַצְּדִיקִים
לְעַתִּיד לְבָא. וְעַל בֵּן חַיֵּב אָדָם לְכַבֵּד אֶת יוֹם הַשְׁבָתָה, עַל
הַאִי אֲוֹשֵׁפֵין אַקְדִּישָׁא דְשִׁרְיָא עַמִּיהָ.

וְאַמֵּר רַבִּי נְחַמּוֹן, רֹוחַא דָא אַיךְ אַתְּקָרִי. מְכוֹבֵד אַתְּקָרִי.
קָדוֹשׁ אַתְּקָרִי. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (ישעה נח) וְקָרָאת
לְשִׁבּוֹת עֲוֹנָג בְּמִשְׁמָעוֹ, לְקָדוֹשׁ הַ' מְכַבֵּד, הִיא תּוֹסָפָת הַרּוּחַ
הַגְּקָרָא קָדוֹשׁ הַ', הַגְּקָרָא מְכוֹבֵד.

אַמֵּר רַבִּי יִצְחָק, בְּשִׁפְעִימָו הַמְּלָאכּוֹת בְּלִם, בְּרַכְתָּם הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא, וְהַבִּינָם בְּעוֹלָם, וְצֹוָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד שְׁלָא
יִשְׁגַּה הַבְּנָתוֹ, מִאָתוֹ הַעֲגִין שְׁעַשְׁאָהָנוּ. וְשְׁבֵל אֶחָד וְאֶחָד
יַוְצִיא תּוֹלְדָתוֹ, הַרְאֹוי לוֹ, מִבָּאָן וּלְעוֹלָם. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב,
(בראשית ב) אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לְעַשׂוֹת. מַאי לְעַשׂוֹת. לְהַזְלִיד
וּלְהַזִּיא בָּל דָּבָר בְּמוֹתוֹ. רַבִּי יְהוֹדָה אֹוֹמֶר, זֶה גּוֹף הַשְׁדִּים,
שְׁלָא נְגִמָּרָה מְלָאכָתָם.

רבי יוסי בר נחמן אמר, כיון שנגנְבָּנֶם שבת, כל הדברים שנגנְבָּרָאו במעשה בראשית, שבתו וש��תו, כל אחד לפי בריתו. דתנו, אותן האומנין שהיו מוציאין תולדותם בכל יום ויום, ש��תו ונחוג, וראו כי כל שלמים, וכל תולדותם עפָהם, בקיום ומעשה.

הרא הוא רכתי, (בראשית כ) אלה תולדות השמים והארץ בהבראם. אמר رب נחמן, קאָדָם הַמִּשְׁבֵּח וואָמָר, אלו הם הדברים שאין בモותם. בהבראם, ר' יצחק אמר, בה"א בראם. ר' יהודה אומר בהבראם, ממש בדמאות ובשלימות.

ורב נחמן אמר, אל תקרי בהבראם, אלא באברהם. שקבל תורה ובריתו אשר שם בו. ואל מלא אברהם, שקבל תורה ובריתו של הקדוש ברוך הוא, לא נתקינו שמים ואיך, שנאמר, (ירמיה לו) אם לא בריתי يوم ولילה חקوت שמים ואיך לא שמתה.

ואל תהتمה על זה, דהא תנן בתיב, (תהלים כד) הרים הגבוהים ליעלים סלעים מחסה לשפניהם. אם הרים הגבוהים, נבראי בעולם ליעלים. והסלעים לא נבראו, אלא לשפניהם. אל תהتمה להיות העולם נברא בשביל אברהם, שקיים כל התורה, וכל מה שנצטוווה מנהקדוש ברוך הוא. רבי יצחק אמר בשם רבי יהודה, בה' בראם, הרא הוא רכתי, (שמות כ) כי שמי בקרבו.

עוד אמר רבי יצחק בשם רבי יהודה, לא נתינו לך שמו של הקדוש ברוך הוא בכל הנבראים, זולתי באלה, דכתיב בראשית ט ביום עשות ה' אלhim ארץ ושמיים בך אמרן. ולא נזכיר חיות ובהמות, ולא שום נברא מאותם שהם נפסדים וככלים, אלא על אותן שהם קיימים לעולם, הזכיר שמותיו.

רב אמר, يوم שנבקשנו קומי קודש הוא בריד והוא ברית שממים ואָרֶץ וראיה השבת שהיא מנוחה וקדושה, הבינו לדורות.

וთאנא, אין לך בכל שבת ושבת, שאין הקדוש ברוך הוא הולך לחול עם הצדיקים בנין עדן. וניזוגין מההוא ויוא לאסקלאריה המAIRה. אך הוא דכתיב, (שיר השירים ד) עד שיפוח היום, זה יום השבת. אלא לי אל הר המור ועל גבעת הלובגנה, זה העולם הבא.

ואמר רב הונא, אל תתמה על זה, ומה בעולם הזה נותן הקדוש ברוך הוא רוח קדוש לך אחד ואחד ביום השבת, ומכתירן בו. הצדיקים שיישנים בעולם הבא, אין דין להכתר ליהם ביום השבת בכחך.

תא חזי, אמר רב הונא, אפלו הרשעים שבגיניהם, מוכתרין הם ביום השבת, ושוקטין ונוחין. אך אמר רב הונא, אין לך רשות מישראל שאין לו מעשים טובים, דמעלייה להו לעלמא דאתה. ואימתה מעלייה להו. ביום השבת. להיות

כלם מוכתרים בכתיר שבת.

אמר רבי יוסף, וכי הרשעים שחילו שבת בפרהסיא, יש להם מעלה בכתיר שבת. אמר ליה, אין. דהא תנין, (שמות טז) ויהי ביום הששי לקטו להם משנה לכך נדגנים הרשעים ביום הששי משנה, להרוויח להם ביום השבת. כי يوم שבת נקרא שלם, ולא נגרא. לפיכך אינו נגרא מה טוב והנה שבוע, בין לצדים בין לרשעים. ולהזרות שלא לחנם אמרה תורה, ושמרתם את השבת. וזה יירה על יום השבת, יותר מכל התורה בולה. ותאנא, כל המקימים את השבת, באלו מקיים את כל התורה.

אמר רב יהודה אמר רב, לא ישב הקדוש ברוך הוא על כסא בבודו, עד שבא שבת, ונתקעה והוא ישב על כסאו. אמר ליה ר' יוסף, והא קודם שנברא העולם ישב היה תהה וייה. אמר רבבי יהודה, אי משמע לנו ועל כסא בבודו ממש הוא, לא.

אלא וכי תנין, עד שלא נברא העולם, לא היה מי שיקלם להקדוש ברוך הוא, ויביר אותו. בין שנברא עולמו, ברא ה黜אכמים, וחיות הקדש, השמים, וכל צבאם, וברא את האדים, ובולם מוכנים לשבח ליוודם ולפארו. ועודין לא היה פאר לשבח לפניו, עד שנברנס שבת, ושקטו כלם, ופצחו רנה ושבחה, העליונים והתחתונים, ואו ישב על כסא בבודו. בלו מר, אוי היה מי שיביר את בבודו, וישבח

לכבודו.

ואמר רבי יהודה, אין לך سبحان וקלום לפני הקדוש ברוך הוא, כמו سبحان של שבת, העליונים ותחתונים כלם משבחין לו באחד, ואפילו יומו של השבת ממש, משבח לו, אך הוא דברתו, (תהלים צב) מזמור שיר ליום השבת.

(בראשית ב) וייצר ה' אלhim, ר' תנחים פתח, (ישעה מב) כה אמר האל ה' בזרא השמים ונוטיהם וגנו. בשברא הקדוש ברוך הוא את עולמו, ברא אתם מאין, והוציאם אל הפעול, ועשה מהם ממשות. ובכל מקום אתה מוצא בורא, על דבר שבראו מאין, והוציאו לפועל.

אמր רב חסידא, וכי השמים מאין נבראו, וזה לא מאותו האור של מעלה נבראו. אמר רבי תנחים, כך הוא, אלא גוף השמים מאין היה, וצורתם מדבר ממשות. וכן הוא האדם.

ותמצא בשמים בראיה, ואחר כך עשרה. בראיה בורא השמים, בלומר מאין. עשרה, לעשרה השמים, מדבר ממשות, מהאור של מעלה. ואמר רבי תנחים, עשרה הוא תקון הדבר בגודל ומעלה מבמות שהיה. במא דאת אמר, (שמעאל ב ח) ויעש דוד שם.

אמר רבי חנילאי, פסוקא דא לא אתה אלא להכרש. וייצר שני יודין, וכל השאר אתה מוצא ביד א'. אלא כל מה שברא הקדוש ברוך הוא בעולמו, לא ברא במעלה

בבינה, אלא האדם לבדו. שגנתן בו כח מן העליונים, לדעת ולהכיר ולהבדיל בין הטוב ובין הרע, והוא מעוטר בכבוד והדר, במאה דראת אמר (תהלים ח) וכבוד והדר תעטרתו, והוא מושל על כל מעשה ידיו, הדר הוא דברתיך, (שם) תמשילתו במעשי ידיך, ואחר כל השבח הזה בשחווא זכר שהוא עפר ויישוב אל העפר, הפל נעשה הבעל לפניו, ואומר ווי. אמר רב כי יוחנן, פליג התיבת, כי יציר ה' אללים את האדם עפר מן האדמה, (בראשית ב) ויישוב אל העפר במתות שהיה.

דבר אחר וייציר יי' אללים את האדם עפר מן האדמה. אמר רבי שלום, יצרו בשני יצרים, ביציר טוב וביציר הרע. מה שאין בן בשאר הבריות. כדי לנשות בו את האדם וייה פתחון מה לצדים, ולא יהיה פתחון מה לרשותם. אמר רבי אבא, מפני מה בתיב ה', ואחר כך אללים. אלא השם שהוא שמו ממש, שם הקיום. נאמר על הנשמה, שהוא אדם קימת. אללים, שהוא שם משותף, נאמר על הנוגף, שייש בו שותפות.

* אמר רבי אבהו, שם הקיום, גויר ושליטה, בהדין טריפין שקייפין דרגליין. ולא אויזפין לאחרן. ובגיניע כה, לא אדבר בעובדי דבראשית, אלא חרד את משמי, והוא במאן דאמר בה"א בראמ.

ותגינון בספרא דחייבתא רביה דשלמה, שא דשמי, מטול שוויפא, קרווי דמלכא, קושטיא דאטיל ביה

בְּחִזְתָּמָא זְעִירַתָּא, לְמַשְׁלַטָּא תְּחִזְתָּוִי, שֶׁנָּאָמֵר (שמות טו) **מֵי
בְּמוֹבָה בְּאָלִים הָ.**

אֲתָה הָאָדָם, לְרַבּוֹת כָּל הַכְּחוֹת שֶׁבָּו. עַפְרָ מִן הָאָדָם, אָמֵר
רַבִּי אַבְהָוָה, תָּא חִזְיָה, הַיְד יְכַל אִינְשׁ לְאַתְקִיְמָא בְּהָאִ
עַלְמָא, דְּהָא אָוּרִיְתָא אָסְהִיד בְּהָוָה דְּהָוָה עַפְרָא.

וְאָמֵר רַבִּי יִצְחָק, עַפְרָ וְלֹא חֹמֶר, דָּאַלוּ הַוָּה מְחֹמֶר, הַוָּה
יִתְיַיר בְּקִיְמָא, דְּהָא בְּגִינִּיאָ דְּאַתְבָּגִי מְחֹמֶר קִיְמָא
אֵיתָ לִיה. אָבֶל עַפְרָ מִפְשָׁה, לֹא יְכַל לְאַתְקִיְמָא. הָדָא הוּא
דְּכַתִּיב, (בראשית ג) בַּי עַפְרָ אַתָּה וְאֶל עַפְרָ תְּשׁוּבָה, לֹא אִתְחַמֵּר
בַּי חֹמֶר אַתָּה. אָמֵר רַבִּי חַנִּין, וְהָא בְּתִיב (איוב ד) אָפַ שְׁבַנִּי
בְּתִי חֹמֶר אָשָׁר בְּעַפְרָ יִסּוּדָם.

אָמֵר רַבִּי אַבְהָוָה, פְּסוֹקָא דָא מְסִיעָה לָן, וְהָוָה נָאָמֵר עַל
הַעוֹלָם הַזֶּה, שְׁאַינוּ בָּן בְּקִיּוּם. דְּהָאִי בְּתִיב בְּגִינִּיאָ
דַי מְדֻרְהָזָן בְּהָאִי עַלְמָא, דְּבְנִיְנִיהָ בְּטִינָא, וְהַזְּאִיל דְּהָהָוָה
בְּגִינִּיאָ בְּטִינָא הוּא, וַיְתַחַזֵּי לְקִיְמָא. מַאֲיִ חִזְיָה לִיְסֹדָא.
בְּדַבָּר אַחֲר (מלכים א ח) אָבָנִים גְּדוּלֹות אָבָנִים יִקְרֹות לִיְסֹד
הַבָּיִת. אָבֶל לֹא הָכִי בְּגִינִּיאָ תְּקִפָּא, דְּהָוָה בְּגִינִּיאָ דְּטִינָא,
וַיְסֹדָא הוּא עַפְרָא, בְּגִינִּיאָ דָא לֹא לְהָזִי בְּקִיְמָא. הָדָא הוּא
דְּכַתִּיב אָפַ שְׁבַנִּי בְּתִי חֹמֶר אָשָׁר בְּעַפְרָ יִסּוּדָם, שְׁאַינוּ שֶׁל
קִיּוּם.

(בראשית ב) וַיַּפְחֵד בְּאָפִיו נְשָׁמַת חַיִם וְגוּ, אָוּרִיְתָא אַתְקִבָּלָת
עַל אָדָם, חִזְיָה מֵה דְּעַבְדָּ בָּר נְשָׁדָא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ

הוּא יְהִיב בֵּיהַ נְשָׁמַתָּא קְדִישָׁא, לְמִיחַב לֵיהַ חַיִן לְעַלְמָא דָאַתִּי, וְהוּא בְּחֹזֶקֶתְּיָה, אֲתַחַור לְהַחְיָה נְפֵשָׁא חִיִּתָּא, דְּהַוָּא נְפֵשָׁא דְּבָעִירָתָא, דְּאַפִּיקָתָא אַרְעָא לְבָעִירָתָא וְלְחִיִּתָּא. הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (שם א) תֹּצֵא הָאָרֶץ נְפֵשָׁחַיָּה לְמִינָה.

אמֶר רַבִּי חִיאָא, בָּא וַרְאָה וַיַּעֲשֵׂה הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה לֹא נִאָמֶר, אַלְאַ וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה, הוּא מַעֲצָמוֹ חַזְרָה לְאוֹתוֹ כַּמְהַבְּהָמוֹת, הַגּוֹרֵט מִן הָאָדָם, וַעֲזֵב כַּמְהַגְּשָׁמָה הַגּוֹרֵה מַלְמָעָלה, וַנוֹתַנְתָה חַיִים לְבָעֵלֶיהָ.

אמֶר רַבִּי טְנַחְוִים, נַחֲזֹר אָנוּ לְמַאי הַשְּׁרִינוֹ בְּקָדְמִיתָא. (ישעה ט) כַּה אָמֶר הַאֵל הֵי בּוֹרָא הַשָּׁמִים וַנוּטִים. בְּרָא גּוֹף שְׁלָלָם מַאיִין, וַאֲחַר כֵּד נִתְהָ אָוֹתָם בְּאַהֲלָה. הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (שם ט) וַיִּמְתַחֵם בְּאַהֲלָה לְשָׁבַת. רַב הַוְנָא אָמֶר מַהְכָא, הַנִּזְחָה בְּדוֹק שָׁמִים.

רוֹקֵעַ הָאָרֶץ וְצָאָצָאָה, ר' יַצְחָק אָמֶר, הַתְּפִישָׁת בָּה בֶּל הַצּוֹרוֹת וְהַפְּחוֹת שְׁבָה. (שם טב) נָתַן נְשָׁמָה לְעַם עַלְיָה, לְאַחֲרָה שְׁהִיא עַשְׂתָה הַגּוֹף, אָנֵנִי נָתַתִי הַגְּשָׁמָה עַלְיָה. מַאי עַלְיָה, עַל אָוֹתָם מַעֲשָׂה הַגּוֹף שְׁעַשְׂתָה. ר' חִיאָא אָמֶר, עַלְיָה לְאָוֹתָם הַשׁוֹלְטִים עַל בָּוּחַתִּיהָ, לְהָם נָתַתִי הַגְּשָׁמָה.

וַרְוִית לְהַזְלִיכִים בָּה, לְאָוֹתָם הַמִּשְׁתְּחִיפִים בָּה בְּכָחֹותִיהָ, שְׁאַיִן לְהָם אַלְאַ אָוֹתָה נֶפֶשׁ חַיָּה, הַגְּקָרָא רָוּחַ הַבָּהָמָה הַיּוֹרֶדֶת לְמַטָּה לְאָרֶץ. וַעֲלֵי בֵן נִאָמֶר נָתַן נְשָׁמָה לְעַם עַלְיָה, הַשׁוֹלְטִים עַלְיָה עַל בָּוּחַתִּיהָ, לְהָם נְשָׁמָה קְדוֹשָׁה

הגוזרה מלמעלה. אבל להולכים בה המשותתפים עמה בכוחותיה, אין להם אלא רוח הבאה מה היורדת, והוא הוא דכתיב, (קהלת ג) ורוח להולכים בה.

פרשתא ז (בראשית ב) ויטע ה' אליהם פן בעדן מקדם. ר' יוסי ור' חייא אמרו תרוייהו, בתיב (שיר השירים ו) אל גנת אגנו ירדתי לראות באבי הנחל, ראה, בפה יש לו לאדם להרהור ולדקדק בלבו בכל יום ויום, ולפשפש במעשייו, ולדקדק בכל עניינו, ויהרהור בלבו, שלא בראשו הקדוש ברוך הוא, ונחן בו נשמה עליונה, ומעלתה על שאר בריותיו, אלא להרהור בעבודתו, ולהדקק בו, ולא יליך אחר החבל. דאמר רבי יוסי אמר רבי חייא, כד בראש קודשא בריך הוא לבר נט, אסקיה קפיה בריזקניה, והוא יתיב ואתריו ביה, ואמר ליה אני עבד לך, בגין למשמי אתה שולטנא ומלא על פולא, בגין. אני לעילא, ואני למטה.

יעוד, אני יהיב לך נשמתא, למנדע סוכלתנו וחכמתא, מה דלית בן לשאר ברין. הו זהיר לאסתכלא ביקרין, הו זהיר לمعد פיקודי. ובר מני לא יהא שולטנא יקירה בזותך.

ומנא לנו דאתרים ביה, ואזהיר ליה על דא. והוא הוא דכתיב, (איוב כח) ויאמר לאדם הנה יראת ה' היא חכמה וסור מרע בינה. כלומר בשתחיל יראתי עלייך או תשיג חכמה, שהיא למעלה על הכל. כד חמא אדם, דהוא

**שְׁלַטָּנָא יִקְרָא עַל כּוֹלָא, אֵינֶנִי פִיקְוָדָא דְמַארִיךָ, וְלֹא עֲבָד
מַה דְאַתְפָּקָד.**

אמיר רבי תנחים אמר רבי חנילאי, לא עשאו הקדוש ברוך הוא לאדם, אלא להשתדל בכבוד קונו. הדא הוא דברתיב, (ישעה מג) כל הנקרא בשמי ולבודי בראשתו. Mai ללבודי. להשתדל ולדעת את לבודי, ולהשוו ממעשו שיננתן לו חלק טוב לעולם הבא.

אמיר רב יהודה, בכל יום ויום ב"ק יוצא מלמעלה, ואימתי. בזמן שחכמה זורחת, ואומרת אווי להם לבריות שאינם רואים את לבודי, ואינם מסתכלין לדעת ולחקור את לבודי.

דתניין, אמר רבי אלעזר בריה דר' שמעון, כド נטה שמשא גדרפי, למחך בתקיותא דגלאזון מבטשי בטלהזון, בטרפי אילנייא דגנטא דען. ובכל מלאכין עילאיין, וחיויתא קדיישא, וכורסי יקרא דמלכא, ובוסמייא דגנטא דען, ואילני, שמייא ואראע וחיליהזון, מודען. ומשבחן למארי כוֹלָא.

ווקפנו וחמאן אהוטיתיה דשמעא קדיישא דאתפרש, דגלאיף בשמשא במלנוי, ויהבין תושבחן למארי עלמיין. ונפיק ההוא קלא, ואמרי להו לברייתא, דלא משגנן ביקר מלכא עילאה, בשאר כל ברין דאיןון משגיחין ויהבין תושבחתא לשמייה.

ובגין כך אמר רבי אלעזר, אסור ליה לבר נש למימר תושבחן דעתויה, אלא עם דעתומי חכמה, בכתב יראוך עם שמש.

(תהלים עב) יראוך עם שמש.
ובן אמר רבי אלעזר, צלotta ותושבחתא דיליליא,
משש��עה חכמה, עד לא ארתו כיירה. בכתב
יראוך עם שמש, דא היא צלotta דעתך. ולפני ירחה וגוי,
דא היא צלotta דיליליא.

ר' יהודה אמר מהבא, (מלacci א) כי מפורה שמש ועד מבואו
גדול שמי. ובאייה מקום. בגוים. באינון בכתב בהו, כי
מי גוי גדול.

מאי טמא. בתניון, אמר רבי יהושע בן לוי אמר רבי
יוחנן, עשה הקדוש ברוך הוא מלאכי השרת למעלה,
לקלו ולשבחו, ואומרים שירה ורגה לפניו, בכל לילה
וליל. ועשה בוגדים ישראל למטה, لكלו ולשבחו, ולומר
שיר ושבח לפניו בכל יום ויום.

וთנא, שלש משמרות היא הלילה, ובallo השלש
משמרות, מתחיקות שלש בתות של מלאכי
השרת, לשבח ליוונים, בכל משמרה ומשמלה. ובוגדים יש
שלש תפלוות ביום, שמתכנFIN ישראלי לשבח ליוונים, בכל
תפלה בכל יום ויום.

תא שמע, אמר רבי יהושע אמר רב, בצפרא בשחה חכמה
זורתה הוא זמן תפלה ובעותא דישראל. ומיש שעות

ולמעלה עד תשע שעות, וכן תפלה המנחה. ומשש��עה החמה, עד שתחשה, תפלה האחרונה. אמר רבי יהושע בן לוי אמר רבי יוחנן אמר רב, משש��עה החמה, עד שיראו שני כובבים, וכן תפלה האחרונה.

* דהבי הניין, משיראו שני כובבים, הוא תחילת משמירה ראשונה, שבאים בת ראשונה של מלאכי השרת, ומתקנים להם לישראל, עד אותה שעת, אז מתחילה לו מר שירה. ונגעלו כל השערים מתושבختן של מטה, ואין שערים נפתחים, אלא למלאכי השרת האמורים שירה.ומי ארבי יהושע בן לוי הבי, והוא תנן, כל הקורא בתורה בלילה, הקדוש ברוך הוא מושך עליו חותם של חסド ביום, שנאמר (תהלים מב) יומם יציה ה' חסדו, משום דבלילה שירה עמי. וזה אמריתו הנגעלו כל השערים למטה.

אמר ר' יהושע, הם במאית אמר, בשפויים כל תושבختן ביום. וمفלוגתא דليلיא ולחלאה, דעסיק בתורה. מאית טעם. משום דביהיא שעתא קודשא בריך הוא נפיק מאינו עולם דבസיפ בהג, ואויל לאשתעש עם צדיקיא בגנטא דעדן. והיינו אמר דוד מצות לילה אcum להודות לך.

דתנא, בשקדוש ברוך הוא נבנש עם הצדיקים בגין עדן, כל שערי שמיים למעלה, על החיות ולמטה מהם, قولם נפתחים, והוא עת רצון לעסוק בתורה.

ואותם בהתות של מלאכי השרת, וכל בוסמי גן עדן, והצדיקים, פולם פוצחים רגה, לפניהם שאמור והיה העולם. הרא הוא דכתיב, (שם קמ) אך הצדיקים יודו לשמה. אימתי הצדיקים יודו לשמה. בשיוושבים ישראלים את פניה, והוא בשעה שיוושבין לפניו בגן עדן.

ובת שלישית של מלאכי השרת אומרת שירה, עד שיבקע השחר. יש חובה לישראל, בשעה שעולה עמוד השחר, לקום ולהתגבר בשירות ותשבחות לפניו הקדוש ברוך הוא. מי טעם מושם הנسبין שירתא בת ר מלאכי השרת, והקדוש ברוך הוא מצוי למטה עליהם. הרא הוא דכתיב, (משל ח) ומיחורי ימצאנני. ואמר רבי יהודה וב└בד שלא יפסיק משנתהיל, עד שתתפלל בשחהטה זורתה.

אמיר רבי יוחנן אמר רב, בשתקדוש ברוך הוא יוצא מאותן העולמות דבסיוף בהג, ובא להבנים עם הצדיקים בגן עדן, הוא ממתין ורואה אם שומע קול העוסק בתורה, ההוא כלל ניחא קמיה, מכל שירין ותוшибון דאמרי מלאכי השרת לעילא. הרא הוא דכתיב, (שיר השירים) אל גנת אננו ירדתי לראות, מי לראות, אוטם העוסקים בתורה.

אמיר רבי יצחק, וכי גן עדן הוא נקרא גנת אננו. אמר לייה ר' יוחנן, בן, נקרא גנת אננו. בלומר גנת עדן, מה האנו הוא סתום מכל עבריו, ויש עליו במדה קליפות. אך עדן של מעלה, הוא סתום מכל עבריו, ויש עליו במדה

שְׁמִירֹת, שֶׁלֹּא שָׁלַטוּ לְרֹאֹת, לֹא מְלֹאָה, וְלֹא שְׂרָף, וְלֹא חַשְׁמָל, וְלֹא עֵין גְּבִיא, וְלֹא חֹזֶה, דְּבַתִּיב (ישעיה סד) עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זַוְלַתָּה.

אמֶר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, אֲנָא הַוִּית קְמִי דָּרִי בְּרוֹקָא, וְהִיא אֹמֶר,
כִּדְין אֹזֶבֶה לְמַעַלָּת גַּנְתָּה אֲנוֹנוּ עִם חַסִּידִי יִשְׂרָאֵל. וְלֹא
הַוָּה יַדְעֵנָא מַאי הוּא. עַד דְּשִׁמְעֵנָא לְהָא דָאַרְיִבְגּוֹן, קְרִיָּה
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְגַנְתָּא דַעֲדָן גַּנְתָּה אֲנוֹנוּ, מַה קָּאנוֹ קְלִיפָּה
אַחֲרָה קְלִיפָּה, וּפְרִיוּ מִבְּפִנִים. בֶּן עֲדָן, עֹלָם אַחֲרָ עֹלָם, וְהַוָּה
מִבְּפִנִים.

תָּאַנְיִ ר' שְׁמֻעוֹן, הַגּוֹן הַזָּה מַאֲינָן נָטוּע. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נָטָע
אוֹתוֹ מִתְחַתְּיוּ שֶׁל עֲדָן. דָאִי תִּמְאָ שְׂוֹה בְּגַנְדָּ זָה
בְּשָׂוָה, אֵי אָפְשָׁר, אֶלָּא הַגּוֹן בָּאָרֶץ, וְעַדְן עַלְיוֹ מִלְמַעַלָּה.
וּמַאֲינָן תִּמְצִיתָו שֶׁל גּוֹן, מַעֲדָן הוּא.

אמֶר לֵיה ר' יְהוֹדָה, לְדִבְרִיךְ, מַאי בְּתִיב (בראשית ב) וְגַהָר יוֹצָא
מַעֲדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגּוֹן, הַיָּה לוֹ לְוֹמֶר וְגַהָר יוֹרֶד מַעֲדָן
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגּוֹן, דְּמִשְׁמָעָ דְמַלְמַעַלָּה יוֹרֶד לְמִטָּה לְגַן. אֶלָּא
אמֶר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, עֲדָן לְמִטָּה, וְעַדְן לְמַעַלָּה. גּוֹן לְמַעַלָּה, גּוֹן
לְמִטָּה. וְשָׁנִיָּהּ מִבְּוּונִים זָה בְּגַנְדָּ זָה, וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
נָטָע זָה מִתְחַת זָה.

וּבָי הוּא נָטָע מִמְּשָׁ, בָּן. דָאַמְרָ רַבִּי יְהוֹדָה, עַל שָׁאַיִן
מִטָּעוֹתָיו בְּשָׁאָר מִטָּעוֹת, וְהָם מוּבָּחרִים מִשָּׁאָר מִטָּעוֹת,
הַוָּה הַיָּה מִטָּע הַ, בְּמָה דָאָתָ אָמֶר, (ישעיה סא) מִטָּע הַ

להתפאר, בֶּלּוּמָר לְשִׁבְתָּה, וַיְהִי לְהַתֵּפָאָר, בֶּלּוּמָר אֵין זֶה כִּי
אָם מַטָּע ה' וְלֹא מַאֲחָר.

אמֶר רַבִּי יַעֲקֹב בֶּן אַיִדִי, עַל כֵּל פְּנִים מַטָּע ה' הוּא, שָׁגַנְתָּע
שֶׁם כֵּל עַז נְחַמֵּד לְמִרְאָה. וְהִיאך נְטַע. אֶלָּא
בְּשֶׁהוֹצִיאָה הָאָרֶץ אִילְגִּיה וּפִירּוֹתִיה, הֹצִיאָה בַּתְּחִלָּה בְּגַן
עָדָן, וְאַחֲרֵיכֶם בְּכָל הָעוֹלָם. וְהַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בָּחר הַמָּקוֹם
הַהוּא, וְהַכִּינוֹ לְהִיּוֹת שֶׁם לְעוֹלָם. וְהִוא פּוֹקֵד אֹתוֹתָו, וּמְשֻׁקָּה
בְּטוּבוֹ, מֵאָתוֹת הַטּוֹב הַגְּשָׁפָע מַעַדְן שֶׁל מַעַלָּה, הַדָּא הוּא
דְּבַתִּיב, יִשְׁבְּעוּ עַצְיִה אָרוֹזִי וְגוֹ, אַלְגַּו אִילְגָּנוֹת שְׁבָגָן עַדְן.
שָׁאל ר' חָנִי לְר' יְהוּדָה, תָּאָמַר שָׁגַן עַדְן הוּא בָּאָרֶץ, לִמְאֵי
אִיצְטָרִיךְ. אָמַר לֵיה, לְהַנְּאָתִיה דְּגַשְׁמָתָא. דְּמִקְבֵּל
מֵהַהוּא עַדְן דְּלָעִילָּא. דַי סְלִקָּא דְעַפְתָּה דְלָכְלָל נְשַׁמְתָּא, הָא
תָּגִינֵּן לֹאִינּוֹן דָּלָא יְהִבּוּ לְהֹ רְשׁוֹתָא לְסְלִקָּא לְעַילָּא, אַיתָ
לְהֹ הַנְּאָה וּבִיסּוֹפָא בְּהַהְוָא דְלַתְּתָא, מִמָּה הַמִּקְבֵּל מַלְעִילָּא.
אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּכָל רִישׁ יִרְחָא וּירְחָא, סְלִקָּי לְהֹ
לְמִתְּיִבְתָּא עַילָּא דְלָעִילָּא. הַדָּא הוּא דְבַתִּיב, (שם סו)
וְהִיא מִדי חַדְשָׁה בְּחַדְשָׁו וּמִדי שְׁבָת בְּשְׁבָתוֹ וְגוֹ. וּבְהָאֵי גַּן
עַדְן דְלַתְּתָא יִתְּבָ אָדָם, וּשְׁנִי לֵיה קַודְשָׁא בָּרִיךְ הוּא לִמְהֹיו
מְדוֹרִיה בֵּיה, הַדָּא הוּא דְבַתִּיב, (נְרָאשִׁית ס) וַיִּשְׁם שֵׁם אֶת
הָאָדָם אֲשֶׁר יִצְּרָר.

רַבִּי חַיָּא וּר' יוֹסֵי הָו אַזְלִי בָּאוֹרְחָא, אָמַר רַבִּי יוֹסֵי לְר'
חַיָּא, הָא תָּגִינֵּן בְּמַתְּנִיתָא דִידָן, דְכָל מַה דְעַבִּיד

קודשא בריך הוא בין לעילא בין למטה, בלהו בסיפין ושקדין למה לזינה, גופה איזיל בתר זינה, לא רעה, דאתנשיבות מינה. ונשmeta לית לייה בסופה, אלא לאתר דאתנשיבות מתמן. אבל מה דעביד, כסiph בתר זינה, הרא הוא דכתיב, (תהלים פד) נכספה ונם כלתה נשוי לחרותה ה', ולא לעלמא הרין, בנופה.

אמר לייה ר' חייא, אם לא לך מלא דהיא רוז, ולא ידעינו בני נשא. ארבעין רישיה, ובכוי וחיד. שתיק ר' יוסי, לבתר אמר לייה רבוי חייא, ובאיין אינון צדיקיא, ווי להזן לרשייעא. ובאיין אינון צדיקיא, דאתקרון חמימים לעלמא דאתוי. ובכוי בدليل נשmeta קיימת בקיומה, אינון קיימין, ונופה מתרכב בארעא, אף על גב דהזה שלים ובאי. והתנו, דתדריר נשmeta בקיומא קיימת.

אלא בכוי אהנו, אבל אתפטר צדיקא מעלמא דין, ומפני לייה קודשא בריך הוא נופה אחרא, ובאה וטב, שלא להו כהאי זהמא ולבולבא נופה דין, ומעיל ביה ההוא נשmeta קדישא, והוא אשרי לייה בקיומיה, בההוא נופה, בהאי גנטא דעתן דלתה, וההוא להו לון עלמא אחרא, עלמא דאתוי.

ובכל ריש זרחה זירחא, נפקין, וחוץ חייביא דטרדיין לון בגיהנם, הרא הוא דכתיב, (ישעה טו) ויצאו וראו בפנרי האנשים הפוושים بي. מאיזה מקום יצאו. התני רבى

בא, מִנּוּ עָדֹן שֶׁל מַטָּה. וְלֹפֶת, לְרֹאֹת לְרַשְׁעִים. וּקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא, סְלִיק לֹזֶן לְמִתְבַּתָּא דָרְקִיעָא, בְּכָל שְׁבַתָּא וּשְׁבַתָּא, וּבְכָל רִישׁ יְרֻחָא וּיְרֻחָא, הַדָּא הוּא דְבַתִּיב וְהִיא מִדי חֲדֵשׁ בְּחֲדֵשׁ.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, בְּכָל לִילָה וּלִילָה, וּבְדַאֲתֵי צְפָרָא, מַחְדֵשׁ לֹזֶן נְשָׂמְתִיהוּ, הַדָּא הוּא דְבַתִּיב, (אי' א) חֲדָשִׁים לְבָקָרִים רֶבֶת אַמְוֹנָתָה. ר' יַצְחָק אָמַר אֲפִילוּ לְכָל אָדָם גָּמִי. בְּהָאֵי עַלְמָא נָאִים בְּשִׁינְתִּיה, בְּכָל לִילָה, וּסְלִיק אַנְשָׂמְתָא לְעַילָה, וְאַשְׁתְּבַחַת בְּכָמָה חַיּוּבֵין קְמֵי קוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא. וּמְהִימְנוֹתָא רֶבֶת, דְקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא אַחֲרָה לְהַגּוֹפָא, וּמַחְדֵשׁ לְהַגּוֹפָא קְוִדֵּשׁ אֶבְרִיךְ הוּא. וְלֹפֶת, רֶבֶת אַמְוֹנָתָה. מִפְנֵי שְׁרָבָה אַמְוֹנָתָה.

מִבְּאָז אָמַר רַבִּי יַצְחָק, הַמְתַחִיב בְּמִמּוֹן לְחַבְירֹו, וְחַבְירֹו מַזְעִיא לוֹ מַה שִׁיחַזְוק בַּיָּדוֹ, אָסּוֹר לוֹ לְהַחֲזִיק בּוֹ, עַד שִׁתְגַּהוּ לוֹ חַבְירֹו, וּאֲפִילוּ שִׁתְגַּהוּ לוֹ בֵּי דִינָא, הַדָּא הוּא דְבַתִּיב, (שםות כב) אֲם חַבֵּל תְּחַבֵּל שְׁלָמָת רַעַךְ.

רַבִּי יְהוֹדָה בֶן רַבִּי סִימֹן אָמַר, (בראשית ב) וַיִּשְׁם שֵׁם אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר יָצַר, בְּכָלְלָה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, (שם) וַיִּגְיַחַה בָּגּוּ עָדֹן לְעַבְדָה וּלְשִׁמְרָה. וּבָי מַאי עַבְדָה הַכָּא. אֲלָא עַבְודָת הַגְּשָׁמָה, לְהַשְׁלִים לָהּ בְּתַשְׁלֹומִיהָ, מַה שְׁלָא הַשְׁלִימָה בָּזָה הָעוֹלָם.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, הַנִּיחַ קָדוֹשׁ אֶבְרִיךְ הוּא לְאָדָם הַרְאָשָׁׂוֹן

בְּפָנֵינוּ עַדְזָן, וִנְתַּן לוֹ תּוֹרַתְנוּ, לְעַבּוֹד בָּהּ, וְלִשְׁמֹר מִצּוֹתֶיהָ.
 הַךְאָ הוּא דְבַתִּיב, (שם) וְעַזְנָן חַיִים בְּתֹוךְ הַגָּן. וּבְתִיב (משלי י),
 עַזְנָן חַיִים הַיָּא לְמִתְחַזִּיקִים בָּהּ. אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא,
 בְּשִׁיחַה לֹו לְאָדָם הַנָּאָה בָּגָן זֶה, יַעֲסֹק בָּהּ וְלִשְׁמֹר אֶתְהָה.
 וּמִפְנֵי הַעֲדֹונִין וְהַגָּנוֹת שְׁהָיו לֹו לְאָדָם שֵׁם, לֹא שְׁמַר תּוֹרַתְנוּ,
 עד שְׁגִירְשָׁהוּ מִשֵּׁם.

רַבִּי אַבָּא בְּשֵׁם ר' חִיא אָמַר, עַזְנָן מִפְשֵׁת הָיָה, וְהִי שְׁנָנִים,
 הַאָחָד הַנֹּוֹתֵן חַיִים לְאָדָם. וְהַאָחָד שְׁהָאָכַלְוּ יַדְעַת הַטּוֹב
 וְהַרְעָע. לְדַעַת הַדְּרָךְ הַטּוֹב וְהַיְשָׁר, שִׁיוּכָשָׁר הָאָדָם. וְהַדְּרָךְ
 הַרְעָע, שִׁיתְקַלְקַל בָּהּ הָאָדָם. וְלִפְיכַּד צְוָהוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
 שְׁלָא יָאַכֵּל מִמְּנָנוּ, פָּנָן יַדְחַה הַטּוֹב, וַיְחַזֵּיק בְּרָע.
 וְעַל בָּנֵינוּ נָאַמֵּר מִבְּלֵעַז הַגָּן אַכֵּל תָּאַכֵּל, זֶהוּ עַזְנָן חַיִים, שְׁהָיָה
 לֹו לְאָדָם לְאַכְול מִמְּנָנוּ. וְהַוָּא לֹא חַטָּא אֶלָּא בְּעַזְנָן הַדִּעָת
 טּוֹב וְרָע, שְׁגַצְטוֹה שְׁלָא יָאַכֵּל מִמְּנָנוּ. הַכְּאָה הָאָדָם דְבַתִּיב,
 (בראשית ב) וּמִעַז הַדִּעָת טּוֹב וְרָע לֹא תָאַכֵּל מִמְּנָנוּ כִּי בַּיּוֹם
 אֶקְלֵד מִמְּנָנוּ מוֹת תְּמוֹתָה.

מִבָּאוֹן אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, גַּזְוִרָה גַּזְוִרָה עַל אָדָם, קֹזֶדֶם, לְמוֹת,
 עַל שְׁגַלְקָה מִן הָאָדָם. מִשְׁמָעַ דְבַתִּיב, בַּיּוֹם אֶקְלֵד
 מִמְּנָנוּ. מִלְּמַד שְׁאֵלָמְלִי לֹא חַטָּא, הַיּוּ לֹו חַיִים אֲרוֹבִים, בֵּין
 שְׁחַטָּא, הוּא הַעֲזָבָן, שִׁיקָצֵר יָמָיו, וִימּוֹת בְּאַוְתּוֹ הַיּוֹם. לְאַחֲר
 שְׁעַשָּׂה תְּשִׁוָּבָה, נָתַן לוֹ יוֹמָוֹ דָקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַיּוֹא, שְׁהָוּא
 אֶלְף שָׁנָה.

וְזוּ רָאֵיה שַׁהְגֹּזֶרֶת הִיְתָה קֹדֶם לְמוֹת, שֶׁאָלְמָלָא כֵּה,
בְּשַׁעַרְתָּה תְּשׁוֹבָה הִיה לוּ לְבִטְלָה הַגּוֹזֶרֶת. אֲלֹא אָמַר רַבִּי
שְׁמֻעוֹן, עַשְׂה תְּשׁוֹבָה וּבִטְלָה הַגּוֹזֶרֶת שְׁגֹזֶרֶת עַלְיוֹן, בַּיּוֹם
אֲכַלְדָ מִמְנָנוּ, וְהָאֲרִיךְ לוּ יָמִים שְׁגַתָן לוּ יוֹמָנוּ.

רַבִּי בָּרוֹקָא אָמַר, הוּא נְצִטוֹה עַל הַשֵּם, וְחַטָּא בְשָׁם.
נְצִטוֹה עַל הַשֵּם, זֶהוּ הַשֵּם הַמִּוָּחֵד, דְּכַתִּיב וְעַז
הַחַיִם גָּנוֹי. וְהָוּ חַטָּא בְשָׁם, זֶהוּ שֵם הַמִּשּׁוֹתָף, דְּכַתִּיב וְעַז
הַדָּعַת טֹוב וְרָע.

אָמַר רַבִּי אֲבָהוּ, וּמָה הַמִּקְרֵיב קָרְבָּנוּ לְשֵם זוּ, אָמַרְתָּה תֹּרֶה
(שמות כב) זֹבֵחַ לְאֱלֹהִים יְחִרְמָם. הַמְּחַלֵּיף שֶׁמוּן הַמִּוָּחֵד
בְּשִׁבְילוֹן, עַל אַחֲת בְּמָה וּבְמָה.

וְחַטָּא בְשָׁם מִנָּא לָן. אָמַר רַבִּי בָּרוֹקָא דְכַתִּיב (בראשית ג)
וַתְּקַח "מִפְרִיאוֹ" וַתְּאַכְלֵל, שַׁהוּא הַשֵּם הַיֹּצֵא מִמְנָנוּ,
הַוְגָםְתָ הַפְּרִי הַיֹּצֵא מִן הָעֵץ. אָמַר רַבִּי אֲבָהוּ, לְפִיכְךָ בְּנֵה
כָּל הַעֲנֵן בְּאַלְוֹ אַיְלָנִי גַּן עַדָּן.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, חִוִּינָן דָּהָא תְּלַת מִן חַבְרִיאִיא, עַל דָא
אַתְעַנְשָׂו. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, הָא דָא מַר רַבִּי בָּרוֹקָא אֵין
לְהַרְהֵר עוֹד בְּפֶרֶשֶׁת, דָא נָא בְּהָאִי גְּנוּנָא שְׁמַעַנָּא מְאָבוֹי,
וּבְעַן אַדְבָּרָנָא, וּמְבָאַן צְרִיךְ דְּרָשָׁה.

(שם ג) וְהַגְּחֵשׁ הַיְהָה עָרוֹם מִכָּל חַיַּת הַשְּׁדָה. תָּאַנְיָ רֵי יְוֹסִי,
זֶהוּ יִצְרָר הָרָע, שַׁהוּא הַגְּחֵשׁ הַמִּסְתָּת לְבָנֵי אָדָם. וְלֹטָה
נִקְרָא נְחֵשׁ. מַה הַגְּחֵשׁ הַוְּלִיד עַקְלָתוֹן, וְאַינוּ הַוְּלִיד בְּדָרֶךְ

ישרה. כך יוצר הרע, משׁטין לאדם בדרכּ רע, ולא בדרכּ ישר.

תָּאִנֵּי ר' יוֹסֵי, מַאי הִיה עֲרוּם מִבְּלֵחַ חַיָּת הַשְּׁדָה, פֶּקַח מָאוֹתוֹ נֶפֶשׁ הַחִיה אֲשֶׁר בְּגַוףּ, וְהוּא הִיה הַמִּסִּית לְאָדָם, עַד שְׁגִנְרָשׁ מְהֻנָּאת גַּן עָדָן.

תָּנוּ חַתָּם, אמר ר' יְהוּנָה בֶּן רְבִי סִמוֹן, אֲשֶׁר גָּנָה בְּהָאֵי מֶלֶת דָּאָמַר רְבִי בָּרוֹקָא, וְשָׁאֵיל לֵיהֶן, וְאֲשֶׁר בָּנָה דָּעֵיקָר קַבָּלָה הָוֹה בַּיְדוֹי. וְהַכִּי אַתְגָּזֶר בְּסִפְרָא קְרָמָה, דָּמְתָנִיתָא דָּרְבִּי אֲלֵזֶר בֶּן עַרְךָ.

אמָר רְבִי שְׁמָעוֹן, הַנְּחַשׁ בְּשַׁהַשִּׁיא לְאָשָׁה, מַה בְּתִיב. (שם) וְתָרָא הָאָשָׁה בַּי טוֹב. מַאי בַּי טוֹב. אמר רְבִי אֲלֵזֶר בַּר שְׁלֹום, הַסְּכִימָה בְּדַעַתָּה בַּי הוּא טוֹב, שְׁגָאָמַר (טהילים קלחה) בַּי טוֹב ה'. (שם קו) הַזְׂדוֹ לְהָיָה בַּי טוֹב. וּבַי תָּאֹהֶה הוּא לְעִינִים, שְׁהִיא תָּהֹאֶה שְׁמַתָּאוֹים עַלְיוֹנִים וְתַחַתּוֹנִים, לְדַעַת וְלְהַשִּׁיג, מִיד וְתַקְחֶה מְפָרִיו וְתַאֲכֵל.

אמָר רְבִי שְׁמָעוֹן, אֲחַלְפָא שׁוֹלְטָנָא בְּפּוֹלְחָנָא. אמר רְבִי אֲלֵזֶר, בְּדָבָר אַחֲר (שמות כט) אֶל תִּמְרָר בָּו, אֶל תִּמְירָנִי בָּו. אמר רְבִי יְהוּדָה, ולא אָמִינָא דְלִילָה לְהַרְהָר עוֹד בְּפִרְשָׁה דֵי בְּהָא דָאָמַר רְבִי בָּרוֹקָא בְּרִישׁ פְּרַשְׁתָא, ולא אַצְטָרִיךְ יְתִיר אֶלָּא דְרַשָּׁא. אמר רְבִי יְצָחָק, מַאי (בראשית א') וַיַּתְפְּרוּ עַלְהָ תְּאֵנָה, מִתְרִגְמָם רְבִבָּנָה בְּרִאָה וְחַבְרוֹ, תְּסֻקוּפִי מְלִין.

(שם) וַיִּשְׁמַע אֶת קֹול הָאֱלֹהִים וְנוּ. אמר רבי פנחים, ומה קוזידיטא דאהירגנא בעיא רוח היום. תנן אמר רבי אלעזר, אומיתון בבחירה, לך דאמרון, למה הוא דומה אדם בעולם הזה, לצפורה לאזלת, כド נפקת מקינה, ולא אשכחת מאן דאגניש לה. לכך הוא האדם, בין שהנשמה יוצאה, שוב אין יוידע, ומבין להנוף. בר והוא גוף, מנהירו טובא דאייזטן ליה לאשתעשעה בגנטא דעדן.

אמר רבי אבא, מתרחק, מהלך הוה ליה למיימר, מהו מתרחק. אמר רבי בא, וכי חושבין בני אדם שהקדוש ברוך הוא היה. תא שמע, דכתיב את קול, הוא דכתיב בה, (שמות ט) והאלhim יעננו בקול. ובן (יחזקאל א) ויהי קול מעיל לרקע אשר על ראשם. אמר רב חסדא אמר רבי יוחנן, קול בתיב, מתרחק לרות, הדא הוא דכתיב, (שם לו) ויהי קול בהנבי וגה רעש.

אמר רבי יוחאי, וזה ר' יהודה חברינו אמר, דבאן צריך דרשא, ואתם אומרים מעשה מרabbah. אמר רבי אלכסנדרי, יתר מעובדא דמרקבה הוא, הדא רזין עילאיין אונן חניון דאתגלוין הבא.

תנו רבנן, בשלה רב שמעון בן יוחאי. עaldo קמיה ר' פנחים, ור' חייא, ור' אבהו. אמרו לו, מאן דהוא קיימא דעלמא, שכיב. אמר לו, לא כי דינא דלעילא מעיגין

בדינָא, דְּהָא אֲנָא חֹזֵא דְּלִילַת אֲנָא מִתְיִיחֶב לְמַלְאָכָא וְלִדְיִינָא דְּלָעִילָא. דְּאֲנָא לֹא כְשָׁאָר בְּגַנִּיהָ, וְלֹא בְּיִדְיִינָה. וְהִיְנוּ דְּאָמֵר דְּוָד, בְּבָעוֹתֵיהָ קְמִיה (תהלים מ) שְׁפַטְנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבָי. וּבָנָ שְׁלָמָה אָמֵר, (מלכים א) ח לְעָשֹׂות מְשֻׁפֵט עַבְדוֹ, הוּא בְּלָחֹדוֹ, וְלֹא אָחָרָן.

דְּהָא תְּגִינָנוּ, כִּשְׁהָאָדָם הוּא שֹׁזְבֵב, בַּי דִינָא דְּלָעִילָא מִסְתְּכַלֵּין בְּדִינָנוּ, אֵית מִנְהָזָן דְּגַטְאָן לְכָפֶר זְכוֹת, דְּאָחָזָין זְכוֹתָא דְּבָר נֶשׁ, וְאֵית מִנְהָזָן דְּגַטְאָן לְכָפֶר חֹזֶה, דְּאָחָזָין חֹזֶה דְּבָר נֶשׁ. וְנִפְיק אִגְנִישׁ מִן דִינָא, בְּמָה דְּהָוָא בְּעֵי.

אֲבָל מִן דְּדָאיִן לִיה מְלָכָא עַילָּא, דְּשָׁלִיט עַל כָּוֹלָא, הוּא טָב, וְלֹא יִכְלֵל אִגְנִישׁ לְמַהָוִי בְּהָוָא דִינָא, בְּרָ טָב. מַאי טָעַמָא, דְּהָא תְּגִינָנוּ, מְבִילָוי דְּמַלְכָא עַילָּא, נְטִי לְזָכוֹתָא תְּדִיר, וְהָוָא כּוֹלִיה צַד רְחַמְנוֹתָא, וּבִידּו לְשָׁבָקָא לְחַטָּאִין וְחוּבָין, הָרָא הוּא דְּבָתִיב, (תהלים קל) בַּי עַמְךָ הַסְּלִילִיחָה וְגוּ, וְלֹא עַם אָחָר.

וּבְגִין בְּעֵינָא קְמִיה דְּהָוָא יָדֵין דִינָא, וְאֲנָא אֲעַיל תְּלִיסָר אֲבָבִי לְעַלְמָא דָאָתֵי, דְלָא אֲעַבְרוּ לֹוּ בְּרָ אֲבָהָתָא, וְלֹא יְהָא מִן דִימָחֵי בִּידֵי, וְעוֹד דְלָא אֲתַבָּע רְשׁוֹתָא מִנְהָזָן. אָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן מַלְהָ, וְחַמּוֹן בַּי מַרְעֵיה, דְלָא הוּא הוּא תְּפִזָּן. תְּוֹהָה, וְלֹא הוּא יִכְלֵל חַד מִנְהָזָן לְמַלְלָא בְּפּוּמִיה,

מְרֹחַלּוּ רֶבֶה הָהֲוִי עַלְיהָן. עַד דָּהֲוָו יַתְבֵּי, סְלִיק לֹזֶן רִיחַין דְּבוֹסְמִי סְגִיאִין, וְכֹל חָד וְתָד מְנַהָּן אַתְיִישֶׁר חִילִּיה, עַד דְּחַמּוּ לְרַבִּי שְׁמַעַן, וְהָהָה מְמַלֵּל מְלִין, וְלֹא הָהָה חַמְּמָן אַחֲרָנוּ בָּר מִגְּנִיה.

לְבַתֵּר עַדְךָן, אָמַר לֹזֶן רַבִּי שְׁמַעַן, חַמְּתַהָן מִידִי. אָמַר לֵיהֶ ר' פְּנַחַם, לֹא, אֲלֹא כּוֹלְנָא תֹּוֹהֵין עַל דָּלָא חַמְּנָא לְךָ בָּבִי מְרֻעָה, זְמַן רַב, וּכְדָא חַמְּנָא לְךָ סְלִיק לְךָ רִיחַין דְּבוֹסְמִין דְּגַנְתָּא דְּעַדְךָן, וְשְׁמַעַן קָלֶד מְמַלֵּל, וְלֹא יַדְעַנָּא מְאָן מְמַלֵּל עַמְּהָ.

אָמַר לֹזֶן, וְלֹא שְׁמַעַתָּוּן מֶלֶה אַוחֲרָנָא בָּר מִדִּידִי. אָמְרוּ לָאוּ. אָמַר לֹזֶן, לֵיהֶ אַתְהָן חִזְיָין לְמַחְמִי סְבָר עֲתֵיק יוֹמִין. אָמַר לֹזֶן, אִיְמָא לְכֹו מֶלֶה, תֹּוֹהֵנָא עַל ר' פְּנַחַם, דָּלָא חַמָּא. הָאָנָא חַמִּית לֵיהֶ בְּעֵן בָּהָהָוָא עַלְמָא, לְתַתָּא מְרַבִּי אַלְעָזָר בָּרִי.

וּבְעֵן שְׁדָרוּ בְּדִילִי מְלֻעִילָא, וְאַחֲרֵין לֵי אַתְּרָא דְּצַדִּיקִיא לְעַלְמָא דְּאַתִּי, וְלֹא אַתְיִישֶׁר בְּלַבָּאִי דּוּכְתָּאִי, בָּר עַם אֲחַיה הַשְּׁילּוֹנִי. וּבְרִירָנָא דּוּכְתָּאִי, וְאַתִּינָא, וְאַתָּו עַמִּי תִּלְתָּל מָאָה גְּשַׁמְתָּיִן דְּצַדִּיקִיא, וְעַילָּא מְנַהָּן אָדָם הַרְאָשָׁׂוֹן, דָּהָוָה יַתְיִב גָּבָאִי, וְהָוָא הָהָה מְמַלֵּל עַמִּי. וּבְעֵי, דָּלָא יַתְגַּלְיִי חֹובְבָה לְכָל עַלְמָא. בָּר הָהָוָא דְּאַמְּרָה אַוְרִיִּתָּא בְּגִינִּיה, וְאַתְּפִסִּי בָּהָהָוָא אַיְלָנָא דְּגַנְתָּא דְּעַדְךָן.

וְאַמְּנָא לֵיהֶ אָנָא דָהָא חַבְרִיאִיא גָּלוּ. אָמַר הָהָוָא דְּגַלְוָו

חברִיאָה בְּינֵיהוּ טָב וְשָׁפֵיר, אֲבָל לְשָׁאָר בְּנֵי עַלְמָא לֹא. מָאִין טָעַמָּא, דְּחָס קַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל יְקָרִיה, וְלֹא בְּעָא לְפֶרְסּוּמִי חֹזְבִּיה, אֲלֹא בְּהַהְוָא אַיְלָנָא דָאָמֵר דָאָבָל מְגִיה.

וְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גָּלִילִי לֵי בְּרוּחַ הַקָּדְשָׁ, וְלְחַבְּרִיאָה, דְּלִישְׁתָּעוּ אַיְנוּ בְּינֵיהוּ, וְלֹא לְדַרְדְּקִי דְּחַבְּרִיאָה, וְלֹאַיְנוּ דִּיְהַתּוֹן לְעַלְמָא. דְּהָוָא מְלָה דְּלָא יָדַעַי כָּל אַיְנָשִׁי, וְטָעַזְעַזְעַן בְּיהָה, לֹאו מִשּׁוּם חֹבְתָּא דְּחָבָב, אֲלֹא מִשּׁוּם יְקָרָא דְּשָׁמָא עַלְלָאָה, דְּבָנִי נְשָׁא לֹא זְהִרְיוֹן בְּיהָה, וּבְתַּיְבָה זֶה שְׁמֵי לְעוֹלָם. וַיְיַהְיֵן לְמַשְׁאָל מַה דְּלָא צְרִיכִי לוֹן.

וְהִיְנוּ דְּכַתִּיב, (שמות יט) פָּנֵן יְהִרְסֹסֶוּ אֶל הֵי לְרָאֹות וּנְפַלֵּם מִפְּנֵנוּ רַב, מָאִין וּנְפַלֵּם מִפְּנֵנוּ רַב. הַכִּי גּוֹרְגָּא, האֵי חַבְּרָא דְּאוּרִי שָׁמָא קָדִישָׁא לְכֹוְלָא, הוּא נְפִילָה וּנְתַפֵּס בְּהַהְוָא חֹבָא, וְתִירְמְגִיהָה, דְּכַתִּיב וּנְפַלֵּם מִפְּנֵנוּ רַב, הַרְבָּה נְוֹפֵל וּנְתַפֵּס בְּאֹתוֹ עֻזָּן.

קָרִיב לְגַבִּיהָ רַבִּי אַלְעֹזֶר בְּרִיהָ, אָמַר לֵיהָ אָבָא, מָה אָנָּא הָתָם. אָמַר לֵיהָ זְבָא חֹולְקָה בְּרִי, זָמָן סְגִי יְהָא דְּלָא תַּתְקִבֵּר גָּבָאי, אֲבָל בְּהַהְוָא עַלְמָא, דְּוַבְּתָא דִּידִי וְדִידִךְ בְּרִירְגָּא. וְכָאַיְן אַיְנוּ צְדִיקָה, דְּזָמִינָה אַיְנוּ לְמַשְׁבָּחִי לְמָאֵרִי עַלְמָא, בְּאַיְנוּ מַלְאָכִין שְׁמַשִּׁין דְּקָמִיהָ, הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (תְּהִלִּים קמ) אַךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשָׁמֶךְ יִשְׁבּוּ יִשְׁרִים אַתְּ פָּנִיךְ.

רבי בא בשם רב הונא אמר, כיון שַׁחֲטָא אָדָם, וְגַנּוֹרֶוּ עַלְיוֹ
אוֹתָן הַגִּזְוֹרָת, גַּרְשֵׁהוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִאָתָן
הַחֲנָאות וְהַעֲדִינוֹנִין שְׂהִיוּ לָוּ בְּעַדָּן, וּמִינָה שׁוֹמְרִים לְשֻׁעָרִי גַּן
עַדָּן. וּמֵי הַמִּם, הַמִּכְרּוֹבִים. הַדָּא הוּא דְבָתִיב, (בראשית ג'
וישבען מִקְדָּם לְגַן עַדָּן אֶת הַכְּרוּבִים וְאֶת לְהַט הַחֶרֶב
הַמְּתַהְפֶּכתִּת. בְּרִי לְשֻׁמָּר אֶתְתוֹ הַכְּרֶךָ וַהֲפֵתָחָה.

שָׁאוּ גַנּוֹר, שְׁלָא יְהָא רְשּׁוֹת לְכָל אָדָם מִקְאָנוּ וְאַיְלָה, לְהַכְּנָס
שֶׁם, זָוְלָתִי הַגְּשָׁמוֹת הַצְּרוּפּוֹת עַל יְדֵי הַכְּרוּבִים תְּחִלָּה.
אם רֹזָאים שְׂהִיא רְאוּיה לִיְבָנָם, תְּפִנָּס. וְאֵם לְאוֹ, הַזָּחִים
אָוֹתָה לְחַווֵּז, וִתְשַׁרֵּפָ בְּאָוֹתָה הַלְּהָבָ, או תִּקְבַּל עָזְנָשָׁה.

וְתַּאֲנָא, כְּנַגְדָּם הַיּוּ בַמִּקְדָּשׁ, בְּשַׁגְנְבָנָס הַכְּהֵן לְפָנֵי וּלְפָנִים.
דְתַּנִּיא, אמר רבי אבא אר"י בשם רב הונא, לפניו
ולפניהם הוא הוגמתו של גן עדן. ובשגבנים הכהן לשם, נבנש
בגשמה, ולא בגופה. באימה, ביראה, ביראתה, בזועע, בנקיות,
בטהרה. והכרובים עומדים שם שומרים, כדוגמתם אוטם
הכרובים העומדים בשעריו גן עדן.

זֶבֶח הַכְּהֵן, נִבְנָס שֶׁם בְּשָׁלוּם, וַיּוֹצֵא בְּשָׁלוּם. לֹא זֶבֶח, מִבֵּין
ב' הַכְּרוּבִים יוֹצֵא לְהָבָ, וַיְשַׁרֵּפָ וַיִּמְתֹת בְּפָנִים. אמר רבי
יהודה, אשרי הזוכה לעבור מהם בשלום. אמר רבי פרחיה,
אין לך בעולם דבר שאין בו מעלה בדורותך.

הנחש שהערים לחה, הוא דבר נופל על הלשון. אמר רב
יוסף, היה, אמר ליה, כתרגומו, נש חינוי הוא,

חוֹיָא זָכָר, וְהִיא חֹוָה, נְקָבָה. דָּבָר נּוֹפֵל עַל הַלְּשׁוֹן. בְּדוֹגְמָתוֹ (במדבר כא) נְחַשׁ נְחַשָּׁת, דָּבָר נּוֹפֵל עַל הַלְּשׁוֹן.

אמָר רַבִּי יוֹסֵי, וְהָא בְּתִיב (בראשית א) וַיַּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אֲשֶׁר־
חוֹוָה בַּי הִיא הִיְתָה אָם כָּל חַי. אָמָר לֵיה ר' פְּרָחִיחָה,
קָרָא לְהָה עַל שֵׁם הַעֲתִיד, חֹיָה לוֹ לִקְרֹוא אָוֹתָה חֹיָה, עַל שֵׁם
חַי, וַיַּקְרָא הָה עַל שֵׁם הַעֲתִיד חֹוָה, דַּעֲתִיד חֹיָה לִמְסֻטִּי
לְחוֹוָה.

(שם) הוּא יִשְׁוֹפֵךְ רָאשָׁךְ. אָמָר ר' יִ, בְּךָ דְּרַכְךָ שֶׁל נְחַשׁ, אֵין
הַקְּשָׁה שֶׁלּוּ מְאָדָם, אֶלָּא בָּרָאשָׁךְ. וְאֵין הַגְּשִׁיכָה
מִהְנָחָשׁ לְאָדָם, אֶלָּא בַּעֲקָב. אָמָר רַבִּי יִצְחָק בֶּן רַבִּי יוֹסֵי
לְמַאן דָּאָמָר דִּינָּצֶר הַרְעָהָה, מַאי נִימָא בְּהָאִי פְּסָוקָא.
אָמָר לוֹ ר' יוֹסֵי, מַלְמָד שָׁאַיִן הַרִּינָּה לְנָחָשׁ אֶלָּא בָּרָאשָׁךְ. וְמַיְ
הוּא הָרָאשָׁךְ. זֶה רָאשָׁ הַיְשִׁיכָה. וְאֵין הַגְּשִׁיכָה הַזֶּה הַזָּרָג
לְאָדָם, אֶלָּא בַּעֲקָב, בְּשֻׁעוֹשָׁה לוֹ מַעֲשָׂה עֲבִירֹות, וְדַשׁ בָּהֶם
בַּעֲקָב, הַדָּא הוּא דְּבַתִּיב, (תהלים מט) עַזְן עַקְבֵּי יִסּוּבָנִי.

אָמָר רַבִּי יִצְחָק מִהָּבָא, (ישעה ח) הָוֵי מַוְשִׁבֵּי הַעֲזָן בְּחַבְלֵי
הַשְׂוֹא וּבְעֻבּוֹת הַעֲגָלָה חַטָּאתָה. בְּלוֹזָמָר, עוֹשָׂה עֲבִירֹות
וְדַשׁ בָּהֶם בַּעֲקָב, שְׁחוֹשֵׁב שְׁאַיִנָּם בְּלָוָם, בְּמוֹחַבְלֵי הַשְׂוֹא,
שְׁאוֹרָג הַעֲכָבִישׁ. וְלֹאַחֲרֵי כֵּן הָם בְּעֻבּוֹת הַעֲגָלָה חַטָּאתָה,
חַזְקִים וּקְשִׁים, עַד שְׁגַּאֲסְפִּים בְּלָם וּהְזִרְגִּים לְאָדָם, וּבֵן הוּא
אָוּמָר וְאַתָּה תִּשְׁוֹפְּנָנוּ עַקָּב, בָּאוּתָו עַזְן הַעֲקָב הַזָּרָג יִצְרָר הַרְעָה
לְאָדָם.

אמָר ר' יַצְחָק, בָּא וִרְאָה, בָּמו שְׁגַתְקָלְקָלוֹ כֵּד נְדוֹנוֹ. הַנְּחַשׁ בְּתִחְלָה, אֲחָרָיו הָאָשָׁה, וְאֲחָרָיו הָאָדָם. הַיִּנוּ דְבָתִיב (בראשית ט) וְלֹאָדָם אָמָר בַּי שְׁמַעַת לְקוֹל אַשְׁתָּה.

אמָר רַבִּי יַעֲקֹב בֶּן אַיִדִי, אם אָדָם חָטָא, אֲרֻמָה מִה חָטָא. אֲלֹא אָמָר רַבִּי יַעֲקֹב בֶּן אַיִדִי, בְּשִׁגְבָּרָא הָאָדָם, הַשְׁמִים וְהָאָרֶץ הַיּוּ עֲדִים. מִלְפָדֶר שְׁהַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָשָׂה אָוֹתָם עֲדִים, עַל מָה שִׁיעַשָּׂה הָאָדָם, שְׁלֹא יָמַר מַיְ רוֹאַנִי. וְאָוֹתָם הָעֲדִים מִפְרָסְמֵין חָטָאָיו, הַדָּא הוּא דְבָתִיב, (איוב כ) יָגַלְוּ שְׁמִים עֲזֹנוּ וְאָרֶץ מִתְקּוֹמָמָה לוֹ.

וְתַנְא, בָּאוֹתוֹ הַיּוֹם שַׁעֲבָר אָדָם, הַשְׁמִים הַחַשִּׁיבוּ אָוָרָם, וְהָאָרֶץ לֹא יַדַּעַת מָה לְעַשּׂוֹת, עַד שְׁבָא הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְקָלָל אָוֹתָה, עַל שְׁהַתְעַבֵּבָה בְּעַדוֹתָה, שְׁלֹא תֹסִיף תַת בְּחָה לְזֹרוּעַ וְלִקְצֹר בְּבָרָא שׂוֹנָה, וְעַמְדָה בְּקָלְלוֹתָה, עַד שְׁבָא אֲבָרָהָם אָבִינוּ, וְנִתְבְּסֵם הַעוֹלָם.

ר"ג אָמָר, עַד שְׁבָא נָחַ, דְבָתִיב, (בראשית ח) זֶה יַנְחַמְנוּ מִמְעַשְׁנוּ וּמִמְעַבְוןּ יִדְינוּ. וְלִפְיכָךְ נִקְרָאָה עַל שְׁמוֹ, דְבָתִיב (שם ט) אִישׁ הָאָדָמָה, עַל שִׁיצָּאָה מִקְלָלָתָה בְשִׁבְילָוּ. **אָמָר רַב נְחַמֵּן בֶּן יַצְחָק,** אָדָם הַרְאָשׁוֹן, בֵּין שְׁגַטְרָד מִגְנָן עַדּוֹ, חָשַׁב שִׁיםּוֹת מִיד, וְהִיה בּוֹכָה וּמִתְהַגֵּן, וְשַׁב בְּתִשׁוּבָה, עַד שִׁקְבָּלוּ הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתִשׁוּבָה, וְהָאָרִיךְ יָמָיו, וְקַיִם בּוּ דְבָרוֹ, דְבָתִיב בַּיּוֹם אֲכַלְךְ מִמְנָנוּ, וְנִתְןֵן לוּ יוֹמוֹ, שֶׁהָוָא אַלְפַ שָׁנָה. לְהוֹרֹות לְכָל הַעוֹלָם, שְׁהַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ

הוּא חֲנֹן וַרְחֹם הוּא, וְמִקְבֵּל בְּתִשׁוֹבָה לְשָׁבִים, וְאִינּוּ חָפֵץ מֶלֶךְ, זָוְלָתִי שְׁיִחְיָיו, דְּבָתִיב (יחזקאל יח) וְלֹטָה תָּמוֹתוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְהַשִּׁיבָה וְחַיָּו.

אמֶר רַבִּי יִצְחָק, אֲשֶׁר יָרַחֲם הַבָּנִים שֶׁהָאָב אֹסֵר לְהָמָם בָּה. וְוי לְהָמָם לְבָנִים, שְׁאֵינָם שׁוֹמְעִים מִמְּנָנוּ. אָמֶר רַב יְהוּדָה אָמֶר רַב, לֹא חִוִּין רְחַמְנוֹתָא בְּרְחַמְנוֹתָא דְּקוֹדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא, בְּכָל מִקּוֹם אֵת מָוֹצָא בְּשַׁחַטָּאוֹ יִשְׂרָאֵל, וְשָׁבָו לְמַולּוֹ, פְּשַׁט יְדוֹ וְקִבְּלָם, וְמַחְלָל לְהָמָם מִידָּה, הַדָּא הוּא דְּבָתִיב, (מיכה ז) מֵי אֵל בְּמוֹדָן נוֹשָׂא עֻזָּן וְעוֹזָר עַל פְּשָׁע.

() פָּרָשַׁת ח (בראשית ד) וְהָאָדָם יָדַע אֶת חֵוָה אֲשֶׁתָּו. אָרְבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לְוִי, יִשְׁלַׁנוּ לְהַרְהַר בְּהָא פָּרָשַׁתָּא, וּכְלַ שְׁבָן בְּהָאֵי פְּסוֹקָא, דְּאָמְרָה תָּוָה, קְנִיתִי אִישׁ אֶת הָא.

אמֶר רַבִּי יִצְחָק, אָנָּא יַדְעַנָּא לֵיה בְּפִשְׁיטָוֹתָיה. דְּהָא תְּגַנֵּן, אָמֶר רַב יְהוּדָה אָמֶר רַב, הָאֵי מָאן דְּאַתִּילְיַיד לֵיה בָּר, כְּדֵ שְׁרֵי לְמַלְלָא, חֹזֶבֶה עַלְיָה לְאַלְפָא לֵיה פְּסוֹקִי דְּאָוְרִיתָא, דְּאַינּוּ דְּחִילָוּ מִן קָדָם הָא, דְּכָד יְרַבִּי יַדְבֵּר לוֹ לְאַינּוּ בְּתוּבֵין, לְדַחְלָא מִן מָאִירָה.

רַבִּי עַקְיָבָא, הָוּה יִתְיַב קְמִיה דָרִי אַלְיָזָר, אָמֶר לֵיה מַאי הָאֵי פָּרָשַׁתָּא דְּפְסִיקָא דָא, דְּאָמֶר וְתַלְדָ אֶת קַיִן, וְתַאֲמֵר קְנִיתִי אִישׁ אֶת הָא. אָמֶר לֵיה, עַקְיָבָא, אִימָא לְהָ, יוֹמָא דָרִי בְּרוֹקָא וְשָׁאָר חֶבְרִיא גָּלוּ הַהְוָא חֹזֶבֶה דְּעַבְדִּיד אָדָם, לֹא הָוּה אַצְטָרִיךְ לְאַינּוּ דָלָא יַדְעַי עַמִּיקְתָּא

ומסתורתָה. וְהַהוּא יוֹמָא דָאֲתָגֵלִי, אֲשֶׁתְמַע כָּלָא מְהָאי פְּסֻקָּא.

אָדָם נִצְטוֹה עַל הַשֵּׁם, וְחַטָּא בְּשָׁם. נִצְטוֹה עַל הַשֵּׁם, הוּא הַשֵּׁם הַמִּיחָד, דְּכַתִּיב (שם כ) וְעַזְן הַחַיִם וְגוּ. וְחַטָּא בְּשָׁם, זֶה שֵׁם הַמְשׁוֹתֵף, דְּכַתִּיב וְעַזְן הַדּוּת טוֹב וְרָע.

וְחוּזָה הִתְהַתָּחַלָה בְּעֵבֶרְיהָ עַל זֶה. דְּכַתִּיב (שם ג) וְתַקְהַ מְפָרִיו. וְלֹאָחָר שְׁחַטָאוֹן, וַיַּדְעַו עֲוֹנָם עַל מָה שְׁעַבְרוּ, הַתְמַרְמָרוּ עַל מָה שְׁחַטָאוֹן, וְהִיא בְּיֹתֶר, מִפְנֵי שַׁהְיָה הִתְהַתָּחַלָה בְּעֵבֶרְיהָ, לְעֹבוֹר עַל שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. בֵּין שְׁנוֹלֵד לְהַבָּן, הַרְגִּישָׁה בְּדָבָר, וְאָמָרָה קָנִיתִי אִישׁ אֶת ה' שַׁהְיָה הַשֵּׁם הַמִּיחָד, וְעַל בָּן לֹא אָמָרָה הַשֵּׁם הַמְשׁוֹתֵף.

אמָר רַבִּי עֲקִיבָא, הָאֵי טָעֵמָא, חֹזֵר עַל מָה דָאָמַר רַבִּי אָבָהוּ, (שמות כב) זֹבֵחַ לְאֱלֹהִים יְחִירָם. אָמָר רַבִּי אַלְיעָר, חֹזֵה חֹזֶה לְהֽוֹדֹת עַל אֹתוֹ עַזְן שְׁעַבְרָה, וְאָמָרָה, לֹא יְהִי זֶה בְּמוֹנוֹ, לְתַת בְּבּוֹד לְאָחָר זְוִילָתוֹ. אָבֶל זֶה יְהִי אֶת הַשֵּׁם מִפְשֵׁש, וְלֹא לְאָחָר.

אמָר רַבִּי יַצְחָק, וְשִׁפְיר קָאָמַר ר' עֲקִיבָא, דָאֲתָחֹר עֲנִינִינָא עַל מָה דָאָמַר רַבִּי אָבָהוּ. וּבָן חֹזֶה אָמָרָה אֶת ה', וְלֹא לְשֵׁם אָחָר. וּבָן חֹנֶה אָמָרָה (شمואל א') וְגַתְתִּיו לְה' בֶּל יִמְיִ חִיּוֹ, וְלֹא לְשֵׁם אָחָר. וְעַל זֶה אָמָרָה תּוֹרָה, (שמות לד) כִּי לֹא תִשְׂתַחֲוו לְאֵל אָחָר, בַּי ה' קָגָא שְׁמוֹ, אֵל קָגָא הוּא.

אמָר רַבִּי יְהוּדָה, עַד אִמְתִּי יַטְיִלְוָן חַבְרִיָּא בְּרוֹזָן עִילָּאִין

דָמְלָבָא. אמר רבי אלכסנדראי, תנין, מוסרין סתרי תורה לחברים הרואים לך, בגין לנו וחבריא בגיןן. בראשית ד) ותוספ' לlesson את אחיו את הבעל, אמר רבי אליעזר לרבי עקיבא, מה שמייע לך בהאי. אמר ליה על פך أنا יתיב קפה. אמר ליה, אסתומים פומח, ופתח עינך ואידנך, ואצית.

דרמו הוא דקא רמו, על והוא שמא זעירא, דאתאצל משמא קדיشا, דאנא ואתה ידענא. ובhai שמא חביבין סגיאין בני נשא, והוא רמו מהימנותא, למאן דאסטבל בחכמתא.

עוד אמר רבי אליעזר, עקיבא, רמו דאתקTEL בעל, אוורי על מהימנותא דשמא יקירה עילאה דמלבא, דכתיב (ישעה ב) ונשבב ה' לבדו. אמר רבי עקיבא, ווי לעלמא פד תיפוק מגיה, בען אנא מסתכל בחכמתא סגיאה. אמר ליה, הא אמרית לך אסתומים פומח, דהא חזינה דרי לי ולך בעלמא.

אמר ר' יהודה, נתחו רין להיות עובד אדמה, והבעל רועה צאן, זה הביא קרבן, וזה הביא קרבן. אמר רבי יהודה, רין בא בנסות הרות, והבעל בנימיות הרות, דכתיב (תהלים נא) זבחו אליהם רוח נשברה. מה בתייב (בראשית ד) ויישע ה' אל בעל ואל מנחתו ואל רין ואל מנחתו לא שעה. אמר רבי יהודה, למה נפלו פניו, על שלא נתקבלה מנחתו.

וְתַאֲנָא, אֶרְאֵי, אָתוֹ הַיּוֹם רָאשׁ הַשָּׁנָה הִיא, יוֹם שְׁדִין כָּל
הַגְּשֻׁמוֹת, עֹזְבָּרִים לְפָנָיו. אָמָר לוֹ, לְטַהַרְתָּ לְךָ
הַלָּא אָמַת טִיב שְׁאת, אָמָר רַבִּי יְהוּדָה, בֶּלׁוּמָר אָמַת טִיב,
יְהִיה לְךָ שְׁאת.

לְפִתְחָה חַטָּאת רֹבֵץ, בֶּלׁוּמָר, לְאוֹתָם פָּתָחִי גַּן עֲדֹן,
שְׁהַגְּשֻׁמוֹת עוֹבְרוֹת בָּו, חַטָּאת רֹבֵץ. הַחַטָּאת
שַׁהֲעַשָּׂה יְהִיה מִזְוִימָן שָׁם, וַשְּׁם תִּקְבֵּל עָנוֹשָׂה. וְאֶלְיךָ
תִּשְׁוּקְתָּו, בֶּלׁוּמָר אָמַת טִיב מַעֲשֵׂיךָ, וְהַחַטָּאת הַהוּא יִכְסֹוף
לְךָ שְׁתַּעֲשָׂה עֲבִירֹת. אַתָּה תִּמְשַׁל בָּו, שֶׁלֹּא יוּכְלָל לְקַטְרָג
עַמְּךָ.

תִּאֲנָא, אָמָר רַבִּי יוֹסֵי, אָנָּא חַמִּינָא לְרַבִּי עֲקִיבָּא, שְׁשָׁאל
לְרַבִּי אַלְיָזָר דָּבָר זֶה. אָמָר לֵיהֶן, עֲקִיבָּא, סְק עִינְךָ
לְעִילָּא, וְאַתָּה תִּבְנַא, הַהָּא מִפְּרָשׁ בּוֹלָא בְּמַה דָּאָמַרְתָּא.
וְקַפ עִינְךָ, לְבַתְר אַרְבָּין רִישֵׁיהָ, אָמָר, הַא עֲבָדָנָא בְּעוֹבָדָא
דְּחִינְיא, וְלֹא יַדְעָנָא. קָרִיב גָּבוֹי ר' אַלְיָזָר, וְלֹחִיש לֵיהֶן,
אַתָּה ר' עֲקִיבָּא, וְנִשְׁיק יְדוֹי, וּבְבָה, וְאָמָר, בּוֹלָא הוּא בְּמַה
דָּאָמַרְתָּ בְּקָדְמִיתָא. זַקְפָּאָן זַקְיפָּן, תִּתְאַזֵּן תִּתְאַזֵּן, דְּלֹא יִכְיַל
קוֹדֵשׁ אֶבְרִיךָ הוּא בְּהָדִי שָׁוֹתָפִין.

אָמָר ר' שְׁמַעַן, חִוָּה אָמְרָה, שְׁקַנְתָּה אִישׁ אֶת ה', שְׁחוֹא ה'
הַמִּוְחָדָה. וְהַוָּא קָלְקָל מַעֲשֵׂיו, וְלֹא רָצָה לְעַמֹּד בְּדַרְךָ
הַיִּשְׁרָאֵל, הַרָּא הוּא דְּבַתִּיבָּה, (שם) וַיַּצֵּא קַיְן מֶלֶפֶנִי ה', יָצָא
מִאָתוֹ הַכָּלֵל שְׁאָמְרָה אָמוֹ.

וּבְשִׁבֵּיל כֵּה מָה בְּתִיב. וַיַּשֵּׂבַע בָּאָרֶץ נֹוד, שְׁהִיה נֶד בָּאָרֶץ.
וְהֽוּא בָּמוֹ בֵּן עֲשָׂה תְּשׁוּבָה, בְּשַׁהוֹדָה עַל חַטָּאתוֹ,
וַיִּכְּבַל עַלְיוֹ עֻגְנָשׂוֹ. דְּתַגְנִינָן, בֶּל הַמְּתֻנוֹדָה חַטָּאתָיו וּמַתְּבִיאשׁ
מֵהֶן מִזְחָלִין לוֹ מִיד עַל כָּל עֻגְנָתָיו. הְרָא הוּא דְּבָתִיב, (משל)
כֵּה) וּמִזְחָה וּעוֹזֵב יְרוֹחָם.

ר' חִיא אָמַר מִהְבָּא, (ויקרא ה) וְהַתְּנוֹדָה אֲשֶׁר חַטָּא, וּנְאָמַר (שם)
וְנִסְלַח לֹא. ר' יַיְסָא אָמַר, אֵין דָבָר בְּעוֹלָם עוֹמֵד בְּפָנֵי
הַתְּשׁוּבָה. קַיּוֹן גְּנוּר עַלְיוֹ נֶע וָנֶד תְּהִיה בָּאָרֶץ, וּבְשִׁעָשָׂה
תְּשׁוּבָה, פְּקֻעַ הַחַצִּי. דְּבָתִיב, (בראשית ה) וַיַּשֵּׂבַע בָּאָרֶץ נֹוד, אֲבָל
נֶע לֹא נְאָמַר.

תַּנּוּ רְבָנָן, עַל הַבְּלִי הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא מִזְחָל, וְאֵינוֹ מִזְחָל עַל
בְּבּוֹד שְׁמוֹ. וְמַי אֵינוֹ מִזְחָל, וְהָרִי מִנְשָׁה מֶלֶךְ יְהוּדָה
הַמִּיר בְּבּוֹדוֹ שֶׁל מִקּוֹם בְּהַבְּלִים. שְׁאַנְיִי מִנְשָׁה, דְּהָוָא
בְּגַרְמִינִיה יָדַע הַהַבְּלִ הָוָא, וְלֹא שְׁוִי לֵיהּ עִקָּר בְּלִבְיהָ, דְּבָרִי
ר' יְהוּדָה. ר' שְׁמַעַן אָוֹמֶר, אֵין לְךָ דָבָר שְׁבָעוֹלָם שְׁעוֹמֵד
בְּפָנֵי הַתְּשׁוּבָה בְּלָל.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מַאי דְּבָתִיב, (בראשית ד) וְאַחֲזָת תּוֹבֵל קַיּוֹן
נִעֶמֶת. אֶלָּא אָמַר רַבִּי יִצְחָק, צְדָקָת הִיְתָה, וְגַעַימָּה
בְּמִעֵשָׂה. ר' אָבָהוֹ אָמַר, פְּשָׁוטוֹ שֶׁל מִקְרָא מִזְחָה, עַל
שְׁהִיְתָה חַכְמָה בְּמַלְאָכָת הַבָּرָזֶל, בָּמוֹ אֲחִיה תּוֹבֵל קַיּוֹן.
מִשְׁמָעָ דְּבָתִיב, הוּא הִיָּה אָבִי בֶּל חִרְשָׁ נִחְשָׁת וּבָרֶזֶל, וְאַחֲזָת
תוֹבֵל קַיּוֹן נִעֶמֶת, הוּא הֽוֹצִיא אֲוֹמָנוֹת זֹו, וְאַחֲזָתָו עַמוֹּ. הְרָא

הוא דברתיב, ואחותו הובל קין נעמה, שהיתה בקיאה במוותו, והוא דואחות מוסף על העניין של מעלה.

רבי בא אמר, אמן של שדים היתה, והולידה אותן. דהא אם לא אשמדאי, מלכא דשידי, נעמה שמה. ר' יצחק בשם ר' יוחנן אמר, על שם יופיה נקראת בך, וממנה יצאו אותן דברתיב (שם) כי טובות הנחה, במראה וביפוי.

אמר רבי יוסף, למה נאמר בשית (שם ח) וילדי ברמותו בצלמו, ובקין ובhabל לא נאמר. אמר ליה ר' חייא, קין והבל לא היה, אלא לאחזהה רמייא עילאה, ורزا יקירה, ולא אתו לאתישבא עלמא מנהון. אבל שת, לא אתה לעלמא, אלא לאשתלשה עלמא מיניה, ובגין לך אמר ברמותו בצלמו.

תניא חנוך בן יರד צדיק היה, וקיבל על עצמו להרשיע. ולקחו הקדוש ברוך הוא קודם ומנו, לעשות חסד עמו ושיתן לו שכר טוב לעולם הבא.

ר' אביהו אמר,inan תנן, (שם כא) כי שמע אלדים את קול הנער באשר הוא שם. איך לאמרי באשר הוא שם, שהיה צדיק באורה שעלה. ולפיכך שמע הקדוש ברוך הוא את קולו.

inan לא גורין הכוי במתניתין, דהא אמר רבי יהודה אמר רבי יצחק, מה נתרש ישמעאל מביתו של אברהם, ומה אתה שרה שאמרה גרש את האמה הזאת ואת בנה,

אֲלֹא הָכָא בְּתִיב, (שם) וַתֵּרֶא שָׂרָה אֶת בֶּן הַגָּר הַמִּצְרִית אֲשֶׁר יָלַדְתָּ לְאֶבְרָהָם מִצְחָק. אָמַר רַבִּי יַצְחָק, אֵין מִצְחָק אֲלֹא בַּעֲבוֹדָה זָרָה. בְּתִיב הָכָא מִצְחָק, וּבְתִיב הַתָּם (שמות לב) וַיַּקְוְמוּ לִצְחָק, מָה לְהַלֵּז עַבּוֹדָה זָרָה, אֲפָגָן עַבּוֹדָה זָרָה. וּבְהַהִיא שָׁעַתָּא רְשֻׁעָה הָיָה, אֵם בֶּן בְּמַאי נֹקִים בְּאֲשֶׁר הוּא שָׁם.

אֲלֹא מִהָּוּא הַגְּנוּגָא בְּמִתְנִיתֵין דִילָן, דָאָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֵין בֵּית דִין שֶׁל מִעֵלָה דְגַנִּין אֶת הָאָדָם, עַד שְׁיִהְיָה בֶן כ' שָׁנָה. וּבֵית דִין שֶׁל מִטָּה, מֵי"ג שָׁנִים וְלִמְעֵלָה. וַיַּשְׁמַעַל בְּהַהִיא שָׁעַתָּא, לֹא הָיָה בֶּן כ' שָׁנָה, וַיַּפְרִיכָה לֹא דְגַנְוָה, דְהָא רָאוּי הָיָה לְעוֹנֵשָׁא, אֲלֹא דִיוּמוֹהָי הוּא דְלֹא חִיּוּדָהוּ, וְהִינֵּנוּ בְּבִתִּיב, בְּאֲשֶׁר הוּא שָׁם, בְּיוֹמֵין דְהָוָא שָׁם. אָמַר רַבִּי יְשַׁמְעָל, וְהָא חַזִינָן רַבִּיא דְלִיתִיה בֶן עָשָׂרִים, וְהָוָא טָב וְקוֹרָא וְשׁוֹנָה וְמַתָּה, מִאן סְלִיק לֵיה מִעֵלָה. אֵי תִּמְאָ בְּחוּבִיה דְאָבוֹה. לֹא. דְהָא אִידָהו מֵי"ג וְלַעֲילָא. וְאֵי תִּמְאָ בְּחוּבִין דִידִיה, הָא לִיתִיה בֶן כ' שָׁנָה.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מַלְהָד, לִמְלָךְ שָׂהִיה לוּ פְּרִידָס, וַיּוּם אֶחָד נְבָנָס לְטִיל בְּאָוֹתוֹ פְּרִידָס, וַיָּרָא שְׁוֹשָׁגִים קְטָנִים צוּמָחִים בְּתֹוכוּ, וְהָיָה עוֹלָה רִיחָם לִפְנֵיו שֶׁאֵין בְּמֹתָם בְּעוֹלָם, אָמַר הַמֶּלֶךְ, אֵי עֲבָשָׁיו בְּשָׁהָם קְטָנִים כֵּה, בְּשִׁיגְדָּלוּ עַל אֶחָת בְּמָה וּבְמָה.

לְאַחֲר יָמִים נְבָנָס בְּאָוֹתוֹ פְּרִידָס, וְהָיָה חֹשֶׁב שִׁימְצָא אָוֹתָם

השׁוֹשְׁגִים שֶׁגְתַּנּוּ רֵיחַ בְּתַחַלָה בְּשֶׁהָיוּ לְחִים וּקְטָנִים
וּמְעֻלִים רֵיחַ, גְדוֹלִים וּטוֹבִים עַתָה, וַיְהִנָה מֵהֶם. בֵין
שְׁהַשְׁגִים בָּהֶם, רָאָה שֶׁהָם יִבְשִׁים בֶּלָא רֵיחַ. וּבָעַם, אָמַר,
אֲלוֹ בְּתַחַלָה בְּשֶׁהָיוּ לְחִים וּטוֹבִים וּמְעֻלִים רֵיחַ, לְקַטְתִּים,
הִיִּתִי נְהִנָה בָּהֶם, עֲכַשְׂיוּ בְּמֵה אֲהָנָה, הָא יִבְשִׁים הֶם.

לְשָׁנָה הָאַחֲרָת, נָבָנָם הַפְּלָך בְּפְרִידָם, וּרָאָה שׁוֹשְׁגִים קְטָנִים
וּנוֹתָנִים רֵיחַ, אָמַר הַפְּלָך, לְקַטְוּ אָזְנוּ עֲכַשְׂיוּ, וְאֲהָנָה
בָּהֶן, קוֹדָם שִׁיְבְשָׂיו, בָּמו שְׁעַשְׂוּ קוֹדָם לְבָנָן.

בְּדַיְהוּ קָדוֹש בְּרוֹךְ הוּא, רֹזֵא בְּנֵי אָדָם קְטָנִים, וּנוֹתָנִין רֵיחַ,
וְהִכְלָל גָּלִילִי לְפָנָיו, וּרֹזֵא שְׁעִתִידִין לְהִרְשִׁיעַ, וַיְהִי
חַשּׁוֹבִים בְּקַשׁ יִבְשָׂו, וּמְקָדִים לָהֶם חֶסֶד, בְּדַי לִיהְנוֹת בְּהָם
בְּגֹן עָדָן, וְעֲכַשְׂיוּ בְּשֶׁהָם טּוֹבִים, מְסֻלְקָוּ מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, לִיתְנוּ
לָהֶם שְׁכָר טּוֹב בְּעוֹלָם הַבָּא. הָרָא הוּא דְבָתִיב, (שיר השירים ו)
אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי הָרוּעה בְשׁוֹשְׁגִים, הַמְּנַהֵג עַזְלָמו בְעַנְיָנִים
שׁוֹשְׁגִים.

אָמַר רַבִי אָבָהוּ, אֲנָא מִסְיִיע לְהָא דָאָמַר רַבִי יְהוֹדָה, דְהָא
חוּינָן בְּהָאִי גּוֹנוֹנָא דְעַבֵּיד הַקָּדוֹש בְּרוֹךְ הוּא עַם יְרַבְעַם
בְּנֵנְבָט, דְבָדְהָוּ רַבִּיא הָוָה זְבָאִי וְטָבָה. דְתָנָן, מַאי דְבָתִיב,
(מלכים א יא) וְשְׁנֵי הַמִּלְאָקָה לְבָדָם בְּשָׁרַדָה, מַלְמָד שְׁשָׁקוֹלִים הַמִּלְאָקָה
בְּצְדָקָתָם וּבְזִכְוָתָם מִכֶּל יִשְׂרָאֵל.

אָמַר ר' בְּרַבִּיא, בָאָזְתָה שְׁעָה אָמַר הַקָּדוֹש בְּרוֹךְ הוּא
לְפִמְלִיאָה שֶׁל מַעַלה, רֵיחוֹ שֶׁל יְרַבָּעַם עַזְלָה לְפָנִי, וְאֲנִי

רוֹצֶחָ לְסַלְקֹו מִן הָעוֹלָם עַבְשִׁיו, בְּשִׁישָׁ בּוּ רִיחָ. אָמְרוּ לְפָנָיו,
רְבָונָו שֶׁל עַוְלָם, אֲתָה דִּין אַמְתָה, אָם עַבְשִׁיו הוּא פָנוּ, כָּל
שְׁכַנְוָן בְּשִׁינְדָל. אָמֵר לָהֶם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, גָּלוּי וַיַּדְעָה לְפָנָי
שִׁיעָשָׂה הָרָע בְּעֵינֵי. אָמְרוּ לְפָנָיו, רְבָונָו שֶׁל עַוְלָם, אָם
לְפָנֵיכֶם גָּלוּי, לְנוּ וּלְפָנֵי כָּל הָעוֹלָם מֵגָלוּי. הַגִּיחָה הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא.

מַה בְּכִתְיב (שם יב) וַיֹּועֵץ הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲשֵׂה שְׁנִי עֲגָלִי זָהָב, חַטָּא
וְחַטְטִיא. בָּאוֹתָה שְׁעָה אָמֵר לָהֶם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא,
לֹא אָמְרָתִי לְכֶם שְׁאָנִי רֹצֶחָ לְסַלְקֹו מִן הָעוֹלָם קֹדֶם זֶה,
חַבֵּל דְּעָבִידָתָ פָנוּ.

בָּא אָבִיה בָנוּ, וְהִיה עוֹשָׂה טוֹב כְּשַׁחַיה קָטָן, וְמַה טוֹב הִיה
עוֹשָׂה, אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי אָמֵר רַבִּי חַנִּינָא, עֲוָלי הַרְגֵל הַיּוֹ
עַוְלִים עַל יָדוֹ, שֶׁלָא מִדְעָת אָבִיו. רָאָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
שַׁהְוָא טוֹב, וְסַלְקֹו מִהָּעוֹלָם קָדָם יָמָיו, בְּרוּךְ לְעֲשָׂות חַסְדָן
עַמוֹ, וְלְהַנְחִילוּ לְעוֹלָם הַבָּא, קֹדֶם שִׁיבָאִישׁ רִיחָו, וְזֶה
הַחַסְד שְׁעָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עִם בְּרִיּוֹתָיו.

בְּזֶה חַנוֹךְ, בְּעַוד שְׁחִיה צְדִיקָה, וְהַדּוֹר בְּלָם חַיְבָין, רָאָה
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שָׁאָם יָגִיחָהוּ יַלְמֹוד מִמּוּעָשָׂיהם,
וְסַלְקֹו קֹדֶם זִמְנוּ מִן הָעוֹלָם, קֹדֶם שִׁיבָאִישׁ רִיחָו. הַדָּא הוּא
דְּבַתִּיב, (בראשית ח) וְאִגְנֹנוּ בַי לְקַח אָתוֹ אֱלֹהִים, בְּלוֹמָר,
וְאִגְנֹנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, לְמִלְאֹות יָמָיו, בַי לְקַח אָתוֹ אֱלֹהִים
קֹדֶם זִמְנוּ, לְעֲשָׂות עַמוֹ חַסְד לְהַנְחִילוּ חַי הָעוֹלָם הַבָּא.

(שם ו) ויראו בני האלים את בנות האדים. מאן איננו בני האלים. ר' ירמיה אמר, גדוֹלִי הַדּוֹר, שֶׁהָיוּ אֲבוֹתֵיכֶם גדוֹלִי הַדּוֹר, וְלֹא הָיוּ מִזְחִין בַּיּוֹם. אמר רבי חנינא לר' הונא מה דאמר בני האלים. על שם שנבראו ממשם זה, דכתיב (שם א) ויברא אללים את האדם.

(איוב א) ויהי היום ויבואו בני האלים בו. אמר רבי שמעון בן לקיש, הוא שטן, הוא יציר הארץ, הוא מלך המות. אמר רבי יהודה, אותו היום, יום של ראש השנה היה. יום שישי לכל אדם לחזור לモטב, וכך תראה, אין הרבה שלו יציר הארץ לכתיר, אלא בשעה שהאדם רוץ לחזור לモטב. תניא, סבא בביתא, סמנא טבא בביתא. צדקה בדרא, סימנא טבא هو בעלמא. דתנן, הקדוש ברוך הוא מטיל אימת הדין והפוגה על בני אדם. דכל זמן שאימה הדין על הדור, בידוע שהוא צדיק, והם צדיקים. ניטלה אימתו מבני אדם, הוא חיב, והם יותר ממנה. ובא הכתוב להורות, (בראשית ו) הנפameron הוי באָרֶץ, אילו אדם ואשתו, שם היו שנפלו באָרֶץ, ולא אב ולא. ולמה נקראו נפameron. שנפלו ממעלותם שהיה להם. בלומר, נפלים הם מכמות שהיו בבר. נפלים הם, על שנתרדו מן עדן, ולא חזרו לשם.

על בין חורה תורה ואמרה, אילו היה באָרֶץ, שהיתה אימתם על כל הארץ, ועודין היה קיימים, ולא מנעו בני הדור

מְלֻעָשׂוֹת עַבִּירוֹת. ומי הם אֹתָם הַעֲוֹבָרִים הַעֲבִירוֹת. גְדוּלִי הַדָּוָר, אֲנָשֵׁי הַשָּׁם, שַׁהֲיוּ גְדוּלִים בְּדָוָר.

אמֶר רַבִּי פְנַחַס, מִבָּאָן מִשְׁמָעוֹתָו דָקָרָא, דְכַתִּיב (שם) הַגְּפִילִים הַיּוּ בָאָרֶץ בִּזְמִינָם הַהָם, לְהָם הַמְנִיעָה לְמִנוּעָ עַצְמָן מִהַעֲבִירוֹת בְשִׁבְילָם, וְלֹא מִנוּעָ, וְלֹעֲגִינִיכֶם מִפְשָׁת בְּאַיִם אֶל בְּנוֹת הָאָדָם בְּזִוְנוֹת, וַיַּלְדוּ לְהָם. וּמַי הַיּוּ אֹתָם הַגְּפִילִים שַׁהֲיוּ בְּדָוָר. אֹתָם הַגְּבּוּרִים שֶׁלֹּא נִרְאָה בְּדָוָר כְמֹותָם. אֲנָשֵׁי הַשָּׁם: שֵׁם הַיְדּוּעַ שָׁקָרָא לְהָם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, דְכַתִּיב (שם) וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם.

וְהָרֶב חֶדֶש

פרקשת נח

וּר' חִזְקִיהָ אָמֶר, זֶבָּא חֹלְקִיהּוֹן דִיְשָׁרָאֵל, דְקִידְשָׁא בְּרִיךְ הָוָא אַתְּרָעֵי בְּהָוִי, וַיַּהַב לוֹן אָזְרִיתָא קְדִישָׁא, וְאוֹהֶר לוֹן, וַיַּהַב לוֹן עִיטָא, לְאַסְתְּמָרָא מַעַילָא וִתְתָא, בְּגִין דְלָא יְשָׁלוֹט בְּהָוָה בְּרִיךְ קִידְשָׁא בְּרִיךְ הָוָא בְּלַחְזּוֹוי. וְאַינְנוּ יִדְעַי לְדַחְיָא מַגִּיהָו בֶל מַקְטְּרָגִין, וּבֶל קְסְטִירִין, בְּגִין דִיהּוֹן חֹילְקָא דַעֲדְבִּיהָ וְאַחֲסְנָתִיהָ, בְּדָבָר אַחֲרָה (דברים לט) בַּי חָלֵק ה' עַמוֹּו יַעֲקֹב חֶבֶל נִחְלָתוֹ.

תָא חִזִּי, בְּיוֹמָא דָרָאשׁ הַשָּׁנָה, קִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִתְיִיב בְּרִינָא עַל עַלְמָא, וּבֶל בְּנִי עַלְמָא עַלְמָא לְחוֹשְׁבָנָא, וְלֹא אַתְּ מַאֲן דְלָא עַל בְּחוֹשְׁבָנָא. וּסְפִרְין דְחִינָן וּמְתִין